

TIISTAI 2. SYYSKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Sosiaalipaketti (Ensimmäinen osa) (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat sosiaalipaketista (ensimmäinen osa).

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa varapuhemies, hyvät naiset ja herrat, komissio hyväksyi kaksi kuukautta sitten uudistetun sosiaalipoliittisen ohjelman. Ohjelman tarkoituksena on auttaa unionia ratkaisemaan sosiaalipoliittikan ongelmat, joita Eurooppa kohtaa 2000-luvulla. Ohjelmassa esitellään sosiaalipoliittikan alalle kunnianhimoisia ja yhtenäisiä toimenpiteitä, joiden avulla eurooppalaiset voivat hyödyntää mahdollisuuksia, joita heille on tarjolla.

Kuten aiemmin on jo sanottu, työ- ja sosiaaliasioiden vastaavat ministerit keskustelivat uudistetusta sosiaaliohjelmasta sosiaaliasioiden neuvoston epävirallisessa tapaamisessa, joka järjestettiin heinäkuun alussa Chantillyssa.

Ilahduin saadessani raportin, jossa kerrottiin jäsenvaltioiden erittäin myönteisestä suhtautumisesta uudistettuun sosiaaliohjelmaan. Odotan kiinnostuksella päätelmiä, jotka neuvoston on määrä saada vuoden loppuun mennessä. Olen saanut esitellä paketin jo puheenjohtajakokoukselle ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle. Nyt aika on kypsä myös perusteelliselle keskustelulle täällä parlamentissa. Olen vakuuttunut siitä, että tämänpäiväinen ajatustenvaihto auttaa meitä pääsemään yhteisymmärrykseen siitä, millaisen sosiaalisen Euroopan haluamme rakentaa Euroopan kansalaisille.

Haluaisin muistuttaa teitä tähänastisesta kehityksestä. Käsittelemämme monitahoinen paketti on kaksi vuotta kestäneiden yhteisten ponnistelujen tulos. Komissio on työskennellyt kaikkien asianosaisten osapuolten kanssa, mukaan lukien työntekijöiden ja työnantajien edustajien, kansalaisyhteiskunnan, jäsenvaltioiden ja alueellisten ja paikallisten elinten kanssa. Paketti muodostaa yhtenäisen kokonaisuuden, ja siinä korostetaan yhteyksiä muihin aloihin, esimerkiksi koulutukseen, terveyteen, ympäristöön, tietoyhteiskuntaan ja talouteen. Paketissa osoitetaan selvästi, että taloudelliset ja sosiaaliset tavoitteet ovat saman kolikon kaksi eri puolta ja että kansalaisten eduksi on tehtävä tiivistä yhteistyötä. Paketti on kunnianhimoinen. Sillä pyritään vastaamaan käytännöllisesti ihmisten huoliin ja parantamaan kansalaisten elinoloja. Paketti on myös varsin kattava. Se on laajin paketti, minkä komissio on koskaan hyväksynyt yhdellä kertaa, ja siinä esitellään 18 aloitetta yhdessä kertomuksen kanssa. Lisäksi yli 20 muusta, usean eri alan aloitteesta käydään keskustelua.

Tällä hetkellä keskitymme kahteen toimenpiteeseen: syrjinnän torjumista koskevaan direktiiviehdotukseen ja eurooppalaisten yritysneuvostojen perustamista koskevan direktiivin tarkistukseen. Ensin haluaisin sanoa kuitenkin muutaman sanan tämän paketin perusperiaatteista.

Uudistettu sosiaalinen toimintaohjelma perustuu kolmeen pääperiaatteeseen: mahdollisuuksiin, väyliin ja yhteisvastuuseen. Me eurooppalaiset pidämme yksilöitä arvossa ja haluamme, että kaikki voivat toteuttaa mahdollisuuksiaan yhdenveroisesti. Tämä tarkoittaa ihmisten eteen osuneiden esteiden poistamista ja sellaisten olojen luomista, joissa kaikki voivat hyötyä tarjolla olevista tilaisuuksista kunnioittaen samalla Euroopan monimuotoisuutta ja välttämällä epäsuopua.

Eurooppalaisten luottamus tasa-arvoon luo yhteistä uskoa sosiaaliseen yhteisvastuuseen: yhteisvastuuseen sukupolvien, alueiden, yhteiskunnan ylimpien ja alimpien, varakkaiden ja vähemmän varakkaiden jäsenvaltioiden ja myös naapurimaidemme ja kumppaneidemme muualla maailmassa välillä. Yhteisvastuuhan on olennainen osa Euroopan yhteisön toimintaa ja suhteitamme muiden maiden kanssa kaikkialla maailmassa.

Hyvät naiset ja herrat, kuten tiedätte, syrjinnän vastaisen oikeussuojan laajuus riippuu EU:ssa tällä hetkellä syrjinnän perusteista. Syrjintä ei kuitenkaan rajoitu yhdelle alalle. Tämän takia olemme ehdottaneet paketin osaksi horisontaalista direktiiviä, jolla kiellettäisiin ikään, seksuaaliseen suuntautumiseen, uskonnolliseen vakaumukseen ja vammaisuuteen perustuva, työelämän ulkopuolinen syrjintä. Horisontaalisella direktiivillä jäsenvaltiot, taloudelliset yksiköt ja kansalaiset saavat asiasta täyden selvyuden ja oikeusvarmuuden.

Luonnos on vastaus parlamentin toistuviin pyyntöihin ja lupauksiin, jotka komissio teki tullessaan virkaan. Se on joustava väline, joka perustuu periaatteille, jotka jäsenvaltiot ovat jo hyväksyneet ja sisällyttäneet nykyisiin säännöksiin.

Haluaisin korostaa, että syrjinnän kaikkien syiden selvittäminen samalla tavalla ei tarkoita, että kaikilla aloilla olisi käytettävä samoja sääntöjä. Esimerkiksi vakuutus- ja pankkialalla on mahdollista ottaa käyttöön toisenlaiset lähestymistavat iän tai vammaisuuden perusteella. Tällaisten eriävät menettelytavat on kuitenkin perusteltava vakuuttavasti ja luotettavien tilastotietojen mukaan. Vanhukset voivat edelleen nauttia edullisemmista hinnoista julkisessa liikenteessä tai kulttuuritapahtumissa, ja edelleen on mahdollista rajoittaa joidenkin tuotteiden saatavuutta ihmisten terveyden suojelemiseksi, esimerkiksi alkoholin myyntiä alaikäisille nuorille.

Direktiivi kattaa kaikkien tavaroiden ja palveluiden toimittamisen ja koskee niin liiketoimintaa kuin yksityishenkilöitäkin, mutta vain kun kyse on tavaroiden ja palveluiden kaupallisesta toimittamisesta.

Direktiivi on myös oikeasuhteinen sillä asetetun vastuun osalta suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Periaate sisältyy sekä nykyisiin syrjinnänvastaisiin direktiiveihin että vammaisten oikeuksia koskevaan YK:n yleissopimukseen, jonka jäsenvaltiot ja Euroopan yhteisö ovat allekirjoittaneet.

Direktiiviluonnoksella kielletään syrjintä, mutta samalla kunnioitetaan muita perusoikeuksia ja -vapauksia, joihin kuuluvat muun muassa yksityis- ja perhe-elämän suojeleminen ja tämän alan toimet sekä myös uskonnonvapaus ja yhdistymisvapaus.

Haluaisin kiinnittää huomionne myös toiseen ongelmaan, nimittäin romanien syrjintään, jonka komissio on tuominnut toistuvasti EU:n periaatteiden vastaiseksi. Pakettiin kuuluu julistus uudistetusta lupauksestamme tasapuolisten mahdollisuuksien takaamisesta ja syrjinnän torjumisesta. Paketissa on myös komission valmisteluasiakirja yhteisön välineistä ja toimista romanien integroimiseksi.

Se on vastaus pyyntöön, jonka Eurooppa-neuvosto esitti joulukuussa 2007. Se pyysi, että komissio tarkistaisi nykypolitiikkaa ja -välineitä ja antaisi neuvostolle kertomuksen edistyksestä.

Komission valmisteluasiakirjan mukaan tarvittavat lainsäädäntö-, rahoitus- ja koordinoituvälineet ovat olemassa ja käytössä, mutta eivät riittävän laajasti. Uudistettuun sosiaaliohjelmaan kuuluu useita aloitteita, joiden tarkoituksena on parantaa unionin kykyä toimia muutoksissa tehokkaammin. Olemme vakuuttuneita, että eurooppalaisella sosiaalisella vuoropuhelulla ja eurooppalaisilla yritysneuvostoilla on tässä erityinen asemansa. Eurooppalaisia yritysneuvostoja koskeva direktiivi on vaatinut päivitystä jo jonkin aikaa.

Tällä hetkellä unionissa on 820 eurooppalaista yritysneuvostoa, jotka edustavat 15 miljoonaa työntekijää. Viimeaikaisista tapauksista käy kuitenkin ilmi, että neuvostot eivät tee työtään kunnolla ja että työntekijät eivät useinkaan saa tietoa tai heitä ei kuulla yritysten rakenneuudistusten yhteydessä. Aloitteella pyritäänkin vahvistamaan sosiaalisen vuoropuhelun asemaa ylikansallisissa yrityksissä.

Luonnos on tasapainoinen, ja sillä pitäisi voida taata, että työntekijöiden edustajat saavat asianmukaisesti tietoa ja heitä kuullaan ennen työntekijöiden oloihin vaikuttavien päätösten tekemistä. Luonnoksen avulla yritysten olisi myös helpompi mukautua globalisaatioon.

Komissio pitäisi tietenkin parempana, että ratkaisusta keskustelisivat ensin työntekijät ja työnantajat. Emme kuitenkaan saaneet suostuteltua näitä tahoja keskustelupöydän äärelle viime kesäkuussa, minkä takia komission oli annettava luonnos omasta aloitteestaan.

Arvostamme kuitenkin yhteistä kirjettä, jonka työntekijöiden ja työnantajien edustajat lähettivät neuvostolle ja parlamentille elokuussa. Arvostamme molempien tahojen työtä, jota tässä monimutkaisessa asiassa on tehty sopimukseen pääsemiseksi. Olen myös ilahtunut, että osapuolet päättivät hyväksyä komission

luonnoksen jatkotoimien perustaksi. Toivon todellakin, että parlamentti muistaa työntekijöiden ja työnantajien edustajien tekemät käytännön ehdotukset, kun asia siirtyy parlamentissa ensimmäiseen käsittelyyn. Mielestäni meidän olisi päästävä nopeaan ratkaisuun. Komissio pyrkii tasoittamaan tietä parhaansa mukaan.

Seuraavaksi sanon muutaman sanan globalisaation vaikutuksista. Yritysten rakenneuudistukset ovat joskus välttämättömiä, mutta niiden vaikutukset työntekijöihin ja heidän perheisiinsä voivat olla erittäin tuskalliset. Euroopan globalisaatorahaston tarkoituksena on auttaa tällaisissa tilanteissa. Tähän mennessä rahastolla on autettu 7 250 työntekijää löytämään uusi työpaikka. Voimme olla tähän tyytyväisiä, mutta on varmistettava, että rahaston tuki on kaikkien niiden saatavilla, jotka hyötyisivät siitä.

Sosiaalipakettiin kuuluvassa kertomuksessa todetaan, että vuosittain käytettävissä olevista 500 miljoonasta eurosta vain neljä prosenttia käytettiin vuonna 2007. Onkin pohdittava sitä, miten rahaston toiminnan tuloksia voitaisiin parantaa.

Työvoiman liikkuvuuden osalta haluaisin todeta, että työntekijöiden lähettämistä koskevassa, vuonna 1996 annetussa direktiivissä tuetaan palveluiden vapaata liikkuvuutta ja tarjotaan myös suojaa työntekijöiden hyväksikäyttöä vastaan ja taataan heille, että heidän perusoikeuksiaan noudatetaan jäsenvaltiossa, johon heidät lähetetään. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikaiset, tätä asiaa koskevat päätökset ovat nostaneet esiin useita kysymyksiä. Kysymykset ovat aivan oikeutettuja, ja meidän on yhdessä vastattava niihin. Olen kutsunut foorumin koolle keskustelemaan tästä 9. lokakuuta. Tällöin tästä monitahoisesta kysymyksestä keskustellaan poliittisten elinten, työntekijöiden ja työnantajien edustajien, Euroopan unionin toimielinten ja laki- ja talousasiantuntijoiden kanssa.

Komissio ottaa tietenkin jatkossakin huomioon kaikki näkökannat, mutta emme toistaiseksi pidä direktiivin tarkistamista tarpeellisena. Varmistamme kuitenkin joka tapauksessa, että perussopimukseen sisältyvien perusoikeuksien ja kansalaisten perusoikeuksien välille ei muodostu ristiriitaa.

Hyvät naiset ja herrat, uudella sosiaaliohjelmalla toistetaan Euroopan unionin lupaus edistää vahvaa ja todellista sosiaalista ulottuvuutta Euroopassa, sosiaalista Eurooppaa, joka vastaa kansalaistemme odotuksiin. Tämä on tietenkin mahdotonta ilman erittäin tärkeää koulutuksen ulottuvuutta. Haluaisin mainita tässä yhteydessä kolme asiakirjaa:

1. Neuvoston suositus nuorten vapaaehtoisesta liikkuvuudesta Euroopassa;
2. Tiedonanto: ”Paremmat taidot uudelle vuosisadalle – koulualan eurooppalainen yhteistyöohjelma”;
3. Vihreä kirja: Maahanmuutto ja liikkuvuus – EU:n koulutusjärjestelmien haasteet ja mahdollisuudet.

Yhteisenä toiveenamme on vahvistaa ja syventää Euroopan sosiaalista ulottuvuutta. Paketin 18 toimenpidettä edustavat työmme ensimmäistä askelta tähän suuntaan. Tiedän, että voin luottaa teihin, joiden työnä on tuoda kansan ääni kuuluville, siinä, että tarkastelette näitä ehdotuksia ja poliittisia asiakirjoja perinpohjaisesti ja huolella. Tämä on perustavanlaatuisen tärkeää kansalaisten tulevaisuudelle.

Xavier Bertrand, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olemme täällä puhuaksemme sosiaalisesta Euroopasta. Aiomme puhua sosiaalisesta Euroopasta, ja olen tyytyväinen, että toimimme näin täällä Euroopan parlamentissa, joka on keskeinen tekijä Euroopan toimielinrakenteessa, olennainen kumppani, jonka kanssa puheenjohtajavaltio Ranska haluaa tehdä mahdollisimman tiivistä yhteistyötä.

Olen sanonut seuraavan ennenkin ja sanon sen taas: vuosi 2008 on vuosi, jolloin sosiaalinen Eurooppa saa uutta puhtia. Uskon, että kaikki Euroopan tason toimijamme haluavat tätä. Luxemburgissa kesäkuussa järjestetty huippukokous ja Chantillyn heinäkuinen tapaaminen ovat merkkipaaluja tällä tiellä. Halusimme puheenjohtajavaltio Ranskan käsittelevän Euroopan sosiaaliohjelman tarkistusta, josta komission jäsen Špidla juuri puhui. Tämä on keskeinen kysymys, jossa meidän on pystyttävä määrittämään Euroopalle sosiaalinen visio ja muutettava tämä visio todellisiksi teoiksi. Chantillyssa käydyt keskustelut, joihin valiokuntanne puheenjohtaja Jan Andersson osallistui parlamentin edustajana, antoivat meille mahdollisuuden vahvistaa useita meille kaikille yhteisiä arvoja. Ja juuri nämä arvot määrittelevät Euroopan sosiaalipolitiikan tavoitteet. Näihin arvoihin kuuluvat sosiaalinen vuoropuhelu, sukupolvien välinen yhteisvastuu, köyhyyden ja syrjinnän vastaiset toimet, sosiaalinen suojelu, ammatillinen liikkuvuus ja yleishyödyllisten palveluiden tärkeys sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja sosiaalisen vastuun takaamisessa taloudessa ja teollisuudessa. Tarkastellaanpa näitä arvoja sitten Pekingistä, Washingtonista, Kapkaupungista, New Delhistä tai jopa Brisbanesta käsin antavat ne eurooppalaiselle sosiaalimallille sen omaleimaisuutensa.

Chantillyn tapaaminen tarjosi meille tilaisuuden muistuttaa maailmaa siitä, että nämä arvot ovat keskeisiä Euroopan kehitysstrategiassa, Lissabonin strategiassa. Chantilly toisin sanoen toimi muistuttajana siitä, että sosiaalimallimme ja yhteiset arvomme antavat Euroopalle sen vahvuuden globalisoituneessa maailmassamme.

Miksi? Siksi, että tietoon perustuva talous, innovatiivinen talous, voidaan luoda vain keskittymällä vakaasti inhimillisen pääoman kehittämiseen ja elinikäiseen oppimiseen. Siksi, että talous kokonaisuudessaan jää häviölle, kun kokonaisia väestöryhmiä suljetaan työelämän ulkopuolelle pitkiksi ajoiksi ja kun nämä ihmiset eivät voi osallistua varallisuuden tuottamiseen ja tavaroiden ja palveluiden hankkimiseen. Siksi, että työntekijät ovat myös tuotteliaampia, kun heillä on hyvät työehdot ja hyvä sosiaalinen suojelu, jotka lieventävät elämän kovia iskuja.

Taloudellinen edistys ei tarkoita sosiaalisen edistyksen uhraamista, kaukana siitä. En ole ainoa, joka pitää näitä kahta asiaa toisistaan erottamattomina. Ilman sosiaalista edistystä taloudelliselta edistykseltä loppuu virta ennemmin tai myöhemmin. Euroopan on siis edettävä molemmilla rintamilla: sekä talouskehityksessä että myös sosiaalisessa kehityksessä.

Vahvistimme tämän vakaumuksen yhteisesti. Sen lisäksi otimme esille toisen seikan: eurooppalaista sosiaalimallia on muutettava, mukautettava globalisaatioon, ilmastonmuutokseen, väestörakenteen muutokseen ja eurooppalaisten yhteiskuntien lisääntyvään moninaisuuteen. Meidän on mukautettava työmarkkinoitamme ja otettava käyttöön joustoturva, meidän on toisin sanoen tarjottava uutta turvaa ja joustavuutta sekä työntekijöille että työnantajille.

Tilanne kehittyä jatkuvasti. Ensin joustoturvan käsite pelotti ihmisiä ja sai heidät varuilleen. Nyt se on kuitenkin eurooppalainen ihanne, jota kaikki toimijat, myös työmarkkinaosapuolet, toivovat. Sanasta on tullut tavallinen, arkipäiväinen termi, mikä osoittaa, että tilanne ja asenteet ovat tosiaan muuttumassa.

Jos haluamme edistää sosiaalimalliamme, meidän on käsiteltävä myös sosiaalisen yhteenkuuluvuuden takaamista ja otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla torjutaan köyhyyden uusia muotoja, erityisesti lapsiin vaikuttavaa köyhyyttä. Meidän on aika yhdistää voimamme ja valmistella yhteiskuntiamme paremmin väestörakenteen muutosta varten, vahvistaa sukupolvien välistä yhteisvastuuta ja varmistaa, että ihmiset saavat korkealaatuisia yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita.

Tätä sopeuttamista on toteutettu jo muutaman vuoden ajan. Komission, ministerineuvoston, Euroopan parlamentin ja työmarkkinaosapuolten aloitteiden ansiosta etenimme erityisaloitteissa, joilla vastataan Euroopassa usein ilmaistuihin huoliin. Miten voimme sallia liikkumisen vapauden työntekijöille Euroopassa ja samalla turvata heidän työoikeutensa? Kuinka voimme parantaa rakenneuudistusten hallintaa ottamalla työvoima mukaan Euroopan laajuisesti? Miten voimme varmistaa, että ihmiset voivat tehdä työtä ja olla näin osa yhteiskuntaa? Entä miten voimme vastustaa syrjintää tehokkaammin?

Näitä pyrkimyksiä jatketaan koko Ranskan puheenjohtajuuskauden ajan. Varsinkin siksi – sanon tämän aivan avoimesti – että tulevat vaalit tarkoittavat, että vuoden 2008 jälkimmäinen puolisko on viimeinen mahdollisuutemme päästä tällä parlamenttikaudella tuloksiin useissa kysymyksissä. Me kaikki olemme pian vastuussa eurooppalaisille vaaliuurnilla.

Euroopan kansalaiset odottavat asiassa tuloksia. Reaktiot Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikaisiin päätöksiin osoittavat sen. Tällä alalla Euroopan parlamentti voi auttaa meitä, samoin monilla muilla aloilla, joita käsitelen nopeasti.

Ensinnäkin eurooppalaisia yritysneuvostoja koskevan direktiivin tarkistaminen, jonka Vladimir Špidla mainitsi juuri. Kyse on merkittävästä hankkeesta, jolla vahvistetaan sosiaalista vuoropuhelua Euroopassa. Nykyisellä direktiivillä katetaan yli 14 miljoonaa työntekijää ja 820 työnantajaa. Tarkistamalla direktiiviä sen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden määrä kasvaisi entisestään.

Chantillyssa toimimme yhteen Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön ja Business Europe -järjestön edustajat kuullaksemme heidän näkemyksiään komission esittämästä tarkistetusta tekstistä. Edustajat olivat tyytyväisiä ehdotukseen työn perustaksi ja totesivat voivansa neuvotella kohdista, joista he olivat erimielisiä. Nyt kyseiset tahot viimeistelevät useita yhteisiä ehdotuksia, joista he ilmoittavat myöhemmin.

Jos tämä toteutuu eli jos työmarkkinaosapuolet esittävät yhteisiä ehdotuksia direktiivin tarkistukseen, on siitä hyötyä työlemme parlamentissa ja neuvostossa. Miksi emme siis pyrkisi sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä mahdollisimman nopeasti? Jos mitenkään mahdollista, vuoden loppuun mennessä?

Työmme toisena keskeisenä asiana minun on mainittava syrjintäsuojaa työpaikan ulkopuolella koskeva ehdotus direktiiviksi. Komissio hyväksyi sen 2. heinäkuuta. Asiasta keskusteltiin paljon Chantillyssa, ja puheenjohtajavaltio aloitti keskustelut tekstistä heinäkuun alussa. Parlamenttia kuullaan asiassa, mutta haluaisin korostaa, että komission ehdotuksessa, jossa katetaan neljä syrjinnän syytä, otetaan huomioon päätöslauselma, jonka parlamentti antoi viime keväänä Elizabeth Lynnin mietinnön perusteella.

Kolmas, myös paljon huomiota herättänyt kysymys koski yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita. Tästä puhutaan kaikissa jäsenvaltioissa. Kaikissa niissä puhutaan samasta asiasta, joskaan siitä ei sanota täsmälleen samaa. Lissabonin sopimukseen liitetyn pöytäkirjan hyväksyminen ja Altmark-paketin arviointi antavat meille mahdollisuuden pohtia, miten kyseiset palvelut vaikuttavat sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen Euroopassa, miten voimme varmistaa, että palvelut ovat korkealaatuisia ja miten tärkeää on, että niille annetaan sopiva oikeudellinen kehys. Toivomme laativamme komission ja kaikkien osallistumaan kiinnostuneiden kanssa suunnitelman, jolla määritetään useita välitavoitteita, jotta kehitystä tässä tärkeässä asiassa voidaan pitää yllä.

Lisäksi ovat tietenkin tilapäistä työtä ja työaikaa koskevat direktiivit. Molemmista niistä pallo on heitetty Euroopan parlamentille toiseen käsittelyyn. Meidän on pyrittävä välttämään sovittelua. Miljoonat tilapäistyöntekijät Euroopassa odottavat malttamattomina, että tilapäistä työtä koskeva direktiivi tulee voimaan. Joissakin jäsenvaltioissa on myös paineita käsitellä päivystysaikakysymystä. Voin vain kannustaa parlamenttia pitämään meidät ajan tasalla tapahtumista ottaen tässäkin huomioon tasapainottavat tekijät, jotka tunnen hyvin. Tässäkin tapauksessa ihmiset odottavat meiltä toimintaa ja seuraavat meitä.

Liikkuvuuden osalta olen myös tietoinen, että meidän on päästävä sopimukseen sosiaaliturvamallien koordinoitua koskevasta täytäntöönpanoasetuksesta.

Puheenjohtajavaltio Ranska tarvitsee Euroopan parlamentin tukea näissä monissa kysymyksissä päästäkseen todellisiin tuloksiin. Näitä tuloksia – tiedätte tämän, mutta sanon sen silti taas – odottavat innokkaasti Euroopan kansalaiset, jotka odottavat meidän noudattavan Euroopan sosiaalista visiota, josta on etua heidän jokapäiväisessä elämässään ja joka tekee Euroopasta tärkeämmän osan arkipäivää. Tiedämme nyt, että tarvitsemme entistä enemmän – emme vähempää – Eurooppaa. Tiedämme nyt aivan mainiosti, että tarvitsemme entistä sosiaalisempaa – emme vähemmän sosiaalista – Eurooppaa. Tiedämme nyt aivan mainiosti, hyvät naiset ja herrat, millaisiin haasteisiin meidän on vastattava.

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja, komission puheenjohtaja ja komission jäsen Špidla, hyvät naiset ja herrat, Euroopan kansanpuolueen ja Euroopan demokraattien ryhmä arvostaa sosiaalista oikeutta. Eurooppalaisten sosiaalimallien ylläpitäminen on yksi painopistealoistamme jatkuvasti globaalimmassa maailmassa. Tämän takia olen PPE-ryhmän puheenjohtajana tyytyväinen komission ehdotukseen uudesta sosiaalipaketista. Tekstissä esitetään vastauksia kysymyksiin, jotka ovat perustavanlaatuisen tärkeitä yhteiskunnillemme, esimerkiksi väestörakenteen muutos, globalisaatio ja köyhyyden vähentäminen.

Ryhmäni mielestä komission olisi jatkettava vielä pidemmälle ja ryhdyttävä erityisiin toimenpiteisiin. Köyhyyden lieventäminen, työmarkkinoiden ulkopuolella olevien väestöryhmien työllistyminen, työntekijöiden liikkuvuuden edistäminen ja työntekijöiden opintojen ja koulutuksen parantaminen – näissä kaikissa vaaditaan erityistä ohjelmaa, konkreettisia toimia ja vahvaa sitoutumista Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolelta.

Väestörakenteen muutos on suuri haaste talouksillemme. Eläkeikäisille työntekijöille, naisille, nuorille ja erityisesti vammaisille henkilöille – yleisesti ottaen kaikille, jotka ovat olleet pitkään poissa työmarkkinoilta – on annettava uusi mahdollisuus. Meidän on autettava näitä ihmisiä löytämään työtä tai palaamaan töihin. Tähän tarvitsemme konkreettisia toimenpiteitä, joilla edistetään elinikäistä oppimista.

Työssä käyvät kohtaavat edelleen epätasa-arvoa. Olemme erittäin huolestuneita naisten ja miesten välisestä, edelleen esiintyvistä palkkaerosta. Tällaista ei pitäisi enää tapahtua vuoden 2008 Euroopassa. Vastaavasti on tarjottava myös sopivia hoitopalveluita, jotta ihmiset voivat yhdistää työ- ja perhe-elämän. Vetoammekin komissioon ja neuvostoon, että ne ryhtyvät erityistoimiin asiassa. Ryhmäni vastustaa syrjinnän kaikkia muotoja. Hyväksymme siis komission ilmoittaman pyrkimyksen tukkia porsaanreiät, joita nyky-lainsäädännössä edelleen on. Erityisesti vammaisiin ihmisiin kohdistuvan syrjinnän vastaista toimintaa on tehostettava.

Hyvät naiset ja herrat, mielestämme tehokkain välineemme sosiaalimallien ylläpitämiseksi globalisaation aikakaudella on talouskasvu. Olemme kuitenkin vakuuttuneita, että päästäksemme Lissabonin strategian

tavoitteisiin meidän on tuettava talouden ja teollisuuden tarkoituksia, koska käytännössä yritykset ovat työpaikkojen luoja. Meidän on parannettava mielikuvaa yrittäjyydestä Euroopassa ja rohkaistava nuoria perustamaan omia yrityksiä. Meidän on myös kannustettava kilpailukykyiseen liiketoimintaympäristöön, jossa erityistukea tarjotaan pienille ja keskisuurille yrityksillemme, jotka ovat johtavia työpaikkojen luoja.

Meidän on kehoitettava kaikkia alan toimijoita työskentelemään paremman joustoturvän puolesta Euroopassa. Joustoturva on osoittanut arvonsa valtioissa, joissa se on otettu käyttöön. Sen avulla yritykset saavat joustavuutta, jota ne tarvitsevat ollakseen kansainvälisesti kilpailukykyisiä, ja samalla työntekijöiden oikeudet turvataan. Olen tyytyväinen komission aikomukseen edistää sosiaalista vuoropuhelua. Meille luottamukseen perustuva yritysten välinen kumppanuus on ydinasia yritysten menestymiseksi markkinoilla.

Hyvät naiset ja herrat, nykyisissä sopimuksissa sosiaaliasiat ovat edelleen jäsenvaltioiden vastuulla. Tämä voidaan – ja pitää – muuttaa, mutta ennen sitä meidän on toimittava toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Meillä ei ole valinnanvaraa. Tämä ei estä komissiota tekemästä vaikutustutkimuksia, tuomitsemasta epätasa-arvoisuutta ja pyrkimästä arvioimaan uusien lainsäädäntöehdotusten sosiaalisia seurauksia, Suorastaan vaadin komissiota toimimaan näin. Edessämme olevat sosiaaliset ja yhteiskunnalliset haasteet ovat mittavia: meidän on uudistettava talouksiamme ja muokattava niistä kilpailukykyisempiä, jotta yhä harvemmat kärsivät syrjäytymisestä. Sosiaalista edistystä ei voi olla ilman talouskasvua, mutta talous ei voi olla kilpailukykyinen ilman sosiaalista edistystä. PPE-DE-ryhmä pyrkii nyt entistä määrätietoisemmin pääsemään tuloksiin tässä asiassa.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kuunnellessamme edellisten puhujien – komission jäsenen Vladimir Špidlan, neuvoston puheenjohtajan Xavier Bertrandin ja teidän, hyvä Joseph Daul – puheita saamme käsityksen, että kaikki on hyvin. Edistys sujuu mukavasti, ja vuosi 2008 muistetaan vuotena, jolloin eurooppalainen sosiaalimalli sai uuden alun.

Kaikki tuo kuulostaa varsin hienolta, mutta totuus on julmempi. Todellinen kuva on tosiaankin melko toisenlainen. Todellisessa kuvassa näkyy Euroopan unionin järkyttävä sosiaalinen epätasa-arvo. Voitot nousevat uusiin huipputuloksiin, ja samalla palkat polkevat paikoillaan. Tuloerojen kuilu laajenee jatkuvasti. Ostovoiman väheneminen on vaikuttanut Euroopan unionin tavallisiin ihmisiin yhtä aikaa energian hintojen noustessa äärimmäisen nopeasti. Tämä on todellinen köyhtymisohjelma. Tämä on ongelma, johon meidän on puututtava eurooppalaisessa sosiaalimallissa muutenkin kuin vain kaunopuheisin sanoin. Aloitteenne, hyvä Vladimir Špidla, on hyvä, ja olen siihen tyytyväinen.

Hyvät naiset ja herrat, meidän on tarkasteltava kantojamme eri ehdotuksiin yksityiskohtaisesti. Tämän takia esitän muutaman perushuomion siitä, mitä odotamme eurooppalaiselta sosiaalimallilta. Jos ihmiset missä tahansa maassa Euroopan unionissa viisitoista vuotta sitten huomasivat, että jokin oli menossa pieleen tai että jokin pitkään voimassa ollut kansallinen normi oli vaarassa, he kääntyivät Euroopan puoleen, jotta se korjaisi asian. He tunsivat, että asiat oli korjattava Euroopan laajuisissa puitteissa, koska ihmiset uskoivat tuolloin, että eurooppalaiset säännöt Euroopan puitteissa antaisivat suojaa kansallisten rajojen yli.

Nyt, viisitoista vuotta myöhemmin, ei kannata yrittää kertoa kenellekään, että me korjaamme asiat Euroopassa. Se herättäisi pelkoa työntekijöissä, koska he uskovat, että nykyisen kaltainen Eurooppa ei voi taata enää heidän sosiaaliturvaansa.

Jos paneudutaan tutkimaan Irlannin kansanäänestystä ja nuorten äänestyskäyttäytymistä, huomataan, että he sanovat Euroopan olevan hieno ajatus. Mutta kun nuoret tarkastelevat eurooppalaista järjestelmää ja rakennetta, ne eivät tee heihin vaikutusta. Koska olemme aloittamassa vaalikampanjaa, on aivan oikeutettua kysyä, miksi viisitoista vuotta sitten Euroopan sosiaalipolitiikan tulevaisuuteen suhtauduttiin optimistisesti ja miksi taas nykyään pessimistisesti. Vastauksemme sosiaalidemokraatteina on, että Eurooppaa hallitsee oikeisto. Puheenne oli hienon sosialistinen, arvoisa ministeri, ja se, mitä sanoitte oli erinomaista. Mutta mikä oli hallituksenne kanta neuvostossa työaikaa koskevan direktiivin osalta?

(Suosionosoituksia)

Hallitseva puolueenne on jäsenenä Euroopan kansanpuolueessa, jonka jäsenpuolueet ovat suurena enemmistönä Euroopan unionin hallitusten johdossa. Komissiossa ne ovat ehdottomana enemmistönä komission jäsenten ja komission puheenjohtajan osalta. Euroopan kansanpuolue on tämän parlamentin suurin puolue, mutta puhettanne kuunnellessa kuvittelisi, että teillä ei olisi ollut mitään tekemistä Euroopan kitukasvuisen sosiaalisen kehityksen kanssa. Eurooppaa hallitsee oikeisto, joka ohjaa Eurooppaa väärään suuntaan. Tämä on korjattava Euroopan parlamentin vaaleissa.

(Suosionosoituksia)

Teillä on hyvä mahdollisuus ohjata meidät takaisin raiteille, kun koittaa aika panna esittelemämme toimet täytäntöön. Sanoitte, että eurooppalainen sosiaalimalli on yksi painopistealoistamme. Meidän ryhmällemme se tosiaankin on! Minkä ihmiset oikeasti kokevat uhkaksi Euroopan unionissa? Hallitsemattomat rahoitusmarkkinat. Hallitsemattomat hedge-rahastot ja pääomarahastoja tarjoavat yritykset, jotka ostavat yrityksen tai toisen, poimivat siitä parhaat edut päältä ja hylkäävät sen työntekijät kaduille – vain parantaakseen sijoittajien voittoja mahdollisimman paljon.

Arvostettu kollegani Poul Nyrup Rasmussen esitteli meille erittäin hyvän mietinnön. Tarvitsemme tässä kysymyksessä määränemistäänestystä, jotta komissio voi käynnistää aloitteen hedge-rahastojen ja yksityisiä sijoituspääomia tarjoavien yritysten sääntelystä. Kuka vastustaa tämän toiminnan tukemista? Te, Euroopan kansanpuolue, jonka edustajat talous- ja raha-asioiden valiokunnassa ovat sitä vastaan.

Tämän takia meidän on tuotava erittäin selvästi julki, että eurooppalaisen sosiaalimallin puolesta kamppaileminen on myös peruseriaatteiden puolesta kamppailemista. Xavier Bertrand kuvasi aivan oikein, että Euroopan unionin menestys perustuu taloudellisen ja sosiaalisen edistyksen yhdistämiseen. Tämä oli aina Euroopan peruseriaatteena, myös kristillisdemokraateille. Vuosikymmenien ajan nämä asiat olivat saman kolikon kaksi puolta, kunnes uusliberaali valtavirta ryhtyi kertomaan meille 1990-luvun alussa, että matalammat palkat, pidemmät työajat ja pienempi sanavalta yrityksen hallinnossa ovat peruseriaatti nopeampaan taloudelliseen kasvuun. Vuosikymmenten ajan on tietenkin ollut ihmisiä – heitä on täälläkin tänään useita, myös komissiossa – jotka ovat kiinnostuneempia hevoskilpailuista kuin eurooppalaisesta sosiaalimallista mutta jotka ovat täällä vastuussa sisämarkkinoista ja jotka ovat ennen ja nyt kertoneet meille – ensimmäisenä esimerkkinä Jean-Claude Trichet, joka tekee näin jokaisessa lehdistötilaisuudessa – että palkat ovat Euroopassa liian korkeat. Ehkä asia onkin näin Euroopan keskuspankin johtokunnan jäsenten osalta, mutta se ei ole niin tavallisten työntekijöiden osalta Euroopassa.

Meidän onkin varmistettava, että politiikassa toteutetaan yleinen muutos ja että muutos johtaa siihen, että eurooppalainen sosiaalimalli otetaan takaisin käyttöön siellä, missä haluatte, hyvä Xavier Bertrand. Näin kaikki Euroopan unionin taloudellinen edistys hyödyttäisi myös kaikkien Euroopan kansalaisten elämää.

Olette tietenkin oikeassa sanoessanne, että EU voi kilpailla maailmalla, Pekingissä tai Brisbanessa, vain, jos kehitämme sisämarkkinoitamme. Haluamme tätä, haluamme toimivat sisämarkkinat. Haluamme tehokkaan ja kilpailukykyisen Euroopan maanosan. Mutta tämän syynä on, että haluamme luoda vaurautta, joka hyödyttää kaikkia, ei pelkästään sijoittajia merkittävässä yritysryhmissä, suurissa osakeyhtiöissä ja isoissa pankeissa.

Niin pitkään kuin asennoidumme Euroopassa niin, että eurooppalaisia voittoja myönnetään ihmisille, jotka esittelevät lukuja yritystensä toiminnasta lehdistötilaisuuksissa ja kerskailevat ympäri Eurooppaa ansaituista miljardeista, joista he eivät maksa veroja Eurooppaan, koska heidän voittonsa ovat eurooppalaisia eikä kansallisia ja näin siis kansallisesta verotuksesta vapautettuja; niin pitkään kuin jatkamme kymmenien tuhansien ihmisten erottamista työpaikoilta tämän tilanteen jatkamiseksi edelleen ja osakkeenomistajien voittojen ylläpitämiseksi – niin pitkään kuin tämä on eurooppalaisen sosiaalimallin todellisuutta, voimme puhua täällä niin paljon kuin haluamme, mutta ihmiset eivät tunnista tätä Euroopaksi.

Toivomme kuitenkin, että eurooppalainen ihanne vahvistuu ja edistää yhdentymistä. Tämän takia haluan muistuttaa parlamenttia, että eurooppalaista sosiaalimallia arvostellaan sen tuloksien perusteella. Sama koskee teitä, hyvä Xavier Bertrand, neuvostossa ja teitä, hyvä Joseph Daul, täällä parlamentissa.

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä sosiaalipaketti on odotettu askel kohti sellaisen Euroopan yhteisön rakentamista, jossa eurooppalaisista välitetään.

Euroopan perustuslakia ja Lissabonin sopimusta vastaan äänestäneet ihmiset lähettivät selkeän viestin. Viestinä on, että he eivät anna Euroopan unionille uutta toimivaltaa yksinkertaisesti siksi, että haluamme sitä. Kansalaisemme haluavat tietää, minkälaista Euroopan unionia rakennamme.

Paketti on laaja ja kiistelty, ja meidän on varmistettava, että ihmiset tietävät, mitä etuja paketti tuo heidän elämäänsä.

Meidän on kiiteltävä, kuten komission jäsen Vladimir Špidla sanoo, eurooppalaisia neuvostoja koskevaa direktiiviä ja tietenkin potilaiden oikeutta rajatylittävään terveydenhuoltoon koskevaa ehdotusta, jota ryhmäni on puolustanut kiivaasti.

Tänään haluan kuitenkin keskittyä kahteen erityiseen paketissa esiteltyyn toimeen. Ensimmäiseksi globalisaattorahaston tarkistaminen. Rahaston tehtävänä on auttaa työnsä menettäneitä ihmisiä löytämään

uusi työpaikka. Tällä hetkellä yrityksessä on oltava tuhat työpaikkaa uhattuina, ennen kuin yritys voi kääntyä rahaston puoleen. Liberaalidemokraatit ovat tyytyväisiä ehdotukseen kynnysarvon laskemisesta ja hakemusmenettelyjen yksinkertaistamisesta. Syynä ei ole se, että Euroopan unionin pitäisi suunnitella työasiat Euroopassa – tämän osan hoitavat parhaiten sisämarkkinat – tai se, että uskoisimme, että EU:n pitäisi tarjota työttömyysetuuksia – tämä on jäsenvaltioiden tehtävä. Pikemminkin olemme tyytyväisiä tähän ehdotukseen, koska se perustuu vankkaan liberaaliin periaatteeseen siitä, että työllisyys on paras vaurauden lähde.

Kun kasvu pysähtyy vähitellen ja jotkut jäsenvaltiot joutuvat jo taantumaan, tällä politiikalla estetään yhtäkkinen työpaikkojen menetyksen kierre, joka vaikuttaa hyvinvointiin.

Toiseksi syrjinnänvastainen direktiivi: ryhmäni on puolustanut sitä nykyisen komission toimikauden alusta alkaen.

Syrjinnän määritelmä kattaa nyt tärkeimmät vähemmistöt – vanhukset, homoseksuaalit, vammaiset, kaikkien uskontojen ja uskonottomuuden edustajat – ja sitä sovelletaan asiakkaisiin ja kuluttajiin sekä työntekijöihin.

Tämäkin on liberaali toimenpide, josta saadaan käytännön hyötyä, sellaista, jota saadaan, kun tietää osaavansa työnsä ja elävänsä elämänsä vapaana ennakkoluulojen tyrannialta.

Direktiiviluonnoksessa pitäisi mennä vielä pidemmälle. Siinä on edelleen porsaanreikiä, edelleen aukkoja, joista syrjintä voi nostaa päätään. Arvoisa komission jäsen, miksi on esimerkiksi oikein kieltää syrjintä työpaikoilla, mutta sallia syrjivien koulukirjojen käyttäminen opetuksessa jäsenvaltioissa?

Eurooppa on joka tapauksessa murtamassa syrjinnän muuria pala palalta.

Ryhmäni on tyytyväinen, että komissio ja neuvosto ovat sitoutuneet tämän prosessin edistämiseen. Samoin vaadimme myös parlamentilta täyttä osallistumista niiden toimenpiteiden määrittämiseen, joilla prosessi saadaan valmiiksi.

Helmikuussa José Manuel Barroso esitteli meille tärkeän toimenpidepaketin ilmastonmuutoksen torjumisesta. Nyt komission sosiaalipolitiikkaa koskevat ehdotukset osoittavat arvostelijoille, että Eurooppa välittää yhteisön yhteenkuuluvuudesta ja että liberaali talouspolitiikka ei välttämättä ole uhka edistykselliselle politiikalle terveen ympäristön ja yhteisvastuullisen yhteiskunnan aloilla.

Martin Schulz valittaa keskustaoikeistolaisten hallitusten ylivallassa Euroopan unionissa, mutta me elämme demokratiassa, jossa ihmiset valitsevat hallituksensa. He eivät selvästikään ole vakuuttuneita siitä, mitä sosiaalidemokraatit tarjoavat.

Jan Tadeusz Masiel, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Eurooppa kansakuntien puolesta -ryhmä on erittäin tyytyväinen Euroopan unionin uuteen sosiaalipakettiin. Sosiaalinen ulottuvuus on asia, joka erottaa Euroopan selvimmin maailman muista suurvalloista, esimerkiksi Yhdysvalloista tai Kiinasta. 1900-luvun läntinen Eurooppa rakennettiin pitkälti sosiaalisille arvoille. Tämä oli arvokas sosiaalimalli uusille jäsenvaltioille, jotka liittyivät Euroopan unioniin vuosina 2004 ja 2007. Monissa niistä poliittinen ja taloudellinen itsenäisyys oli saatu takaisin 1980-luvun lopulla, ja kapitalismi pyrki esiin pahimmassa muodossaan rikkoen työntekijöiden oikeuksia ja piittaamatta ihmisarvosta vähääkään.

2000-luvulla kamppailemme globalisaation kanssa. Se voi olla joko mahdollisuus tai uhka ihmiskunnalle. Brysselin onkin lähetettävä selvä viesti jäsenvaltioille ja kannustettava niitä suojaamaan ja kehittämään edelleen sosiaalisia etuja, jotka ovat hyödyksi kaikille Euroopan unionin kansalaisille.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen siihen, mitä ministeri sanoi tänään aamulla, ja toivon, että hänen sanomansa toistetaan myös neuvostossa, vaikka toistaiseksi saamamme näyttö ei annakaan meille juuri toivoa tästä.

Useat meistä näkevät vielä monta avointa kysymystä sosiaalisten asioiden suojelussamme markkinoiden johtoaseman edessä. Tässä paketissa meitä kehoitetaan pohtimaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen äskettäisten päätösten vaikutusta. Monet meistä ovat tosiaankin pohtineet asiaa ja pitävät sitä erittäin huolestuttavana. Meitä pyydetään jatkuvasti etsimään toimitillemme oikeutusta sen perusteella, että ne eivät häiritse markkinoita, sen sijaan, että perusteluna olisivat korkealaatuisten palveluiden tuottaminen ja työntekijöiden oikeudet ja niin edelleen. Tämä näytetään toteen sosiaalipaketissa, jossa nyt tarkastelemme sen tunnustamista, että myös työätekevyissä väestöryhmissä on köyhyyttä ja että rikkaiden ja köyhien välinen kuilu on jatkuvasti kasvamassa. Olemme tyytyväisiä komission paketissa esitettyihin kantoihin köyhyyden torjumisen käsittelystä, mutta haluamme todellista toimintaa.

Olemme tietenkin tyytyväisiä tasa-arvoa koskevaan horisontaaliseen direktiiviin. Olemme puolustaneet sitä aina tässä parlamentissa. Se on tärkeä monestakin syystä, eikä vähiten siksi, että nyt direktiivin ansiosta on mahdollista osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan täysimääräisesti.

Olemme tyytyväisiä myös moniin romaneja koskeviin ehdotuksiin. Olemme tyytyväisiä komission sitoumukseen ja haluamme, että kaikki jäsenvaltiot toimivat asiassa myönteisesti eivätkä ennakkoluuloja ja kiihkoa kylvää. Yhdenvertaisten mahdollisuuksien korostaminen on tärkeä osa koulutuslinjausta erityisesti niille, jotka toteuttava kyseisten alojen politiikkaa.

Olemme tyytyväisiä ainakin eurooppalaisia yritysneuvostoja koskeviin ehdotuksiin, vaikka haluaisimme esittää arvostelua monesta kohdasta. Paketissa esitellyn liikkuvuuden osalta meidän on pohdittava liikkuvuuden sosiaalista vaikutusta: mitä tapahtuu ihmisille, erityisesti työelämän ulkopuolella oleville, jotka siirtyvät valtiosta toiseen ja joutuvat jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmien ulkopuolelle; mitä tapahtuu toiseen jäsenvaltioon muuttaneille ihmisille heidän ikääntyessään, ja millainen on heidän tulevaisuutensa?

Olemme tyytyväisiä myös ”Uudet taidot uusia työpaikkoja varten” -ehdotukseen ja uskomme, että ehdotus liitetään ilmastomuutosasiastalle, jossa on pohdittava myös uusia taitoja vanhoja työpaikkoja varten, koska suurin osa työvoimasta on saanut jo muodollisen koulutuksensa ja elinikäisestä oppimisesta tulee nyt keskeistä. Meidän on pohdittava, miten saamme tarvitsemamme taidot päästäksemme ilmastomuutostavoitteisiimme.

Gabriele Zimmer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, tästä keskustelusta mieleeni on jäänyt kolme kohtaa. Ensimmäinen niistä on sisäasiainministeri Xavier Bertrandin esittämä toive siitä, että vuodesta 2008 tulee vuosi, jolloin eurooppalainen sosiaalimalli saa uuden alun. Lisäksi kuulumme komission jäsenen Vladimir Špidlan sanat, joiden mukaan sosiaalipaketti vastasi yleisiin odotuksiin Euroopan unionissa, ja lopuksi myös teidän lausuntonne, hyvä Martin Schulz, siitä, että oikeisto hallitsee Eurooppaa.

Mielestäni kaikki kolme näkökantaa vaativat kriittistä analyysia. Kuinka ensinnäkin puheenjohtajavaltio Ranskan edustaja voi ilmoittaa vuoden 2008 tavoitteeksi sosiaalimallin paluun, kun Ranskan hallitus kieltäytyi edes viittaamasta sosiaalipolitiikkaan puheenjohtajakautensa päätavoitteissa? Mielestäni sosiaalipaketti ei vastaa lähellekään ihmisten odotuksia, koska siinä ei tasoiteta mitenkään Euroopassa esiintyviä sosiaalisia eroja eikä siinä esitetä minkäänlaisia toimia, joilla pysäytettäisiin näiden erojen suureneminen, jäädytettäisiin tilanne nykyiselleen. Kyseinen prosessi jatkuu sosiaalipaketista huolimatta.

Lopuksi, arvoisa Martin Schulz, annan teidän mielellään maistaa omaa lääketänne. 1990-luvulla sosialistiset hallitukset olivat vallassa, ja tuolloin tämä kehitys sai alkunsa. Olisimme odottaneet teidän sanovan, että Lissabonin seurauksena saamme uuden rakennelman vuonna 2010, uuden strategian, jossa keskitytään täsmällisesti eurooppalaisen sosiaalimallin suojeluun ja jossa painopistealamme järjestetään uudelleen jälleen kerran.

Sosiaalipaketti itsessään ei vastaa odotuksia. On korkea aika murtaa tilanne, jossa kunnolliset työpaikat vähenevät ja niiden tilalle tulee yhä suurempi määrä työpaikkoja, joissa ihmiset eivät voi ansaita toimeentuloaan. Meidän on vihdoin lakattava käyttämästä pelkkää työpaikkojen määrää kriteerinämme Euroopan unionissa ja keskityttävä sen sijaan työpaikkoihin, joissa maksetaan riittävää palkkaa.

Sosiaalipaketissa ei mainita mitään sosiaalisen edistyksen lausekkeen lisäämisestä, tarpeen mukaan, kaikkiin eurooppalaisiin sopimuksiin. Siinä ei myöskään vastata kysymykseen siitä, saavatko tärkeässä osassa olevat sosiaalisten oikeuksien puolustajat Euroopan unionissa lisää välineitä ja valtaa eurooppalaisia yritysneuvostoja koskevassa direktiivissä. Ehdotuksessa vedotaan vain vallitsevaan tilanteeseen ja pidetään yllä nykyistä linjaa ilman lisäyksiä.

Hylkäämme tämän paketin, koska sen lähestymistapa on äärimmäisen abstrakti ja virheellinen. Ryhmäni jäsenet esittävät tämän keskustelun tulevissa puheenvuoroissaan huomioita ehdotuksen yksittäisistä osista.

Derek Roland Clark, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimus hylättiin laillisessa Irlannin kansanäänestyksessä, joten tarvitsette tietenkin näyttävän ohjelman vetämään huomion pois äänestystuloksesta. Tämän takia meillä on tämä uusi paketti. Pakettihan ei kuitenkaan ole varsinaisesti uusi. Se on aiempien ehdotusten toistoa. Paketti on kuitenkin suuri. Siinä käsitellään EU:n lainsäädäntöä, sosiaalista vuoropuhelua, yhteistyötä, rahoitusta, kumppanuutta, vuoropuhelua, viestintää – ja kaikkea tätä vain yhdellä sivulla.

Haluaisin keskittyä rahoitukseen. Tuottavalla taloudella saadaan varat, mutta olette antaneet itsellenne taakaksi euron, ja Euroopan keskuspankin korkotasolla yritetään kattaa hyvin erilaisia talouksia. Jotkut sanovat, että yksi koko sopii kaikille. Itse asiassa kyse on yhdestä koosta, joka ei sovi kenellekään.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa Englannin pankki ei pysty järjestämään tilannetta sopivaksi kaikille alueille. Viikonlopun sanomalehdissä tosiaankin huomautettiin, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa pohjoisen ja etelän välinen taloudellinen jako on nyt suurempi kuin koskaan.

EU on protektionisti. Pelkääte globalisaatiota. Älkää torjuko sitä. Älkää taistelko sitä vastaan. Liittykää siihen. Liittykää jatkuvasti kasvavan väestön maailmanmarkkinoihin. Kannustakaa yrityksiä vähentämällä byrokratiaa. Pysäyttäkää loputon direktiivien ja asetusten virta, josta on vain haittaa liike-elämälle. Hyväksykää muu maailma tasaväkisin ehdoin, niin Euroopan talous kasvaa ja tuo mukanaan kaikkein merkittävimmän sosiaalipaketin: enemmän ja parempia työpaikkoja.

Yhteenvetona totean, että on pantava merkille, että puheenjohtajavaltio Ranskan tehtävänä on polkaista tämä hanke käyntiin. Mutta tekeekö se näin? 3. heinäkuuta *EurActiv*-sivuston mukaan komissio ja puheenjohtajavaltio Ranska julistivat molemmat sosiaalipolitiikan painopistealaksi vuonna 2008. Sen sijaan 2. heinäkuuta *Deutsche Welle*n mukaan Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy tekee selväksi, että sosiaalipolitiikka ei kuulu tärkeimpiin tavoitteisiinsa. Huomion keskipisteeseen pääsevät maahanmuuton, ilmastonmuutoksen ja energian kaltaiset kysymykset.

Mitä lausuntoa siis uskotte? Omalta osaltani uskon, että ranskalaiset toimivat totuttuun tapansa ja huolehtivat itsestään. Onnittelen heitä tästä. Toivon, että oma hallitukseni tekisi samoin.

Carl Lang (NI). - (FR) Arvoisat puhemies ja ministeri, hyvät naiset ja herrat, täällä parlamentissa on tavallista pyöritellä sanoja sosiaalipolitiikasta. Valitettavasti eurooppalainen sosiaalimalli on enää pelkkä myytti, koska sosiaaliseen todellisuuteen omassa maassani Ranskassa, ja erityisesti omalla alueellani Nord-Pas-de-Calais'ssa, kuuluvat sosiaalinen rappeutuminen, epätoivo, sosiaalinen epävakaus, joukkotyöttömyys ja laskeva syntyvyys, joka on toisenlainen ilmiö, mutta silti hälyttävä ja merkittävä.

Ajatusmallimme perustuu edelleen 1960-luvun sosiaalimalliin, toisin sanoen malliin, jonka olettamuksena on täystyöllisyys ja paljon työvoimaa.

Viimeisten kolmenkymmenen vuoden ajan olemme kärsineet joukkotyöttömyydestä ja jyrkästi laskevasta syntyvyydestä, mikä on johtanut meidät vauvabuumista vanhusbuumiin ja aiheuttanut eläkkeisiimme rahoituskriisin.

Meidän ei pidä enää ajatella, että eurooppalaista sosiaalimallia on puolustettava hinnalla millä hyvänsä. Sen sijaan meidän olisi oltava valmiita uudistamaan mallia. Taloudellisen ja historiallisen analyysin perusteella voimme hoitaa asian kahdella tavalla. Ensinnäkin tarvitsemme perhepolitiikkaa, jolla syntyvyys saadaan taas nousuun. Muuten emme pysty rahoittamaan eläkejärjestelmiämme tulevana vuosikymmeninä. Toiseksi tarvitsemme politiikkaa, jolla piristetään sisämarkkinoita ja saadaan ihmiset takaisin töihin.

EU:n sisämarkkinoiden piristämiseksi meidän on katsottava taas teollisuuden suuntaan, ja, valitettavasti, jos pidämme kiinni lähes uskonnollisesta luottamuksestamme vapaaseen kauppaan ja sääntelemättömään liberalismiin, emme pysty tekemään sitä, mitä meidän pitäisi muuttaaksemme oman liiketoimintamme kilpailukykyiseksi omilla kotimarkkinoillamme.

Tämän takia tulevaisuuden ponnistelumme ja tavoitteemme sosiaalisten olojen parantamiseksi on juurrutettava tähän ajatukseen, jossa kansat ja yhteisö saavat etusijan ja turvan.

Thomas Mann (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, kasvua ja työllisyyttä koskeva Lissabonin strategia on edistänyt useampien ja parempien työpaikkojen perustamista. Tämän menestyksen kiistävät ne, joiden on vaikeaa hyväksyä Euroopassa tapahtuvia muutoksia, ulkoistamista, järjeistämistä ja yritysvaltauksia. Jos tuntee itsensä jatkuvasti turhaksi henkilökohtaisella tasolla, ei pysty samaistumaan eurooppalaisen talouden viennin nousuun. Vastatoimena tälle epävarmuuden tunteelle tarvitsemme yhtenäistä uutta sosiaalistrategiaa. Käsittelemämme paketti on kuitenkin niin kattava, että sitä tuskin pystytään panemaan täytäntöön vuoteen 2009 mennessä. Tämä vähentää uskottavuutta siltä, mitä voitaisiin pitää suositeltavana lähestymistapana.

Hyvä komission jäsen Vladimir Špidla, päämääränämme ei voi olla toiminta sen itsensä takia. Kyse on pelkästään vakaudesta. Tavoitteenamme ei myöskään voi olla silkka vaalikampanjointi, jota Martin Schulz juuri ylisti, mutta huomaa hänen jo lähteneen täältä pois. Olemme yhdessä vastuussa sen varmistamisesta,

että ihmiset eivät syrjäydy ja että he eivät vetäydy rinnakkaisiin yhteiskuntiin tai haavemaailmaan. Työ on aloitettava kouluissa, joissa koulun keskeyttäneiden hälyttävän suurta määrää on vähennettävä merkittävästi. Näin voisimme estää koulutusta saaneiden ja kouluttamattomien ihmisten välisen kuilun syvenemistä. Tässä tarvitsemme kannustavaa opetusta. Lahjakkuutta ja kyvykkyyttä on rohkaistava jo varhaisesta iästä lähtien – tällainen sijoitus on tuottoisa joka tapauksessa. Elinikäisen oppimisen strategiaamme antaa Euroopalle lisäarvoa, laaja-alaista vaurautta, jota Martin Schulz halusi. Samoin koulutusohjelmamme – Sokrates, Leonardo ja Erasmus – jotka on sopeutettava työelämän mukaisiksi kiireellisesti. Meidän olisikin työskenneltävä tässä yhdessä pienten ja keskisuurten yritysten kanssa. Pienissä ja keskisuurissa yrityksissä on suurin osa työpaikoista, ja ne voivat tarjota harjoittelupaikkoja. Niiden on kuitenkin myös tehtävä paljon työtä varmistaakseen sijoituksensa jatkuvaan opetukseen ja koulutukseen, sillä muuten innovointimme kuihtuu kokoon.

Yksi mahdollisuus saa edelleen lähes rikollisen vähän huomiota. Kyse on iäkkäistä työntekijöistä. On korkea aika saada heidän kokemuksensa, luovuutensa ja sinnikkyytensä taloutemme avuksi. Nämä työntekijät ovat tällä hetkellä vielä kaukana väestöllisten työtilastojen perukoilla.

Yhteiskuntamme yhtenäisyyttä on vahvistettava. Esimerkiksi eurooppalaisia työneuvostoja koskevaan direktiiviin tarvitsemme kestävästä kompromissin työnantajien ja työntekijöiden välille. Meidän on tehtävä voitavamme työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa osallistuaksemme tähän päämäärään pääsemiseen. Tarvitsemme myös alueiden välistä tasapainoa, minkä takia meillä on Euroopan sosiaalirahasto, aluekehitysrahasto ja globalisaatorahasto. Lisäksi on kuitenkin eräs asia, jota pidämme edelleen erittäin tärkeänä, nimittäin syrjimättömyys. Me PPE-ryhmässä hylkäämme horisontaalisen direktiivin. Se pahentaisi oikeudellista epävarmuutta, joka on jo olemassa ja pienentää edelleen kansallisten, luovien toimien vaikutusala. Jos sosiaalisen ohjelman on määrä onnistua kokonaisuudessaan, on ensisijaisen vastuun oltava jäsenvaltioilla. Koordinointi ja viestintä on tehokkaampaa kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti, ja nyt on aika ottaa käyttöön parhaat käytännöt pelkän käytäntöjen tarkastelun tai analysoinnin sijasta. Näin meillä on hyvät mahdollisuudet saada aikaan haluamamme ja tarvitsemamme sosiaalinen ja taloudellinen muutos ja ottaa eurooppalainen sosiaalimalli todelliseen käyttöön.

Puhetta johti

varapuhemies Manuel António DOS SANTOS

Harlem Désir (PSE). – (FR) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, tämä uusi sosiaaliohjelma esitellään liian myöhään, ja se on surkea vastaus epävakaiseen tilanteeseen, epätasa-arvoon ja taantumien vaikutuksiin, jotka kiusaavat tällä hetkellä työvoimaa ja monia kansalaisiamme Euroopassa.

Yli 70 miljoonaa ihmistä elää köyhyydessä, vaikka työttömyys on laskussa joillakin alueilla. Elin- ja työolot ovat epävarmat, ja epätyypillisten työsuhteiden määrä kasvaa. Tämän kaiken takia tarvitsemme vakaata sosiaalista perustaa; Eurooppaa, joka suojelee meitä. Tämä on yksi Ranskan EU:n puheenjohtajuuskauden keskipisteistä. Kuten sanoitte, hyvä ministeri, vuodesta 2008 piti tulla vuosi, jolloin sosiaalinen Eurooppa palaa ja saa uutta pontta. Valitettavasti hallituksenne ei ottanut sosiaalista ulottuvuutta yhdeksi neljästä puheenjohtajuuskautensa painopistealasta. Lähestyessämme Euroopan komission kauden loppua meillä on ehdotuksia, joista joissakin – tämä on sanottava – kuvastuvat vihdoinkin Euroopan parlamentin ja ryhmämme erityisesti vaatimat asiat: aito direktiivi syrjintää vastaan kaikilla aloilla, ei pelkästään vammaisuuden osalta; viimeinkin toimet eurooppalaisia yritysneuvostoja koskevan direktiivin vahvistamiseksi ja tarkistamiseksi; ja toimenpiteet, joilla varmistetaan, että nykyisiä periaatteitamme ja lakejamme naisten ja miesten välisestä samapalkkaisuudesta noudatetaan oikein jäsenvaltioissa.

On kuitenkin huomattava tämän uuden sosiaaliohjelman puutteet ja aukot. Mainitsen niistä kaksi. Ensimmäinen on vastaus Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen äskettäin antamiin tuomioihin asioissa Laval, Rüffert ja Viking Line. Tämä heikentää vastarintaamme sosiaalisen polkumyynnin osalta Euroopan unionissa. Meille ei riitä komission tiedonannossa annettu vakuutus siitä, että komissio huolehtii oikeudellisesta selkeydestä ja tulkinnan suuntaviivoista tässä direktiivissä. On pantava merkille – työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta on järjestänyt parlamentissa kuulemistilaisuuksia – että direktiivi on ollut alusta alkaen viallinen ja että unionin oikeuden on tehtävä työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä tarkistamalla selväksi, että unionin taloudelliset vapaudet, sijoittautumisen vapaus eivät voi olla esteenä työntekijöiden perusoikeuksille, neuvotteluoikeuksille, palkkaoikeuksille tai lakko-oikeudelle työntekijöiden oikeuksien puolustamiseksi tarpeen niin vaatiessa.

Haluamme, että tämän direktiivin tarkistus otetaan mukaan asialistalle, ja haluamme sosiaalisen suojalausekkeen takaamaan, että tulevaisuudessa yhtäkään direktiiviä, unionin politiikkaa tai sopimusperiaatetta ei voida käyttää työntekijöiden oikeuksien vahingoittamiseksi. Jos siis yhdessä maassa työntekijöiden oikeudet ovat paremmat kuin toisessa, ei parempia oikeuksia voida koskaan heikentää hyötymällä alkuperämaan periaatteesta, kuten palveludirektiivin – Bolkesteinin direktiivin – ensimmäisessä versiossa tehtiin.

Toiseksi Xavier Bertrand kertoi meille, että yleishyödyllisiä sosiaalisia palveluita, yleishyödyllistä toimintaa olisi kannustettava sosiaalimallimme edistämiseksi. Emme ole kuitenkaan saaneet direktiiviehdotusta taloudellisesti yleishyödyllisistä palveluista. Emme voi suojata yleishyödyllisiä sosiaalisia palveluita ja panna täytäntöön Lissabonin sopimuksen 14 artiklaa, jossa annetaan oikeusperusta tällaisten palveluiden muodostamiselle ja rahoittamiselle, jos neuvosto ei pyydä tätä komissiolta ja jos komissio ei käytä aloiteoikeuttaan niin, että voisimme vihdoinkin keskustella oikeudellisesta kehyksestä, jolla suojataan julkisia palveluja, taataan paikallisviranomaisten riippumattomuus näiden tarjoamissa paikallisissa palveluissa ja luvataan meille, että tulevissa yhteisöjen tuomioistuimen päätöksissä ei uhata tätä eurooppalaisen sosiaalimallin perusominaisuutta, jotta ihmiset eivät ajattelisi, kuten Martin Schulz sanoi, että Eurooppa toimii heitä vastaan, vaan päinvastoin: että komissio ja muut Euroopan toimielimet toimivat sosiaalimallin suojaamiseksi.

Bernard Lehideux (ALDE). - (FR) Arvoisa puhemies, komissio on kenties toiminut tiedottamisessa näppärästi kootessaan ”paketin” tekstejä, jotka ovat luonteeltaan ja laadultaan kovin erilaisia, mutta loppujen lopuksihan se on käyttänyt aloiteoikeuttaan tärkeissä kysymyksissä. Komissio on siirtymässä oikeaan suuntaan, ja meidän olisi kehuttava sitä tästä.

Pallo on siis takaisin meillä ja kenties ennen kaikkea neuvostolla. Yleisesti tiedetään, että parlamentti on melko ankara ja pyrkii laatimaan innovatiivisia tekstejä eurooppalaisten tarpeiden mukaan. Päteekö sama neuvoston kohdalla? Tästä meillä on epäilyksemme. Toivon, että teitä kuunnellaan, hyvä ministeri.

Mahtipontiset puheet, jotka tuottavat vain epäselviä ja ei-sitovia tekstejä, horjuttavat vakavasti tekemämme työn uskottavuutta. Esittelen tästä kolme esimerkkiä.

Olen jo pitkään kuulunut niihin, jotka ovat pyytäneet kaikenlaisen syrjinnän vastaista yleisdirektiiviä. Meidän olisi otettava perustaksi Elizabeth Lynnen laatima mietintö toukokuulta 2008. Se on paljon kunnianhimoisempi kuin komission ehdotus.

Toinen esimerkki: yritysneuvostot. Meidän on huolehdittava, että tekstissä selvennetään niiden kansainvälistä valtaa ja vastuuta. Työmarkkinaosapuolten kuuleminen on entistä olennaisempaa, kun useammassa kuin yhdessä EU:n valtiossa toimivat yritykset toteuttavat rakenneuudistuksia. Meidän on varmistettava, että työvoimaa kuullaan rakenneuudistuksia ennen ja että yritysneuvostot voivat esittää kantansa asioihin, jotka ovat usein erittäin teknisiä.

Kolmas esimerkki: yleishyödylliset sosiaalipalvelut. Olemme hukanneet jo tarpeeksi aikaa. Alan toimijat ovat hämillään. Valtava oikeudellinen epävarmuus haittaa yhteiskuntiemme yhtenäisyyden kannalta olennaisten palveluiden laatua. Ja me vain tuhlaamme asiassa jälleen yhden vuoden. Tämä on vastuutonta.

Mielestäni tämä osoittaa, että komission työ, joka vaikuttaa kattavan useita toiminta-aloja, ei ole tarpeeksi hyvää, koska siinä jätetään tietoisesti huomiotta joitakin kohtia.

Lopuksi vaadin, että sosiaalipaketin on oltava vain yksi etappi matkan varrella. Olen vakuuttunut siitä, että avoimet koordinoitimenetelmät ovat joillakin aloilla käytössä niin laajalti kuin mahdollista. Meidän on päätettävä, että edistämme paitsi yhteistyötä myös yhdenmukaistamista mahdollisuuksien mukaan.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, neuvoston edustaja pyysi sosiaalisempaa Eurooppaa. Vastaisin ministerille pyytämällä terveempää järkeä. Se olisi parempi. Euroopan unioni voi tietenkin ehdottaa monenlaista, mutta on korostettava, että sosiaalipolitiikka on ala, jossa jäsenvaltioilla on itsenäinen päätösvalta. Lyhyesti sanottuna tarvitsemme siis vähemmän puhetta ja enemmän todellisia toimia.

Euroopan unioni esittää peräti 19 kiinnostavaa aloitetta, joista vain kolme on lainsäädäntöesityksiä. Mahdollisesti tärkeimmästä, rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevasta ehdotuksesta ei keskustella tänään. Tämä on erittäin valitettavaa, ja on harmi, että keskustelua joudutaan odottamaan siihen saakka, että Ranskan terveysministeri saapuu istuntoomme. Yhteenvetona olisi siis painotettava, että EU:n jäsenvaltiot osoittavat jopa 27 prosenttia BKT:staan sosiaalipolitiikkaan, kun taas Yhdysvalloissa määrä on 15 prosenttia. Kysymyksenä onkin, käytetäänkö varat oikein.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja ministeri, hyvät naiset ja herrat, tarvittiin ilmeisesti Irlannin kielteinen äänestystulos, yhteisen Euroopan vastustajien voitto ravistelemaan komissio hereille horroksesta. On totta, että komissio on ottanut jo pitkään yhä enemmän etäisyyttä unionin kansalaisten eduista seuraamalla uusliberaalia politiikkaansa. Pyyntö sosiaalisesti vastuullisesta Euroopasta on ollut jo kauan asialistalla.

On suorastaan kiusallista nähdä viime vuosien laiminlyönnit, jotka on vihdoinkin kasattu pöydälle tämän toimikauden lopuksi. On myös melkoisen julkeaa, että koko juttua myydään meille hienostelevalla nimellä, uutena sosiaaliohjelmalla. Heinäkuussa käytyjen keskustelujen aiheita olisi pitänyt käsitellä jo aikojen sitten. Kun tarkastelemme niiden sisältöä, vaikuttaa kuitenkin siltä, kuin komissio ei loppujen lopuksi ole oppinut. Kahta poikkeusta lukuun ottamatta tämpäpäiväisissä ehdotuksissa ei sanota mitään yhteisvastuusta, yhtäläisistä mahdollisuuksista, sosiaalisesta tasapainosta tai kansalaisten osallistumisesta. Päinvastoin ehdotukset ovat jälleen pitkälti uusliberaalin perusasentoitumisen tuote.

Komissio vaatii parempaa työvoiman liikkuvuutta. Samanaikaisesti se pyrkii tuomioistuimen tuomioihin, joilla vähennettäisiin lähetettyjen työntekijöiden suojelua. Jälkiviisaasti se sanoo, että meidän olisi ratkaistava ongelma jollakin foorumilla. Työntekijät tarvitsevat kuitenkin suojelua, ei foorumia. Uskoteko todella, että ihmisiä, joilta viedään päivittäin heidän palkkansa, auttaa, jos pyydätte heitä odottamaan, kunnes olette käsitelleet heidän ongelmaansa jollakin foorumilla? Lisäksi, arvoisa komission jäsen, yritysneuvostoja koskeva tarkistettu direktiivi, joka on myöhässä yhdeksän vuotta, ei täytä lupauksianne. Parlamentin on tehtävä luonnokseen useita parannuksia. Luonnoksessa ei esimerkiksi esitetä minkäänlaisia seuraamusmekanismeja.

Jatketaanpa kuitenkin eteenpäin yhteisvastuun kysymykseen. Terveysdirektiivissä ei oteta huomioon arvosteluja, vaan siinä avataan ovia entistä markkinavetoisemmille terveyspalveluille, ja heikennetään näin yhteisvastuun periaatetta jäsenvaltioiden hyvinvointijärjestelmissä. Siinä vaarannetaan yhteisvastuu tukemisen sijaan. Paketissa on vain harvoja osia, joissa näkyy kansalaisten toive edistyksellisestä eurooppalaisesta sosiaalipolitiikasta. Yksi näistä osista, jota haluaisin korostaa, on uusi direktiivi työpaikan ulkopuolisen syrjinnän vastustamisesta. Tämä väline julkistettiin kuitenkin jo vuonna 2004, ja parlamentin painostus on ainoa syy siihen, miksi komissio esitteli sen vihdoinkin. On selvää, että parlamentin enemmistö tukee tätä direktiiviä. Siinäkin tarvitaan monissa kohdin parannuksia, varsinkin vammaisten ihmisten oikeuksien osalta.

Kaiken kaikkiaan ”sosiaalipaketti” on nimenä yksinkertaisesti vääristelyä. Mielestäni komission saavutukset sosiaalipolitiikan alalla kertovat surullista tarinaa.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvä neuvoston puheenjohtaja, viime vuosina politiikkanne, markkinafundamentalisminne on kasvattanut eriarvoisuutta vaarallisesti ja heikentänyt hyvinvointivaltiota.

Meille esittelemänne paketti hienoine sanoineen on pelkkä tyhjä kuori. 19 ehdotuksesta vain kolme on lainsäädännöllisiä, ja yhdessä näistä, ehdotuksessa rajatylittävästä terveydenhuollosta, esitellään Bolkensteinin direktiivi kuin salaa, sillä ehdotuksen asenne on uusliberalistinen.

Lausuessanne näitä hienoja sanoja esitellen tätä tyhjää kuorta Sarkozyn hallitus on keskeisessä asemassa neuvostossa hyväksymässä paheksuttavaa direktiiviä työajoista. Tämä saa aikaan merkittävän sosiaalisen taantumun.

Sen sijaan, että yritätte antaa hyvän vaikutelman hienoine sanoineen ja pidätte silmällä eurovaaleja, jotka näyttävät kiusallisilta Irlannin kielteisen äänestystuloksen takia, teidän olisi ehdotettava täsmällisiä toimenpiteitä ja osoitettava varoja yhteisön talousarviosta.

Sananen myös Martin Schulzille, jos hän kuuntelee minua. On totta, että oikeistohallituksilla on merkittävä osansa eurooppalaisen sosiaalimallin hajottamisessa. Useissa valtioissa, hyvä Martin Schulz, esimerkiksi omassa maassanne Saksassa tai Alankomaissa tai Itävallassa, oikeistopuolueet ovat kuitenkin lyöttäytyneet yhteen sosiaalidemokraattien kanssa tuhotakseen eurooppalaisen sosiaalimallin.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää tämpäpäiväisen puheikani terveyspolitiikan ohjelmaan. Nykyistä, potilaiden oikeuksia rajatylittävässä terveydenhuollossa koskevaa direktiiviehdotusta on parannettu merkittävästi alkuperäisestä ehdotuksesta. Valitettavasti siinä ei kuitenkaan ole muutettu mitenkään tärkeimpiä perusteita kaikille tapauksille, jotka kuuluvat sisämarkkinoihin. Vapaat markkinat ovat aina kansalaisia tärkeämmät.

On itsestään selvää, että me kaikki haluamme saada parasta mahdollista hoitoa mahdollisimman nopeasti, jos sairastumme vakavasti. Valitettavasti direktiivillä ei kuitenkaan mitenkään varmisteta, että näin tapahtuisi.

Sillä varmistetaan, että varakkaimmat potilaat EU:n varakkaimmista valtioista saavat parasta mahdollista hoitoa. Tällöin suurena vaarana on, että potilaat jaetaan A- ja B-ryhmiin. Varakkaimmat potilaat voivat etsiä parasta mahdollista hoitoa toisista valtioista, kun taas varattomilla tai voimattomilla ei ole tätä mahdollisuutta.

Direktiivillä varmistetaan hoitoon pääsy toisessa maassa samaan hintaan, kuin sama hoito maksaisi potilaan kotimaassa. Jälleen vaarana on A- ja B-valtioiden muodostuminen. Saman hoidon hinta vaihtelee tietenkin valtiosta toiseen. Nykyisen direktiivin mukaan markkinaolosuhteet voivat määrätä seuraukset, mutta tällainen lähestymistapa on erittäin vaarallinen. Kun markkinat reagoivat, häviäjiä ovat aina ne, jotka eivät tule toimeen kulloinkin vallitsevissa markkinaoloissa.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni Euroopan vastaus jatkuviin hinnannousuihin ja kasvavaan köyhyteen on pahasti myöhässä, ja on tosiaankin ilahduttavaa, että uusi luonnos EU:n laajuisesta sosiaalipaketista on ensiaskel oikeaan suuntaan. Esimerkiksi pyrkimys helpottaa terveydenhuoltoon pääsyä toisissa Euroopan valtioissa on myönteinen. Käytännössä esimerkiksi lomailijoita käytetään tällä hetkellä aivan liian usein julkeasti hyväksi, kun heille esitetään lääkärinlaskuja, joista vain osa – jos sitäkään – korvataan kotimaassa. Käänteisesti katsottuna yksittäiset jäsenvaltiot ovat toisilleen velkaa miljoonia euroja – pelkät tahdonilmaukset eivät riitä tällaisissa tapauksissa.

Ylistyspuheet esimerkiksi paremman perhe- ja työelämän välisen tasapainon puolesta eivät myöskään riitä. Jotta useammilla ihmisillä olisi varaa hankkia lapsia, on tärkeää toimia palkkojen polkemista ja sosiaalista polkumyyntiä vastaan. Tätä tehtävää valitettavasti laiminlyödään laajalti. On varsinaista pilkantekoa, että EU määrää toisaalta, että julkiset hankinnat on kilpailutettava julkisesti ja että lauseke, jolla menestyksekkäitä tarjouksentekijöitä vaaditaan maksamaan vähintään lakisääteistä vähimmäispalkkaa, kumotaan sitten Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa sillä perusteella, että se on sisämarkkinoiden palveluja koskevan direktiivin ja työntekijöiden lähettämisestä annetun direktiivin vastainen. EU on näin paljastanut oikean karvansa pelkästään taloudellisena yhteisönä, joka tyrkyttää sosiaalisesti vähäosaisille vain pikkurahaa ja tyhjiä sanoja.

Tyhjät iskulauseet eivät enää rauhoita EU:n kansalaisia, eikä niillä voida vaimentaa laskevan syntyvyyden ja kasvavan köyhyden vaikutuksia. Voitte ehkä sanoa mitä tahansa papereissa, mutta ihmiset ovat epäilemättä väsyneitä tyhjiin lupauksiin.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensimmäiseksi kiittää Martin Schulzia siitä, että hän muistutti meitä kaikkia, että tämän parlamentin suurin ryhmittymä on keskustaoikeisto, että komission jäseniä on eniten keskustaoikeistossa ja että EU:n jäsenvaltioissa on tosiaankin eniten keskustaoikeistolaisia hallituksia. Haluaisin vuorostani muistuttaa häntä tämän ilmiön syystä: syynä on, että ihmiset ovat päättäneet näin. Ihmiset ovat päättäneet näin, koska he ovat huomanneet kasvavan kuilun vasemmiston puheiden ja todellisuuden välillä, ja he ovat hylänneet sen. Haluaisin myös muistuttaa häntä – hyvänä demokraattina – muistamaan, että ihmiset ovat tietenkin aina oikeassa.

Sitten yleisemmin sosiaalipaketista. Omalta osaltamme olemme tyytyväisiä komission jäsenen esittämiin perusteltuihin huomioihin ja hänen aloitteeseensa sosiaalisen ohjelman uudistamisesta ja erityisesti aiheesta, joka muistuttaa meitä kaikkia siitä, että EU:ssa on kyse ihmisistä; siitä, että heille annetaan enemmän ja parempia mahdollisuuksia ja että heille annetaan välineet ja valta käsitellä muutoksen aiheuttamaa haastetta.

Haluaisin ottaa nopeasti esiin kolme kohtaa kollegani Joseph Daulin erinomaisesta puheenvuorosta. Ensimmäinen niistä on jäsenvaltioiden merkittävä asema, toissijaisuus. Monilla jäsenvaltioilla on erilaiset lähestymistavat, mutta niiden kaikkien olisi otettava vakavasti Joseph Daulin esittämät aiheet ja osoittama suunta.

Toinen kohta koskee työpaikkojen tärkeyttä. Harlem Désir mainitsi aivan oikein työntekijöiden oikeudet. Kunnioitamme työntekijöiden oikeuksien tärkeyttä, mutta poliittinen ryhmäni haluaisi korostaa myös työttömien oikeuksia – niiden ihmisten oikeuksia, joilla ei tällä hetkellä ole työtä; jotka on savustettu työmarkkinoilta ulos jostakin syystä ja jotka haluaisivat työpaikan. He ovat jatkuvasti tärkeämpiä, erityisesti näinä maailmanlaajuisen luottokriisin vaikeina aikoina, kun työttömyys todennäköisesti vain kasvaa ennen tilanteen paranemista uudelleen. Meidän on siis varmistettava, että toimmamme tukevat työpaikkojen perustamista ja entistä useampien ihmisten pääsemistä kyseisiin työpaikkoihin.

Kolmas kohta koskee pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä), jotka Joseph Daul myös mainitsi. Huomasin, että eilisessä *Financial Times* -sanomalehdessä mainittiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehty sopimus tilapäisistä työntekijöistä, ja pk-yritykset kertoivat, ettei niitä oltu kuultu koko asiasta. En halua korostaa kysymystä Yhdistyneen kuningaskunnan kannalta, vaan tuon vain esille – sanon tämän komission jäsenelle

– todellisen ongelman pk-yritysten ottamisesta mukaan kuulemisprosessiin, koska pk-yrityksethän ovat suurimpia työnantajia ja lisäksi niissä on myös eniten työntekijöitä. Tiedämme kansanäänestyksien – esimerkiksi Lissabonin sopimuksesta järjestetyn kansanäänestyksen – ongelmista, että jos määräyksiä yritetään antaa ylhäältä käsin, epäonnistutaan. Ihmisiin on saatava yhteys, ja pk-yrityksissä työskentelee paljon ihmisiä.

Lopuksi eurooppalaisista yritysneuvostoista, joihin sekä komission jäsen että neuvoston puheenjohtaja viittasivat ja joiden esittelijä olen itse. Poliittinen ryhmäni tiedostaa todellisuuden siitä, että työmarkkinaosapuolet ovat päässeet toivottuun sopimukseen. Itse en henkilökohtaisesti pidä sopimuksesta kovinkaan paljon, mutta olen täysin tyytyväinen siihen, että sopimukseen päästiin. Uskoakseni meidän parlamentissa olisi yritettävä rakentaa tämän työaikaa ja tilapäisiä työntekijöitä koskevan sopimuksen perustalle. Haluamme edetä nopeasti, koska haluamme todellista sosiaalista edistystä kauniiden poliittisten puheiden sijaan, joita pidetään vain seuraavien vaalien takia.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Kun komission ilmoitti etukäteen sosiaalipaketista, sosiaalidemokraattiset puolueet ja ihmiset, jotka tuntevat vastuuta sosiaalisten ongelmien ratkaisemisesta, saivat toivoa. Kertyneet velat ja juuri esitetyt monet kysymykset antavat melko yllättävän kuvan siitä, kuinka vähän olemme edistyneet ponnisteluistamme huolimatta ja kuinka paljon ongelmia on ratkaisematta. On totta, että viimeisten viidentoista vuoden aikainen talouskasvu ei ole kuronut umpeen rikkaiden ja köyhien välistä kuilua, vaan itse asiassa syventänyt sitä. Kuitenkin köyhyyskilpailu on siirtynyt uudelle tasolle. Jokaisessa maassa on köyhiä, ja köyhyyden määrä ja laatu vaihtelee eri jäsenvaltioissa, mutta tiedämme, että köyhyys koskee kaikkialla samalla tavalla. Sosiaalisessa suunnitelmassa esitettyä noin kahdeksaatoista asiakirjaa voidaan kyllä luonnostella, mutta eurooppalaisten samastumista Euroopan unioniin voidaan vahvistaa vain sillä, mikä on erityistä ja itsestään selvää ja mikä tarjoaa mahdollisuuden yhteiseen edistykseen kilpailevien köyhyyksien välisen, vastavuoroisen jännitteen sijasta.

Olen tyytyväinen siihen, että komissio on nyt valmistellut arvion romanien tilanteesta ja heihin liittyvistä käytännöistä neuvoston ja Euroopan parlamentin pyydettävä tätä useasti. On kuitenkin valitettavaa, että komissio ei määritä puitteita pitkäaikaiselle romaneja koskevalle politiikalle. On myös pohdittava, riittääkö tämä asiakirja patistamaan ihmisiä konkreettisiin toimiin, tarjotaanko siinä täsmällistä arviota ja pystyvätkö jäsenvaltiot ryhtymään toimiin ja pysymään toivotuissa käytännöissä. Mielestäni todellinen ratkaisu puuttuu.

Olemme tyytyväisiä myös syrjinnänvastaiseen direktiiviin. Parlamentti ja komissio olivat eri mieltä siitä, onko syrjinnän kieltämistä säänneltävä kattavalla direktiivillä, ja sosialistis-liberalistisen näkemyksen mukaisesti emme loppujen lopuksi pystyneet määrittelemään ryhmiä, joita syrjitään. Odotamme, että direktiivillä voidaan suojella kattavasti ihmisiä ja ihmisryhmiä, joita uhataan monin tavoin. Tätä tarvitaan kipeästi, sillä vihanlietsojat, rasistit ja ne, jotka antaisivat vain varakkaille, saattavat löytää tukijoita kilpailevista köyhistä. Äänestäjät ovat aina oikeassa, mutta populismi saattaa johtaa heitä harhaan. Kiitos.

Gérard Deprez (ALDE). - (FR) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, kansalaisvapauksien valiokunnan jäsenenä ja puheenjohtajana aion keskittyä ehdotukseen syrjinnänvastaisesta direktiivistä.

Ensinnäkin, arvoisa komission jäsen, haluamme onnitella teitä siitä, että komissio vihdoinkin hyväksyi direktiiviehdotuksen, jossa pyritään vastustamaan uskontoon, vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää. Aivan viime hetkiin asti pelkäsimme – kuten tiedätte, olimme huolissamme ja toimimme sen julki – että esittäisitte vain minidirektiiviä, jossa käsiteltäisiin pelkästään ikään ja vammaisuuteen perustuvaa syrjintää.

Ette varmaankaan ylläty, kun kerron olevani pahoillani siitä, että näin perustavanlaatuisessa kysymyksessä Euroopan parlamenttia tuskin kuultiin. Huomaan kuitenkin selvästi, että puheenjohtajavaltio on suostuvainen ehdotuksiin ja aloitteisiin, joita Euroopan parlamentti saattaa esittää. Meidän onkin ryhdyttävä toimeen oikopäätä, arvoisa komission jäsen, ja itse havaitsen tekstissä kolme asiaa, joita meidän olisi parannettava.

Ensinnäkin meidän on täsmennettävä useita käsitteitä tai niiden välisiä rajoituksia. Tarkoitin ”puolueettomasti perusteltavissa olevien” käsittelyerojen alaa. En ole tästä tietenkään eri mieltä, mutta näiden puolueettomasti perusteltavissa olevien käsittelyerojen ei saa antaa muuttua suoraan tai epäsuoraan syrjinnäksi. Tällainen voi käydä hyvin nopeasti.

Toiseksi direktiiviltä ei saa riistää sen sisältöä ottamalla siihen ennenaikaisesti mukaan yleisen turvallisuuden tai järjestyksen kaltaisia käsitteitä. Näin mielestäni tapahtuu juuri tällä hetkellä eräässä Euroopan unionin eteläisessä valtiossa, joka jääköön kuitenkin nimeämättä.

Kolmanneksi meidän on tehtävä enemmän seuraamuksia koskevan kysymyksen osalta. 14 artiklassa määrätään seuraavasti: "Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista." Arvoisa komission jäsen, emme pääse tällä kovinkaan pitkälle.

Lyhyesti sanottuna toivon, että tästä direktiivistä, jolle on asetettu niin monia odotuksia, ei todellisuudessa tule suurta minidirektiiviä, suurta periaatteiltaan, mutta erittäin pientä yksityiskohdiltaan.

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, talouskasvun olisi parannettava yhteiskuntiemme aineellista hyvinvointia. Kun nostamme mukavuuden ja turvallisuuden etusijalle, unohdamme kuitenkin helposti, että talouden sosiaalimalli tarkoittaa käytännössä suurempaa byrokraattisuutta. Jos unohdamme myös, että sosiaalipolitiikan varmin perusta on talouskasvu, saatamme eksyä hienolta kuulostaviin iskulauseisiin, joilla ei ole mitään yhteyttä todellisuuteen ja jotka saattavat olla myös syrjinnänvastaisten säännösten tavoin toissijaisuusperiaatteen ja terveen järjen vastaisia.

Kuinka pääsemme tästä noidankehästä? Uusi sosiaaliohjelma on vain osittainen vastaus haasteeseen. Siinä puhutaan liikaa oikeuksista ja etuoikeuksista ja liian vähän siitä tosiasiasta, että tällaisia oikeuksia ei voida taata ilman järjestäytyntä työtä ja vastuuta taloudellisista vaikutuksista kaikissa vaiheissa. Jokaiselta kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeidensa mukaan. Tällainen on utopiaa, joka johtaa laadukkaiden tavaroiden ja palveluiden pulaan.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, kollegoideni puheenvuorojen jatkona haluaisin puhua syrjinnän torjumisesta. Ensinnäkin haluaisin kiittää komissiota sen rohkeudesta esittää horisontaalista lähestymistapaa direktiiviluonnoksessa työpaikan ulkopuolisesta tasa-arvoisesta kohtelusta. Meidän on otettava huomioon, että jotkut jäsenvaltiot estävät edelleen tämän tärkeän asiakirjan hyväksymisen.

Euroopan parlamentilla on kuitenkin mahdollisuus parantaa luonnosta. En ymmärrä, miksi yksityishenkilöt jätetään pois tavaroiden ja palveluiden saatavuuden osalta. Nykyisessä rotudirektiivissä ei esitetä tällaista rajausta. Valitettavasti luonnoksessa ei käsitellä kunnolla myöskään moniperusteista syrjintää, joten toivon, että me kaikki työskentelemme tämän direktiivin puolesta.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, EU:n toimielimet ovat olleet olemassa 51 vuotta, ja vasta nyt ne alkavat käsitellä sosiaalista ulottuvuutta. Käsitely on suhteellista, koska sosiaalikysymykset loistavat poissaolollaan puheenjohtajavaltio Ranskan painopistealoista. Tämä on järkyttävää, koska toimielimet ovat hyvin lähellä liike-elämää, ja tämä sekoittaa unionin kansalaisten yleisen edun rahamarkkinoiden yksityiseen etuun. Tämä on käynyt eittämättä selväksi Irlannin, Alankomaiden ja Ranskan kielteisissä äänestystuloksissa ja monissa yhteiskunnallisissa liikkeissä, jotka tukevat palkkavaatimuksia unionissa.

Kyllä, komission ja suurimman osan parlamentista on pakko tunnustaa, että unionia eivät kansoita vain osakkeenomistajat ja kuluttajat, vaan myös työvoima, jonka tekemä työ luo Euroopan vaurauden.

Tämän seurauksena komission on kaivettava eurooppalaisia yritysneuvostoja koskeva direktiivi esiin ja pyyhittävä se pölystä. Aloite oli arvokas, mutta sen sisältö on vähäinen. Eurooppalaisista yritysneuvostoista on muokattava aito sosiaalidemokraattinen foorumi, jossa työntekijät saavat tarvitsemansa vallan toimia vaikuttaakseen työnantajien strategisiin valintoihin.

Euroopassa tarvitaan tosiaan kiireellisesti aitoa sosiaalidemokratiaa, jolla voidaan estää väärät ratkaisut, esimerkiksi työajan pidentäminen lähes 70 tuntiin viikossa.

Työntekijöiden tähden meidän on siis edettävä nopeammin, paljon nopeammin.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Arvoisa puhemies, tässä istunnossa keskustelemme uudistetusta sosiaaliohjelmasta, vuosituhattavoitteista ja monesta muusta asiasta. Muutaman tunnin kuluttua äänestämme kulttuuriohjelmista, luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja verotuksen yhtenäistämisen ehdoista, jotka ovat kaikki aloja, joihin unionin ei pitäisi puuttua lainkaan.

Poliittisen vallan keskittäminen tarkoittaa sitä, että hallitsevien ja hallittavien välinen etäisyys kasvaa. Kansalaisten tuhtumus kasvaa. Järjestelmän on ryhdyttävä jatkuvasti rajumpiin toimenpiteisiin jyrätäkseen kansalaisten tahdon yli. Olisi paljon parempi laatia mietintö siitä, mitä tarkoitamme toissijaisuudella ja keskustella asiasta perusteellisesti. Meidän olisi tehtävä tämä ennen kuin yritämme säännellä keskitetysti 27 valtion työmarkkinaosapuolten toimintaa.

Kotimaassani ollaan vihaisia siitä, että EU tuomareineen voi ottaa vapauden määrätä työmarkkinajärjestelmälle toisenlaisen järjestyksen kuin sen, joka on kehittynyt viimeisten 70 vuoden aikana merkittävän kansallisen yhtenäisyyden perusteella.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hyvät naiset ja herrat, yhtäläisen kohtelun periaatteen toteuttamista koskeva direktiiviehdotus, jolla kielletään kaikenlainen työpaikan ulkopuolinen syrjintä, on turha säännös, josta meidän ei pitäisi keskustella lainkaan. Haluaisin korostaa, että syrjintä on kielletty jo kolmella EU:n direktiivillä, perusoikeuksia ja -vapauksia koskevalla YK:n peruskirjalla, EU:n perusoikeuskirjalla ja vammaisten oikeuksia koskevalla YK:n yleissopimuksella. Yhdenvertaisesta kohtelusta määrätään myös Amsterdamin sopimuksessa ja Lissabonin strategiassa.

Haluaisin myös korostaa, että direktiivissä vaaditaan kahta erittäin vaarallista asiaa. Siinä vaaditaan myönteistä syrjintää ja siinä vaaditaan todistustaakin siirtoa syyttäjältä vastaajalle. Tämä on vastoin eurooppalaista oikeusperinnettä ja voi aiheuttaa epäoikeudenmukaisuutta ja uusia vääryyksiä.

Hyvät naiset ja herrat, olen vakuuttunut siitä, että Euroopan unioni on edelleen demokraattinen ja sivistynyt alue, missä lahjakkaat ihmiset saavat tunnustusta ja missä heikoille ojennetaan auttava käsi. Kuitenkin inhimilliset taidot, joko luontaiset tai koulutuksen avulla hankitut, ovat yksilöllisiä ja vaihtelevat eri henkilöillä, joten ne ovat loogisesti erilaisia. Jos pyrimme poistamaan tällaiset erilaisuudet sääntelyllä, jätämme kulttuuriset eroavaisuudet ylimielisesti huomiotta ja puutummme yhteiskunnan luonnolliseen kehitykseen ja, pahinta kaikesta, asetamme samanarvoisuuden valinnanvapauden yläpuolelle. Yhdenvertaista kohtelua koskevan direktiivin ei siis pitäisi tulla ollenkaan voimaan.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, tällä sosiaalipaketilla saadaan aikaan tuloksia ja toimia vain, jos pääsemme sopimukseen keskeisimmistä aloitteista. On selvää, että työttömyys on pahin sosiaalinen ongelma, jota meidän on torjuttava. Se aiheuttaa yhteiskunnassa eniten epätasapainoa ja on toisten, vähemmän pahojen ongelmien taustana. Tämän takia parasta sosiaalipolitiikkaa onkin sellainen, joka auttaa työpaikkojen luomisessa.

Meidän on unohdettava saman tien väärä vastakkainasettelu yhteisvastuun ja kilpailukyvyyn välillä, koska ne eivät ole ristiriidassa keskenään. Rakentaaksemme järkevää ja tehokasta sosiaalipolitiikkaa ja poistaaksemme köyhyyttä tarvitsemme kuitenkin kasvua ja vakautta. Tämän takia oman sosiaalimallimme on sovittava yhteen uuden todellisuuden kanssa. Globalisaatio tuo mukanaan myös mahdollisuuksia: tilanteeseen sopeutuvat selviävät voittajina, muut häviävät.

Euroopan edessä ei ole klassinen kasvukriisi tai kausittaisia ongelmia, vaan syvällisiä muutoksia. Tulevien sukupolvien hyvinvointi riippuu nyt tekemiemme hyvien päätösten järkevyydestä. Väestön ikääntyminen ja väheneminen ovat saavuttaneet jo Euroopan; ne eivät ole uhka vaan todellisuutta, eikä meidän auta sulkea kehitykseltä silmiämme.

Mitä vastauksia voimme antaa tämän kehityksen moniin seurauksiin? Vain harvoja. Meillä ei esimerkiksi ole välineitä tai kannustimia, joilla mahdollistaisimme joustavan, suunnitellun eläkkeelle siirtymisen, jolloin ihmiset voisivat pysyä töissä keskimääräisen eläkeiän jälkeenkin. Syrjinnän ja syrjäytymisen vastaisen suojelun yhtenäisen tason saavuttaminen on keskeistä, mutta edes kaikki eurooppalainen lainsäädäntö ei takaa, että syrjintä poistuisi. Huonojen sosiaalisten käytäntöjen poistaminen olisikin aloitettava jo kouluissa.

Heikko koulumenestys ja koulunsa keskeyttäneiden määrä ovat oman aikamme ja mahdollisesti myös tulevaisuuden murhenäytelmiä. Meillä on tällä alalla paljon pelissä, meidän on keskityttävä ja kohdistettava huomiomme lisäarvoon, jota Euroopan unioni tuo, jotta voimme pysäyttää ja lopettaa tilanteen.

Lyhyesti sanottuna, hyvät naiset ja herrat, meidän ei tarvitse hylätä sosiaalimalliamme, vaan meidän on uudistettava sitä, annettava lisää joustavuutta, parempaa liikkuvuutta ja parempaa turvaa, jotta haavoittuvimmassa asemassa olevat eivät jää tien poskeen.

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää komission jäsentä Vladimir Špidlaa siitä, että meillä ollenkaan onkaan sosiaalipaketti, koska, kuten olen sanonut usein aiemminkin, hänen tehtävänsä Barroson komissiossa ei varmasti ole helppo.

Paketissa itsessään kuvastuu Barroson komission sisäiset jännitteet niiden kahden ääripään välillä, jotka toisaalta haluavat pitää uusliberalistisesta ohjelmasta kiinni kynsin ja hampain, ja toisaalta pitävät kiireellisenä sitä, että Euroopasta tulee tärkeä eurooppalaisille.

Kansalaisemme on vakuutettava siitä, että Eurooppa on osa ratkaisua, ei ongelmaa, kun kyse on globalisaation, väestörakenteen muutoksen, ilmastonmuutoksen ja muiden maailmanlaajuisen haasteiden esille nostamiin kysymyksiin puuttumisesta.

Jos tämä on se, mitä meidän on tehtävä, joudun valitettavasti toteamaan, että tämä paketti ei riitä tähän tehtävään. Se on vastentahtoinen, pieni, liian myöhään annettu paketti. Hyvätkin osat ovat menneet pilalle, koska ne on otettu mukaan niin vastentahtoisesti. Hyvä esimerkki tästä on syrjinnänvastainen horisontaalinen direktiivi. Se kuuluu pakettiin, mutta me kaikki tiedämme, kuinka kovasti puheenjohtaja Barroso vastusti sen mukaan ottamista aina viime hetkeen asti.

Toinen esimerkki on eurooppalaisia yritysneuvostoja koskeva direktiiviehdotus. Sen sisältö on äärimmäisen heikko verrattuna aiempaan komission tiedonantoon työmarkkinaosapuolille. Mielestäni komission uusliberalististen voimien ja niiden liittolaisten olisi nyt herättävä ja tunnustettava edessämme oleva todellisuus. Miljoonat kansalaisemme elävät pelossa, köyhyydessä ja syrjäytyneinä, ja yhä useammat ovat siirtyneet tähän ryhmään Barroson komission vuosina.

Kaiken kaikkiaan pidän tätä puheenjohtaja Barroson myöhästyneenä yrityksenä vakuuttaa vasemmistolle täällä, että hänellä on sosiaalinen omatunto ja että häntä kannattaa tukea toiseksi kaudeksi komission puheenjohtajaksi.

Minua ei ole kuitenkaan huiputettu, kuten ei monia kollegoitaniakaan. Kuten sanoin, tämä on aivan liian vähän ja aivan liian myöhään – tosiaankin aivan liian myöhään, jotta voisimme taata harvojen arvokkaiden osien turvallisen voimaantumisen ennen ensi vuoden vaaleja.

Puheenjohtaja Barroso pilkkaa paitsi Euroopan parlamentin vasemmiston järkeä, myös miljoonien kansalaisten järkeä, koska he ansaitsevat parempaa.

Ona Juknevičienė (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, komission ensimmäisenä vuotenaan antamassa Euroopan globalisaatorahastoa koskevassa kertomuksessa todetaan, että kahdeksassa jäsenvaltiossa autetaan yli 13 000 irtisanottua työntekijää. Saatavilla olevista varoista 3,7 prosenttia on otettu käyttöön. Työ etenee selvästikin erittäin hitaasti.

Komission ehdotuksia ovat menettelyjen yksinkertaistaminen, ohjelman mainostaminen laajalti, parhaiden käytäntöjen levittäminen ja avun keston pidentäminen, ja olen tyytyväinen näihin toimenpiteisiin. Rahasto perustettiin, jotta voitaisiin osoittaa solidaarisuutta työntekijöille, jotka on irtisanottu globalisaation takia epäonnistuneista yrityksistä. Onkin tärkeää, että rahaston varat tavoittavat ihmiset, jotka tarvitsevat apua. Varoja ei saa jakaa välittäjien, kouluttajien tai esitteiden julkaisijoiden kesken. Vuoden päästä tiedämme todelliset tulokset. Kyse ei ole siitä, kuinka paljon rahaa on jaettu, vaan siitä, kuinka moni irtisanotuista työntekijöistä on löytänyt uuden työpaikan.

Vetoan komissioon ja jäsenvaltioihin, jotta ne laatisivat kunnolliset ehdot ja kriteerit saavutettujen tulosten arvioimiseen. Meidän on varmistettava, että Euroopan unionin talousarviota käytetään tehokkaasti.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, olen ilahtunut havaitseni, että uuteen sosiaaliohjelmaan kuuluu eurooppalaisia yritysneuvostoja koskevan direktiivin tarkistus osana tulevien toimien pakettia.

Keskustelimme äskettäin ongelmista, joita aiheutuu direktiivin säännösten epätarkkuudesta. Direktiivin tarkoituksenaan on varmistaa työntekijöiden oikeus saada tietoa ja tulla kuulluiksi. Erittäin tärkeitä ovat myös tilapäistä työtä koskeva direktiivi ja kokoaikaisessa työssä olevien työntekijöiden mahdollisen köyhyyden torjuminen. Suhtaudun toiveikkaasti painotukseen nuorten tilanteesta, heidän koulutus- ja terveydenhuoltomahdollisuuksistaan ja nuorten syrjäytymisen ehkäisemisestä. Tulevaisuuden työntekijöiden ammatillinen liikkuvuus on heidän elämänsä mahdollisuus, mutta myös mahdollisuus taloudelle. Tärkeää on painottaa potilaiden oikeuksien turvaamista julkisen terveydenhuollon järjestämisen suojelemisessa. Kuitenkin odottamamme, terveydenhuoltoalan työntekijöitä koskeva vihreä kirja on tärkeä näiden toimenpiteiden täytäntöönpanossa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Arvoisa puhemies, tässä niin kutsutussa sosiaalipaketissa esitellään vain harhakuvitelmia vakavasta sosiaalisesta epätasa-arvoisuudesta, joka vaikuttaa noin 80 miljoonaan ihmiseen, jotka elävät köyhyydessä. Näihin ihmisiin kuuluvat yhä useammat miljoonat huonopalkkaiset työntekijät epävarmoissa työsuhteissaan ja miljoonat työttömät. Samaan aikaan talous- ja rahoitusalan ryhmien ja monikansallisten uudelleensijoittuneiden yritysten pöyristyttävät voitot jatkavat kasvuaan.

Tilanteen todelliset syyt on jätetty huomiotta – uusliberaalin politiikan voimistuminen, joka vahvistuisi ehdotetun terveyspalveludirektiivin myötä; työn joustavuus, jota työaikaehdotukset hankaloittaisivat; ja hyökkäykset julkisiin palveluihin ja kehityksen kannalta olennaisiin tuotantoaloihin.

Vaadimmekin aitoa sosiaalipakettia, jolla hylätään uusi työaikadirektiiviehdotus, edistetään lyhyempiä työpäiviä samalla palkalla, kumotaan vakaussopimus ja liberaali Lissabonin strategia, muutetaan Euroopan keskuspankin ehtoja ja vääränlaista riippumattomuutta, laaditaan työllisyyttä ja sosiaalista edistystä koskeva sopimus vaihtoehdoksi, edistetään sijoituksia ja tuetaan mikroyrityksiä ja pieniä yrityksiä ja julkisia palveluita ja kunnioitetaan työtätekevien arvoa.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, muinaiset kreikkalaiset sanoivat, että ihmiset ovat niitä, jotka määrittävät asioiden arvon. Jos ihmiset ottavat siis vastuun meille tänään esitellyn paketin täytäntöönpanosta, jos he voivat yhdenmukaistaa vanhat toimenpiteet ja ehdotukset uusien kanssa, tällöin näitä ihmisiä ei itse asiassa käytetä välineenä, vaan he ovat aktiivisia toimijoita työnantajina, työntekijöinä, työttöminä, pienten ja keskisuurten yritysten työllistäminä, naisina ja miehinä, nuorina ja vanhoina. Kaikenlainen syrjintä poistuu EU:ssa demokratian ja toissijaisuuden alalla, samoin kaikenlainen kansalliskiihkoinen sanahelinä siitä, kuka on vallassa tai mitkä ovat oikeiston ja vasemmiston kytkökset, mistä olemme täällä kuulleet. Vieressäni on kollegani Csaba Öry, joka kertoi minulle, että hänen maassaan sosialistihallitus toimii sosiaalietuuksia vastaan.

Emme voi siis syyttää maailmanlaajuisia kriisiä, vaan meidän on katsottava asioita myönteisesti. Meidän on kohdattava oma väestörakennekriisimme parhaalla mahdollisella tavalla. Muistelkaamme vanhoja sitoumuksia, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisesta tehtyjä Barcelonan päätöksiä, Eurooppalaista perheallianssia, Eurooppalaista nuorisosopimusta, yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa ja liikkuvuuden parantamista opetuksessa ja koulutuksessa työn alan liikkuvuuden edistämiseksi. Siirtotyöläisten erilaisuutta, perinteitä ja kieltä on kunnioitettava. Sosiaalista syrjintää on vastustettava, ja heikommissa asemassa olevien, vähäosaisten ja lasten oikeuksia on pidettävä yllä, sillä me puolustamme niitä Euroopan unionissa. Köyhyyttä on torjuttava, ja aiomme omistaa vuoden 2010 tähän. Meidän on vahvistettava alueidemme sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta vuoropuhelulla, hyväntahtoisuudella ja avoimuudella rahoitusmekanismien käytössä.

Alejandro Cercas (PSE). – (ES) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja ministeri, liityn niiden kollegoideni kuoroon, jotka pitävät tätä ohjelmaa edistysaskeleena, joskin hyvin vaatimattomana askeleena, joka on kaukana siitä, mitä nyky-Euroopassa tarvittaisiin. Hyvä komission jäsen, olen pahoillani sanoessani, että olitte väärässä todetessanne hetki sitten, että tällä ohjelmalla karkotetaan ihmisten huolet. Ihmiset ovat huolestuneita – ja siihen on hyvä syy – kun he kohtaavat Euroopan unionin, joka ei ratkaise heidän tavallisia arkihuoliaan.

Ohjelman otsikko on mahtava, ohjelma on sopiva 2000-luvulle. Valitettavasti siinä on ominaisuus, joka on jo tuomittu: sopimus on sisäinen sovitteluratkaisu Euroopan ristiriitoihin Eurooppaa enemmän haluavien ja Eurooppaa vähemmän haluavien välillä. Tämän takia sopimus on tyhjen sanojen metsä ja todellisen sisällön autioma. Eurooppalainen vasemmisto esittää yhteenvedon vain kolmesta direktiivistä ja arvostelee niitä melkoisesti.

Nämäkö ovat Euroopan tavoitteet 2000-luvulla? Ei, arvoisa komission jäsen. Sosiaalisista ongelmista puhuminen ei ole vain meidän tavoitteemme. Euroopan unioni, ei vain Eurooppa, tarvitsee ratkaisuja, ja näihin ratkaisuihin on erittäin vaikeaa päästä, jos toimitaan ohjelman mukaisesti ja etsitään ratkaisuja kansallisella tasolla. Jotkut ratkaisut ovat kansallisella tasolla, ja toisten pitäisi olla Euroopan unionin tasolla. Sisämarkkinoiden kehittämisen pitäisi kulkea yhdessä niiden sääntöjen kanssa, jotka antavat markkinoille inhimillisen luonteen, joilla estetään sosiaalista polkumyyntiä ja joilla pannaan täytäntöön kaikki perussopimusten turvaamat toimivallat.

Ongelmista on hyvä keskustella, mutta olisi parempi ratkaista ne, eikä kehittää uusia ongelmia, kuten esimerkiksi työaikadirektiivi.

Arvoisa komission jäsen, Euroopassa tarvitaan vahvempia aloitteita, Euroopassa tarvitaan paljon kunnianhimoisempaa ohjelmaa, jotta Eurooppa tulisi lähemmäs kansalaisiaan. Toivon, että seuraavissa vaaleissa – eikä tämä ole pelkkä retorinen seikka – eurooppalaiset, jotka haluavat toisenlaista politiikkaa, antavat eurooppalaisille poliitikoille uuden, sosiaalisemman ulottuvuuden.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen kauan odotettuun ehdotukseen syrjinnänvastaisen paketin viimeistelystä. Voimme siis viimein lopettaa oikeuksien arvojärjestykseen

asettamisen. Euroopan unioni, jossa jotkut eurooppalaiset ovat toisia tasa-arvoisempia, on epäonnistunut tehtävässään.

Kannatan täysin Gérard Deprez'n viisaita sanoja: direktiiviä on parannettava olennaisesti. Direktiivissä on aivan liikaa pakolausekkeita, jolloin vaarana on, että nykyiset syrjivät käytännöt kodifoidaan niiden lakkauttamisen sijasta. Perheoikeus ja yleinen järjestys kuuluvat nyt ja tulevaisuudessa kansalliseen toimivaltaan, mutta käytännössä niitä käytetään – tai väärinkäytetään – tekosyinä syrjinnälle, erityisesti homoseksuaaleja vastaan. On häpeällistä, että komissio vaikuttaa suvaitsevan tämän.

Uskonnonvapaus on perusoikeus, ja puolustan sitä raivokkaasti, mutta se on yksilön oikeus. Se ei ole tiettyjen ryhmien yhteisöllinen oikeus, joka antaisi niille mahdollisuuden syrjintään ja lain noudattamatta jättämiseen.

Lopuksi haluaisin lisätä, että ironista kyllä, tällä paketilla taidetaan suojata paremmin kaikelta muulta syrjinnältä kuin sukupuolisyrynnältä. Sukupuolisyryntää koskevan direktiivin ja tämän direktiivinen välinen aukko on täytettävä.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, meidän on oltava kriittisiä sosiaalipaketista käydyssä keskustelussa, sillä paitsi että paketin antamisajankohta herättää epäilyksiä siihen piilotetusta ohjelmasta, olemme myös aivan eri mieltä paketin sisällöstä.

Paketti saapui hetkellä, jolloin Euroopan sosiaalista ulottuvuutta käsitellään entistä enemmän ja siihen ollaan yleisesti tyytymättömiä. Emme ole yksin kannassamme. EU:n omat tilastotiedot piirtävät synkkää tulevaisuudenkuvaa: tällainen on eurooppalaisten yleinen mieliala, erityisesti nuorten, ja tilanne on vain pahenemassa.

Paketin tarkoituksena on kenties palauttaa kansalaisten usko ennen Euroopan parlamentin vaaleja.

Me vasemmistossa emme hyväksy paketin sisältöä, sillä siinä esitetyllä lainsäädännöllä vahvistetaan markkinoiden vapautumista. Näin tapahtuu esimerkiksi rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevalla direktiiviehdotuksella, joka perustuu aiempiin Bolkesteinin ehdotuksiin.

Komission ehdotus rajatylittävästä terveydenhuollosta johtaa luokkaperustaiseen terveydenhuoltojaotteluun: rikkaat ja hyvin koulutetut saavat mahdollisuuden ostaa terveydenhuoltoa sieltä, missä se parhaiten vastaa heidän tarpeitaan.

Sosiaalisemmassa Euroopassa tarvitaan laajempaa ajattelutapaa, eikä sellaisia toimenpiteitä, joilla raapaistaan vain ongelmien pintaa ja jotka pysyvät EU:n nykyisen mallin mukaisissa tiukoissa rajoissa.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, Eurooppa on enemmän kuin yhteismarkkinat. Sen lisäksi, että Eurooppa on taloudellinen kokonaisuus, se on myös yhteisille arvoille perustuva yhteisö. Pidän Euroopan unionia vastauksena globalisaatioon. Globalisoituneessa maailmassa Euroopan-tasoinen sosiaalinen kehys antaa tärkeää suojaa. Tämä on eurooppalaisen sosiaalimallin ajatus, ja tuen sitä.

Toisaalta meidän on kuitenkin menestyttävä myös kansainvälisessä kilpailussa. Lissabonin strategiassa painotamme tavoitettamme kehittää unionista maailman kilpailukykyisin tietoon perustuva talouskehys. Tähän päästäksemme meidän on keskitettävä huomiomme pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, koska ne ovat talouskehityksen tukipilareita.

Meidän on myös hyväksyttävä, että on oikeutettua kysyä, miten sääntömme vaikuttavat näihin yrityksiin. Syrjinnänvastainen politiikka on hyvä esimerkki. On sanomattakin selvää, että vastustan syrjintää, mutta minun ja 261 muun Euroopan parlamentin jäsenen mielestä kattava puitedirektiivi ei ole oikea ratkaisu, eikä varsinkaan oikea ratkaisu uhrien suojelemiseksi. Direktiivillä joutuisimme aivan päinvastaiseen tilanteeseen ja sysäisimme nämä ihmiset todennäköisesti syrjään. Jäsenvaltiot ja Euroopan kansalaiset joutuvat kohtaamaan paljon oikeudellista epävarmuutta. Tällä hetkellä 14:ää jäsenvaltiota vastaan on käynnissä useita perussopimuksen rikkomista koskevia menettelyjä, koska valtiot eivät ole panneet täytäntöön neljää voimassa olevaa direktiiviä. Meidän olisi pantava nykyinen lainsäädäntöä täytäntöön ennen uusien sääntöjen laatimista. Uudella syrjinnänvastaisella direktiivillä emme saa selkeyttä, jota komission jäsen Špidla meille lupasi.

Uudet säännöt herättävät monia kysymyksiä. Kuka esimerkiksi voi vedota oikeuteen syrjimättömyydestä uskonnon tai aatteellisten vakaumusten perusteella? Ulottuuko oikeus myös skientologeihin tai äärioikeistolaisten ryhmien jäseniin? Onko jokaisen pienimmänkin ravintolan asennettava nyt pyörätuoliluiska taatakseen esteettömän pääsyn? Direktiiviluonnoksessa myönnetään mahdollisesti vapautuksia suhteettomista toimenpiteistä, mutta kuinka tällaiset toimenpiteet määritellään – kansallisessa oikeudessa vai tuomioistuimen

päätöksissä? Epätarkat ja epämääräiset välineet – kuten puitedirektiivi – ovat epätarkoituksenmukaisia, eivätkä ne auta varsinkaan uhreja. Tämä ei ole eurooppalaisen sosiaalimallin ajatuksena. Se ei voi toimia näin.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja ministeri, olin aikanani sosiaalisen toimintasuunnitelman esittelijä. Suunnitelman esitteli meille Anna Diamantopoulou, ja se saatiin valmiiksi Ranskan edellisen puheenjohtajakauden aikana Martine Aubryn johdolla. Hyvät naiset ja herrat, minua huolestuttaa se, miten Euroopan sosiaaliset tavoitteet on murennettu järjestelmällisesti. Mielestäni tähän on selvät poliittiset syynsä. On selvää, kuinka komissio painottaa aina, että sosiaalipolitiikan on pysyttävä kansallisenä asiana. Arvoisa komission jäsen, sosiaalipakettiin sisältyy erittäin kiinnostavia työasiakirjoja ja lausuntoja, mutta vain neljä lainsäädäntöaloitetta. Ne ovat toki toivottuja, mutta tulos on varsin laiha. Kuten sosiaalisten oikeuksien suojele, ei sosiaalisten tasapuolisten toimintaedellytysten luominenkaan ole enää Euroopan vastuulla 27 jäsenvaltion Euroopassa.

Yhdessä PPE-ryhmän ja yhteiskunnallisten järjestöjen kanssa odotamme tämän sosiaalipaketin ohelle vähintään vahvempaa työntekijöiden lähettämistä koskevaa lainsäädäntöä, jolla suojeltaisiin sosiaalisia oikeuksia, parempaa lainsäädäntöä miesten ja naisten välisten palkkaerojen poistamiseksi, puitelakia suojaamaan sosiaalipalveluita ja velvoittavia sitoumuksia köyhyyden torjumiseen. Tarvitsemme todellista sosiaalista sopimusta, jossa esitellään yhtenäinen näkemys ja vahva sitoumus sosiaaliseen Eurooppaan, jotta edes me voisimme osoittaa kansalaisille, että Eurooppa on enemmän kuin vain markkina-alue. Toivottavasti, hyvä Xavier Bertrand, voimme nyt luottaa puheenjohtajavaltio Ranskan tukeen näissä toiminna.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen kampanjoinut muiden kanssa vuosien ajan kattavan syrjinnänvastaisen lainsäädännön puolesta, jotta vammaisten ja iäkkäiden henkilöiden syrjintä kiellettäisiin tavaroiden ja palveluiden saatavuuden osalta. Tiedän, että työllisyyden osalta kaikki perusteet on jo käsitelty, mutta vuosien ajan olemme luvanneet ryhtyä toimiin, eikä mitään ole kuitenkaan tapahtunut.

Nyt voimme sanoa, että olemme saavuttamaisillamme lainsäädännön, jolla ei kateta ainoastaan ikää ja vammaisuutta, vaan myös seksuaalinen suuntautuminen ja uskonto, kuten vaadin mietinnössäni. Haluaisin kiittää komissiota siitä, että se esitti tätä asiaa, ja erityisesti komission jäsentä Špidlaa hänen sinnikkyydestään. Tiedämme, että lainsäädäntöehdotus ei ole täydellinen, ja haluamme siihen muutoksia. Olisi myös ollut parempi, jos asiasta olisi päätetty yhteispäätösmenettelyllä. Tämän todettuani olen kuitenkin ilahtunut siitä, että olen täällä ja voin sanoa, että olemme viimein siirtymässä kohti vaihetta, jossa kaikkia EU:n kansalaisia kohdellaan tasavertaisesti.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, niin kutsuttu ”sosiaalipaketti”, jonka Euroopan komission esitteli, on epäonnistunut yritys lieventää tuotumusta, jota komission epäsuosittu politiikka on herättänyt työntekijöissä. Paketilla ei pystytäkään estämään EU:sta itsestään ja sen rakenteesta herääviä epäilyksiä, mikä nähtiin myös Irlannin selvästi kielteisessä äänestystuloksessa.

Työväenluokan ihmiset ja köyhät huomaavat joutuneensa tulilinjalle EU:n pitkän, julman ja kansanvastaisen hyökkäyksen takia, jolla pyritään parantamaan EU:n omien yhteenliittymien tuottavuutta.

Työväenluokan ihmisten ja köyhien on siedettävä julkisten elinten ja strategisesti tärkeiden palveluiden sääntelyn vapauttamista ja yksityistämistä, työneuvottelujen täydellistä kariutumista, työehtosopimusten heikentämistä, joustoturvan laajalti levinnyttä käyttöönottoa, tilapäisiä ja joustavia työmuotoja ja Bolkesteinin direktiivin laajentamista kattamaan terveysviranomaisten alan.

Neuvosto on päättänyt erotella työajan aktiivisiin ja ei-aktiivisiin jaksoihin. Tämän perusteella työntekijöiden olisi työskenneltävä 65–77 tuntia viikossa. Raskaan ja epäterveellisen työn tekeminen tekee sadoista tuhansista kreikkalaisista työläisistä turhia.

Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston virallisten tilastotietojen mukaan – arvoisa puhemies, antakaa minun jatkaa vielä hetki, sillä olen aikeissa kertoa erittäin tärkeitä tietoja. Haluan korostaa seuraavaa: virallisten tietojen mukaan 4,5 sekunnin välein yksi työntekijä joutuu onnettomuuteen, ja 3,5 minuutin välein yksi työntekijä menettää henkensä. Vuosittain tapahtuu seitsemän miljoonaa onnettomuutta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja ministeri, hyvät naiset ja herrat, haluan käsitellä ensin kahta keskustelussa esitettyä asiaa. Eurooppaa ei ensinnäkään hallitse oikeisto, vaan liberaali keskustaoikeisto. Haluan huomauttaa, että omassa maassani oli sosiaalidemokraattinen hallitus, ja kun sen kausi päättyi, työttömiä oli viisi miljoonaa. Nyt meillä on kolme miljoonaa työtöntä, toisin sanoen

kaksi miljoonaa ihmistä on palannut töihin. Tämä on todellista sosiaalipolitiikkaa, tämä on sosiaalista edistystä.

Toiseksi olen parlamentin jäsenenä henkilökohtaisesti vihainen, kun puhumme näin rumasti eurooppalaisesta ihanteesta. Eurooppa on nykyään sosiaalinen hanke. Kun ajattelen, että yhtenäismarkkinoilla luodaan miljoonia työpaikkoja ja annetaan ihmisille vaurautta ja hyvät tulevaisuudennäkymät ja että koheesiopolitiikkamme, Euroopan sosiaalirahastomme antaa meille miljardeja euroja toteuttaaksemme yhteisvastuuta Euroopan tasolla ollaksemme mallina eurooppalaisesta yhteisvastuusta, on minun vaadittava kaikkia, ongelmistamme huolimatta, välttämään hankkeemme haukkumista.

Haluaisin kiinnittää erityistä huomiota syrjintäkysymykseen, koska käsittelemme sitä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa. Kaikki kieltävät syrjinnän. Se myrkyttää yhteiskuntaamme, ja Euroopan on oltava esimerkkinä syrjinnän torjumisessa. Kaikki täällä parlamentissa toivottavasti tukevat tätä näkemystä.

Kysymyksiä voidaan kuitenkin esittää. Esitetäänkö direktiivissä ensinnäkin oikeasuhtaisia toimenpiteitä? Pieniin yrityksiin kohdistuvaan taakkaan on jo puututtu.

Toiseksi nykyisten säännösten täytäntöönpano. Asiasta on esitetty arvio kirjallisesti, mutta mikä on nykyisten direktiivien soveltamisen todellinen tilanne. Tätä on pohdittava ennen uusien direktiivien laatimista.

Kolmanneksi, onko eurooppalaisessa lainsäädännössä tosiaan aukkoja? Onko Eurooppa yksinään vastuussa sosiaalipolitiikasta? Kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat demokratioita, ja niissä kaikissa käytetään oikeusvaltioperiaatteen mukaisia rakenteita. Meidän onkin pohdittava, onko Euroopalla mitään pakottavaa tarvetta olla mukavampi, ystävällisempi ja vakuuttavampi sosiaalipolitiikan alalla. Emmekö voisi kerrankin luottaa toissijaisuusperiaatteeseen ja siihen, että jäsenvaltiot ovat kykeneväisiä hoitamaan omat tehtävänsä näillä keskeisillä toiminta-aloilla?

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, sosiaalinen Eurooppa on loistava tavoite, jonka saavuttamiseksi on tehty jo paljon. Kuitenkin nykyiset eriarvoisuudet ja maailmassa esiintyvät uudet haasteet muodostavat vaaran siitä, että yhteiskuntiemme kehittyä pysyviä sosiaalisia jakaumia monille tasoille: rikkaiden ja köyhien perheiden lasten välille, paljon ja vähemmän koulutusta saaneiden välille, naisten ja miesten välille, maahanmuuttajien ja Euroopassa sukupolvien ajan olleiden välille, sukupuoliselta suuntaukseltaan erilaisten ihmisten, eri ikäryhmien tai terveydentilaltaan erilaisten ihmisten välille. Voisin antaa monia muitakin esimerkkejä. Työpaikalla ja sen ulkopuolella on torjuttava epätasa-arvoa, ja tämä on keskeinen tehtävämme. Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on vastattava todellisiin tarpeisiin, luotava todellisia mahdollisuuksia ja annettava uutta toivoa kaikkien eurooppalaisten eduksi.

Komission uusi aloitepaketti eurooppalaisesta sosiaalimallista annetaan aivan liian myöhään, eikä sillä täydennetä riittävästi kansallisen tason toimintaa, jolla pyritään parantamaan eurooppalaisten elinoloja, vahvistamaan heidän oikeuksiaan ja torjumaan syrjintää. Olen toiveikas, että uuden tasavertaista kohtelua koskevan direktiivin myötä – jota me sosiaalidemokraattisessa ryhmässä olemme pyytäneet jo pitkään – voimme sanoa, että torjumme tosiaankin kaikkia syrjinnän muotoja. Eurooppalaisia yritysneuvostoja koskevan direktiivin tarkistus on myönteinen osa sosiaalipakettia. Tällä hetkellä yritysneuvostot toimivat asemassaan sosiaalisen vuoropuhelun välineinä. Meidän on kamppailtava edelleen työntekijöiden vaillinaista suojaa vastaan globalisaation aiheuttamissa valtavissa rakenneuudistuksissa. Sosiaalipolitiikan alan lainsäädäntö on myös erittäin tärkeää, jotta Eurooppa ja eurooppalaiset heräävät taas poliittisesti ja jotta heidän luottamuksensa yhteiseen hankkeeseen palautuu, varsinkin toimielinkriisin ja Euroopan parlamentin lähestyvien vaalien yhteydessä.

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Arvoisat puhemies, ministeri ja komission jäsen, Euroopan globalisaatorahastosta käymämme pitkät ja eläväiset keskustelut kaikuivat edelleen korvissani. Kollegani Roselyne Bachelot – kehitelimme hänen ja Jean Louis Cottignyn kanssa tätä rahastoa – suostutteli meitä tekemään joitakin erittäin tärkeitä päätöksiä. Ja mitä näemmekään nyt? Vuonna 2007 käytettiin vain neljä prosenttia tälle eurooppalaiselle rahastolle talousarviossa osoitetuista varoista.

Olette jo osoittanut, arvoisa komission jäsen, sekä suullisesti että kirjallisesti, että aiotte tarkistaa ehtoja. Onko ehtojen tarkistaminen oikea menettely asian käsittelemiseksi? Ei, se ei ole! Kun tuesta jää käyttämättä 96 prosenttia, meidän on tosiaankin esitettävä peruskysymys: oliko tavoitteemme oikea hyväksyessämme

Euroopan globalisaatiorahastoa koskevan päätöksen? Edessämme on väestörakenteen muutoksen haasteet, kuten totesitte, ja monia taloudellisia haasteita globalisaation ja teknisen kehityksen takia.

Vaadin teitä, arvoisa komission jäsen, että tarkistatte globalisaatiorahaston ehtoja, mutta lisäksi teidän on pohdittava toimintamme todellisia syitä.

Peter Liese (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, en voi peitellä pettymystäni neuvoston ja komission julkilausumiin. Euroopan sosiaalimallista lausuttiin monia sanoja, ja jotkut komission ehdotukset eivät mielestäni osuneet lainkaan maaliinsa – ryhmäni kollegat esittivät useita huomioita syrjinnänvastaisesta direktiivistä. Neuvosto ja komissio kuitenkin jänistivät työntekijöiden suojelemiseen suunnitellun lainsäädännön käytännön toteutuksessa.

Neuvoston puheenjohtaja viittasi kuitenkin kesäkuussa tehtyyn tilapäistä työtä ja vuokratyötä koskevaan kompromissiin, mutta tavalla tai toisella – uskoakseni häpeästä – neuvosto ja komissio onnistuivat antamaan työaikadirektiivin. Minun on sanottava, että se, mitä neuvosto hyväksyi kesäkuussa, ei ole mitenkään loistokas luku eurooppalaisen sosiaalimallin historiassa. Ennen parlamenttiin tuloani olin sairaalan henkilökuntaan kuuluva lääkäri ja tiedän, että monet palkatut lääkärit ja muut työntekijät olivat aluksi tyytyväisiä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen määräykseen siitä, että päivystysaika kuuluu työaikaan. Tiedän kuitenkin myös, että tätä määräystä on ollut vaikea panna täytäntöön ja että päivystysaikaa on mahdollisesti painotettava paikalle kutsumisten kulujen ja määrän mukaisesti. Neuvosto on kuitenkin käytännössä kääntänyt tuomioistuimen määräyksen ylösalaisin ja jättänyt jopa huomiotta parannukset, joita komission ehdotuksella tehtiin joihinkin aiempiin oikeudellisiin kantoihin. Tätä on mahdotonta hyväksyä.

Tarvitsemme kompromissin, ja tämä parlamentti osoitti oikean suunnan ensimmäisessä käsittelyssä ehdotuksilla esimerkiksi osamäärän käytöstä. Jos lääkäri päivystää kuitenkin esimerkiksi sairaalassa, johon hengenvaarallisessa tilassa oleva potilas saatetaan tuoda milloin tahansa, ei päivystysaikaa voida pitää lepoaikana, mikä olisi mahdollista neuvoston kompromissin nojalla. Tämä on jälleen ala, jossa tarvitaan lisäparannuksia, sillä muuten koko keskustelussa eurooppalaisesta sosiaalimallista ei ole mitään järkeä.

Evangelia Tzampazi (PSE). – (EL) Arvoiset puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, nykyisten talous- ja sosiaaliolojen takia tarvitaan vahvempaa sosiaalista Eurooppaa. Euroopan väestöstä 16 prosenttia seisoo nykyään leipäjonoissa, ja syrjintä on edelleen selvää ja laajalle levinnyttä.

Työttömyyttä ja turvattomuutta lisäävä talouspolitiikka syventää kansalaisten luottamuspulaa Euroopan ja sen suunnitelmien kustannuksella. Tässä yhteydessä uudistettu sosiaalinen ohjelma on askel eteenpäin sosiaalialan lainsäädännön alalla pitkän pysähtyneisyyden kauden jälkeen.

Useista ehdotuksista kuitenkin vain kolme on oikeudellisesti sitovia, kun taas loput ovat suosituksia ja muita kuin lainsäädännöllisiä tiedonantoja. Päätelmämme onkin, että uusi sosiaalipaketti vaikuttaa vain rajallisesti eurooppalaisten elämään.

Tarkoitus on hyvä, minkä voi havaita uudesta syrjinnänvastaisesta direktiiviluonnoksesta. Tämä on merkittävä menestys Euroopan parlamentin sosialidemokraattiselle ryhmälle, sillä se tuki ehdotusta horisontaaliseksi direktiiviksi, jotta voitaisiin lopettaa yhteisön hierarkkinen järjestelmä syrjinnältä suojelemisessa. Kuitenkin uudesta sosiaaliohjelmasta tuntuu puuttuvan kunnianhimoisia tavoitteita ja selkeyttä, ja siinä on selviä puutteita.

Tämän takia tarvitaan selkeitä poliittisia toimenpiteitä, nopeasti lisääntyvän eriarvoisuuden pysäyttämistä ja elin- ja työolojen parantamista.

Viktória Mohácsi (ALDE). – (HU) Arvoisa puhemies, komission jäsen teki puheessaan yhteenvedon odotuksistaan kauniisti, mutta saatavilla olevissa asiakirjoissa tämä ei näy. Ongelma on pieni ja semanttinen: syrjintää ei saa kutsua mahdollisuuksien avaamiseksi. Olen puhunut pelkästään romanilasten erottelusta neljän vuoden ajan. Tämän lisäksi puolet lapsistamme, useat miljoonat romanilapset, on luokiteltu vammaisiksi. Mitä tämä on, jos ei syrjintää? Erottelukysymyksen laiminlyöminen horisontaalisen direktiivin laadinnassa on anteeksiantamaton virhe. Komission jäsenen Barrot'n olisi myös osallistuttava työhön, eikä parlamenttinkaan pyyntöjä saisi jättää huomiotta. Haluamme ainakin neljään päätöslauselmaan romanien osallistumista koskevan paketin lainsäädäntöineen ja talousarvioineen ja ryhmän, joka koordinoi valiokuntia tulevien ohjelmien tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi. Komission jäsen Špidla ei pysty ratkaisemaan asiaa yksinään. Kiitos.

Iva Zanicchi (PPE-DE). – (IT) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, juuri esitellyssä sosiaalipakettia käsittelevässä asiakirja käsitellään merkittävää haastetta Euroopan kehitykselle Lissabonin

strategian puitteissa. Euroopan päätöksentekijät hyväksyivät strategian ohjeistukseksi hyödylliseen ja vääjäämättömään kehitykseen, jonka tavoitteena on yhteisen kotimme yhdentäminen, uudistaminen ja kehittäminen.

Paketissa esitellään toimenpiteitä työllisyyden, sosiaaliasioiden, koulutuksen, nuorison, terveyden, tietoyhteiskunnan ja talousasioiden aloille. Ne ovat kaikki keskeisiä seikkoja, jotka vaikuttavat suoraan kaikkien eurooppalaisten jokapäiväiseen elämään ja joita on tämän takia tutkittava perusteellisesti, koordinoitusti ja ennen kaikkea avoimesti.

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan jäsenenä haluaisin painottaa, että tämä ehdotus on tärkeä ja tarpeellinen, koska siinä puututaan juuri mainittuihin aloihin ja pyritään tarttumaan kattavasti väestörakenteen muutoksen, globalisaation ja tärkeiden inhimillisten tekijöiden kaltaisiin aiheisiin ja tarkastelemaan ja ratkaisemaan niitä.

Olen tyytyväinen, että komissio aikoo tarkistaa direktiivejä 92/85 ja 96/39 äitiysvapaan osalta, sillä näin voidaan parantaa niiden naisten perhe-elämän laatua, jotka perheestä huolehtiessaan käyvät samanaikaisesti päivittäisessä työssä.

Pyytäisin komissiota vastaamaan muutamaan kysymykseen köyhyyden torjumisesta – enkä puhu nyt kolmannen maailman köyhyydestä vaan yhteisön rajojen sisäpuolella esiintyvistä köyhyydestä – ongelmasta, joka laajenee vuosittain ja vaikuttaa Euroopan yhteisön jokaiseen jäseneseen. Haluaisinkin kysyä, mitä erityismenettelyjä komissio aikoo käyttää ratkaistakseen ongelman, joka, kuten sanoin, vaivaa vuodesta toiseen Euroopan talouksia ja jonka seuraukset vaikuttavat suoraan miljoonien eurooppalaisten elämänlaatuun.

Toiseksi haluaisin tietää – naisena tämä asia koskettaa minua suoraan – millaisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä naisiin kohdistuvan syrjinnän estämiseksi. Tällaista syrjintää esiintyy yhteiskunnissa edelleen, jopa vuonna 2008, erityisesti työllisyyden alalla ja palkkakysymyksissä. Mitä erityistoimia voidaan ottaa käyttöön tämän epätasapainon lopettamiseksi?

Lopuksi haluaisin kiittää komission jäsentä Vladimir Špidlaa hänen työstään tämän asiakirjan laatimisessa. Haluaisin kiittää neuvoston edustajia ja painottaa jälleen kerran tämän sosiaalipaketin tärkeyttä uudistetussa sosiaaliohjelmassa.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, arvoisat ministeri ja komission jäsen, komission sosiaaliohjelman kuuluvat toivotut ehdotukset syrjinnänvastaisuudesta ja rajatylittävästä terveydenhuollosta sekä kauan odotettu ehdotus eurooppalaisista yritysneuvostoista. Komissio vastustaa myös työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin tarkistusta. Direktiivi on joutunut arvostelun kohteeksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen muutamien varsin ristiriitaisten tuomioiden jälkeen. Haluan käsitellä molempia aiheita lyhyesti.

Ensinnäkin eurooppalaisten työntekijöiden oikeudet saada tietoa ja tulla kuulluksi. Tiedämme kaikki, mikä on ongelman nimi. Sääntöjä noudatetaan huonosti – vain joka kolmannessa asianosaisessa yrityksessä on eurooppalainen yritysneuvosto – tietoa ja ohjeistusta ei ole säännelty riittävästi, eikä välineitä ole tarpeeksi. Olen erittäin pahoillani, että komissio ei ole esittänyt rangaistustoimia sääntöjen noudattamatta jättämisen tapauksiin. Minunkaan mielestäni toissijaisuussäännöt eivät vastaa sitä, mikä on toivottavaa ja hyvien mallien mukaista eli että vuosittain järjestettäisiin useita säännöllisiä tapaamisia, mikä olisi helppoa toteuttaa tarvittavan koulutuksen ja tuen avulla. Yksi vuosittainen tapaaminen ei ole juuri muuta kuin symbolinen ele, ja sosiaalinen kuuleminen yrityksessä on aivan olennaisen tärkeää.

Toiseksi siirtodirektiivistä. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen rajoittaessa ensimmäisen kerran jäsenvaltiossa vallitsevia työoloja vaikutti vielä siltä, että kyse oli eurooppalaisen oikeuden menettelymuutoksesta, johon tuomioistuin ryhtyi ilman Euroopan lainsäätäjän tukea. Luxemburgin tapauksen jälkeen on selvää, että komissiokin on tarkoituksellisesti direktiivissä esitettyjen periaatteiden lakkauttamisen puolella. Direktiivin tarkoituksena oli aikanaan suojella työntekijöitä hyväksikäytöltä ja epäoikeudenmukaiselta kilpailulta rajatylittävässä palveluiden tarjonnassa. Nyt samasta direktiivistä on kuitenkin tullut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja komission ansiosta uhka velvoitteille, joita jäsenvaltioissa olisi määrä soveltaa työoloihin. Komission on tunnettava jälleen vastuunsa tämän alan lainsäädännössä ja varmistettava, että tulevaisuudessa jäsenvaltiot voivat noudattaa yleisesti sovellettavia sääntöjä työläinsäädännössä ja työehtosopimuksissa.

Evelyn Gebhardt (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on vain luettelo kysymyksiä. Miksi näin vähän näin myöhään? Miksi julistimme viime syyskuussa, että vuodesta 2008 tulee sosiaalisen Euroopan vuosi,

mutta emme pidä sosiaalista hyvinvointia yhtenä neuvoston puheenjohtajakauden painopistealoista? Miksi oikeisto ryhtyi pitkälliseen kamppailuun sosiaalisia oikeuksia vastaan palveludirektiivissä, jos he pitävät itseään nyt todellisina sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puolestapuhujina? Miksi valiokuntani äänesti heinäkuussa Benoît Hamonin mietintöä vastaan ja Malgorzata Handzlikin mietinnön puolesta, siis aivan päinvastoin kuin tänään on väitetty? Miksi näin tapahtui?

Olkaa rehellisiä ja sanokaa, mitä todella teette, sen sijaan, että kerrotte kansalaisille vastakkaista viestiä. Tämä on ainoa asia, jota teiltä pyydän, se on todella tärkeää. Miksi toimitte edelleen tällä tavalla? Vain ja ainoastaan siksi, että te oikeistossa kannatatte väärää ajattelutapaa. Oletuksenanne on, että ihmiset ovat täällä hyödyttääkseen taloutta. Me sosialistit olemme toista mieltä. Meistä talous on täällä hyödyttääkseen ihmisiä, ja tämän mukaan laadimme politiikkaamme.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Toivoin, että näillä ehdotuksilla voitaisiin pienentää eurooppalaisten välisiä sosiaalisia aukkoja. Valitettavasti paketilla tuodaan eteemme vain uusi aukko, joka on hyvien aikomusten ja niihin pääsemiseksi tarvittavien välineiden välillä.

Näin tapahtuu myös silloin, kun jäsenvaltiolta vaaditaan toimintaa eurooppalaisen säännöksen perusteella.

Esimerkkinä on naiseen kohdistuva palkkasyrjintä työmarkkinoilla. Tällä alalla on lainsäädäntöä, toistettuja lupauksia, muttei mitään parannuksia viimeisten kahdeksan vuoden aikana. Vaikka oletettaisiin, että työnantajat olisivat ymmärtäneet oikeudenmukaisten palkkojen taloudelliset edut ja oikeudelliset velvoitteensa, ovat vaikeudet ylivoimaisia. Syrjimättömän työn arviointijärjestelmä, jolla annettaisiin yhteiset kriteerit erilaisten toimintojen vertailemiseksi, puuttuu vielä. Ilman sitä samanarvoisesta työstä maksettavan samansuuruisen palkan periaate on vain haavekuva teollisuuskuilun pienentämisen tavoin.

Työnluokittelujärjestelmissä on puutteita, jos tällaisia järjestelmiä on edes olemassa. Olemme saaneet tuomioistuimelta jo päätöksiä, joissa myönnetään, että jos perustana käytetään ruumiillista työtä jätetään monet työssä tarvittavat taidot huomiotta ja aiheutetaan näin syrjintää.

Avoimen koordinoinnin menetelmässä on arvostettavia sosiaalisia tavoitteita, mutta jopa joidenkin näiden tavoitteiden mittarit puuttuvat yleisestä mittariluettelosta.

Yhteen veto on surullinen. Kiinnostus sukupuolikysymyksiin on yhtä suurta kuin poliittinen tahto tehokkaiisiin yhteisiin säännöksiin työmarkkinoilla, eli molemmat puuttuvat.

Donata Gottardi (PSE). – (IT) Arvoisat puhemies, ministeri ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, kaikista analyyseista ja tutkimuksista huolimatta, niistäkin, joissa käsitellään syrjinnänvastaisten direktiivien oikeaa täytäntöönpanoa, tärkeimmät asiat ovat edelleen tehokkuus ja innovointi.

Miten on mahdollista laatia uusi, suunniteltu, niin kutsuttu horisontaalinen direktiivi, joka ei tällä hetkellä ole mitään muuta kuin useiden alojen suojelun laajennus työpaikan ulkopuolelle, kun myönteiseen toimintaan suhtaudutaan edelleen sallittujen toimenpiteiden suojaamisena pikemminkin kuin uusien toimenpiteiden etsimisenä?

Joitakin edistyksen merkkejä – joskin vähäisiä – on havaittavissa pyynnössä uudistaa alan yleinen sitoumus. Lopuksi siinä pyydetään romanien tilanteessa käytettävien välineiden parempaa hyödyntämistä vedoten johonkin, missä emme ole onnistuneet. Kirjoitamme vain retorisia kysymyksiä? Pelkään vastauksen olevan ”kyllä” tässä yhteydessä. Tässä vaiheessa tuntuu esimerkiksi turhalta esittää komissiolle kysymyksiä ja tuoda esiin syrjintätapauksia tai epäonnistumisia kansallisessa tai paikallisessa lainsäädännössä.

Liian usein, itse asiassa lähes aina, vastauksessa viitataan vain suojelemaan eurooppalaiseen lainsäädäntöön: puhdasta vettä, ei edistystä, hiljaisuus. Kuitenkin keskustelemme tasapuolisen kohtelun peruseriaatteesta, ja viittaamme nyt toisiinsa maihin lähetettyihin työntekijöihin.

Uusi sosiaaliohjelma on ehkä hyvää harjoitusta, mutta esitettyjen aiheiden paketti muistuttaa pikemminkin palapeliä, joka koostuu paloista, joita ei ole vielä koottu lainsäädännöksi, ja jossa viimeistellään useita toimenpiteitä, joilla tähdätään aidosti uudenlaiseen hankkeeseen. Syrjinnästä ja stereotypioista puheen ollen pyydän teitä, arvoisa ministeri, lähettämään presidenttilenne kiitokset solmiosta.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Arvoisa puhemies, sosiaalipakettia arvioitaessa on täällä lausuttu jo useaan otteeseen sanat ”liian vähän liian myöhään”. Oma arvioni olisi, että vuori on synnyttänyt hiiren. Kysymykseni on seuraava: mitä olette tehneet neljän vuoden ajan? Olette esittäneet ehdotuksia, joita on sosiaalisesti mahdotonta hyväksyä, ja kaiken huippuna on työaikadirektiivi, jota neuvosto ja komissio ylistävät kovasti.

Tämän seurauksena ainoana vaihtoehto on pitää esitettyä sosiaalipakettia sen joistakin myönteisistä puolista huolimatta propagandana, jolla pyritään liittämään Euroopan komission tunnusarvoihin sana ”sosiaalinen”. Monista ehdotuksista ei tarvitse keskustella ollenkaan, joten kyse on pelkästä tähdenlennosta. On melko helppoa julistaa, että yhteismarkkinat ovat ihmisiä varten eikä ihmiset yhteismarkkinoita varten ja että jos yritysten markkinakäyttäytymistä koskevia sitovia sääntöjä laaditaan, on tarpeen antaa vähimmäissäännöt EU:n työntekijöiden asemasta, vähimmäispalkasta eli prosenttiosuudesta kaikkien jäsenvaltioiden keskipalkasta, yhtäläisestä kohtelusta ja samapalkkaisuudesta niille työntekijöille, jotka työskentelevät muussa kuin omassa maassaan. Riittää, että julistetaan, että unioni noudattaa Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksia enimmäistyöajasta, ammattiyhdistysten vapaudesta ja työmarkkinaneuvotteluista.

Jäsenvaltioiden välinen kilpailu siitä, kenellä on matalimmat verot ja palkat ja vähiten avoimuutta ammattiyhdistysten asemassa, jatkuu iloisesti edelleen, ja avoin koordinoitimenettely on vain uusi, tehoton tapa käsitellä asiaa, jota kukaan ei halua käsitellä. Niille, jotka arvostelevat puheenjohtajavaltiota Ranskaa, sanoisin seuraavasti: ”Odottakaa Tšekin tasavallan puheenjohtajuuskautta. Ette ole nähneet vielä mitään.” Joitakin viikkoja sitten presidentti käytti veto-oikeuttaan syrjinnän kieltävään asetukseen sanoen, että asetus oli turha.

Karin Jöns (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, minun on pakko sanoa, että tämä sosiaalinen ohjelma jättää minut kylmäksi kuin kivi. Siinä ei ole tartuttu yhtäkään härkää sarvista. Se ei todellakaan voi olla vakava yritys uudistaa eurooppalaisia työneuvostoja, sillä siinä ei esitetä lisätapaamisia tai seuraamusmekanismeja rikkomistapauksiin. Ei ole myöskään mitenkään mahdollista hyväksyä täydellistä haluttomuutta uudistaa työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä.

Arvoisa komission jäsen, sosiaalisen ohjelman työaikakysymykselle ei esitetä selkeää kantaa, mikä osoittaa, että komissio ei kieltäydy myöskään 65 tunnin työviikon ajatuksesta. Tällä ei ole enää mitään tekemistä sen eurooppalaisen sosiaalimallin kanssa, jota oma ryhmäni toivoo ja jonka me sosialistit pyrimme luomaan.

Haluaisin myös sanoa neuvostolle, että on sietämätöntä, minkälaisen paineen alle asetatte – kohteliaasti sanottuna – hallinto- ja työjärjestöt eurooppalaisten yritysneuvostojen osalta.

Ryhmäni ei aio osallistua tähän teeskentelyyn. Jos Euroopan työvoima ei käännä selkäänsä täysin Euroopan unionille, meidän on taattava sille parempaa suojaa globalisaation vaikutuksilta, emmekä saa hukata aikaa tasoittaessamme tietä kohti rajatylittäviä työ- ja palkkasopimuksia.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Haluaisin nostaa keskusteluun esille joitakin ajatuksia lainsäädäntöpaketista Euroopan sosiaaliohjelmassa.

Arvostan kovasti aloitteita, joita Euroopan komissio on tehnyt tällä alalla ja esitellyt tiedonannossaan ”Paremmat taidot uudelle vuosisadalle – koulualan eurooppalainen yhteistyöohjelma”.

Näiden aloitteiden lisäksi haluaisin ehdottaa, että Euroopan komissio käynnistäisi pilottiohjelman eurooppalaisista stipendeistä lapsille taloudellisesti ja maantieteellisesti epäsuotuisilla alueilla.

Euroopan tasolla 19 miljoonaa lasta ja nuorta kärsii köyhyydestä, ja kuusi miljoonaa jättää lukion kesken vuosittain. Esimerkiksi Romaniassa Eurobarometri-tutkimuksen mukaan maaseutu- ja vuoristoalueiden ja syrjäisten seutujen nuorista vain viidellä prosentilla on mahdollisuus osallistua korkeakoulutukseen. Tämä prosenttiluku on varsin kaukana Euroopan unionin tavoitteesta, jossa 85 prosentilla nuorista on mahdollisuus päästä korkeakoulutukseen.

Jäsenvaltioilla ei ole tarvittavia rahavaroja korjata tätä huolestuttavaa tilannetta itse. Tästä seuraa, että Euroopan unionin olisi puututtava tilanteeseen kaikin mahdollisin tavoin – lainsäädännöllä, rahoituksella, eurooppalaisella politiikalla – jotta edistettäisiin nuorten mahdollisuuksia saada koulutusta.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, ALDE-ryhmän puheenjohtaja Graham Watson sanoo, että työ on parasta sosiaaliturvaa. Valitettavasti Euroopassa on liian monta miljoonaa ihmistä, jotka ansaitsevat työstään vähemmän kuin mitä he saisivat nostamalla sosiaaliturvaa. Köyhät ja vähäpalkkaiset kuolevat nuorempina, kärsivät useammista fyysisistä ja henkisistä sairauksista, joutuvat useammin sairaalaan, joutuvat useammin vankilaan, ovat erityyksissä mahdollisuuksista osallistua täysimääräisesti yhteiskuntaan, eivät pääse täysin osallisiksi kulttuuriseen, yhteiskunnalliseen, sosiaaliseen ja tosiaankaan turvattuun elämään, ja heidän lapsensa ovat pitkälti tuomittuja samaan puutteen noidankehään – paitsi jos me poliitikot noudatamme sosiaali- ja talouspolitiikkaa, joka on yhdenmuettyä ja itsenäistä. Ihmisiä on kohdeltava kansalaisina, ei talousyksikköinä.

Päästäänkö tällä ohjelmalla tähän? Valitettavasti ei. En tarkoita, että myönteisiä osia, esimerkiksi horisontaalista syrjinnänvastaista direktiiviä, olisi kiellettävä. En myöskään kiellä sitä, että komission jäsen Vladimir Špidla on työskennellyt kovasti vaikeissa olosuhteissa tämän paketin hyväksymisen puolesta. Teemme yhteistyötä hänen kanssaan parantaaksemme pakettia. Komissiolla ja neuvostolla on yhdeksän kuukautta aikaa todistaa vilpittömyytensä sosiaalisen Euroopan osalta. Sitten kansalaiset antavat tuomionsa.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, keskustelemme tänään tärkeistä kysymyksistä, työllisyydestä, sosiaalisista oikeuksista ja terveyden suojelemisesta. Kaikki tämä liittyy myös perheeseen, yhteiskunnan perusyksikköön. Se liittyy myös vammaisiin, eläkeläisiin ja eläkkeensaajiin sekä työttömyyden varsin tuskalliseen ongelmaan. Palkan ja työn välille on luotava asianmukainen yhteys yhdessä kunnollisen sosiaaliturvan kanssa, eikä tätä saa pitää jonkinlaisena palveluksena. Se on meidän velvollisuutemme, koska olemme huolestuneita Euroopan tulevaisuudesta. Jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikkaan osoittamat varat on ohjattava paremmin, samoin kuin Euroopan sosiaalirahaston varat.

Maanosamme ikääntyy tällä hetkellä nopeasti. Huomaammeko kuitenkin eurooppalaisen perhepolitiikan puutteita? Mitä meidän olisi sanottava perheiden tuloista? Missä on köyhille osoittamamme solidaarisuus? Käytän tarkoituksella sanaa solidaarisuus, koska juhlimme juuri Solidaarisuus-liikkeen ja -ammattiliiton 28. vuosipäivää. Liike vaikutti merkittävästi Euroopassa tapahtuneisiin suuriin muutoksiin.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Olen iloinen, että keskustelemme tänään sosiaalipaketin käynnistämisestä uudelleen.

Eurooppa yleisesti, vanhoine ja uusine jäsenineen, tarvitsee sosiaalista edistystä. Yhdentyneellä Euroopalla on yhteiset haasteet: väestön ikääntyminen, työpaikkojen vähentyminen globalisaation näkökulmasta, lasten köyhyys.

Arvoisa komission jäsen Špidla, olen tyytyväinen lähestymistapaanne sukupolvien välisessä solidaarisuudessa. Tarvitsemme uusia tässä kysymyksessä kannustimia, mutta olen yhtä lailla tyytyväinen myös alueiden välisen solidaarisuuden ajatuksen uudelleen esittämisestä, koska juuri alueiden tasolla voimme mitata täsmällisimmin sosiaalista yhteenkuuluvuutta tai sen puuttumista.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, pahoittelen myöhästymistäni. Olin myöhään eilisiltana kokouksessa Ruotsissa ja saavuin juuri. En tiedä, mistä täällä on jo keskusteltu, mutta haluaisin aloittaa sanomalla, että olemme tietenkin tyytyväisiä sosiaalipakettiin. Mielestämme paketti saadaan hieman myöhään, ja se olisi voitu esittää jo aiemmin tällä kaudella, mutta ainakin olemme saaneet sen nyt. On selvää, että Euroopan parlamentin tavoitteet ovat korkeammalla kuin paketissa esitetyt tavoitteet, mutta haluaisin kuitenkin korostaa kolmea myönteistä seikkaa, joita voimme parantaa.

Teen itse paljon työtä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden ja niiden seurausten parissa. Olen tyytyväinen avoimempaan toimintatapaan, joka on havaittavissa komissiossa, esimerkiksi foorumiin, jota suunnitellaan nyt järjestettäväksi. Toivon sille menestystä.

Toinen myönteinen asia on ILO:n yleissopimus, joka liittyy myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioihin. Jäsenvaltioiden olisi allekirjoitettava ILO:n yleissopimus.

Kolmanneksi sosiaalisen osallisuuden ohjelma, joka esitellään lokakuussa, ja köyhyyden, syrjäytymisen ja niin edelleen torjuminen. Toivon, että pystymme tekemään näissä asioissa menestyksekkästä yhteistyötä. Ne ovat uskomattoman tärkeitä.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, jos on olemassa Euroopan laajuinen markkina-alue – meillä on Euroopan yhtenäismarkkinat – tarvitaan tietenkin yhteiset säännöt näille yhteismarkkinoille, jotta ne toimivat oikeudenmukaisesti ja tehokkaasti, myös sosiaalisella kentällä. Tämän takia annamme työllisyysnormeja ja työläinsäädäntöä ja sääntöjä suojelemaan työntekijöiden oikeuksia – työaikadirektiivi, terveyttä ja turvallisuutta koskeva lainsäädäntö, vanhempainvapaata koskeva direktiivi, työntekijöille tiedottaminen ja heidän kuuleminen.

Kuitenkin Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolue – huomaan, ettei kyseisestä puolueesta ole ketään täällä paikalla tällä hetkellä keskustelemassa aiheesta – haluaa, että Yhdistynyt kuningaskunta jättäytyy kokonaan perussopimuksen sosiaalialan luvun ulkopuolelle, jos puolue pääsee koskaan takaisin valtaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Uskovatko he hetkeäkään, että muu Euroopan unioni hyväksyisi, että yksi jäsenvaltiosta jättäytyisi niiden velvoitteiden ulkopuolelle, jotka on kehitetty yhdessä Euroopan tasolla markkinoidemme hallitsemiseksi? Kuvittelevatko he todella, että tällainen epäoikeudenmukainen kilpailu terveys- ja turvallisuusnormeja madaltamalla ja työntekijöiden oikeuksia heikentämällä voitaisiin hyväksyä?

Sitä ei tietenkään hyväksyttäisi! Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit ovat varma tie tuhoon Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja Euroopalle.

Xavier Bertrand, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, kiihkeä keskustelu, keskustelu sosiaalisesta Euroopasta ja se tosiasia, että käymme tätä keskustelua, todistaa ajatusten kohtaamisesta. Keskustelumme osoittaa myös, miten vaikeaa nykyään on erottaa yhteisön tason sosiaaliskysymysten käsittely kansallisen tason poliittisesta keskustelusta. Tämäkin todistaa tavallaan, että edistymme Euroopan yhdentymisessä.

Jotkut ovat esittäneet syytöksiä puheenjohtajavaltiota vastaan. En aio käsitellä näitä syytöksiä yksityiskohtaisesti. En ole täällä kiistelläkseni – olen täällä teidän tavoin edistääkseni sosiaalista Eurooppaa.

Onko sosiaalinen Eurooppa puheenjohtajavaltio Ranskan painopisteala? Tämä oli yksi esitetyistä kysymyksistä. Selkeä vastaus on ”kyllä”, ja kuten hyvin tiedätte, meitä ei pitäisi arvostella tässä asiassa alkupyrkimystemme tai lähtötavoitteidemme perusteella vaan pelkästään saavutustemme perusteella. Tiedämme nyt, että on todennäköistä päästä tavoitteisiin, jotka ovat myönteisiä myös sosiaaliselle Euroopalle. Uskon vakaasti käytännöllisyyteen.

Sitten muihin aiheisiin. Kuten presidentti Nicolas Sarkozy sanoi parlamentille puheessaan, olemme sitoutuneet saamaan yritysneuvostokysymyksen valmiiksi, kun taas kysymys tilapäistyöstä kuuluu parlamentille, kuten sanoin. Ja jälleen toistan, että meidän kaikkien olisi tunnettava vastuumme ja toimittava sen mukaan. En aio käsitellä enempää kysymyksiä esimerkiksi siitä, toimiiko jokin konservatiivihallitus toista sosiaalisemmin. Sanon vain, että olen itse Ranskan työ- ja solidaarisuusministeri. Jos vaurautta halutaan jakaa, sitä on ensin luotava. Entä miten sitä luodaan? Työllä, niin luodaan vaurautta. En haluaisi myöskään mainita, että kun kuuluisa työaikadirektiivi esiteltiin vuonna 1993, Ranskassa oli sosialistihallitus ja sosialistiministeri, Martine Aubry, joka puolusti tätä direktiiviä ja sen poikkeuslauseketta. Entä mitä teemme nyt tällä nimenomaisella direktiivillä? Tarkastellaanpa sitä realistisesti: edustaako se edistystä nykytilanteessa, jossa olemme todellisella ei-kenenkään-maalla 48 tunnin jälkeen? Jokainen tietää vastauksen. On kuitenkin tärkeää sanoa, että vaikka direktiivi ei välttämättä vastaakaan vuoden 1993 ajatusta, eli poikkeuslausekkeen poistamista, tarjotaan sillä nyt puitteet ja lisätakeita nykyiseen, ei menneeseen, tilanteeseen. Voimmeko sanoa näin? Voimme varmasti, koska uskon, että julkisen keskustelun ja poliittisen keskustelun olisi oltava opettavaista. Joko poikkeuslausekkeita jatketaan ja säännellään asianmukaisesti, koska tiedämme nyt nykyisestä oikeuskäytännöstä, että päivystysaika on tärkeä kysymys. Tai voimme olla käytännöllisiä, pitää direktiiviä edistyskäsittelynä ja hyväksyä tarkistuksen, jolla ratkaistaan joitakin kysymyksiä ja parannetaan tilannetta, vaikka nykytulokset eivät tietenkään miellytä kaikkia, minkä voin hyvin myöntää.

Myös tuomioistuimen tuomioita on käsiteltävä. Kyse ei ole laisinkaan tuomion tuomitsemisesta. Meidän on tarkasteltava nykytilannetta tuomioistuimen tuomioiden valossa. Mikä on uusi oikeudellinen asema? Meidän on kuultava niiden valtioiden näkemyksiä, joihin tilanne vaikuttaa ensisijaisesti. Olen keskustellut tästä kollegoideni kanssa. Myös työmarkkinaosapuolten on esitettävä kantansa, eikä välttämättä erikseen. Yhteinen kanta olisi paljon parempi, jotta voisimme tehdä siitä vastaavasti omat päätelmämme. Puheenjohtajavaltio ei aio tuoda keskusteluun ennakkokäsityksiä. Olisiko direktiiviä tarkistettava? Olen kuullut tämän kysymyksen toistuvasti enkä pelkästään täällä parlamentissa. Mielestäni vastaus olisi annettava vasta keskustelun jälkeen eikä heti sen alussa. Tällöinhän meillä olisi ennakkokäsityksiä, eikä minulla ole sellaisia.

Yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen osalta minusta näyttää, että kaikki jäsenvaltiot haluavat säilyttää yleispalvelualan järjestelmän, joka on jokaisen maan omalla vastuulla. Meidän on kuitenkin hyväksyttävä se tosiasia, että yhteisön tason toimista ei ole päästy sopimukseen. Jotkut ovat sitä mieltä, että toissijaisuus on ainoa vastaus, kun taas toisten mielestä tarvittaisiin yhteisön oikeudellista kehystä. Asiasta ei selvästikään voida päättää kiireessä. Komission ja meidän ehdotuksemme suunnitelmaksi on, että yritämme varmistaa, että näitä kysymyksiä käsitellään asianmukaisesti unionin aikataulussa.

Monia muitakin kiinnostavia kysymyksiä on esitetty. Syrjinnänvastaisten toimien osalta puheenjohtajavaltio on luvannut esittää uutta direktiiviä. Sen saavuttamiseksi tarvitaan, kuten tiedätte, jäsenvaltioiden yksimielisyyttä.

Olen kuullut useissa yhteyksissä puhuttavan saatavuudesta. Tämä onkin asianmukaista, koska tehokkuuden edellytyksenä on saatavuus. Meidän on tehtävä asiat selviksi. Voiko sosiaalinen Eurooppa edistyä? Mielestäni vastaus on aivan selkeä ”kyllä”, ja meidän on edistettävä sosiaalista Eurooppaa. Olemmeko jo pitkällä vuodessa 2008? Kyllä, tunnustan sen. Onko jo liian myöhäistä? Varmastikaan ei! Koskaan ei ole liian myöhäistä. Haluammeko jatkaa eteenpäin? Haluamme varmasti. Mutta kysymys kuuluukin: haluamme

edistää yhdessä sosiaalista Eurooppaa? Hyvät naiset ja herrat, tämä on kysymys, jossa meidän on tunnettava vastuumme!

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät naiset ja herrat, uskoakseni keskustelun syvyys ja kiihkeys osoittivat selvästi, että sosiaalinen Eurooppa on jälleen etenemässä. Keskustelussa käsiteltiin useita yksityiskohtaisia ongelmia, enkä usko, että niihin olisi kaikkiin vastattava erikseen, sillä tulevaisuudessa keskusteluissa voimme käsitellä näitä asioita ja etsiä sopivaa tasapainoa. Haluaisin kuitenkin vastata tiettyihin seikkoihin yleisellä tasolla.

Ensinnäkin tämä ohjelma koko laajuudessaan käsittää sosiaaliohjelman ja sosiaalipolitiikan, jotka edustavat monitahoista poliittista lähestymistapaa ja jotka ovat seurausta monitahoisesta, usean eri politiikanalan lähestymistavasta. Kyse on selvästikin valtavirtäkäsitteestä, eikä missään tapauksessa syrjään työnnetystä sosiaalipolitiikasta, jossa on epäilemättä useita kiinnostavia ja muodollisia mutta selkeästi syrjään joutuneita seikkoja.

Tällä ohjelmalla sosiaalipolitiikka nousee eurooppalaisen politiikan ytimeen. Kysymykseksi nousee kuitenkin, onko tämä ohjelma vain muodollisen poliittinen kiinnostuksen kohde, mutta mielestäni tämä kysymys olisi todellakin sivuutettava, sillä sitä se ei ole, koska lähestymistapa muotoiltiin jo vuosia sitten. Se sisältyy myös useisiin Euroopan komission asiakirjoihin, joista parlamenttikin on keskustellut. Se ei liity mihinkään tiettyyn tapaukseen, kuten esimerkiksi Irlannin kansanäänestys liittyi.

Ohjelmassa osoitetaan muun muassa, että komissio on toiminut päättäväisesti laatiessaan ohjelman menettelytavaksi, jossa yritetään käyttää kaikkia komission käytettävissä olevia Euroopan tason välineitä, lainsäädäntöä, avointa koordinoitua menettelyä ja kaikkia muita tapoja. Ohjelmassa ei tämän takia ole pelkkiä lainsäädäntöehdotuksia, vaan tietenkin myös esitettyjä tiedonantoja ja ehdotuksia muiksi asiakirjoiksi.

Haluaisin korostaa, että tämä ohjelma on realistinen niiden mahdollisuuksien puitteissa, joihin Euroopan komissio voi vaikuttaa. Epäilemättä parlamentissa keskustellaan muista ehdotuksista, ja niitä tietenkin tarkistetaan useissa yhteyksissä, mutta kuitenkin nämä ovat todellisia ehdotuksia keskusteltaviksi. Haluan käsitellä myös keskustelussa osittain esiin nousutta ajatusta siitä, että terveydenhuollon alan ehdotukset olisivat jonkinlainen salakähmäinen keino ottaa käyttöön Bolkesteinin direktiivi terveydenhuollon alalla. Tästä ei ole kyse. Näitä ehdotuksia ei ole laadittu palvelujen vapaaseen tarjoamiseen, vaan siksi, että eurooppalaisten olisi helpompi saada terveydenhuoltoa. Näihin ehdotuksiin sisältyy epäilemättä useita erittäin arkaluonteisia seikkoja, ja on selvää, että niistä on keskusteltava vakavasti ja syvällisesti, mutta perussuuntana ja -seurauksena on kuitenkin Euroopan kansalaisten terveydenhuollon parantaminen.

Toinen ajatus, jota haluaisin korostaa, on köyhyyden torjuminen. Ajatus köyhyyden torjumisesta on muotoiltu selkeästi, ja keskustelussa nousi esiin kysymys siitä, millä keinoin köyhyyttä olisi torjuttava. Ohjelmassa ei oleteta, että köyhyyden torjumiseen olisi olemassa vain yksi toimiva tapa, vaan ohjelmalla pyritään toimimaan eri näkökulmista. Köyhyyttä torjutaan pyrkimällä rajoittamaan aikaista koulun keskeyttämistä. Köyhyyttä torjutaan pyrkimällä avaamaan elinikäisen oppimisen mahdollisuuksia. Köyhyyttä torjutaan myös selvästi muotoillulla pyrkimyksellä siihen, että eläkejärjestelmissä olisi korostettava oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista vaikuttavuutta. Köyhyyttä torjutaan myös käsittelemällä syrjintää ja syrjinnän vastaisia direktiivejä, koska esimerkiksi parantamalla vammaisten ihmisten esteettömiä mahdollisuuksia ja estämällä vanhojen, työtekevien ihmisten syrjintää torjutaan myös köyhyyttä.

Esiin nousi myös kysymys naisten ja miesten välisistä yhtäläisistä mahdollisuuksista. Sanoisin, että naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia käsitellään muissa direktiiveissä, minkä takia naisten ja miesten välistä tasa-arvoa ei ollut tarpeen sisällyttää nimenomaisesti tähän direktiiviehdotukseen.

Keskustelussa mainittiin myös ILO:n yleissopimukset. Haluan tehdä aivan selväksi, että ohjelmassa esitetään kiistatta, miten vahvasti komissio ja Eurooppa ovat sitoutuneet kunnollisten työolojen käsitteeseen maailmanlaajuisesti. Aivan kuten direktiivi, jolla pannaan täytäntöön merenkulkualan työntekijöiden ja työnantajien välinen sopimus, myös tämä ohjelma on selvä merkki siitä, mikä Euroopan kanta on ILO:n eri yleissopimuksiin. Euroopan valtioita pyydetään kaikissa asiakirjoissa ratifioimaan koko sopimuskokoelma mahdollisimman pian.

Hyvät naiset ja herrat, keskustelu oli syvälinen ja ajoittain vaikea. Mielestäni tämä keskustelu osoittaa eurooppalaisen sosiaalipolitiikan tärkeyden.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavan istuntojakson aikana jossakin päin Eurooppaa.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Arvoisa puhemies, niiden muodollisten lausuntojen seurauksena, joissa vuotta 2008 kutsuttiin sosiaalisen Euroopan uudelleen käynnistämisen vuodeksi, tässä niin kutsutussa sosiaalipaketissa esitetään lainsäädäntöaloitteita, joiden toteuttaminen on tällä hetkellä jäänyt aikomuksen tasolle. Meidän on kenties aika lähestyä vakaammin ja huolellisemmin kysymyksiä, joiden suora vaikutus kansalaisiin on aikaisempaa suurempi.

Näissä olosuhteissa meidän on varmistettava syrjimättömät elin- ja työolot kaikille yhteisön kansalaisille. Ensinnäkin meidän on aloitettava uudelleen yhteisön vähimmäispalkkaa koskevat keskustelut, sillä aihe ei ole pelkästään sopiva vaan myös tarpeellinen. Toiseksi sama koskee myös yhtenäisten olojen luomista kaikkiin EU:n valtioihin yhteisön työmarkkinoiden osalta. Ei ole oikein, että vielä nykyäänkin useiden EU:n valtioiden hallitusten asenne Euroopan kansalaisia kohtaan riippuu siitä, mistä valtiosta he ovat kotoisin.

Samassa yhteydessä merkittäviltä vaikuttavat komission aloitteet näkyvyyden ja työskentelytapojen parantamisesta EU:n sosiaalista yhdistymistä ja suojelua koskevan strategian nojalla ja toimintansa vakauttamisesta muiden politiikanalojen kanssa. Panin tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen horisontaalisesta direktiivistä työpaikan ulkopuolisen syrjinnän torjumisesta.

Livia Járóka (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Yksi Euroopan komission uudistetun sosiaalipoliittisen ohjelman tärkeimpiä tuloksia on Euroopan romanien asianmukaisten oikeuksien palauttaminen Euroopan kansalaisina ja heidän sosiaalisen poissulkemisen lopettaminen. Olen tyytyväinen, että asiakirjassa tuetaan tätä.

Ohjelmassa mainituilla aloilla romanit ovat merkittävästi huonommassa asemassa kuin suurin osa yhteiskunnasta. Näihin aloihin kuuluvat koulutus, työllisyys, elinolot, syrjintä ja terveys.

Elinikäisen oppimisen ohjelmat, joilla romanit saavat tarpeellisia taitoja työllistymiseen ja itsensä työllistämiseen, voisivat olla hyödyllinen väline työttömyyden torjunnassa.

Syrjinnänvastaisia välineitä on siirrettävä kansallisoikeuksiin niin, että syrjinnästä kärsivät voivat kääntyä tuomioistuinten puoleen ja että kansalliset viranomaiset ja yhtäläisiä mahdollisuuksia valvovat elimet voivat havaita rikkomukset ja määrätä niiden seuraamukset.

Rakennerahastot voisivat toimia paljon tehokkaammin romanien sosiaalisen syrjäytymisen torjumisessa, mutta tähän päästäksemme on romanien kansalaisjärjestöille annettava vähintään oikeus osallistua keskusteluun valittaessa, suunniteltaessa, toteutettaessa ja arvioitaessa hankkeita, joita rahastoilla tuetaan, ja aloitettaessa ohjelmia, joilla romanien kansalaisjärjestöt saavat välineet valmistella menestyksekkäitä ja tarpeellisia yrityksiä.

Toivomme, että sosiaalipoliittisella ohjelmalla näihin kysymyksiin saadaan sopivat vastaukset. Mielestäni on tärkeää, että pystymme keskustelemaan näistä aiheista laaja-alaisessa romanikonferenssissa, joka järjestetään 16. syyskuuta. Toivon, että romanien sosiaalisen syrjäytymisen kysymys otetaan Eurooppa-neuvoston asialistalle sekä erikseen että sosiaaliohjelman osana.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat,

komission sosiaalipaketti on kauan odotettu uudistus unionin sosiaalisen ulottuvuuden rakentamiseen. Monien kollegoideni tapaan olisin kuitenkin halunnut nähdä komission ottavan astetta rohkeamman ja kunnianhimoisemman otteen ehdotuksiinsa ja uudistuksiinsa. Erityisesti julkisten palvelujen perusturvan osalta paketti jäi mielestäni vaillinaiseksi.

Paketti sisältää kuitenkin monta hyvää ehdotusta. Haluaisin kiittää komissiota erityisesti siitä, että se päätyi keskustelujen jälkeen laatimaan horisontaalisen, kaikki syrjinnän perusteet kattavan syrjinnänvastaisen direktiivin. Eri tavoin ja eri syistä syrjintää kohtaavia kansalaisia ei tule asettaa eriarvoiseen asemaan. Horisontaalinen lähestymistapa on ainoa oikea takaamaan yhdenvertaisen kohtelun kaikille. Myös ehdotus Euroopan yritysneuvostojen roolin vahvistamisesta on erittäin tervetullut.

Suhteessa vähemmän julkisuutta saanut direktiiviehdotus potilaiden oikeuksista rajat ylittävissä terveydenhuollossa koskettaa konkreettisesti monen eurooppalaisen arkipäivää. Euroopan rajojen auetessa ja mahdollisuuksien lisääntyessä myös terveydenhuollon alalla on erityisen tärkeää tehdä selväksi, kenen ja millainen on vastuu potilaan terveydestä. Komission direktiiviehdotus on tervetullut selkiytys Euroopan-laajuisiin sääntöihin.

Puutteistaan huolimatta paketti on ehdottomasti askel oikeaan suuntaan ja toivon komission jo lähitulevaisuudessa jatkavan ponnistelujan Euroopan kansalaisten sosiaalisen turvallisuudentunteen parantamiseksi. Tähän liittyen haluaisin kiirehtää komissiota suunnitelmista laatia direktiivi äitiysloman pidentämiseksi 14:stä 18 viikkoon. Direktiivin suo tulevan käytäntöön mahdollisimman nopeasti. Soisin kuitenkin komission ehdotuksessaan keskittyvän erityisesti vanhempainvapaan pidentämiseen ja tuovan näin ollen parannuksen molempien vanhempien oikeuksiin ja mahdollisuuksiin jäädä kotiin lapsen syntymän jälkeen.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Martin Schulz on epäilemättä oikeassa sanoessaan, että sosiaalipaketti olisi voinut olla vahvempi. Komission olisi ollut annettava paketti nopeammin, jotta olisimme voineet käsitellä tätä tärkeää asiaa jo ennen vaalien lähestymistä, silloin, kun oli aika punnita tämän tärkeän paketin kaikkia vivahteita huolellisesti, mikä on eittämättä tärkeää.

Monen asian joukosta haluaisin poimia esiin komission tiedonannon Euroopan globalisaatorahastosta. Vaikka rahastolla onkin tuettu useita tuhansia ihmisiä esimerkiksi Saksassa, Ranskassa, Portugalissa ja Suomessa, tutkimus vuodesta 2007 osoittaa, että varsin suuri osa rahaston määrärahoista jäi käyttämättä.

Tekstiilialan työntekijät saivat Liettuassa korvauksia Euroopan globalisaatorahastosta elokuussa. Tämä on hyvä merkki siitä, että myös uudet jäsenvaltiot voivat menestyä hakiessaan tukea globalisaation aiheuttamiin muutoksiin.

Komissio aikoo tutkia pian ehtoja, joihin avustusten myöntämispäätökset perustuvat. Haluaisin korostaa, että Viron kaltaisissa pienissä valtioissa monet yritykset ovat joutuneet lomauttamaan satoja ihmisiä globalisaation takia. Euroopan globalisaatorahastosta saatavan tuen hakumenettelyn yksinkertaistaminen yksinkertaistaisi myös näiden ihmisten tuen saamista.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Lissabonin sopimuksessa tunnustetaan se tosiasia, että unionin olisi perustuttava sosiaaliselle markkinataloudelle, jossa unionin kansalaiset voivat saada kunnolliset työ- ja elinolot, koulutuksen, terveyspalvelut ja sosiaaliturvapalvelut.

Unionin väestö on ikääntymässä. Jos vuonna 2007 unionin kansalaisista 17 prosenttia oli yli 65-vuotiaita, on prosenttiosuus vuonna 2030 jo 24,6 prosenttia.

Uusimmat Eurostat-tilastot osoittavat, että vuodesta 2015 lähtien kuolleiden määrä ylittää syntyvien määrän, mikä tarkoittaa, että Euroopan kansalaisten määrä lähtee laskuun 521 miljoonasta hengestä vuonna 2015 506 miljoonaan vuonna 2060.

Näissä olosuhteissa maahanmuutto vaikuttaa olevan merkittävin tekijä unionin väestön kasvussa. Kuitenkin muuttovirrat vaikuttavat jäsenvaltioihin eri tavoin. Vuosina 1985–2007 Irlannin väkiluku kasvoi 21,8 prosentilla, kun taas Bulgarian väkiluku pieneni 14,4 prosenttia samana aikana.

Mitä ratkaisuja sosiaalipaketti antaa näihin haasteisiin? Unionin kansalaiset odottavat päättäväistä toimintaa hyväpalkkaisten työpaikkojen luomiseksi, laadukkaan koulutuksen takaamiseksi ja terveys- ja sosiaaliturvapalveluihin.

Sosiaalipaketti on unionin tulevaisuuden vakuutuspolitiikkaa, ja se on olennaisen tärkeä unionin pitkän aikavälin kehitykselle.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) On aivan selvää, että Euroopan sosiaalimallia on uudistettava. Varsinkin vanhentunut sosiaalihuoltojärjestelmä on edelleen käytössä monissa suurissa jäsenvaltioissa. Kaikki puhe eurooppalaisesta sosiaalimallista näyttää askeleelta väärään suuntaan.

Millään komission julkaisemalla sosiaaliohjelmalla tai sosiaalipoliittisella asiakirjalla ei todennäköisesti voida edistää talouskasvua tai työpaikkojen luomista. Yhdysvaltain talouskriisin saapuessa nopeasti myös omaan maanosaamme hallitustemme pitäisi varmistaa, että kansalaisemme joutuvat kokemaan mahdollisimman vähän taantuman kielteisiä vaikutuksia. EU:n byrokratia ei pysäytä talouskriisiä tai taantumaa. Jäsenvaltioiden olisi keskityttävä talouksiensa vapauttamiseen, verojen ja korkoasteiden madaltamiseen ja byrokratian vähentämiseen varsinkin pienten yritysten osalta.

Keskitetty puuttuminen talouteen ei ole koskaan toiminut. Komission esittämät ylhäältä alaspäin toteutettavat toimenpiteet eivät auttaisi kansalaisiamme torjumaan työttömyyttä, vaan saattaisivat myös estää työllisyyden ja talouden kasvua.

(Istunto keskeytettiin klo 11.45 ja sitä jatkettiin klo 12.05.)

Puhetta johti*varapuhemies* **Edward McMILLAN-SCOTT**

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Arvoisa puhemies, haluaisin tiedottaa parlamentille, että Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan vastaisesti 30. heinäkuuta poliisi pidätti ja hakkasi minut, ja lisäksi uhattiin, että kurkkuni viilletäisiin auki.

On häpeällistä, ettei parlamentti ole vielä ilmaissut kantaansa tästä minuun kohdistuneesta rikoksesta. Haluankin kysyä tänne istuntosaliin kokoontuneilta kollegoilta seuraavaa: Mitä oikein odotatte, hyvät kollegat, sitäkö, että kurkkuni tosiaan viilletään auki? Että uhkaukset tosiaan toteutetaan ja minut tapetaan? Yksi Euroopan parlamentin jäsen joutui kokemaan julmaa vääryyttä, ja te ette sano mitään. Kiitos.

Puhemies. – (EN) Kiitos antamistanne tiedoista, hyvä Dimitar Stoyanov. Välitämme ne eteenpäin toimielimen asianosaiselle elimelle.

5. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

5.1. Nuorisotoimintaohjelma "Youth in Action" (2007–2013) (A6-0274/2008, Katerina Batzeli) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Katerina Batzeli, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, neljän äänestettävän mietinnön osalta haluaisin tuoda kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta esille, että kulttuurin, koulutuksen, nuorison ja kansalaisten osallistumista yhteisön toimintaan koskevat monivuotiset ohjelmat ovat EU:n ja erityisesti Euroopan parlamentin tärkeimpiä toiminta-aloja.

Näiden ohjelmien kattamien toimien valinta- ja rahoituspäätösten olisi perustuttava siis selviin ja puolueettomiin ehtoihin. Käyttöön olisi otettava yksinkertaistettu menettely, jotta voitaisiin välttää turhia viivästyksiä Euroopan kansalaisten eduksi.

Neljällä komitologiamenettelyllä laaditulla mietinnöllä, joiden hyväksymisestä Euroopan parlamentti äänestää tänään täysistunnossa, pyritään varmistamaan avoimet, nopeat ja tehokkaat menettelytavat. Tämä vahvistaa samalla myös Euroopan parlamentin asemaa menettelyjen alalla.

Sekä komissio että neuvosto hyväksyivät nämä parlamentin ehdotukset, mikä on erittäin tyydyttävää ja antaa toivoa tulevalle toimielinten väliselle sopimukselle.

Lopuksi haluaisin kiittää komissiota, puheenjohtajavaltio Slovenian ohjaamaa neuvostoa ja nykyistä puheenjohtajavaltiota Ranskaa yhteistyöstä ja yksimielisyydestä ja siitä, miten ne ovat hoitaneet näitä neljää yhteisön ohjelmaa.

5.2. Kulttuuri-ohjelma (2007–2013) (A6-0273/2008, Katerina Batzeli) (äänestys)**5.3. Kansalaisten Eurooppa -ohjelma (2007–2013) (A6-0275/2008, Katerina Batzeli) (äänestys)****5.4. Elinikäisen oppimisen toimintaohjelma (A6-0276/2008, Katerina Batzeli) (äänestys)****5.5. EY:n ja Uzbekistanin kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen liitettävä pöytäkirja Bulgarian ja Romanian liittymisen huomioon ottamiseksi (A6-0306/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (äänestys)**

5.6. EY:n ja Kirgisian kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen liitettävä pöytäkirja Bulgarian ja Romanian liittymisen huomioon ottamiseksi (A6-0307/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (äänestys)

5.7. EY:n ja Tadžikistanin kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen liitettävä pöytäkirja Bulgarian ja Romanian liittymisen huomioon ottamiseksi (A6-0320/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (äänestys)

5.8. Montenegron vastuu Serbialle ja Montenegrolle (entinen Jugoslavian liittotasavalta) myönnetystä pitkäaikaisista lainoista (A6-0281/2008, Helmuth Markov) (äänestys)

5.9. Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 muuttaminen (A6-0311/2008, Neil Parish) (äänestys)

5.10. Eteläisen Intian valtameren kalastussopimus (A6-0315/2008, Philippe Morillon) (äänestys)

5.11. Lisätalousarvio nro 5/2008 (A6-0328/2008, Kyösti Virrankoski) (äänestys)

5.12. Euroopan oikeudellinen verkosto (A6-0292/2008, Sylvia-Yvonne Kaufmann) (äänestys)

5.13. Päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltaminen (A6-0285/2008, Armando França) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Armando França, esittelijä. – (PT) Tämä mietintö oli hyvä esimerkki yhteisymmärryksestä ja yhteistyöstä parlamentissa ja parlamentin ja neuvoston välisestä yhteistyöstä. Kiitänkin kollegoitani, neuvoston edustajia, ammattihenkilöstöä ja kaikkia, jotka osallistuivat tähän monitahoiseen ja vaikeaan mietintöön.

Puitepäätöksestä tulee erittäin tärkeä EU:n rikosoikeudessa. Sillä edistetään vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, varmistetaan, että puolustuksen oikeuksia ja syytettyjen takuita vahvistetaan, tehdään vastaajan poissa ollessa annettujen päätösten täytäntöönpanosta nopeampaa ja tehokkaampaa ja autetaan rikollisuuden torjumisessa Euroopassa. Tulevalla puitepäätöksellä helpotetaan myös oikeuden ja oikeussääntöjen ensisijaisuutta ja edistetään Euroopan yhdentymistä. Oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa saavutettu vahva yksimielisyys oli ratkaisevaa, ja se olisi toistettava tässä ja nyt. Kiitokset kaikille.

5.14. Kalastus ja vesiviljely Euroopan rannikkoalueiden yhdenntyn käytön ja hoidon alalla (A6-0286/2008, Ioannis Gklavakis) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Ioannis Gklavakis, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin mainita pikaisesti rannikkoalueiden yhdenntyn valvonnan, joka on suunniteltu ennen kaikkea kalastuksen ja kalanviljelyn suojelemiseksi. Keskustelu mietinnöstä peruutettiin Georgian tilannetta koskevan keskustelun takia, koska se on kiireellinen ja tärkeä aihe. Tämän takia puhun tänään.

Mietinnössäni käsitellään lähinnä ympäristönsuojelua, minkä takia pyydän teitä äänestämään sen puolesta. Huomautan, että kalatalousvaliokunta äänesti yksimielisesti.

Mietinnössäni on erilaisia ehdotuksia, joista neljä on erityisen tärkeitä. Ensimmäinen on meritutkimussuunnitelman toteuttaminen, toinen on pitkäaikainen suunnitelma, mutta myös niiden

keskustelujen jatkaminen, joihin osallistuvat kaikkien ammattien, erityisesti kalastajien, edustajat. Kolmantena on mahdollisuus perustaa keskuskoordinoitielin, sillä elinten väliltä on puuttunut koordinoitua viime vuosina. Neljänneksi olisi laadittava aikataulu, sillä vuodesta 2002 alkaen, jolloin käytiin samanlaisia keskusteluja, ryhdyttiin joihinkin toimiin ilman määriteltyä aikataulua.

Ehdotan, että päätöksiemme olisi toteuduttava tietyssä aikataulussa. Koska uskon, että me kaikki haluamme suojella valtameriä, pyydän teitä äänestämään mietinnön puolesta. Kiitos jo etukäteen.

5.15. Viisumitietojärjestelmän (VIS) käyttö Schengenin rajasäännösten mukaisesti (A6-0208/2008, Mihael Brejc) (äänestys)

5.16. Eurojustin vahvistaminen ja päätöksen 2002/187/YOS muuttaminen (A6-0293/2008, Renate Weber) (äänestys)

– Ennen tarkistuksesta 19 toimitettua äänestystä

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, kuten ilmoitin ennen äänestystä, haluan esittää suullisen kompromissitarkistuksen, josta keskustelin Renate Weberin ja Panayiotis Demetrioun kanssa. Kyse on kompromissista tarkistusten 37 ja 19 välillä. Kompromissitarkistus kuuluisi seuraavasti:

(EN) ”Muut rikollisuuden muodot, kun on olemassa tosiasioihin perustuvaa näyttöä siitä, että tähän liittyy järjestäytyntä rikollisuutta tai vakavia rikoksia.”

(DE) Tämä olisi kompromissin sanamuoto, ja se kattaisi näin ollen tarkistukset 37 ja 19.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

5.17. Dublinin yleissopimukseen perustuvan järjestelmän arviointi (A6-0287/2008, Jean Lambert) (äänestys)

5.18. Tietyt liikennevakuutuskysymykset (A6-0249/2008, Nickolay Mladenov) (äänestys)

5.19. Koordinoitu strategia veropetosten torjunnan tehostamiseksi (A6-0312/2008, Sharon Bowles) (äänestys)

Puhemies. – (EN) Äänestykset ovat päättyneet.

6. Äänestysseilytykset

Suulliset äänestysseilytykset

- Mietintö: Kaufmann (A6-0292/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, en voinut antaa selitystäni melutason takia, mutta haluaisin tehdä sen nyt. Äänestin Sylvia-Yvonne Kaufmannin laatiman mietinnön puolesta, koska on tehtävä selväksi, että Euroopan oikeudellinen verkosto on tarpeellinen, koska se on toiminut tehokkaasti jo kymmenen vuotta oikeusapujärjestelmän ohella. Nyt kyse onkin siitä, että verkoston ja Eurojustin välille on tehtävä selvä ero. Molemmilla elimillä on oikeutuksensa. Pyrkimyksenä on, että Eurojust ja Euroopan oikeudellinen verkosto täydentävät toisiaan tai tekevät yhteistyötä soveltuvin osin ja takaavat näin turvan jäsenvaltioille.

- Mietintö: França (A6-0285/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, vastaajan poissa ollessa annettujen tuomioiden täytäntöönpanon osalta ei meillä Euroopan unionissa ole mitään hyötyä siitä, että meillä on toisaalta erinomaista poliisiyhteistyötä ja että toisaalta rikostutkintajärjestelmä ei toimi niin hyvin kuin sen pitäisi.

Uskonkin, että päätöksellämme tukittiin tämä porsaanreikä. Rikossyyttäjien antamien tuomioiden vastavuoroinen tunnustaminen tarkoittaa, että rikostapauksien tuomiot, myös vastaajan poissa ollessa annetut, voidaan panna täytäntöön muissa valtioissa. Tämä on olennainen askel, jotta oikeusviranomaiset voivat auttaa poliisivoimia näiden työssä.

- Mietintö: Brejc (A6-0208/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, Mihael Brejcin laatiman mietinnön tarkoituksena on antaa meille keinot, joilla voimme viimein varmistaa, että viisumitietojärjestelmää käytetään ja että se tarkistetaan aina, kun muiden kuin EU:n valtioiden kansalaiset tulevat Schengen-alueelle. Tiedämme, että monet asuvat EU:ssa laittomasti, koska heidän viisuminsa ovat umpeutuneet tai mitätöity. Schengen-järjestelmän ja viisumitietojärjestelmän välisellä yhteistyöllä voimme luoda olosuhteet, joissa voimme päästä eroon viisumien väärinkäytöksistä Euroopan unionissa ja varmistaa, että Euroopan unioniin tulevat ja sieltä lähtevät ovat laillisesti oikeutettuja tähän.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, minä – kuten oletukseni mukaan monet muutkaan – en vastusta parannuksia, joita tehdään Schengen-maiden viisumitietojärjestelmään, mutta tämä mietintö on naurettavuuden huippu. Viisumijärjestelmästä tehtiin itse asiassa joustavampi rajojen odotusaikojen takia! Jokainen, joka joskus on matkustanut, tietää, että odotuslistat ovat käytössä ja että ne joskus ovat tarpeen. Ihmettelen, miten rajavartijat voivat arvioida sitä, onko vaaraa vai ei. Kuka tietää, mistä terroristit ja muut vaarat tulevat?

Pidän myös ongelmallisena, että olemme näissä asioissa koko ajan jäljessä. Rajavalvontamme eurooppalaistaminen on toteutettu ajattelemattomasti, valmistelematta ja aatteellisten ääriyhmien painostaessa. Nämä ääriryhmät pitävät kansalaisten turvallisuutta vähemmän tärkeänä kuin uutta Euroopan neuvostoliiton upeaa aatetta.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, nousen seisomaan – kuten tavaksi on tullut näissä yhteyksissä – osoittaakseni, että Euroopan politiikan yhdenmukaistamisella oikeuden ja sisäasioiden alalla on vain heikko oikeusperusta. Suuri osa siitä, mitä juuri äänestämässämme mietinnöissä on – Sylvia-Yvonne Kaufmannin, Armando Françan, Mihael Brejcin, Renate Weberin ja Jean Lambertin mietinnöissä – on vain tukemassa politiikan eri puolia, aloitteita ja Eurojustin tapauksessa kokonaista elintä, jolla ei ole oikeaa oikeudellista valtuutusta. On totta, että tällaisen valtuutuksen Eurojust olisi saanut Euroopan perustuslailla tai Lissabonin sopimuksella, mutta on aivan yhtä totta – vaikuttaa, että parlamenttia on muistutettava tästä säännöllisesti – että perustuslaki hylättiin kolmesti: Ranskassa 55 prosentilla, Alankomaissa 62 prosentilla ja Irlannissa 54 prosentilla.

Rikosoikeudellisen pakottamisen yksinoikeuden käyttäminen rikosoikeusjärjestelmän kautta on kenties äärimmäisin valtion määritelmä. Voimme määritellä valtion alueeksi, jossa yleinen viranomainen panee toimeen sovitut säännöt. Jos Euroopan unioni haluaa pitää itseään äärimmäisen määritelmän mukaisena valtiona, sen olisi ensin ymmärrettävä kysyä kansalaisiltaan lupaa kansanäänestyksissä. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Mietintö: Weber (A6-0293/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, tässä mietinnössä käsiteltiin Eurojustin vahvistamista. Jälleen kerran saamme välineitä, joiden perimmäisenä tarkoituksena on tiivistää poliisiyhteistyötä ja tehdä siitä tehokasta. On käynyt selväksi, että varsin monet elimet ovat mukana oikeusyhteistyössä kussakin maassa. Ehdotuksemme jäsenvaltioiden sisäisen ja välisen koordinoitijärjestelmän luomiseksi onkin järkevä yksinkertaisesti siksi, että sillä taataan tehokas yhteistyö erityisesti terrorismin ja muun järjestäytyneen rikollisuuden muotojen torjumisessa.

Haluaisin painottaa yhtä erityisen rohkaisevaa toimenpidettä. Kyse on yhteystuomareista muissa kuin EU:n valtioissa samalla tavoin kuin käytössämme on jo poliisiyhteistyön puitteet, niin että yhteistyötä kyseisten maiden kanssa voidaan parantaa. Lyhyesti sanottuna tällä järjestelmällä voimme rakentaa uuden *cordon sanitairen* suojelemaan Euroopan unionia.

- Mietinnöt: Lambert (A6-0287/2008), Bowles (A6-0312/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi todeta olevani erittäin iloinen nähdessäni teidät tänään täällä Brysselissä johtamassa täysistuntoa. Pieni askel Edward McMillan-Scottille, suuri harppaus, ehkä Euroopan parlamentille. Kukapa tietää. Älkää nuolaisko ennen kuin tipahtaa.

Nousen puhumaan Jean Lambertin mietinnöstä – ja myös Sharon Bowlesin mietinnöstä, jos niin pyydätte. Mielestäni Jean Lambertin mietintöä on vaikeaa tukea. Siinä viitataan ajatukseen laittomien maahanmuuttajien jakamisesta useimpien EU:n jäsenvaltioiden kesken, ja minusta tällainen on aivan epätarkoituksenmukaista. Tärkeämpää Yhdistyneen kuningaskunnan osalta on, että olemme ainoa tai lähes ainoa saarivaltio – Kyproshan on samassa tilanteessa. Tämän takia Yhdistyneen kuningaskunnan on tärkeää säilyttää omien rajojensa valvonta, jota hoitavat Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eikä Euroopan unioni, jonka rajat ovat pitkät ja vuotavat. Tämän perusteella en voi hyväksyä Jean Lambertin mietintöä.

Sharon Bowlesin mietintöä ei voi hyväksyä siksi, että vaikka siinä esitetäänkin hyviä aikeita, siinä tosiasiaa syytetään veroparatiiseja siitä, että meidän monien on siedettävä korkeaa verotusta. Syynä korkean verotuksen sietämiselle, erityisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa, on se, että työväenhallituksemme on päättäväisesti omistautunut korottamaan verotuloja ja näin ollen valtion kansalaisten ja veronmaksajien taakkaa.

Korkea verotus on ensisijaisesti kansallinen kysymys, ja sellaisena sen pitäisi pysyä. Hallitusten olisi vastattava siitä kansallisella tasolla. Verotuksen ei pitäisi olla Euroopan unionin vastuulla.

- Mietintö: Lambert (A6-0287/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, esittelijä Jean Lambert on oikeassa sanoessaan, että Dublinin tavoitteisiin turvapaikan hakemisesta edullisimman kohtelun tarjoavasta valtiosta ei koskaan päästy, itse asiassa aivan päinvastoin. Tämä on totta. Hän on myös oikeassa sanoessaan, että järjestelmällä annetaan perusteettoman raskas taakka jäsenvaltioille Euroopan unionin ulkorajoilla. Tämä on myös totta. Onkin hyvä, että kyseisille valtioille vaaditaan tukea.

Toisaalta mietinnöstä puuttuu mielestäni useita tärkeitä asioita, ja olen eri mieltä useimmista esittelijän olettamuksista ja tarkoituksista. Esimerkiksi komission antamassa arvioissa on jo osoitettu, että kymmenet tuhannet turvapaikanhakijat piilottelevat Dublinin järjestelmän takia, ja silti esittelijä vastustaa säilöönottoa. Tämä on erittäin vakavaa. Euroopan unionin jäsenvaltioiden tiivis turvapaikkayhteistyö saattaa tuottaa tulosta, mutta tällöin on tarpeen päästä eroon useista poliittisesti korrekkeista ajatuksista, joilla tämä mietintö on täytetty.

Philip Claey's (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, on mahdotonta tehdä yhteenvetoa kaikista Jean Lambertin mietinnön ongelmista yhdessä minuutissa, joten keskityn muutamaan kohtaan. Lasten suojelun osalta mietinnössä todetaan, että epäselvissä tapauksissa lapsen ikä on tulkittava lapsen edun mukaisesti. Tällainen kuulostaa hyvältä, mutta itse asiassa se on suora kutsu yhä useampiin henkilöllisyystodistuspetoksiin.

Mietinnössä todetaan myös, että perheenjäsenten määritelmä on liian rajallinen, mikä on jälleen suora kutsu yhä useampiin väärinkäytöksiin. Esimerkiksi Afrikassa suurin piirtein kaikki ovat sukua kaikille, ja jos meidän on otettava tämä huomioon, voimme yhtä hyvin avata kaikki ovet heti selkoselälleen.

Mietinnössä vastustetaan myös sitä, että jäsenvaltioiden poliisivoimat ja lainvalvontavirastot pääsisivät Eurodac-tietokantaan, koska – suora lainaus – ”tämä lisäisi myös turvapaikanhakijoiden leimautumisen riskiä”. Tämä ajatus on naurettava varsinkin siksi, että Eurodacissa voisi olla valtavasti tietoa laittoman maahanmuuton, kansainvälisen rikollisuuden ja terrorismin torjunnan avuksi.

- Mietintö: Bowles (A6-0312/2008)

Christoph Konrad (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, Sharon Bowlesin laatimassa mietinnössä tarkastellaan alv-petosten ongelmaa. Tämä on aivan perusteltua, koska näiden petosten arvo on vuosittain 20 miljardia euroa. Tässä asiassa tuen mietintöä. On kuitenkin tärkeää tuoda esiin, että tarvitsemme tällä alalla järjestelmän muutosta, rakenteellista uudistusta. Komissiolta olemme kuulleet tässä asiassa vain toteamuksen siitä, että hallitustenvälistä yhteistyötä aiotaan tehostaa ja että arviointiin, tutkimukseen ja muuhun vastaavaan aiotaan ryhtyä.

Tapahtuvien petosten määrän huomioon ottaen komission on korkea aika hylätä passiivinen asenteensa ja tuettava uudistusmielisiä jäsenvaltioita, jotka tosiaankin aikovat ottaa käyttöön käännetyt verovelvollisuuden menettelyt. Tällä vetoan myös László Kovácsiin, jotta hän vihdoin pohtisi asiaa uudelleen. Toivon, että saamme asianmukaisen ehdotuksen ennen parlamenttikauden loppua ja että Itävallan ja Saksan hallitusten ehdotukset hyväksytään.

Ivo Strejček (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin Sharon Bowlesin mietintöä vastaan.

Haluaisin painottaa kolmea kohtaa. Ensinnäkin mietinnössä vaaditaan parempaa vero- ja verotuskoordinointia. Pidän tätä haitallisena verokilpailulle, koska verokilpailu on tervettä ja tuottoisaa. Toiseksi veropetoksia ei pitäisi poistaa vähentämällä kilpailua, vaan poistamalla verovapautukset tarkasti. Kolmanneksi alv-veropetokset olisi poistettava alv-tasojen yhdentämisellä, mikä johtaisi verovapautusten ja porsaanreikien nopeaan vähenemiseen.

Sharon Bowlesin mietinnössä tarjotaan toisenlaisia korjausmenettelyjä. Tämän vuoksi äänestin sitä vastaan.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, kuten sanoin eilen, vastustan kaikenlaisia veropetoksia, ja pyysin komissiota ja neuvostoa toimimaan tehokkaasti, jotta alv-veronkierron tuhoisat vaikutukset voidaan korjata. Vuosittaisiksi menetyksiksi on arvioitu 20 miljardia euroa tai lähes viidennes EU:n talousarviosta.

Viittasin malliin, jonka RTvat -järjestö kehitti ja esitteli parlamentille. Mallin mukaan alv-veronkierto vähenisi noin 275 miljoonan euron arvosta päivittäin, ja samalla vähentyisi hallinnollinen taakka, erityisesti pienissä ja keskiuurissa yrityksissä. Mielestäni komission olisi tutkittava näitä ehdotuksia, koska malleja on olemassa. Tarvitaan tietenkin poliittista tahtoa niiden hyväksymiseksi.

En voinut kuitenkaan äänestää mietinnön puolesta, koska ryhmäni tarkistuksia ei hyväksytty. Yhdessä tarkistuksista todettiin, että terveellä verokilpailulla ylläpidetään ja kasvatetaan jäsenvaltioiden verotuloja, ja toisessa vastustettiin säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin soveltamisalan laajentamista. Vastustamme kuitenkin selkeästi direktiivin soveltamisalan laajentamista koskemaan kaikkia oikeushenkilöitä ja kaikkia rahoitustulojen lähteitä.

Tässä yhteydessä emme uskoakseni saisi unohtaa, että liioista veroista ei synny veroja ja että tällaisia toimia tukevien jäsenvaltioiden olisi oltava tarkkoja, koska ihmiset Macaossa, Singaporessa ja Hongkongissa hykertelevät jo riemuissaan suunnitelmista, joita olemme laatimassa tässä asiassa. Tämän takia en äänestänyt mietinnön puolesta, koska haluan, että tämä asia on selvä ja täsmällinen.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan lausua vain yhden asian Sharon Bowlesin mietinnöstä, jossa käsiteltiin koordinoitua strategiaa veropetosten torjumisen parantamiseksi. Tämän lukiessaan kuvittelisi, että tätä mietintöä tai mitään sen osaa olisi erittäin vaikeaa vastustaa.

Todellisuudessa siis tuen täysin koordinoitua lähestymistapaa veropetosten torjuntaan, ja tarvitsemme tälle alalle täsmällistä tutkimusta ja koordinointia. Kuitenkin mielestäni on täysin mahdotonta hyväksyä ehdotuksia verotuksen lähentämisestä ja/tai verokilpailun vähentämisestä EU:n kaikissa 27 jäsenvaltiossa osana veropetosten torjumista.

En ole varma, havaitaanko Euroopassa – tai komissiossa – tuhoja, joita jäsenvaltioissa tapahtuu, kun jatkuvasti viitataan keskittämiseen, valvomiseen tai jäsenvaltioiden veroalan toimivallan vähentämiseen millään tavalla. Kysymyksestä keskusteltiin valtavan paljon kansanäänestyksessämme 12. kesäkuuta, vaikkei kysymys ollutkaan oleellinen Lissabonin sopimuksen kannalta. Kunpa olisimme voineet, vaan emme voineet saada Eurooppaa epäileviä luopumaan siitä ajatuksesta, että Lissabonin sopimuksella olisi tuettu Euroopan unionin toimielinten pyrkimystä valvoa veroja keskitetyistä erilaisilla tasoilla eri syistä. Olkaa hyvin varovaisia tällä nimenomaisella alalla.

- Mietintö: Kaufmann (A6-0292/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, en äänestänyt Sylvia-Yvonne Kaufmannin mietintöä vastaan, vaikkakin olekaan aivan vakuuttunut siitä, että oikeusjärjestelmiemme eurooppalaistaminen tai Euroopan syyttäjänviraston perustaminen olisivat välttämättä oikeita tapoja parantaa poliisi- ja oikeusyhteistyötä tai jopa rajatylittävistä rikoksista rankaisemista. Aivan päinvastoin.

Vaadin kuitenkin erittäin kattavaa ja tiiviimpää yhteistyötä kaikkien itsenäisten eurooppalaisten turvallisuuspalvelujen välillä ja tässä mielessä tuen useita suosituksia, Sylvia-Yvonne Kaufmannin mietinnössä esitettyjä parannuksia, Euroopan oikeudellisen verkoston parannuksia. Tämä kaikki ei saa kuitenkaan johtaa liikaa maksavaan ja ylimieliseen eurooppalaiseen oikeusjärjestelmään, joka on eristyksissä oikeasta elämästä. Tällaista olemme voineet havaita viime kuukausien aikana, kun asioihin on sekaannuttu paljon syvemmin, kuin yhteistyö itsenäisten jäsenvaltioiden välillä edellyttäisi. Tämän toisen syyn takia äänestin tyhjää Sylvia-Yvonne Kaufmannin mietinnön lopullisessa äänestyksessä.

Kirjalliset äänestysseitykset

- Mietintö: Batzeli (A6-0274/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta, jolla nuorisotoimintaohjelman (Youth in Action) perustamisesta ajanjaksoksi 2007–2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotus päätöksen N:o 1719/2006/EY tarkistamiseksi hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä yhteispäätösmenettelyssä kreikkalaisen parlamentin jäsenen Katerina Batzelin laatiman mietinnön mukaisesti. Olen tyytyväinen ja tuen tarkistuksia, joilla neuvoa-antava komiteamenettely korvattiin komission velvoitteella tiedottaa Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille viipymättä kaikista toimista, jotka on toteutettu tämän päätöksen toimeenpanemiseksi ilman komitean apua.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Katerina Batzelin mietinnön puolesta ja olen erittäin tyytyväinen rahoituksen merkittävään kasvuun. Nuorisotoimintaohjelma "Youth in Action" on ollut tärkeä väline viime vuosina unionimme uusien sukupolvien osallistamiseksi suureen eurooppalaiseen hankkeeseen. Se onkin elintärkeä side, jotta uusi sukupolvi tulee lähemmäs Eurooppaa ja voi osallistua useisiin hyvin kiinnostaviin poliittisiin ja kulttuurisiin aloitteisiin. Euroopan komissio toimii oikein jatkaessaan tällä tiellä, olen nuori edustaja Euroopan parlamentissa ja tunnen Ján Figelin sitoumuksen ja tavoitteet. Tämän takia voin olla varman optimistinen kauden 2007–2013 uuden ohjelman menestyksestä.

Slavi Binev (NI), kirjallinen. – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Youth in Action -ohjelma on väline, jolla voimme ohjata lapsiamme rakentamaan toimintaan, jossa he voivat kehittää taitojaan johtajuudessa, solidaarisuudessa ja suvaitsevaisuudessa. Samanaikaisesti se on paras tapa osoittaa nuorille, että olemme kiinnostuneita heidän ongelmiansa ratkaisemisesta ja että näemme heidät osana yhteistä eurooppalaista kotia. Tämän takia unionin tulevaisuudelle on erittäin tärkeää, että eurooppalaisille nuorille tarkoitettuja varoja hallitaan erittäin tehokkaasti.

Aloitteisiin kannustaminen, hallinnollisen taakan vähentäminen ja parempi avoimuus ovat tämän parlamentin keskeisimpiä painopistealoja. Katerina Batzeli tarjoaa ratkaisuja, joilla lyhennetään aikaa, joka tarvitaan varojen siirtämiseen voittajahankkeille, ja tämä on myönteinen merkki nuorille. Samaan aikaan tarkistuksilla tuetaan Euroopan parlamentin asemaa yhteisön varojen käytön valvonnassa. Tämän takia äänestin Youth in Action -ohjelman tarkistuksista annetun mietinnön puolesta.

Onnittelen esittelijää erinomaisesti tehdystä työstä!

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin mielelläni tämän mietinnön puolesta, koska mielestäni Youth in Action -ohjelma on erinomainen aloite. Tällaiset ohjelmat ovat erittäin tärkeitä, kun nuoria halutaan kannustaa sitoutumaan Eurooppaan.

Tällaista sitoutumista kaivataan kipeästi. Kuulen toistuvasti valitsijakunnaltani, että Euroopan unioni ei tee mitään heidän eteensä. Ilman kansalaisyhteiskunnan ohjelmille annettua rahoitusta eurooppalaisen hankkeen tärkeyteen uskovien on vaikeaa kohdata arvostelua demokratian puutteista ja välinpitämättömistä toimielimistä.

Tällainen kielteinen asenne on erityisen vahva nuorten keskuudessa. Vieraillessani vaalipiirini kouluissa järkytyn aina nuorten kyynisestä suhtautumisesta EU:n asemaan. Tämänkaltaisen mietintö onkin ajankohtainen vastaus kiireelliseen ja kasvavaan ongelmaan.

Mietintöä ovat vastustaneet kuitenkin kauhun lietsojat, jotka väittävät, että sillä vahvistetaan komissiota. On selvää, että kaiken annetun tiedon on oltava puolueetonta, jotta se olisi tehokasta. Pyytäisinkin parlamentin jäseniä pohtimaan, miten kansalaisyhteiskunnan ja nuorten kansalaisten aseman vahvistaminen voisivat antaa komissiolle lisää valtaa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Kulttuurissa on kyse perustavanlaatuisista pitkäikäisistä asioista, jotka vaikuttavat valtioihin ja kansoihin. Tämän takia Kesäkuun listan kantana on, että kulttuuripolitiikan johdossa pitäisi olla poliitikkoja, jotka ovat kansalaisiaan lähellä, ja kulttuuripolitiikkaa olisikin käsiteltävä ensisijaisesti kansallisella tasolla. Mielestämme kulttuuriohjelmat ovat saaneet aivan liian runsaat määrärahat EU:n talousarviossa, sillä kyse on asiasta, jonka pitäisi olennaisilta osiltaan kuulua jäsenvaltioille. Tuemme yleisesti ottaen lisävaroja kulttuurille, mutta vastustamme kaukana kansalaisista olevien EU:n toimielinten osoittamia lisävaroja.

Katerina Batzelin laatimia neljää mietintöä koskevissa tämänpäiväisissä äänestyksissä meidän oli vain esitettävä mielipiteemme jokseenkin teknisistä tarkistuksista ohjelmien täytäntöönpanorakenteesta. Päätimme kuitenkin äänestää näitä mietintöjä vastaan, jotta tekisimme selväksi, että vastustamme tällaisia suuria kulttuurisijoituksia EU:n tasolla.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen Katerina Batzelin mietintöön Youth in Action -ohjelmasta. Ohjelmalla taattavat tuet ovat keskeinen tekijä, kun nuorille eurooppalaisille halutaan antaa mahdollisuus hyötyä täysimääräisesti EU:n tarjoamista mahdollisuuksista. Mietinnöllä pyritään vähentämään byrokratiaa ja yksinkertaistamaan päätöksentekoa, joka liittyy tukien myöntämiseen. Tämän takia tuen mietinnön suosituksia.

- Mietintö: Batzeli (A6-0273/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin sen lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta, jolla Kulttuuri-ohjelman perustamisesta (2007–2013) annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotus päätökseksi päätöksen N:o 1855/2006/EY tarkistamiseksi hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä yhteispäätösmenettelyssä kreikkalaisen parlamentin jäsenen Katerina Batzelin laatiman mietinnön mukaisesti. Olen tyytyväinen ja tuen tarkistuksia, joilla neuvoa-antava komiteamenettely korvattiin komission velvoitteella tiedottaa Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille viipymättä kaikista toimista, jotka on toteutettu tämän päätöksen toimeenpanemiseksi ilman komitean apua.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska sillä pyritään lyhentämään päätöksentekoaikaa osoittaessa Euroopan unionin rahoitusta Kulttuuri-ohjelmalla vuosina 2007–2013.

Viime vuosien kokemus on osoittanut, että tällä välineellä osoitetun rahoituksen menettelytavat ovat melko hitaita, minkä takia eurooppalaisilla kulttuurialan toimijoilla on talousvaikeuksia.

On otettava huomioon, että yleensä tätä rahoitusta hakevien kulttuurilaitosten ja taiteilijoiden taloudellinen tilanne on vaativa, minkä takia tuen kaikkia toimia, joilla pyritään helpottamaan näiden eurooppalaisten varojen saamista.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kulttuuri-ohjelmaa kaudella 2007–2013 koskevassa Katerina Batzelin laatimassa mietinnössä kevennetään menettelyä, jolla päätetään ohjelman kautta tarjotusta rahoitustuesta. Menettelyn tehostaminen hyödyttää Euroopan kulttuuripääkaupunki -ohjelman kaltaisia ohjelmia. Tämän takia äänestin mietinnön puolesta.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, Katerina Batzelin laatimat, äänestettävänä olevat mietinnöissä, jotka koskevat Youth in Action -ohjelmaa (2007–2013), Kulttuuri-ohjelmaa (2007–2013), Kansalaisten Eurooppa -ohjelmaa (2007–2013) ja elinikäisen oppimisen toimintaohjelmaa, osoitetaan, että kulttuurialan, nuorisokasvatuksen ja aktiivisen kansalaisuuden monivuotisten ohjelmien hyväksymismenettelyt tekevät näiden ohjelmien valmistelusta ja toteuttamisesta vaikeaa. Kysymykseni on seuraava: johtuuko tämä Euroopan komission byrokraattisesta toimintatavasta vai ymmärryksen puutteesta tärkeän aktiivisen kansalaisuuden käsitteen osalta?

Kulttuuri ja koulutus eivät kestä byrokratiaa. Tämän takia Euroopan parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunta on pyytänyt toistuvasti "nopeaa, tehokasta ja avointa menettelyä, joka kuitenkin turvaa päätöksentekoa koskevan tarkastus- ja tiedonsaantioikeuden". Ilman nopeita päätöksiä toivottuja vaikutuksia ei saada. Nämä seikat ovat hyviä perusteita mietintöjen puolesta äänestämiseksi varsinkin siksi, että kulttuuri laajimmassa merkityksessään on kansojen vaurautta ja niiden kehityksen ja kestävyiden tae.

- Mietintö: Batzeli (A6-0275/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta, jolla Euroopan aktiivisen kansalaisuuden edistämiseen pyrkivän Kansalaisten Eurooppa -ohjelman perustamisesta ajankaksoksi 2007–2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotus päätökseksi päätöksen N:o 1904/2006/EY tarkistamiseksi hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä yhteispäätösmenettelyssä kreikkalaisen parlamentin jäsenen Katerina Batzelin laatiman mietinnön mukaisesti. Olen tyytyväinen ja tuen tarkistuksia, joilla neuvoa-antava komiteamenettely korvattiin komission velvoitteella tiedottaa Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille viipymättä kaikista toimista, jotka on toteutettu tämän päätöksen toimeenpanemiseksi ilman komitean apua.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitos, arvoisa puhemies. Kuten aiempienkin mietintöjen osalta, olen vakuuttunut myös tästä mietinnöstä ja äänestän kollegani Katerina Batzelin tekemän työn puolesta.

Kansalaisten Eurooppa -ohjelma on ollut viime vuosina tärkeä edistysaskel vaikeassa tehtävässä tuoda Eurooppa lähemmäs kansalaisia. Aiemmin Eurooppaa pidettiin aivan liian usein kaukaisena, byrokraattisena yksikkönä, joka oli eristyksissä Euroopan kansalaisten arkitodellisuudesta.

Koska tänään järjestämme täysistunnon poikkeuksellisesti Brysselissä, meillä on mahdollisuus lähettää viesti, jonka eurooppalaiset ottavat vastaan ilomielin: aloittakaamme keskustelu siitä, että Euroopan parlamentilla olisi vain yhdet toimitilat Brysselissä. Kansalaisemme ovat entistä enemmän ymmällään tästä kuukausittaisesta siirrosta, joka vaatii entistä suurempia järjestely- ja rahoitusponnistuksia. Aloittakaamme keskustelu tästä aiheesta ilman tabuja.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen ehdotukseen vähentää byrokratiaa Kansalaisten Eurooppa -ohjelman päätöksentekomenettelyssä. Tehokkaampi tukien myöntäminen ystävyyskaupunkitoiminnalle ja kansalaisyhteiskunnan tukemiselle parantaa EU:n mahdollisuuksia kannustaa kansalaisia sitoutumaan Eurooppaan. Tämän perusteella äänestin aktiivisen kansalaisuuden edistämiseen pyrkivän Kansalaisten Eurooppa -ohjelmasta kaudeksi 2007–2013 annetun Katerina Batzelin laatiman mietinnön puolesta.

- Mietintö: Batzeli (A6-0276/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin sen lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta, jolla elinikäisen oppimisen toimintaohjelman perustamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotus päätökseksi päätöksen N:o 1720/2006/EY tarkistamisesta hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä yhteispäätösmenettelyssä kreikkalaisen parlamentin jäsenen Katerina Batzelin laatiman mietinnön mukaisesti. Olen tyytyväinen ja tuen tarkistuksia, joilla neuvoa-antava komiteamenettely korvattiin komission velvoitteella tiedottaa Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille viipymättä kaikista toimista, jotka on toteutettu tämän päätöksen toimeenpanemiseksi ilman komitean apua.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Elinikäisen oppimisen ohjelmalla tuetaan taloudellisesti Erasmus-ohjelman kaltaisia koulutusohjelmia. Tällaisten ohjelmien avulla ihmiset eri puolilla Eurooppaa voivat kokea Euroopan kulttuurisen monipuolisuuden ja lisäksi hyötyä EU:n tarjoamista moninaisista oppimismahdollisuuksista. Äänestin tämän takia elinikäisen oppimisen toimintaohjelmaa koskevan Katerina Batzelin laatiman mietinnön puolesta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) On haitallista toisaalta kannustaa kansalaisiamme opiskelemaan, mutta toisaalta esittää muille suunnitelmia ”sinisestä kortista”, kun yhä lisääntyvällä epätyypillisellä työllä ja hurjalla kilpailupaineella on jo varmistettu, että hyvä perus- ja jatkokoulutus eivät ole enää tae työttömyyttä vastaan.

Yritykset hylkäävät useita aivan päteviä ihmisiä pelkästään siksi, että ne haluavat työllistää vain matalimmalla mahdollisella palkalla työskenteleviä tohtoreita tai maistereita McJob-töihin tai haluavat tarjota vain epätyypillisiä työsuhteita.

On tosiaankin tarpeen käynnistää koulutushyökkäys, jotta voidaan estää pätevän työvoiman pula, jota käytetään syynä nykytilanteen oikeuttamiseksi. Jos tämä on mahdotonta, olisi suositettava ulkomailta tulevien kausityöntekijöiden mallia. Näin estettäisiin joukkomaahanmuuton aaltojen toistuminen.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Katerina Batzelin mietinnön puolesta useista syistä.

On tunnettu tosiasia, että opetus ja koulutus ovat Euroopan unionin keskeisiä painopistealoja Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseksi. Elinikäisen oppimisen ohjelman tavoitteena on säilyttää joustava, itsenäinen, tietoon perustuva yhteiskunta, jossa talous ja kulttuuri kehittyvät määrällisesti ja laadullisesti, ja kaikki tämä tapahtuu yhdessä vahvan ja vahvemman sosiaalisen yhtenäisyyden hengessä. Tämän takia elinikäisessä oppimisessa olisi otettava huomioon kaikki yhteiskunnalliset tekijät.

Tietenkin kaikkien muiden yhtä laajojen ohjelmien tavoin sen olisi oltava selvä, yhtenäinen, säännöllisesti valvottu ja arvioitu jokaisen täytäntöönpanovaiheen jälkeen, jotta mukautukset ja uudelleenmukautukset voidaan laatia erityisesti toimien täytäntöönpanon ensisijaisuuden osalta.

Elinikäisen oppimisen ohjelmat olisi kuitenkin suunnattava myös iäkkäimmille ihmisille. Useimmiten korostetaan elämän ensimmäisen vaiheen koulutusta, jonka jälkeen yksilön tiedot muuttuvat rajallisiksi. Jokaisen kansalaisen olisikin innostuttava ja kiinnostuttava osallistumaan elinikäiseen oppimiseen, jonka ansiosta mahdollisuudet työllistyä työmarkkinoille olisivat paremmat iästä riippumatta.

Tämä on entistään tärkeämpää, jos tarkastelemme tilastoja ikääntyvästä työvoimasta ja työikäisen väestön vähenemisestä.

Mihaela Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kaikkialla Euroopassa käsitellään tällä hetkellä merkittäviä ja suuria muutoksia, jotka koskevat kaiken ikäisiä ihmisiä.

Kasvua ja työllisyyttä koskevassa Lissabonin strategiassa tunnustetaan opetuksen ja koulutuksen tärkeys, ja Eurooppa-neuvosto on painottanut toistuvasti opetuksen ja koulutuksen merkitystä Euroopan unionin pitkän aikavälin kilpailukyvyille.

Emme voi enää ennustaa, että ihmiset pysyisivät samalla alalla tai samassa työpaikassa koko elämänsä. Ihmisten ammatillinen kehitys seurailee odottamattomia polkuja, ja he tarvitsevat monenlaisia taitoja sopeutuakseen.

Jotta ihmisillä olisi paremmat valmiudet elämään ja yhteiskuntaan, koulujen on ohjattava heitä elinikäiseen oppimiseen. Se on kattava Euroopan unionin ohjelma, jossa ihmisten uskotaan voivan oppia kaikenikäisinä, jolloin he pysyvät toimeliaina ja aktiivisina yhteiskunnan jäseninä.

Tämän takia olen tästä mietinnöstä aivan vakuuttunut ja äänestin sen puolesta, koska meidän on kehitettävä näihin tarkoituksiin suunniteltuja ohjelmia, ja viittaen tällä erityisesti uusimpiin EU:n jäsenvaltioihin.

- Mietintö: Saryusz-Wolski (A6-0306/2008)

Marian Zlotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden ja Uzbekistanin tasavallan välinen kumppanuus- ja yhteistyösopimus tuli voimaan 1. heinäkuuta 1999 ennen Euroopan unionin laajentumista Bulgarian tasavaltaan ja Romaniaan. Kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen oli laadittava pöytäkirja, jotta uudet jäsenvaltiot (Romania ja Bulgaria) voisivat liittyä sopimukseen.

Mielestäni parlamentilla olisi oltava enemmän tällaisia aloitteita ottaen huomioon myös alueen muiden valtioiden kanssa allekirjoitetut kumppanuussopimukset. Alueen tilanteen osalta tänä vuonna tehtyä Euroopan unionin ja Azerbaidžanin välistä kumppanuussopimusta tarvittiin, jotta Eurooppa sai mahdollisuuden jatkaa energiahankkeitaan.

Azerbaidžan tarvitsee Euroopan unionin erityishuomion, alkaen aina kyseisen valtion erittäin tasapainoisesta politiikasta ja mahdollisuuksista osallistua Euroopan unionin energiahankkeiden toteuttamiseen.

- Mietintö: Markov (A6-0281/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Montenegrossa 21. toukokuuta 2006 maan itsenäistymisestä järjestetyssä kansanäänestyksessä enemmistö (55,4 prosenttia) äänesti itsenäisen Montenegron puolesta. Montenegron parlamentti julisti Montenegron täysin itsenäiseksi kansainvälisen oikeuden nojalla 3. kesäkuuta 2006. Serbia tunnusti Montenegron itsenäisyyden 5. kesäkuuta 2006, ja Serbian parlamentti antoi päätöksen, jossa Serbia määritettiin seuraajaksi Serbian ja Montenegron valtioliitolle, mikä oli uusi nimi Jugoslavian liittotasavallalle 4. helmikuuta 2003 annetun perustuslakikirjan nojalla. Tätä taustaa vasten annoin puoltavan ääneni Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselmalle, jolla hyväksytään kuulemismenettelyn nojalla ehdotus neuvoston päätökseksi erillisen vastuun määrittämisestä Montenegrolle ja Serbian vastuun alentamisesta vastaavasti yhteisön Serbian ja Montenegron valtioliitolle (aikaisemmin Jugoslavian liittotasavalta) myöntämien pitkäaikaisten lainojen osalta.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestän Helmut Markovin mietinnön puolesta. Pidän Euroopan vakauden ja turvallisuuden kannalta erittäin tarpeellisenä, että teemme voitavamme auttaaksemme Serbiä ja Montenegroa toipumaan taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta mullistuksesta, joka aiheutui Jugoslavian hajoamisesta ja sitä seuraavista tuhoisista sodista.

Toivoisin, että erityisesti infrastruktuurin ja liikenteen aloilla edettäisiin huomattavasti. Jos olemme realistisia toiveissamme molempien maiden kohdalla, on tämä sopimus keskeinen ja sitä on tuettava vahvasti. Toiveenani on, että tulevaisuudessa sekä Serbia että Montenegro voivat liittyä Euroopan unioniin.

Sopimus on ensimmäinen askel kohti tätä toivetta.

- Mietintö: Parish (A6-0311/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Erinomaisen brittikollegani Neil Parishin laatiman mietinnön perusteella annoin puoltavan ääneni lainsäädäntöpäätöslauselmalle, jolla hyväksytään kuulemismenettelyn

nojalla ehdotus neuvoston asetukseksi luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä kesäkuussa 2007 annetun neuvoston asetuksen muuttamisesta. Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä 28. kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen on määrä tulla voimaan pakollisena vaatimuksena 1. tammikuuta 2009. Ehdotuksen tarkoituksena on lykätä EU:n tunnuksen pakollista käyttöä uutta tunnusta odottaessa, jotta voidaan välttää kuluttajien hämmäntämistä muuttamalla EU:n tunnuksia lyhyessä ajassa ja alan toimijoiden taloudellisen taakan lisääntymistä, koska heidän olisi muutettava pakkauksiaan ja esitteitään hyvin lyhyessä ajassa. Tämän takia EU:n tunnuksen pakollista käyttöä lykätään 30. kesäkuuta 2010 asti.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan laatimaa mietintöä luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä. En ole aivan varma siitä, että olisi aina parasta pyrkiä mahdollisimman suureen luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden tuotantoon ja kulutukseen. Uskon, että tieteellä on parannettu elintarviketuotantoa ja -turvallisuutta joillakin tärkeillä aloilla. Tämä käsitys näkyy omassa kulutuksessani. Kuitenkin jyrkemmin ajattelevilla on oikeus saada vakuutus siitä, että ”luonnonmukainen” todellakin tarkoittaa luonnonmukaista, eikä ole vain merkintä, jolla hyväuskoisilta ja tietämättömiltä kuluttajilta pyydetään lisähintaa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden ja muiden hyödykkeiden kysyntä on suurta ja kasvavaa. Jotta kysyntään voidaan vastata, kuluttajien on tietenkin voitava tunnistaa nämä tuotteet markkinoilla. Tämän takia merkintöjä tarvitaan, jos markkinoiden halutaan toimivan tässä asiassa.

Olemme kuitenkin äänestäneet aiemmin luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden EU-merkintöjä vastaan, koska uskomme, että markkinavoimat, tiedostavat eurooppalaiset kuluttajat kärkejoukossaan, pystyvät tähän tehtävään yksinkin. Jos poliittista sääntelyä tarvitaan luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkintöjen alalla, olisi asia hoidettava kansallisella tasolla.

Tämän mietinnön äänestyksessä kyseessä oli kuitenkin vain luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden EU:n tunnuksen pakollisen käytön lykkäämisestä. Äänestimme ehdotuksen puolesta.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Neil Parishin mietinnön puolesta. Siinä hyväksytään komission esitys lykätä luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden pakollisen EU-merkinnän käyttöönottoa. On kuitenkin pantava merkille, että tällaisen merkinnän vapaaehtoista käyttöä ei ole kielletty ja että kaikkea tämänkaltaista, kuluttajien etujen mukaista toimintaa olisi kannustettava.

- Mietintö: Morillon (A6-0315/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Äänestimme mietinnön puolesta, sillä parlamentin esittämät tarkistukset tarkoittaisivat, että Euroopan parlamentilta vaadittaisiin hyväksyntää sopimuksiin pääsemiseksi. Tuemme EU:n kalataloutta koskevien sopimusten perusteellista tarkistusta ja pidämme tätä ensimmäisenä myönteisenä askeleena, jolla saamme paremmat vaikutusmahdollisuudet.

Suhtaudumme erittäin vakavasti tieteellisiin selontekoihin, joissa osoitetaan, että meriä on hyödynnetty liikaa. Emme pidäkään EU:n kalataloutta koskevia sopimuksia keinona torjua köyhyyttä ja kannustaa kehitykseen, joka on kestävä pitkäällä aikavälillä. Haluaisimme muuttaa EU:n kalastuspolitiikkaa niin, että se johtaisi kalakantojen elvyttämiseen. Muutoksilla EU:n kauppaa- ja tukipolitiikassa ja erilaisissa kumppanuusmuodoissa pyrimme myös tukemaan kestävä kehitystä valtioissa, joissa EU:n kanssa tehty kalastusalan sopimukset ovat tällä hetkellä merkittävä tulolähde.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tuin Philippe Morillonin mietintöä Eteläisen Intian valtameren kalastussopimuksesta. Mielestäni kalastusta harjoittavien kansojen olisi valvottava omaa kalastustaan ja tehtävä samanaikaisesti yhteistyötä kansainvälisesti alueellisten kalastusalan järjestöjen kautta.

EU:lla on omaa rannikkoa Intian valtameressä, ja näin sen on täytettävä velvollisuutensa YK:n merioikeusyleissopimuksen nojalla. Odotan kuitenkin päivää, jolloin Ranskalla ja muilla EU:n valtioilla on mahdollisuus valvoa suoraan omia kalastusintressejään.

Margie Sudre (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti antoi juuri hyväksyntänsä Eteläisen Intian valtameren kalastussopimukselle, jonka Euroopan yhteisö allekirjoitti vuonna 2006. Yhteisöllä on kyseisellä alueella kalastusintressejä Réunionin saaren myötä, ja tämän takia yhteisön oli tehtävä alueen kalavarojen

hoitoa ja säilyttämistä koskevaa yhteistyötä muiden osapuolten kanssa YK:n merioikeusyleissopimuksen mukaisesti.

Tällä uudella alueellisella kalastusjärjestöllä luodaan erityinen toimielinkehys, jonka kulmakivenä on pysyvä tieteellinen komitea, jonka tärkeimpänä tehtävänä on tehdä tieteellinen arviointi kalavaroista ja kalastuksen vaikutuksesta meriympäristöön ottaen huomioon kyseisen alueen erityiset ympäristöominaisuudet. Sopimuksella kannustetaan yhteistyöhön tieteellisen tutkimuksen alalla.

Näiden tieteellisten suositusten perusteella osapuolilla on vahva asema laatia suojele- ja hoitotoimet, joilla vastataan parhaalla mahdollisella tavalla alueen haasteisiin. Sopimus on aito edistysaskel kalavarojen ja kestäväen kehityksen edistämiseksi.

- Mietintö: Virrankoski (A6-0328/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Annoin puoltavan ääneni Euroopan parlamentin päätöslauselmalle, joka perustuu kollegani Kyösti Virrankosken mietintöön esityksestä lisätalousarvioksi nro 5/2008 (ALTE 5/2008), jolla tarkistetaan perinteisiä omia varoja (tullimaksuja, maatalousmaksuja ja sokerimaksuja) ja alv- ja BKTL-maksuja koskevia ennakkoarvioita ja Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtäviä korjauksia talousarviossa ja rahoituksessa. Nämä toimenpiteet muuttavat EU:n talousarvion omien varojen jäsenvaltiokohtaisia rahoitusosuuksia.

- Mietintö: Kaufmann (A6-0292/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Annoin puoltava ääneni lainsäädäntöpäätöslauselmalle, joka perustuu saksalaisen kollegani Sylvia-Yvonne Kaufmannin mietintöön ja jolla hyväksytään kuulemismenettelyn nojalla useiden jäsenvaltioiden aloite Euroopan oikeudellisen verkoston vahvistamiseksi. Päätöslauselmassa ensinnäkin vedotaan sekä neuvostoon että komissioon, jotta ne antaisivat etusijan kaikille mahdollisille tuleville ehdotuksille aloitteen tekstin tarkistamisesta käyttäen kiireellistä käsittelyä Lissabonin sopimuksen mukaisesti, kun se tulee voimaan. Tuen tietosuojaan vahvistamista ja sitä, että oikeudellisen verkoston yhteyspisteet antaisivat tiettyjä tietoja Eurojustin kansallisille jäsenille. Olen erityisen tyytyväinen viittaukseen tulevasta puitepäätöksestä rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeusyhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta.

Koenraad Dillen, Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Vain tämän kerran Bryssel haluaa palauttaa ikkunan kautta sen, mitä ranskalaiset, alankomaalaiset ja irlantilaiset heittivät ulos ovesta vuoden 2005 ja kesäkuun 2008 kansanäänestyksissä: Euroopan syyttäjänviraston.

Houkutus vaikuttaa olevan liian suuri Eurooppa-myönteisille noidan oppipojillemme. Eurooppalaisten vastalauseet, torjumiset ja oikeudellinen vastarinta halutaan nujertaa ja jättää huomiotta hinnalla millä hyvänsä, jotta kaikki oikeuden, turvallisuuden ja maahanmuuton alojen kysymykset voidaan yhteisöllistää väkisin.

Eurooppa on valitettavan väärässä. Jäsenvaltioiden välinen pakollinen yhteistyö oikeus-, poliisi- ja jopa rikosasioissa ei saa johtaa siihen, että nämä kysymykset asetetaan ylikansallisen oikeusjärjestelmän alaisiksi. Tällainen järjestelmä olisi luotu jäsenvaltioiden välisistä oikeusjärjestelmien ja -perinteiden eroista huolimatta.

Hylkäämme tämän ylikansallisen oikeusjärjestelmän, joka olisi kaikkia tärkeinä pitämiämme periaatteita ja arvoja vastaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestän Euroopan oikeudellista verkostoa koskevan Sylvia-Yvonne Kaufmannin laatiman mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä sen sisällöstä ja tavoitteesta, eli nykyisten rakenteiden vahvistamisesta ja niiden toiminnan yhtenäistamisestä. Viime vuosien merkittävät muutokset oikeusyhteistyössä rikosasioissa ovat osoittaneet tarpeen ottaa käyttöön ja vahvistaa rakenteita, joilla voidaan tarjota tukea ja koordinoitua Euroopan tasolla.

Huolimatta siitä, että vastavuoroisen tunnustamisen periaate ollaan ottamassa käyttöön, on edessä vielä monia käytännön ongelmia ja jatkuvasti kasvava määrä erittäin monimutkaisia kansainvälisiä tapauksia, joissa tuen ja avun antaminen toimivaltaisille kansallisille viranomaisille on entistä tarpeellisempaa.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Vastustan täysin uskonnollisten, sukupuolisten, poliittisten ja muiden vastaavien mielipiteiden lukemista mukaan olennaisiksi tiedoiksi, joita voitaisiin lähettää viranomaisten välillä. Tässä mietinnössä asia mainitaan kuitenkin vain lisävarotoimien yhteydessä ja pyrkimyksenä tiukentaa nykyistä lainsäädäntöä. Siksi äänestän mietinnön puolesta.

- Mietintö: França (A6-0285/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Annoin puoltavan ääneni lainsäädäntöehdotukselle, joka perustuu portugalilaisen parlamentin jäsenen Armando França'n mietintöön, jossa tuetaan useiden jäsenvaltioiden (Slovenian tasavalta, Ranskan tasavalta, Tšekin tasavalta, Ruotsin kuningaskunta, Slovakian tasavalta, Yhdistynyt kuningaskunta ja Saksan liittotasavalta) aloitetta puitepäättösten (2002/584/YOS eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä, 2005/214/YOS vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin, 2006/783/YOS vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin ja 2008/.../YOS vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin) muuttamisesta, jotta vastaajan poissa ollessa annetut päätökset voidaan panna täytäntöön. Tuen ehdotusta menettelyä koskevasta varmistamisesta, jolla vahvistetaan niiden oikeudet, jotka on tuomittu heidän itse ollessaan poissa. Tuen myös toimia, joilla poistetaan tällaisten päätösten "tunnustamisen kieltäytymisperusteita" koskevat erilaiset lähestymistavat.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin rikosasioissa annettujen tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista koskevan Armando França'n laatiman mietinnön puolesta, koska mielestäni on tärkeää laatia yhtenäiset säännöt vastaajan poissa ollessa tehtyjen päätösten vastavuoroiselle tunnustamiselle.

Onnittelen esittelijää mietinnössä esitetyistä ehdotuksista, joita pidän olennaisina menettelyä koskevan varmistamisen yhdenmukaistamiselle kaikissa jäsenvaltioissa ja perusoikeuksien, esimerkiksi oikeuden puolustukseen ja oikeuden oikeudenkäyntiin, suojelun vahvistamiselle.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä mietintöä tuomioiden vastavuoroisesta tunnustamisesta rikosasioissa. Mielestäni rikoksista tuomittujen ei pitäisi voida piilotella Euroopan unionin porsaanrei'issä. Yhdessä jäsenvaltiossa tuomittua olisi pidettävä syyllisenä kaikkialla unionissa. Jos epäilemme yhdenkään unionin jäsenvaltion tuomioistuinten riippumattomuutta ja rehellisyyttä, olisi kyseisen valtion jäsenyys lakkautettava. Kuten emme tee eroa Manchesterin tai Lontoon rikollisten välillä, ei meidän pitäisi tehdä sitä Madridin tai Lissaboninkaan välillä.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Äänestin rikosasioissa annettujen tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen käyttöä koskevaa Armando França'n laatimaa mietintöä vastaan, koska mietinnöllä pyritään yhdenmukaistamaan rikosoikeutta Euroopan tasolla.

Mielestäni rikosoikeus on jäsenvaltioiden vastuulla, ei EU:n. Sitä ei siis pitäisi yhdenmukaistaa.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Äänestin rikosasioissa annettujen tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen käyttöä koskevaa Armando França'n laatimaa mietintöä vastaan, koska mietinnöllä pyritään yhdenmukaistamaan rikosoikeutta Euroopan tasolla. Mielestäni rikosoikeus on jäsenvaltioiden vastuulla, ei EU:n. Puolustan tietenkin vastaajien oikeutta asianmukaiseen edustukseen, mutta yhdenmukaistamiselle ei ole tarvetta.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Vastavuoroisen tunnustaminen on Euroopan tason oikeusyhteistyön kulmakivi, ja tämän periaatteen noudattamisen välineiden selventäminen on hyvä asia.

Tänään hyväksytty päätös on hyvä. Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomionne toiseen ongelmaan eli siihen tapaan, jolla jotkut jäsenvaltiot ottavat käyttöön tärkeitä välineitä, esimerkiksi eurooppalaisen pidätysmääräyksen.

Tammikuussa 2007 Romanian viranomaiset antoivat eurooppalaisen pidätysmääräyksen tšekkiläisestä František Příplatasta, joka oli tuomittu kahdeksaksi vuodeksi vankilaan yllyttämisestä vakavaan rikokseen erään romanialaisen ammattiyhdistysjohtajan murhan yhteydessä vuonna 2000. Kuitenkin Tšekin tasavalta, jonka alueella murhaaja oleskelee, soveltaa luovuttamismenettelyä ainoastaan 1. marraskuuta 2004 jälkeen tehtyihin rikoksiin.

Näin siis kahdeksan vuotta rikoksen jälkeen tuomittua ei ole vielä luovutettu eikä tämä ole alkanut suorittaa rangaistustaan.

Uskoakseni jäsenvaltioiden, jotka käsittävät oikeudellisen yhteistyön välineiden käytön tällä tavoin, olisi pohdittava vakavasti tällaisten ehtojen säilyttämistä.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Annoin puoltavan ääneni menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen käyttöä ja rikosasioissa annettujen tuomioiden

vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen tunnustamista ja käyttöä koskevalle Armando Françan laatimalle mietinnölle, jossa esitetään rangaistuksia tai toimenpiteitä, joiden täytäntöönpano edellyttää vapauden riistämistä Euroopan unionissa.

On jatkuvasti enemmän tapauksia, joissa vaaralliset rikolliset käyttävät liikkumisen vapautta ja Euroopan unionin sisäisten rajojen poistamista välttääkseen tuomiota.

Tuen tätä mietintöä ehdoitta, koska sillä varmistetaan yhdenmukainen sääntely vastaajan poissa ollessa annettujen päätösten alalle. Tällainen sääntely on erittäin tarpeellista, jotta voidaan välttää mahdolliset oikeusjärjestelmän häiriöt, joita Euroopan unionin eri valtioissa lakia pakoilevat aiheuttavat.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Parlamentin tarkistuksissa keskitytään parantamaan yksilön suojaa ja pyritään näin parantamaan nykyistä sääntelykehystä. Siksi äänestän mietinnön puolesta.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Tuen täysin aloitetta tarkistaa säännöstöä, jolla ohjataan tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen käyttöä.

Meidän on tehtävä kaikkemme, jotta jäsenvaltioiden välinen oikeusyhteistyö olisi mahdollisimman tehokasta. Samalla meidän on pyrittävä varmistamaan, että kaikki kansalaisten oikeudet, mukaan lukien perusoikeus puolustukseen rikosoikeudellisissa menettelyissä, säilyvät täysimääräisinä.

Mielestäni esitetyillä tarkistuksilla ei pelkästään helpoteta tuomioistuinten välistä yhteistyötä, vaan ennen kaikkea autetaan vahvistamaan kansalaisten oikeuksia, erityisesti oikeutta puolustukseen ja oikeutta uudelleenkäsitelyyn, oikeudenkäytössä kaikkialla Euroopan unionissa.

- Mietintö: Gklavakis (A6-0286/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Tässä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä tuodaan esille kalastus ja vesiviljely Euroopan rannikkoalueiden yhdenntetyn käytön ja hoidon alalla.

Vesi- ja kalavarojen ekologisesti kestävä hoito on luonnollisesti tärkeää elinympäristömme suojelemiseksi. Mietinnössä jätetään valitettavasti huomiotta EU:n kalastusalaan liittyvät ongelmat. Siksi me päätimme äänestää tyhjää. EU:n kalastuslaivastojen ylikapasiteetti johtaa aivan liian suuriin saaliisiin. Se uhkaa meriekosysteemiä ja syötäväksi kelpaavien kalojen kantoja.

Haluaisimme, että kalastusalueita vähennettäisiin huomattavasti ja että kalastuskiintiöt asetettaisiin biologisesti turvallisten ja tieteellisten perusteiden pohjalta. Niille työntekijöille, joihin uudelleenjärjestely vaikuttaa, on luonnollisesti tarjottava työmarkkinakoulutusta ja kohtuullista taloudellista tukea, jotta he voivat alkaa työskennellä niillä talouden muilla aloilla, joilla työvoimaa tarvitaan.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä kollegani Ioannis Gklavakisin kalastuksesta ja vesiviljelystä Euroopan rannikkoalueiden yhdenntetyn ja hoidon alalla laatimaa mietintöä, ja onnittelen häntä mietinnön laadusta. Teen niin, koska siinä korostetaan näiden toimien taloudellista ja yhteiskunnallista merkitystä rannikkoalueille ja kehoitetaan niitä vastaanottamaan tukea rannikkoalueiden yhdenntetyn käytön ja hoidon puitteissa. Myös tämän takia on olennaisen tärkeää, että syrjäisimpien alueiden kansalliset ja alueelliset hallitukset valmistelevat rannikkoalueiden yhdenntettyä käyttöä ja hoitoa koskevia strategioita varmistaakseen rannikkoalueidensa tasapainoisen kehityksen.

Kannatan myös voimakkaasti esittelijän ehdotusta Euroopan kalatalousrahaston käyttämisestä rannikkoalueiden yhdenntetyn käytön ja hoidon puitteissa pitkän aikavälin toimenpiteiden rahoitukseen, koska sillä tuetaan toimia, joilla edistetään kalastusalan kestävä kehitystä kaikkea kyseisellä alueella harjoitettavaa merenkulkutoimintaa koskevan laaja-alaisen lähestymistavan mukaisesti.

Lopuksi on tärkeää korostaa, että alueellinen suunnittelu on tähän asti koskenut suurelta osin maa-alueita, eikä siinä ole huomioitu rannikkoalueiden kehityksen vaikutuksia tiettyihin merellä harjoitettaviin toimintoihin. Tämä on johtanut meriympäristön luontotyyppien pilaantumiseen, ja siksi uusi lähestymistapa on elintärkeää.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Ioannis Gklavakisin mietinnössä tunnustetaan aivan oikein kalastuksen merkitys rannikkoyhteisöille ja kulttuuriperinteiden jatkamiselle. Näyttää siltä, että tätä kalastusalan hyvin inhimillistä näkökulmaa ylenkatsotaan aivan liian usein YKP:n täytäntöönpanossa. Mietinnössä huomautetaan aivan oikein, että EU:n tason ja kansallisen ja alueellisen tason elinten on tehtävä

yhteistyötä rannikkoalueiden käyttöä ja hoitoa koskeissa asioissa, ja minun mielestäni rannikkoalueiden ja -valtioiden on otettava tässä yhteydessä johtava asema, ja EU:n on toimittava välittäjänä.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), kirjallinen. – (IT) Kalastus ja vesiviljely ovat kaksi Euroopan unionin rannikkoalueiden taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen taustalla olevaa keskeisintä toimintaa. Siksi on välttämätöntä käyttää ja hoitaa niitä siten, että varmistetaan kalastusalueiden kestävä hyödyntäminen ja vastataan kalastustuotteiden kasvavaan kysyntään.

Sitä varten EU:n jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön useita rannikkoalueiden suojeluun ja puhtaan meriympäristön edistämiseen tähtäviä toimia. Koska monet rannikkoon liittyvät prosessit ovat rajatylittäviä, yhteistyötä tarvitaan jäsenvaltioiden välillä sekä jäsenvaltioiden ja niiden naapureina olevien kolmansien maiden välillä.

Yksi tällainen toimenpide koskee matkailua varten tarkoitetun rakennuttamisen suunnittelua. Matkailu edistää monilla alueilla huomattavasti paikallista BKT:tä. Minun mielestäni meidän on kuitenkin tuettava "luontoystävällistä" matkailua, toisin sanoen sellaista matkailua, jossa sovitaan yhteen maaseutupolitiikka ja ympäristönsuojelupolitiikka.

Myös teollisuustoiminnan yhteensovittamista tarvitaan: ajatella vain, miten tärkeää tehokas jätevesihuolto on koskeva yhteinen politiikka on varmistettaessa, että huomattava taloudellinen toiminta ja meriympäristön suojelua koskevat tarpeet ja velvollisuudet sopivat yhteen.

Rannikolla tapahtuva pienimuotoinen kalastus on hyvin tärkeä tulonlähde tuhansille perheille, ja sillä pidetään hengissä vuosisatoja vanhaa perinnettä, jota minun mielestäni Euroopan pitäisi tukea ja säilyttää.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Kannatan äänestyksessä Ioannis Gklavakisin mietintöä, jossa korostetaan kestävä kehityksen varmistavan Euroopan rannikkoalueita koskevan strategian tarvetta.

Rannikkoalueiden yhdenmukainen hoito ja käyttöä koskevalla strategialla voidaan itse asiassa tarjota sopiva kehys kyseisten alueiden kestäväälle hyödyntämiselle ja niillä suoritetuille toimille. Tuen täysin esittelijän kantaa, jonka mukaan tarvitaan kaikki asianomaiset alat huomioon ottava pitkän aikavälin suunnitelma.

Olen erittäin tyytyväinen tähän näkemykseen, ja haluaisin korostaa, että tämän pitäisi olla vain alku laajemmalle keskittymiselle kyseiseen alaan, ja kehoitan komissiota panemaan tällä alalla täytäntöön mielekästä politiikkaa.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Pidättäydyin äänestämästä, koska kannatan kestävä kalataloutta kaikkialla ja tuen Irlannin rannikkoyhteisöjä ja kalastajia. Molempiin näihin tavoitteisiin keskittyvä yhteinen kalastuspolitiikka on johtanut päinvastaiseen tulokseen: meriympäristön tuhoutumiseen, kalan vähenemiseen ja meriympäristön köyhtymiseen.

- Mietintö: Brejc (A6-0208/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. (FR) Romanianlaisen kollegani Mihael Brejcin laatiman oivallisen mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, jolla hyväksytään yhteispäätösmenettelyn ensimmäisessä käsittelyssä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta viisumitietojärjestelmän (VIS) käytön osalta Schengenin rajasäännösten mukaisesti. Euroopan kansalaisten sisäistä turvallisuutta koskevien odotusten takia tuen täysin Schengenin rajasäännösten tehtäviä tarkistuksia, jotta viisumitietojärjestelmän (VIS) tehokas käyttö ulkorajoillamme voidaan varmistaa. Tämän asetusehdotuksen tarkoituksena on laatia yhteiset säännöt VIS:n pakolliselle käytölle (eli järjestelmällinen haku viisumitarran sarjanumeroa hyödyntämällä ja sormenjälkien tarkistus) ulkorajoilla ja siten jatkaa Euroopan unionin yhdenmukaisen rajavalvonnan kehittämistä.

Koenraad Dillen, Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Eurooppa ei ole edistynyt vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla, vaikka se mielellään kehuisikin tehneensä niin. Asia on sangen toisin, koska valitettavan Schengenin sopimuksen ensimmäisestä täytäntöönpanosta lähtien sisärajojen valvonnan poistaminen on johtanut järjestäytyneen rikollisuuden ja kaikenlaisen laittoman kaupan räjähdysmäiseen kasvuun.

Euroopan unioni, turvallisuuden osalta todellinen noidan oppipoika, jonka menetelmillä vaarannetaan aivan liian usein valtioiden ja niiden kansojen turvallisuus, on luonut meille tämän turvattoman alueen, jossa ei ole vapauksia eikä oikeutta.

Schengenin rajasäännöstö ei auta, koska itse Schengenin sopimuksen perusta on riittämätön, eikä sitä voida hyväksyä.

Yleinen turvallisuus voi vallita vain, jos kaikki valtiot saavat uudelleen täyden itsemääräämisoikeuden rajojensa hallinnassa ja maahanmuuttopolitiikassaan. Järjettömyyden huippu saavutetaan, kun yhä useampia vastuualueita siirretään jo lamaantuneelle unionille.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Kannatin äänestyksessä Mihael Brejcin mietintöä, joka koskee viisumitietojärjestelmän käyttöä Schengenin rajasäännösten mukaisesti.

Schengen-alueen ulkorajoja koskevia yhteisiä sääntöjä on tarkistettava, ja viisumitietojärjestelmän käytöstä on tehtävä tehokkaampaa ja yhtenäisempää. Nämä asiat on tehtävä hyvin järkevästi ja huolellisesti, koska tietojen yksityisyys ja ihmisoikeudet ovat aina tärkeimpiä ja niitä on kunnioitettava.

Sormenjälkien yleinen tarkistus rajoilla viisumitietojärjestelmän avulla johtaa tarpeettoman pitkiin jonoihin ja pitkiin viivästyksiin rajatarkastusasemilla myös niiden ihmisten osalta, jotka eivät tarvitse viisumia.

Tässä mietinnössä ehdotetaan ainoastaan satunnaisia hakuja tietojärjestelmästä. Rajavirkailijat tarkastavat edelleen, täyttävätkö saapuvat matkailijat kaikki EU:hun pääsyä koskevat vaatimukset, mutta he voivat itse päättää, tekevätkö he myös VIS-haun. Tällä lähestymistavalla taataan edelleen hyvin korkea turvallisuustaso, mutta sillä myös varmistetaan, että ihmisiä ei pidetä odottamassa rajatarkastusasemilla pidempään kuin on ehdottomasti välttämätöntä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Viisumijärjestelmän vahvistaminen on varmasti sopiva keino helpottaa petostentorjuntaa tulevaisuudessa, ja siksi se on myönteinen toimi – sillä edellytyksellä, että tietosuoja taataan. Kun tulevaisuudessa Schengen-viisumien myöntämistä varten tarvitaan sormenjälkien ja kasvokuvien tallentamista, se johtaa huomattaviin muutoksiin lähetystöissä. Saksassa keskustellaan siitä, että jotkin lähetystöt eivät pysty tähän henkilöstö- ja tilasyistä. Tämän takia keskustelun aiheena oleva mahdollinen tietojen tallennuksen siirtäminen ulkopuolisten yritysten hoidettavaksi on kuitenkin erittäin arveluttavaa. Tämä avaisi mahdollisesti tietä uusille viisumiskandaaleille.

Viisumijärjestelmän lähtökohta on hyvä, mutta sitä ei ole vielä harkittu loppuun asti, minkä takia en myöskään voinut kannattaa käsiteltävänä olevaa mietintöä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestän Mihael Brejcin mietinnön puolesta. Tuen ehdotusta ja sen tavoitteita. Rajamme ovat tiettyinä aikoina täynnä Schengen-alueelle haluavia ihmisiä.

Ehdotuksessa esitetään tavallisen valvontajärjestelmän lieventämistä, mutta sillä myös pyritään suojelemaan matkailijoita ja säästämään heidät siltä, että heidän pitäisi odottaa monia tunteja valvonnan suorittamiseksi. Poikkeuksessa pitäisi kuitenkin olla kyse vain tästä, eikä siitä saisi tulla yleistä sääntöä, ja olen samaa mieltä siitä, että poikkeuksen kesto ja toistumistiheyttä pitäisi rajoittaa mahdollisimman paljon. Kaiken kaikkiaan pidän siinä yhteydessä myönteisenä poikkeuksen soveltamista koskevia erityisehtoja.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Kannatan asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamista viisumitietojärjestelmän (VIS) käytön osalta Schengenin rajasäännösten mukaisesti.

Minun mielestäni on tarpeetonta ja liian aikaavievää tarkistaa niitä kolmansien maiden kansalaisia, joilla on viisumi, joka kerta, kun he ylittävät rajan. Se aiheuttaa kohtuuttoman pitkän odotuksen rajanylityksessä.

Rajatarkastusten tehon vähentämisen ei minun mielestäni vaikuta EU:n turvallisuustasoon. Siksi katson, että vuorossa olevan rajavartion suorittamien tarkastusten rajoittaminen satunnaisiin VIS-tarkastuksiin on oikea ratkaisu.

Marian Złotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tänään Mihael Brejcin mietinnön puolesta, koska VIS-viisumitietojärjestelmän käyttäminen on ensisijaisen tärkeää ulkorajojen valvonnan tehokkuuden takia. Varmistaakseen rajaturvallisuuden rajaviranomaisten pitäisi turvautua viisumitietojärjestelmään järjestelmällisesti kenen tahansa sellaisen henkilön osalta, jolla on viisumi.

Schengen-alueen laajentuminen on poistanut rajat Euroopan unionissa. Kolmansien maiden kansalaiset tarkastetaan edelleen vain kerran heidän saapuessaan unioniin. Puolet laittomista siirtolaisista tulee EU:hun laillisesti, mutta he ylittävät oleskeluaikansa, koska viisumien valvontajärjestelmää ei ole.

Haluamme, että Eurooppa on turvallisempi ja samalla vastaanottavampi niille, jotka tulevat tänne matkailijoina tai liiketoimien takia. Tarkistus, josta Euroopan parlamentti tänään äänesti, hyödyttää EU:n kansalaisia ja

niitä kolmansien maiden kansalaisia, jotka eivät tarvitse viisumia, koska tällä tavalla voidaan vähentää huomattavasti ruuhkia maarajanylitysasemilla.

- Mietintö: Weber (A6-0293/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Romanianlaisen Euroopan parlamentin jäsenen Renate Weberin laatiman mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, jolla tuetaan muutamien jäsenvaltioiden (Belgia, Tšekin tasavalta, Viro, Espanja, Ranska, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Puola, Portugali, Slovenia, Slovakia ja Ruotsi) aloitetta Eurojustin vahvistamisesta. Tuen tietosuojaan vahvistamista koskevaa ehdotuksen osaa ja sitä, että Euroopan parlamentin on saatava enemmän tietoa, jotta se voi valvoa paremmin Eurojustin tehtäviä ja velvollisuuksia. Eurojust perustettiin vuonna 2002 Euroopan unionin elimeksi, jolla on oikeushenkilöys ja jonka tehtävänä on edistää ja parantaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten oikeusviranomaisten välistä koordinoitua ja yhteistyötä. Eurojustin kokemuksesta on käynyt selväksi, että sen toiminnan tehokkuutta on parannettava varmistamalla, että sen kansallisilla jäsenillä on yhdenvertainen asema. Tuen myös hätäkoordinoituvuutta, kansallisia koordinoitujärjestelmiä, kumppanuutta yhteisön muiden turvallisuus- ja suojeluvälineiden (Europol, Frontex, OLAF) kanssa ja Eurojustin mahdollisuutta lähettää yhteystuomareita kolmansiin maihin.

Patrick Gaubert (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Pidän myönteisenä Jean Lambertin Dublinin yleissopimukseen perustuvan järjestelmän arvioinnista laatiman mietinnön hyväksymistä. Mietinnössä muistutetaan aivan oikein, että yleisesti Dublinin järjestelmän tavoitteet on suurelta osin saavutettu mutta että täsmällisten tietojen puuttuessa järjestelmän kustannuksia ei ole voitu arvioida. Sekä järjestelmän käytännön soveltamisesta että tehokkuudesta on vielä joitakin kysymyksiä.

Mietinnöllä aloitetaan keskustelu kesäkuussa 2007 vihreän kirjan julkaisun myötä käynnistetyn Euroopan unionin yhteisen turvapaikkapolitiikan tulevaisuudesta.

Mietinnössä huomautetaan, että järjestelmän seuraavia näkökulmia pitäisi selkeyttää tai muokata: *palauttamiskielon* peruseräatetta on noudatettava; hakijoiden on voitava saada kaikki Dublin-järjestelmää koskevat tarpeelliset tiedot ymmärtämällä kielellä sekä oikeusapua koko menettelyn ajan; heillä on myös oltava siirtopäätöstä koskeva valitusoikeus, jolla on lykkäävä vaikutus; alaikäisten iän määrittämisperusteet olisi yhdenmukaistettava; olisi säädettävä menettelyjä, joiden avulla voitaisiin keskeyttää siirtäminen sellaisiin maihin, jotka eivät ilmiselvästi kunnioita hakijoiden oikeuksia.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Käyttämällä rikollisuuden eri muotojen torjuntaa koskevien Eurojustin toimintavalmiuksien vahvistamista tekosyynä, tämän ehdotuksen päätavoitteena on vedota mielipidepoliisin kannattajien poliittista korrektiutta koskevaan pakkomielteeseen.

Vain vaivoin kätkeytyneenä tavoitteena on valvoa rangaistuksen uhalla kaikkia huomioita, tehtiinpä ne kirjallisesti tai lausuttiinpä ne kokouksissa. Tämän parlamentin monet puhujat ovat jo kehottaneet hyväksymään puitedirektiivin, jolla väitetyt rasistiset ja muukalaisvihamieliset teot tuomitaan rikoksiksi, ja jotta varmistetaan kyseisen direktiivin saattaminen nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä, perustamaan yhden ainoan Euroopan syyttäjävirston – EU:n poliittisen korrektiuden uuden pääinkvisiittorin.

Valitettavasti, mitä enemmän Euroopan parlamentti, itseään demokratian temppelinä pitävä toimielin, saa päätöksentekovaltuuksia, sitä enemmän pidetään pilkkaan perusvapauksia – erityisesti tutkimuksen, mielipiteen ja ilmaisun vapautta. Tämä totalitaarinen Eurooppa on itse asiassa huomattavasti vaarallisempi kuin ne ”hirviöt”, joita se väittää torjuvansa. Euroglobalistisen ja siirtolaisuutta suosivan ideologian kannattajien päätavoitteena on päästä eroon hankalista vastustajista antamalla sortavaa EU:n rikoslainsäädäntöä.

Emme hyväksy tätä.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Neuvoston ehdotuksella ja siihen liittyvällä mietinnöllä Eurojustia koskevan asetuksen muuttamisesta annetaan vielä enemmän valtaa tälle EU:n sortomekanismille.

Eurojustin toimivaltaa laajennetaan miltei kaikille rikosasioiden aloille, ja sen valtuuksia puuttua kansallisten oikeusviranomaisten toimintaan on vahvistettu. Tietojen ja henkilötietojen (myös DNA:ta koskevat tiedot) siirtämisestä jäsenvaltiolta Eurojustille tulee pakollista, ja lisäksi luodaan Eurojustin kansallisten yhdistysten verkosto. Eurojustilla on tiiviimmät suhteet muihin sortomekanismeihin EU:ssa (Euroopan oikeudellinen verkosto, Frontex) ja kolmansissa maissa. Eurojustin vahvistaminen tukee Europolia ja lisää yleisesti EU:n työntekijöistä ja ulkomaalaisista pidettyjä asiakirjoja. Tätä tuetaan ajanmukaistamalla Schengenin ja VIS:n valvontajärjestelmiä ja yhdistämällä Prümin sopimus yhteisön lainsäädäntöön. Terrorismia ja järjestäytynyttä

rikollisuutta koskevien tekosyiden takana on yritys varustaa pääoma EU:n politiikan ja jäsenvaltioiden hallitusten luomaa yleistä reaktiota vastaan. Sortomekanismien villi lisääntyminen kansallisella tasolla ja EU:n tasolla paljastaa vielä enemmän EU:n taantumuksellisuuden ja yllyttää ihmisiä enemmän kuin koskaan vastustamaan tätä imperialistista rakennetta ja hylkäämään sen.

- Mietintö: Lambert (A6-0287/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Maltan saaret ovat EU:n eteläraja. Ne sijaitsevat keskellä Välimeren ja vastaanottavat siksi kohtuuttoman määrän laittomia siirtolaisia. Suurin osa näistä hakee turvapaikkaa.

Frontex – jota hallituksen edustajat ylistivät ratkaisuksi laittomien siirtolaisten määrän rajoittamiseen – on epäonnistunut täydellisesti.

Olemme pyytäneet rasisien jakamista, mutta olemme saaneet vain vähän tai ollenkaan vastakaikua. Nyt kun tämä lainsäädäntöelin on edennyt viimeiseen vuoteensa, ehdotamme rasisien jakamista koskevia mekanismeja. Lopultakin me tunnustamme, että on helpotettava ”tiettyihin jäsenvaltioihin, erityisesti rajajäsenvaltioihin, mahdollisesti kohdistuvaa kohtuutonta rasisiä”.

Se, että olemme tunnustaneet, että on otettava käyttöön muita kuin rahoitusmekanismeja tarkoituksena korjata järjestelmän täytäntöönpanosta unionin ulkorajoilla sijaitseville pienille jäsenvaltioille aiheutuvia haittoja, on hyvin myönteistä, sillä siinä viitataan Maltaan kaikilta muilta osin paitsi nimen osalta.

EU ei ole tämän asian osalta lunastanut solidaarisuuden henkeen liittyviä odotuksia. On korkea aika lopettaa retoriikka ja päästä asian ytimeen.

EU:n täytyy ymmärtää, että sen pienimmät jäsenvaltiot eivät voi enää sulauttaa pako- ja turvapaikkaa etsivien siirtolaisten suurta määrää.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan parlamentin jäsenen Jean Lambertin Dublin-järjestelmästä laatiman mietinnön puolesta, ja kiitän PPE-DE-ryhmämme esittelijän, ystäväni Patrick Gaubertin tekemää työtä. Dublin-järjestelmän tarkoituksena on määrittää EU:n jäsenvaltioiden, Norjan tai Islannin alueella tehtyjen turvapaikkahakemusten käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio. Vaikka Dublin-järjestelmän tavoitteet, erityisesti selkeän ja toimintakykyisen mekanismin perustaminen turvapaikkahakemusten käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämiseksi, on yleisesti ottaen saavutettu, ongelmia on edelleen järjestelmän tehokkuudessa ja sen käytännön soveltamisessa, sekä kustannuksissa, joita ei ole arvioitu. Kaikki tämä osoittaa, että Euroopan unionin maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkaa tarvitaan kiireellisesti, ja pidän myönteisenä vastikään 8. ja 9. syyskuuta Pariisissa järjestettyä turvapaikkaoikeutta käsitellyttä Euroopan unionin ministerikokousta johtaneen, tästä alasta vastaavan neuvoston nykyisen puheenjohtajan, maahanmuutosta, sopeuttamisesta, kansallisesta identiteetistä ja molemminpuolisesta tukevasta kehityksestä vastaavan Ranskan ministerin, ystäväni Brice Hortefeux’n tekemää työtä.

Jan Březina (PPE-DE), kirjallinen. – (CS) Äänestin Dublin-järjestelmän arvioinnista laadittua mietintöä vastaan, koska minun mielestäni sillä ei parannettaisi järjestelmää, vaan päinvastoin luotaisiin esteitä sen tehokkaalle toiminnalle.

Minun mielestäni on erityisesti olennaista varoittaa ottamasta käyttöön turvapaikanhakijan siirtämisestä toiseen jäsenvaltioon tehtyä päätöstä koskevaa automaattista valitusoikeutta, jolla on lykkäävä vaikutus. Hyvin varauksellinen asenne siihen, miten säilöönottokeskuksia käytetään turvapaikanhakijoiden siirtämisessä jäsenvaltioon, joka on toimivaltainen turvapaikkahakemuksen arvioinnissa, ei myöskään varmasti edistä järjestelmän tehokkuuden parantamista, vaan päinvastoin tekee sen kyseenalaiseksi ja epäselväksi.

Mietinnöllä siis pikemmin poistetaan tai ainakin vähennetään välineitä, joilla jäsenvaltiot voivat varmistaa, että niiden päätökset voidaan panna täytäntöön Dublin-järjestelmän puitteissa, eikä tätä pitäisi hyväksyä. Se on väärin, koska turvapaikkahakemusten arviointia koskeva määrittelemätön humanitaarinen näkökulma ei saa johtaa siihen, että jäsenvaltioiden päätökset jäävät pelkästään teoreettisiksi päätöksiksi, mikäli hakijat eivät tee yhteistyötä.

En pysty myöskään olemaan samaa mieltä kehotuksesta ottaa käyttöön rasisien jakamista koskeva mekanismi, koska olen sitä mieltä, että nykyiset mekanismit rahallisesta korvauksesta jäsenvaltioille, joihin turvapaikkahakemukset eniten vaikuttavat, ovat sangen riittäviä, ja että ei ole mitään syytä puuttua jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuteen turvapaikka-alalla ottamalla käyttöön enemmän sääntelyä.

Koenraad Dillen, Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Panemme hieman ironisesti merkille, että ensimmäistä kertaa Euroopan parlamentin mietinnössä kuvaillaan maahanmuuttajien valtavaa tulvaa EU:n jäsenvaltioihin "rasituksiksi".

Eikö maahanmuuton pitäisi pikemminkin olla Euroopan kaikkia kansoja hyödyttävä mahdollisuus?

Tehdään tämä selväksi: turvapaikanhakijoiden vastaanottamista koskevan velvoitteen järjestömyyttä ja palauttamiskiellon periaatteen tiukkaa noudattamista ei kyseenalaisteta. Mietinnössä korostetaan vain Dublin-järjestelmän puutteita sen määrittämisessä, mikä jäsenvaltio on vastuussa turvapaikkahakemusten käsittelystä. Tämä on itsestään selvää ottaen huomioon koko ajan kasvavat siirtolaisvirrat maihin, jotka suurelta osin sijaitsevat EU:n eteläreunalla.

Mietinnössä tarjotaan jälleen kerran väärä ratkaisu siirtolaisaaltoihin liittyviin teknisiin ja inhimillisiin ongelmiin. Yhteistä turvapaikkajärjestelmää ei tarvita, sillä se on väistämättä tehoton jatkuvasti laajentuvassa ja rajoiltaan vuotavassa EU:ssa. Täysin päinvastoin, jäsenvaltioille pitäisi antaa oikeus tehdä omat päätöksensä maahanmuutosta ja rajojensa valvonnasta.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Dublin-järjestelmä on käytännössä osoittautunut mekanismiksi, jolla edistetään EU:n yleistä pakolaisten vastaista politiikkaa. Tässä mietinnössä esitetyt erilaiset vääryydet järjestelmän soveltamisessa vahvistavat sen taantumuksellisuuden.

EU:lla on huomattava vastuu satojentuhansien pakolaisten kohtalon aiheuttamisesta, koska se on tukenut epäsuosittuja hallituksia ja lietsonut sisäisiä selkkauksia, sotia ja imperialistisia interventioita sen sijaan, että se olisi antanut uhreille turvapaikan ja kunnioittaisi heidän oikeuksiaan, ja viime vuosina se on jatkuvasti koventanut asennettaan heitä kohtaan.

Yksi näkökulma tässä on turvapaikanhakijoiden pallottelu yhdestä EU:n jäsenvaltiosta toiseen, mitä ei voida hyväksyä. Tästä säädetään Dublinin asetuksella, ja se toteutettiin luomalla Frontex pakolaisten karkottamiseksi EU:n rajoilta, antamalla äskettäin direktiivi heidän säilöönotostaan enintään 18 kuukaudeksi, hyväksymällä Eurodacin käytön laajentaminen myös muihin tarkoituksiin, kuten pakolaisia koskevien asiakirjojen säilyttämiseen, ja toteuttamalla yleisesti epäinhimillistä kohtelua.

Siksi on selvää, että meidän on taisteltava ankarasti tämän asetuksen ja yleisesti EU:n pakolaisten vastaisen politiikan kumoamiseksi. Meidän on kunnioitettava turvapaikanhakijoiden oikeutta paeta mihin tahansa maahan, jonka he katsovat sopivimmaksi, ja varmistettava, että jäsenvaltiot noudattavat vuoden 1951 Geneven yleissopimusta.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Meidän mielestämme mietinnössä on myönteisiä kohtia sen Dublin-järjestelmää koskevassa arvioinnissa, joka koskee turvapaikkahakemuksia allekirjoittaneissa jäsenvaltioissa.

Muun muassa:

- Me kannatamme sen arvostelua turvapaikanhakijoiden siirrosta sellaisiin jäsenvaltioihin, jotka eivät takaa hakemusten täysimääräistä ja oikeudenmukaista käsittelyä, perheen jäsenen suppeasta määritelmästä ja siitä, että Eurodac-tietokantaan pääsyn laajentaminen sisältää riskin, että tiedot voivat levitä kolmansiin maihin.

- Me kannatamme myös ehdotuksia, joilla varmistetaan, että hakijoilla on toiseen jäsenvaltioon siirrosta tehtyä päätöstä koskeva valitusoikeus, jolla on lykkäävä vaikutus, joilla turvataan palauttamiskiellon periaate ja periaate, jonka mukaan asetuksen täytäntöönpano ei koskaan saisi johtaa siihen, että hakemusta ei käsitellä menettelyllisistä syistä, ja joilla turvataan perheiden yhdistäminen ja lapsen etua koskeva periaate (iän arviointi, lapselta ei riistetä vapautta, perheen jäsenen määritelmä ja niin edelleen).

Emme ole kuitenkaan samaa mieltä EU:n tasolla voimassa olevien välineiden luokittelusta ja hyväksymisestä ja sen tuesta turvapaikkapolitiikan yhteisöllistämisen kehittämiseksi, federalistiselle lähestymistavalle, joka meidän mielestämme on syy niihin takaiskuihin, jotka tällä hetkellä vaikuttavat turvapaikanhakijoihin EU:n tasolla.

Siksi äänestimme tyhjää.

Anna Hedh (PSE), kirjallinen. – (SV) Äänestin Jean Lambertin Dublin-järjestelmästä laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön (A6-0287/2008) puolesta, vaikka siinä onkin kantoja, joista en ole samaa mieltä. Syy siihen, että äänestin kyllä, on se, että kannatan mietinnön sisältämää ankaraa arvostelua siitä, miten nykyisillä EU:n säännöksillä heikennetään turvapaikanhakijoiden oikeuksia esimerkiksi siirtämällä

turvapaikanhakijat sellaisiin jäsenvaltioihin, jotka eivät pysty takaamaan hakemusten täysimääräistä ja oikeudenmukaista käsittelyä. Vastustan kuitenkin EU:n turvapaikkapolitiikan täydellistä yhtenäistämistä.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin kollegani Jean Lambertin Dublin-järjestelmän arvioinnista laatiman mietinnön puolesta. Haluaisin erityisesti korostaa osia, joissa painotetaan, että lapsia koskevilla päätöksillä lapsen edun on aina oltava tärkein.

Kotimaassani Skotlannissa on häpeällinen tilanne Dungavelin säilöönottokeskuksessa, jossa turvapaikanhakijoiden lapsia on tosiasiassa pantu vankilaan. Kyseisten käytäntöjen ei ikinä voida sanoa olevan lapsen etujen mukaista, ja tuen Skotlannin hallituksen pyrkimyksiä sulkea kyseinen laitos ja palauttaa siirtolaisuutta koskeva vastuu Skotlannin valvontaan.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) On tärkeää, että joitakin turvapaikkamenettelyä koskevia sääntöjä selkeytetään, myös niitä, joilla määritellään kenen vastuulla on hillitä hakemusten moninkertaista esittämistä. Kun kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta kehottaa suojelemaan lapsia paremmin turvapaikkamenettelyissä, yhä useammat lapset ilmestyvät ilman huoltajaa EU:n ulkorajoille pyrkien hyödyntämään karkottamista ja palauttamista koskevaa erityissuojeluaan. He vaarantavat yhä uudelleen henkensä etsiessään uusia ovelia pakoreittejä.

Jos turvatoimiksi luomamme säännöt ovat nyt kehittyvässä kannustimiksi riskinoton koko ajan uudemmille muodoille, meidän on mietittävä uusia strategioita.

Käsiteltävänä olevassa mietinnössä on joitakin rakennuspalikoita, mutta yleisesti katson, että se ei ole riittävän kattava, ja siksi en voinut tukea sitä.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin Jean Lambertin Dublin-järjestelmän arvioinnista laatiman mietinnön puolesta. Mietinnössä esitetään huoli järjestelmän puutteista ja kehoitetaan komissiota ryhtymään toimenpiteisiin niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät takaa vastaanottamiensa turvapaikkahakemusten täysimääräistä ja oikeudenmukaista käsittelyä.

Sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti antoi kesäkuussa palauttamiskieltoa koskevan direktiivin, jota on mahdotonta hyväksyä, se korostaa nyt, että turvapaikanhakijoilla on Euroopan unionin lainsäädännön nojalla oikeuksia ja jäsenvaltioilla on velvollisuuksia.

Kreikka rikkoo järjestelmällisesti turvapaikanhakijoiden perusoikeuksia. Sen vastaanottokeskusten oloja on mahdotonta hyväksyä, ja sen hakemusten hyväksymisaste on yksi alhaisimmista. Tiettyt jäsenvaltiot ovat jo kieltäytyneet panemasta täytäntöön Dublinin asetusta, jos Kreikka on vastuussa oleva valtio, ja useammat puhuvat tekevänsä samoin. Me kehoitamme komissiota ehdottamaan huomattavia ja tehokkaita toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Kreikan viranomaiset käsittelevät turvapaikkahakemukset asianmukaisesti.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Turvapaikkalainsäädäntö ja -käytännöt vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä, ja turvapaikanhakijoita kohdellaan eri tavoin eri valtioissa.

Mikäli koko Euroopan unionissa ei saavuteta tyydyttävää ja yhtenäistä suojelun tasoa, Dublin-järjestelmän tulokset ovat aina epätydyttäviä sekä teknisestä että inhimillisestä näkökulmasta, ja turvapaikanhakijoilla on jatkossakin hyviä syitä osoittaa hakemuksensa tietyille jäsenvaltioille hyötyäkseen suotuisimmista kansallisen tason päätöksistä.

Moninkertaisesti esitettyjen hakemusten suuri määrä ja suoritettujen siirtojen pieni määrä osoittavat Dublin-järjestelmän puutteet ja tarpeen luoda yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä.

Dublinin asetuksen täytäntöönpano voi johtaa vastuualueiden epätasa-arvoiseen jakamiseen erityisesti suojelua hakevien ihmisten tapauksessa joidenkin niiden jäsenvaltioiden vahingoksi, jotka ovat maantieteellisen sijaintinsa takia erityisen alttiita muuttovirroille.

Komission vuonna 2005 tekemän arvioinnin mukaan 13:n unionin ulkorajoilla sijaitsevan jäsenvaltion piti käsitellä yhä useampia Dublin-järjestelmän täytäntöönpanosta johtuvia haasteita, ja siten Dublin-järjestelmässä säädetty ensimmäisen maahantulomaan kriteeri saattoi ulkorajoilla sijaitsevat jäsenvaltiot erittäin hankalaan tilanteeseen.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Tässä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä keskitytään mahdollisesti parantamaan ja lisäämään turvapaikanhakijoille tarjottua suojaa, mutta minä sanoudun irti mietinnön lausunnosta, jonka mukaan yhteinen turvapaikkajärjestelmä ratkaisisi tämän ongelman.

Tästä huolimatta äänestän sen puolesta, koska suuri osa mietinnöstä on myönteistä turvapaikanhakijoille, ja he ovat mietinnön keskipisteessä.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentti hyväksyi tänään mietinnön, jossa osoitetaan selkeästi ja kriittisesti nykyisen Dublin-järjestelmän heikkoudet. Ei ole epäilystäkään, että tarvitsemme EU:n tason yhteisen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan jatkuvasti rajattomammassa Euroopassa. Kysymys onkin vain siitä, miten se saavutetaan.

Ruotsin kansanpuolue on samaa mieltä arvostelun suurimmasta osasta ja katsoo, että on oikein lähettää selkeä viesti, että pitäisi aloittaa muutos inhimillisempään suuntaan. Siksi äänestin mietinnön puolesta tietyn varauksin.

Tarkistuksessa 5 arvostellaan joitakin jäsenvaltioita siitä, että ne epäävät järjestelmällisesti turvapaikanhakijoilta näiden oikeudet ohjaamalla nämä säilöönottokeskuksiin. Minun mielestäni tämä arvostelu pitäisi säilyttää erityisesti, koska Ruotsi on yksi niistä valtioista, jotka ovat ajan mittaan syyllistyneet juuri tähän. En kuitenkaan kannata Euroopan yhtyneen vasemmiston / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ehdotusta säilöönoton täydellisestä kieltämisestä, vaikka katsonkin, että sitä pitäisi soveltaa vasta viimeisenä keinona. Äänestin tyhjää tarkistuksesta 49, jonka nojalla otettaisiin käyttöön Punaisen ristin ja Punaisen puolikuun kaltaisten järjestöjen aktiivinen velvollisuus jäljittää perheen jäseniä. Kyseinen velvollisuus voidaan säätää vain yhteisön virastolle, eikä sitä pitäisi määrätä kansalaisjärjestölle. Koska alkuperäisessä tekstissä tai tarkistuksessa ei esitetty muuta vaihtoehtoa, päätin äänestää tyhjää.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (DA) Vaikka Jean Lambertin Dublin-järjestelmän arvioinnista laatimassa mietinnössä (A6-0287/2008) on näkemyksiä ja ehdotuksia, joita en kannata, päätin lopullisessa äänestyksessä äänestää mietinnön puolesta. Tein tämän ennen kaikkea ilmaistaakseni hyväksyntäni mietinnössä esitetylle selvälle arvostelulle tavasta, jolla nykyisillä EU:n säännöksillä heikennetään turvapaikanhakijoiden oikeuksia esimerkiksi edistämällä turvapaikanhakijoiden siirtoa sellaisiin jäsenvaltioihin, jotka eivät voi taata heidän hakemustensa täysimääräistä ja oikeudenmukaista käsittelyä.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Dublin II -sopimukset perustuvat poliittiseen kuvitelmaan siitä, että 27 jäsenvaltiota luottaa toisiinsa turvapaikkahakemusten käsittelyssä ja että kaikki jäsenvaltiot kantavat vastuunsa samalla periaatteellisella tavalla.

Minä tutkin itse tšetšeenipakolaisten vastaanottoa Puolassa, koska monia tšetšeenipakolaisia lähetettiin Belgiasta takaisin Puolaan Dublin-sopimuksen perusteella. Vastustusta oli paljon. Siksi tein oman tutkimukseni. Kuvat ovat itse asiassa nähtävillä verkkosivullani.

Niin kauan kuin kaikissa 27 jäsenvaltiossa ei ole riittävää ja yhtenäistä suojelutasoa, minun mielestäni Dublin II -sopimus ei ole paljon enempää kuin törkeää vääryyttä aikaansaava poliittinen kuvitelma. Näin Puolassa itse, että Dublinin sääntöjen peruseriaatteita ei panna käytännössä täytäntöön. Vastaanoton laatu, lasten vastaanotto ja koulutuksen tarjoamisen laiminlyönti, epähygieeniset olot, joissa pakolaisten on elettävä, terveydenhoidon puute: kaikki nämä vaihtelevat suuresti jäsenvaltiosta toiseen:

Jean Lambertin mietinnössä määritellään ongelmat, aloitetaan täsmällisestä arvioinnista ja tarjotaan ratkaisuja useilla aloilla. Se ansaitsee kaiken tukemme.

- Mietintö: Mladenov (A6-0249/2008)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Yksi henkilöiden vapaan liikkuvuuden seurauksista Euroopan unionissa on rajatylittävän autoliikenteen lisääntyminen. Se nostaa esiin tarpeen laatia Euroopan tasolla säännökset liikennevakuutuslalla, jotta onnettomuuksien uhreja voidaan suojella tehokkaasti.

Uhrin pysyvän oleskeluvaltion vakuutusyhtiön luoman korvusedustajajärjestelmän tehokkuus on poikkeuksellisen tärkeää tämän tavoitteen saavuttamisessa. Korvusedustajan velvollisuutena on tiedottaa uhrille, miten hän voi nostaa kanteen toisen valtion kansalaista vastaan, ja kuluttajan luottamus lisääntyisi, mikäli ennen sopimuksen tekemistä saatavilla oleva tietopaketti sisältäisi täydet tiedot korvusedustajajärjestelmän toimintaa ja soveltamista koskevista säännöistä ja sen eduista uhrille.

Toinen esittelijän esiin nostama tärkeä seikka on, pitäisikö oikeusturvavakuutuksen olla pakollinen kaikissa jäsenvaltioissa. Tuen hänen näkemystään siitä, että nykyisen vapaaehtoisen järjestelmän säilyttäminen on oikea ratkaisu. Mikäli pakollinen vakuutus otettaisiin käyttöön, sen kasvaneet kustannukset ja oikeudenkäynneistä johtuvat viiveet ylittäisivät sen myötä lisääntyneen kuluttajien luottamuksen. On

kuitenkin olennaista, että oikeusturvavakuutuksen saatavuuden osalta ryhdytään välittömästi toimenpiteisiin erityisesti uusissa jäsenvaltioissa.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Nickolay Mladenovin mietinnössä annetaan kuluttajajärjestöille asianmukainen asema liikennevakuutuksen arvioinnissa. Kuluttajaelimillä todella on huomattava tehtävä tällä alalla EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden ja itse vakuutusalan ohella.

Arlene McCarthy (PSE), kirjallinen. – (EN) Haluaisin kiittää valiokuntamme esittelijää Nickolay Mladenovia.

Tämä mietintö tietyistä liikennevakuutuskysymyksistä on hyvä esimerkki siitä, miten Eurooppa tuo kansalaisilleen käytännöllisiä ja pragmaattisia hyötyjä EU:n jäsenyydestä.

Euroopassa tapahtuu joka vuosi 1,2 miljoonaa liikenneonnettomuutta, joten valitettavasti jotkut kansalaiset joutuvat auto-onnettomuuden uhreiksi kuljettajana, matkustajana tai jalankulkijana.

Monet ihmiset eivät kuitenkaan tiedä, että on olemassa EU:n lainsäädäntöä, jolla autetaan ratkaisemaan vakuutuskanteita ilman, että pitäisi ottaa yhteyttä ulkomaiseen vakuutusyhtiöön vieraalla kielellä.

Tämä EU:n lainsäädäntö on olemassa, jotta kansalaiset voivat mennä kotiinsa ja saada kanteensa käsitellyksi nopeasti ja helposti omalla kielellään.

Neljännellä liikennevakuutusdirektiivillä myös varmistetaan apu onnettomuuden uhreille säätämällä tietokeskusten perustamisesta kaikkiin jäsenvaltioihin.

Koska lainsäädännössä ei tällä hetkellä säädetä oikeuskulujen pakollisesta kattamisesta, kansalaisten pitäisi harkita oikeusturvavakuutuksen ottamista koskevaa vaihtoehtoa.

Välitysmenettelystä vastaavana parlamentin esittelijänä toivon tietysti, että osapuolet käyttävät vaihtoehtoista riidanratkaisumenettelyä löytääkseen ratkaisun riitoihin ja välttääkseen oikeudenkäynneistä johtuvia kuluja ja viiveitä.

Tämän lainsäädännön kaltaisilla konkreettisilla ja käytännöllisillä toimenpiteillä voimme osoittaa kansalaisillemme Euroopan arvon.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Vuosina 2003–2005 noin 17 000 kolmansien maiden kansalaista lähetettiin toiseen jäsenvaltioon, jotta heidän turvapaikkahakemuksensa käsiteltäisiin siellä. Näistä 12 prosenttia oli hakemuksia ihmisiltä, jotka jo olivat hakeneet turvapaikkaa.

Tällä hetkellä mahdollisuudet turvapaikan saamiseen vaihtelevat huomattavasti yhdestä EU:n jäsenvaltiosta toiseen. Tämä näkyy selvästi irakilaisia koskevasta esimerkistä. Saksassa heillä on 75 prosentin mahdollisuudet saada turvapaikka, Kreikassa vain kahden prosentin.

EU:lle olisi hyödyllistä lopettaa jäsenvaltiosta toiseen kiertäviä turvapaikanhakijoita, kaksinkertaista maahanmuuttoa ja turvapaikkahakemusten samanaikaista jättämistä eri valtioihin koskevat ilmiöt ottamalla käyttöön järjestelmä, jonka nojalla yksi jäsenvaltio olisi vastuussa turvapaikkahakemusten käsittelystä.

- Mietintö: Bowles (A6-0312/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Veropetoksista aiheutuu huomattavia taloudellisia tappioita jäsenvaltioille, ja ne vähentävät mahdollisuuksia pitää yllä ja parantaa palveluja, joita rahoitamme veroillamme.

Emme kuitenkaan äänestäneet lopullisessa äänestyksessä niiden lukuisten tarkistusten takia, joissa jäsenvaltioiden välisen verokilpailun katsottiin olevan jotakin myönteistä ja joissa asennetta veroparatiisien vahingolliseen vaikutukseen jäsenvaltioiden talouteen oli lievennetty.

Päätimme myös äänestää 3 kohdan toisen osan sanamuotoa vastaan, sillä siinä annetaan liian myönteinen kuva jäsenvaltioiden verotuksen lähentämisestä.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin päätöslauselmaa, joka koskee koordinoitua strategiasta veropetosten torjunnan tehostamiseksi laadittua valiokunta-aloitteista mietintöä, jonka Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan parlamentin jäsen Sharon Bowles laati vastaukseksi komission aiheesta antamaan tiedonantoon. Verotulot, toisin sanoen verojen ja pakollisten sosiaalimaksujen kokonaismäärä, olivat 39,3 prosenttia Euroopan unionin BKT:stä vuonna 2004, eli 4 100 miljardia euroa. Veropetoksen takia keräämättä jääneiden verojen määrää on hyvin vähän arvioita, mutta niiden arvioidaan

olevan 2–2,5 prosenttia BKT:stä. Vaikka verotus kuuluu kansalliseen toimivaltaan, veropetos estää sisämarkkinoiden menestyksekkään toiminnan, sillä se vääristää veronmaksajien välistä kilpailua. On selvää, että veropetoksen torjunnalla on eurooppalainen ulottuvuus talouden globalisaation takia.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme tätä lopullista päätöslauselmaa vastaan, koska Euroopan parlamentin enemmistö katsoo läpi sormien pääasiallisen veropetoksen – veroparatiisien olemassaolon – todellisia syitä, vaikka siinä olikin joitakin myönteisiä ehdotuksia, joiden puolesta äänestimme.

Vaikka parlamentin valiokunnan mietinnössä onkin joitakin myönteisiä ehdotuksia, esimerkiksi selkeät viittaukset veroparatiiseihin ja niiden suureen vastuuseen veropetoksesta ja veropohjan murentumisesta, jotka vähentävät julkisia tuloja ja heikentävät valtion valmiutta toteuttaa sosiaaliturkijärjestelmää käytännössä, monet näistä kannoista hylättiin tai vesitettiin äänestyksessä täysistunnossa.

Euroopan parlamentin poliittinen enemmistö ei halua aidosti sulkea veroparatiiseja, joissa suojellaan erilaisista enemmän tai vähemmän luvattomista kaupoista peräisin olevia suuria omaisuuksia ja valtavia pörssivoittoja. Enemmistö haluaa ruokkia yhtä kapitalismin pöyristyttävien voittojen keskusta, vaikka se merkitsee alhaisempia tuloja valtioille ja vähemmän mahdollisuuksia julkiseen politiikkaan, joka hyödyttäisi työntekijöitä ja kansaa.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, Sharon Bowlesin mietintö on tyypillinen tälle parlamentille: siinä tarjotaan ratkaisuja ongelmiin, joita ei olisi olemassa ilman Brysselin Eurooppaa, ratkaisuja, joilla sitä paitsi vain pahennettaisiin näitä ongelmia tai luotaisiin uusia.

Tässä tapauksessa veropetosten torjunnan tehostamiseksi ehdotettuihin ratkaisuihin kuuluu veron kantaminen alkuperämaassa ja selvityskeskusten perustaminen, millä tehtäisiin yksittäisten jäsenvaltioiden verotuloista riippuvaisia toisten jäsenvaltioiden tekemistä siirroista. Muita ovat alv:n veloittaminen tuojajäsenvaltion verokannan mukaisesti (nykyisen poikkeusjärjestelmän mukaisesti) tai käännetyn verovelvollisuuden järjestelmän soveltaminen. Molemmat ehdotukset, mikäli ne hyväksyttäisiin, johtaisivat ylivoimaisten hallinnollisten ja verotuksellisten rasitteiden säätämiseen yrityksille. Kaikilla veroviranomaisilla olisi lisäksi suora pääsy toisten jäsenvaltioiden veronmaksajia koskeviin sähköisesti tallennettuihin tietoihin. Säästöjen verotus ja petosta koskeva rikoslainsäädäntö yhtenäistettäisiin. Jotkin alennetut alv-kannat poistettaisiin.

Kaikki tämä osoittaa selvästi, että todellisenä tavoitteena ei ole niinkään torjua petoksia, jotka ovat hyvin todellinen ja vakava ongelma, vaan pikemminkin lopettaa jäsenvaltioiden veroja koskeva itsemääräämisoikeus.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Veropetosten torjunta ansaitsee tietysti täyden tuen. Olemme siksi äänestäneet päätöslauselmaesityksen puolesta kokonaisuudessaan siitä huolimatta, että siinä on monia osia, joita ei ole käsitelty perusteellisesti ja jotka ovat tarpeettomia. 3 kohdassa todetaan, että ”toimiakseen ’alkuperäperiaatteen’ perustuva arvonlisäverojärjestelmä edellyttää eri maiden verotuksen lähentämistä verokilpailun välttämiseksi”. Me emme tue tällaista sanamuotoa.

Jäsenvaltioiden alv- ja verojärjestelmien lähentäminen on hyvin vaarallinen askel pois kansallisesta itsemääräämisoikeudesta yhdellä perustavanlaatuisimmalla politiikan alalla. Euroopan parlamentti ei saa antaa noin yleisluontoisia lausuntoja näin tärkeästä asiasta.

Verokilpailulla on myös etunsa siinä, että valtiot voivat edistyä ja kehittää tehokkaampia veroja ja muita ratkaisuja rahoittaakseen julkisia menoja edellyttäen, että niitä ei kahlita kehnosti suunnitellulla EU:n lainsäädännöllä.

Marian Harkin (ALDE), kirjallinen. – (EN) Tuen täysimääräisesti veropetosten torjuntaa ja tunnustan, että sen saavuttamiseksi tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä kaikkien jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission välillä.

En kuitenkaan tue perusteluosan päätelmää siitä, että yhteisen konsolidoidun veropohjan käyttöönotto olisi mitenkään välttämätön veropetosten torjumiseksi. Tässä vaiheessa yhteinen konsolidoitu veropohja on vain tekninen ehdotus, tiedonantoa ei ole ehdotettu, ja siksi on ennenaikaista olettaa, että se voisi auttaa veropetosten torjunnassa.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, äänestän koordinoitua strategiasta veropetosten torjunnan tehostamiseksi laaditun mietinnön (2008/2033(INI)) puolesta.

Sharon Bowles panee aivan oikein merkille, että veropetoksilla on vakavat seuraukset kansallisiin talousarvioihin. Se johtaa oikeudenmukaisen verotuksen periaatteen rikkomiseen ja todennäköisesti vääristää kilpailua.

Alv-petosten aiheuttamat vääristymät vaikuttavat varojen järjestelmän yleiseen tasapainoon. Eri lähteiden mukaan alv-menetykset vaihtelevat Euroopan unionissa 60:n ja 100 miljoonan euron välillä vuodessa, mikä johtaa siihen, että jäsenvaltioita on enenevässä määrin kehotettava käyttämään omia bruttokansantuotteeseen perustuvia varojaan.

Olen samaa mieltä Sharon Bowlesin aloitteesta. Alv-petosten aiheuttamat ongelmat on poistettava. Yhteisön asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi meidän on varmistettava, että varojen järjestelmä toimii oikeudenmukaisesti ja avoimesti.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Kymmenen vuoden kiertelemisen ja kaartelemisen jälkeen emme vielääkään pysty sopimaan tehokkaista toimenpiteistä, joilla voisimme lopettaa alv-petokset, joihin kuitenkin liittyy veronkierto, joka vastaa 2–2,5 prosenttia Euroopan taloudellisesta tuotosta.

Käännetty verovelvollisuus näyttää sängen hyvältä paperilla, mutta silti se vaikuttaa liian kehittymättömältä, minkä takia useimmat tänään kuulemamme kehotukset koskevat jäsenvaltioiden välistä parempaa yhteistyötä.

Erityisesti petosten alalla on joitakin jäsenvaltioita, joilla on epäilyttävän korkea alttius petokseen ja löyhiin tarkastuksiin sekä yleinen *laissez-faire*-asenne verojen perintään, mitä on mahdotonta hyväksyä. Minua tyrmistyttää, että parlamentin mietinnössä ei anneta mitään painokasta viestiä tai tarjota uusia ratkaisuja, ja siksi äänestin tyhjää.

John Purvis (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivivaltuuskunta pahoittelee, että se ei voi tukea Sharon Bowlesin laatimaa mietintöä. Tunnustamme, että veropetokset ovat vakava ongelma, johon on puututtava kiireellisesti, ja erityisesti, että arvonlisäverotukseen liittyviin niin sanottuihin karusellipetoksiin on löydettävä ratkaisu.

Se, että mietinnössä ei tueta verokilpailua ja itsemääräämisoikeutta, että siinä suhtaudutaan epärealistisesti veroparatiiseihin ja että siinä ei tunnusteta suoraa yhteyttä korkean verotuksen ja veronkierron ja veropetosten välillä, saa meidät kehottamaan, että Euroopan unioni miettisi hyvin ankarasti ennen kuin se ehdottaa verotusta koskevia toimenpiteitä, jotka voivat vain auttaa luomaan pääomapakoa, estämään sisäisiä investointeja tai jopa rohkaisemaan veropetoksiin.

Eoin Ryan (UEN), kirjallinen. – (GA) Tuen mielelläni tätä mietintöä, jossa tunnustetaan, että strategian kehittäminen veropetoksiin puuttumiseksi on välttämätöntä. Vaikka tehokkaan politiikan täytäntöönpano kuuluu suurelta osin jäsenvaltioiden toimivaltaan, Euroopan unionin tasolla tarvitaan yhteistyötä. Liikeyrityksille, etenkin pienille ja keskisuurille yrityksille, ei pitäisi aiheuttaa kohtuutonta hallinnollista rasitetta, ja yhteisön politiikan puitteissa pitäisi vähentää byrokratiaa.

Tuon sitä laatijan tarkistusta, jossa korostetaan oikeudenmukaisen verokilpailun merkitystä Euroopan unionin taloudelle. Olen pettynyt siihen, että sama laatija viittasi perusteluosassa **yhteiseen konsolidoituun yhtiöveropohjaan**. Yhteistä konsolidoitua yhtiöveropohjaa ei ole vielä tutkittu riittävästi, jotta voitaisiin varmistaa, että kyseisellä verotusjärjestelmällä olisi myönteinen vaikutus, ja on todennäköisempää, että useimmat todisteet osoittavat päinvastaista. Tämä lausunto perustuu heikkoon arvailuun, ja koska se on vain perusteluosassa, emme voi äänestää asiasta. Siksi haluaisin käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni ja ilmaista pettymykseni ja tehdä vastalauseeni tiettäväksi.

7. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.50 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

PUHETTA JOHTI

puhemies Hans-Gert Pötering

8. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

9. Neuvosto esittelee esityksen yleiseksi talousarvioksi – Varainhoitovuosi 2009 (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityksellä on seuraavana keskustelu neuvoston esityksestä yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodelle 2009. Toivotan siksi tervetulleeksi neuvoston puheenjohtajavaltion edustajana talousarviosta, julkisesta taloudesta ja valtionhallinnosta vastaavan ministerin Éric Woerthin.

Éric Woerth, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, minulle on sekä kunnia että ilo puhua tänään parlamentissanne kahdesta syystä: Ensinnäkin siksi, että parlamenttinne on Euroopan demokratian sydän. Puheenjohtajavaltio Ranska kunnioittaa ja ihailee suunnattomasti Euroopan yhdentymisen tueksi tekemääne työtä, ja Ranskan presidentti antoi Strasbourgissa heinäkuussa pitämässään puheessa parhaan mahdollisen todisteen halustamme auttaa Eurooppaa etenemään yhdessä. Minä ja kollegani Ranskan hallituksessa toimimme tämän saman hengen mukaisesti. Toiseksi siksi, että neuvosto hyväksyi 17. heinäkuuta yksimielisesti vuoden 2009 talousarvioesityksen, jonka esittelen teille tänään. Tämä yksimielisyys osoittaa, että tämä talousarvioesitys on tasapainoinen ja että kaikki EU:n hallitukset voivat tuntea sen omakseen.

Alustavat yhteytemme ovat tarjonneet vakaan perustan talousarviomenettelyn jatkamiselle. Kolmenvälisissä neuvotteluissa ja neuvottelukokouksissa on ollut rakentava ilmapiiri. Olemme jo päässeet sopimukseen kuudesta lausumasta, ja olen varma, että pystymme sopimaan monista muista yhteistä etua koskevista asioista.

Voin vakuuttaa teille, että neuvosto on valmis jatkamaan tätä korkealaatuista vuoropuhelua, jotta vuoden 2009 talousarviosta voidaan saada aikaan kaikkia tyydyttävä sopimus.

Tässä sopimuksessa pitäisi noudattaa kolmea periaatetta: Ensimmäinen on Euroopan unionin politiikan painopistealojen rahoituksen varmistaminen – ja me olemme luoneet kaudeksi 2007–2013 rahoituskehiksen, joka meidän on pantava täytäntöön voidaksemme saavuttaa kilpailukykyä, yhteenkuuluvuutta ja kasvua koskevat tavoitteemme. Toinen on toimielinten sopimuksessa säädettyjen talousarviota koskevan kurinalaisuuden ja moitteettoman varainhoidon sääntöjen noudattaminen. Kulujen on pysyttävä tällä sopimuksella määrättyissä rajoissa, ja eri otsakkeita koskevissa ylärajoissa on säilytettävä riittävät liikkumavarat. Kolmas periaate edellyttää, että määrärahoja on muutettava todellisten vaatimusten huomioon ottamiseksi. Meidän pitäisi erityisesti ottaa oppia edellisten talousarvioiden toteuttamisesta, jotta pystyisimme määrittämään todelliset valmiutemme alakohtaisten politiikanalojen täytäntöönpanoon. Yhteisön talousarvion maksumäärärahoja on sitä paitsi aina toteutettu liian vähän vuonna 1998 tapahtuneesta rahoitusnäkymien luomisesta lähtien. Talousarvion toteuttaminen on parantunut komission jäsenen Dalia Grybauskaitėn ponnistelujen ansiosta, mutta varainhoitovuoteen 2009 liittyvä epävarmuus on edelleen selvästi huomattavaa, eikä tässä vaiheessa ole merkkejä siitä, että vuosi 2009 poikkeaisi mitenkään edellisistä vuosista.

Eurooppalaisten veronmaksajien etujen suojeleminen on myös tärkeää – tämä on erityisen totta nykyisessä taloustilanteessa – joten meidän on parhaamme mukaan vältettävä sisällyttämästä talousarvioon sellaisia määrärahoja, joita ei voida käyttää. Pyrkimys realistiseen ja tasapainoiseen talousarvioon on siksi ollut neuvoston työn ohjenuorana.

Ennen kuin esittelen teille sen työn tulokset, haluaisin sanoa muutaman sanan kehitysmaiden huimasti nousevia elintarvikkeiden hintoja koskevasta nopean toiminnan välineestä. Keskitymme ensi viikon keskusteluissamme tähän kysymykseen. Kesäkuun 19. ja 20. päivän Eurooppa-neuvoston kokouksessa annettiin vahva poliittinen sysäys pitämällä myönteisenä komission aikomusta esittää ehdotus uudesta rahastosta maatalouden tukemiseksi kehitysmaissa. Eurooppa-neuvoston valtuudet ovat kuitenkin varsin selkeät tässä suhteessa: ratkaisuun on päästävä tiukasti nykyisiä rahoitusnäkymiä noudattaen.

Olen tietoinen siitä, että Euroopan parlamentti ei tällä hetkellä ole asiasta samaa mieltä. Neuvosto kuitenkin arvioi komission 18. heinäkuuta tekemää ehdotusta tästä näkökulmasta.

Haluaisin lopuksi muistuttaa teitä, että Eurooppa-neuvosto vahvisti vasta eilen halukkuutensa tukea jälleenrakennusponnisteluja Georgiassa, myös Etelä-Ossetian ja Abhasian alueilla, jo maksetun kuuden miljoonan euron arvoisen hätäavun lisäksi. EU tekee siksi aloitteen Georgian jälleenrakennuksen tukemista koskevan kansainvälisen konferenssin pikaisesta koolle kutumisesta. Eurooppa-neuvosto kehotti eilen neuvostoa ja komissiota aloittamaan valmistelut kyseistä konferenssia varten.

Haluaisin nyt esittää teille neuvoston laatiman vuoden 2009 talousarvioesityksen tärkeimmän kohdan.

Ehdotamme talousarvion maksusitoumusmäärärahoiksi 1 34 miljardia euroa, joka on 469 miljoonaa euroa vähemmän kuin alustavassa talousarvioesityksessä. Maksusitoumusmäärärahojen lisäys on siten 2,8 prosenttia vuoteen 2008 verrattuna, ja sen ansiosta EU:n yleiset sitoumuksia koskevat valmiudet säilytetään.

Maksumäärärahojen osalta neuvosto on tehnyt mukautuksen, joka rajoittuu 1,7 miljardiin euroon verrattuna alustavaan talousarvioesitykseen. Edellisten vuosien kehotukseenne mukaan neuvosto ei ole tehnyt satunnaisia yleisiä vähennyksiä kaikkiin otsakkeisiin. Sen sijaan tämä vähennys perustuu yksityiskohtaiseen analyysiin vuosien 2007 ja 2008 talousarvioiden toteuttamisesta ja täytäntöönpantavia ja loppuun saatettavia yhteisön ohjelmia koskevaan realistiseen lähestymistapaan. Maksumäärärahojen määrä talousarvioesityksessä on siten 115 miljardia euroa.

Vuoden 2009 maksumäärärahojen tason lasku – ja tätä haluaisin korostaa – ei ole yllätys. Sitä on pidetty todennäköisenä siitä asti, kun rahoituskehys vuosiksi 2007–2013 hyväksyttiin. Vaikka vuoden 2009 maksumäärärahojen yläraja on huomattavasti alhaisempi kuin vuosien 2008 ja 2010 raja, se voidaan selittää erityisesti määrärahojen siirroilla koheesiopolitiikkaan, johon vuonna 2009 vaikuttaa vuosien 2000–2006 ohjelmakauden päättymisen ja asteittainen lisäys vuosien 2007–2013 ohjelmakaudella. Emme ole myöskään nähneet merkkejä siitä, että uudet ohjelmat käynnistyisivät nopeammin. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien hyväksymistä ja tärkeitä hankkeita koskevat valvontamekanismit päinvastoin osoittavat, että ne käynnistyvät hitaasti. Siksi 433 ohjelmasta vain kahdelle ohjelmalle, Unkarissa, on suoritettu välimaksut.

Talousarvioesityksemme maksumäärärahojen taso on siksi realistinen ja unionin tarpeisiin sovitettu.

Kunkin otsakkeen osalta pitäisi korostaa muutamia seikkoja.

Otsakkeen ”Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky” osalta neuvosto pitää erittäin tärkeänä Lissabonin strategian täytäntöönpanoa. Se on siksi varmistanut riittävän rahoituksen tarjoamisen erityisesti tutkimusta ja teknologista kehitystä koskeville ohjelmille, Euroopan laajuisille verkoille ja koulutuksen ja elinikäisen oppimisen laadun parantamiseen. Kuten sanoin, neuvosto on rajoittanut maksusitoumusmäärärahojen lisäystä täytäntöönpantavien ohjelmien mahdollisuuksia koskevan analyysin perusteella.

Haluaisin kuitenkin korostaa, että tässä yhteydessä maksusitoumusmäärärahojen lisäys on sangen huomattava ensisijaisten ohjelmien osalta. Esimerkiksi vuoteen 2008 verrattuna lisäys on tutkimuksen puiteohjelmassa kymmenen prosenttia, innovaatio- ja kilpailukykyohjelmissa 16 prosenttia ja Euroopan kansalaisten kannalta olennaisessa elinikäisen oppimisen ohjelmassa kuusi prosenttia.

Nämä esimerkit osoittavat selvästi neuvoston hyväksymän kohdennetun strategian. Neuvosto on lisäksi vähentänyt maksumäärärahoja – 471 miljoonalla eurolla – tekemällä leikkauksia useisiin kohdennettuihin kohtiin ottaakseen huomioon sen, miten määrärahoja on käytetty.

Otsakkeen 1b ”Kasvua ja työllisyyttä edistävä koheesio” osalta neuvosto on hyväksynyt komission alustavassa talousarvioesityksessä esittämän maksusitoumusmäärärahojen määrän. Maksumäärärahojen osalta hyväksyimme tasapainoisen lähestymistavan esittämällä toisaalta 50 miljoonan euron lisäystä lähentymismaille ja -alueille ja toisaalta 300 miljoonan euron vähennystä alueellisen kilpailukyvyn alalla.

Tämä merkitsee kohtuullista yleistä 250 miljoonan euron vähennystä maksumäärärahoissa, ja olen tyytyväinen siihen, että pystyimme sopimaan rakenne- ja koheesiorahastoja sekä maaseudun kehitysohjelmia koskevista yhteisistä lausumista.

Otsakkeen ”Luonnonvarojen suojelu ja hallinta” osalta neuvosto on hyväksynyt rajoitetun 382 miljoonan euron vähennyksen maksusitoumusmäärärahoissa ja 497 miljoonan euron vähennyksen maksumäärärahoissa. Nämä koskevat lähinnä markkinoiden interventioon ja tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyviä budjettikohtia ja jossain määrin maaseudun kehitykseen liittyviä budjettikohtia.

Haluaisin myös huomauttaa, että ruokaohjelmiin, hedelmien ja maidon ilmaiseen jakeluun, koulumaitoon ja edistämistoimenpiteisiin liittyvät budjettikohdat on säilytetty. Olemme myös säilyttänee komission ehdottamat ympäristöpolitiikkaa koskevat määrät.

Otsakkeen 3 ”Kansalaisuus, vapaus, turvallisuus ja oikeus” osalta neuvosto on lisännyt hieman ylärajojen mukaista liikkumavaraa kokonaismäärään 76 miljoonaa euroa tekemällä kohdennettuja 20 miljoonan euron suuruisia vähennyksiä maksusitoumusmäärärahoissa. Tässä yhteydessä haluaisin korostaa, miten tärkeänä puheenjohtajavaltio Ranska pitää maahanmuuttopolitiikkaa. Alustavassa talousarvioesityksessä Frontex-virastolle ehdotettu määrä on siksi sisällytetty talousarvioesitykseen.

Otsakkeen 4 "EU maailmanlaajuisena toimijana" osalta olemme pyrkineet ennakoimaan Palestiinaan ja Kosovoon liittyviä tarpeita odottamatta komission oikaisukirjelmää, joka sen pitäisi antaa ensi viikolla. Olemme siksi alustavaan talousarvioesitykseen verrattuna varanneet lisävaroja Palestiinaa varten sata miljoonaa euroa ja Kosovoa varten 60 miljoonaa euroa.

YUTP:n osalta neuvosto on hyväksynyt varotoimenpiteenä maksusitoumus- ja maksumäärärahat, jotka olivat alustavassa talousarvioesityksessä ja jotka ovat 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa esitettyjen määrien mukaisia. Maksumäärärahoissa vähennyksiä tehtiin 393 miljoonan euron arvosta, mutta puolet tästä vähennyksestä liittyy hätäapuvaramukseen ja, kuten tiedätte, neuvosto harkitsee, että tämän varauksen rahoittaminen voi olla mahdollista osoittamalla uudelleen maksumäärärahoja, kuten on tehty viime vuosina.

Lopuksi otsakkeen 5 "Hallinto" osalta neuvosto on hyväksynyt 3,8 prosentin hallitun lisäyksen hallinnollisiin määrärahoihin, minkä se katsoo olevan välttämätöntä toimielinten asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi. Otsakkeessa 5 käytettävissä oleva liikkumavara on siten 224 miljoonaa euroa. Neuvosto on tietenkin hyväksynyt vuoden 2007 laajentumiseen liittyvät 250 tointa. Olemme myös tehneet kohdennettuja vähennyksiä pikemmin aiemman toteuttamisen perusteella kuin tekemällä yleisiä leikkauksia, joista on tullut miltei perinne.

Lopuksi hajautettujen virastojen osalta olemme ottaneet huomioon kyseisten virastojen elinkaaren. Emme voi käsitellä vakaan toimintatavan kehittäneitä virastoja samalla tavalla kuin virastoja, jotka edelleen kehittävät asiantuntemustaan – kehitysasteella olevia virastoja – ja olemme ottaneet huomioon joidenkin virastojen aiempina varainhoitovuosina tuottamat ylijäämät. Tämä koskee Frontexia ja Eurojustia, kahta painopistealoihimme kuuluvaa virastoa.

Yhteenvetona haluaisin sanoa, että minun mielestäni vuoden 2009 talousarvioesityksessä pyrkimykset, joita meillä luonnollisesti on Euroopan unionimme osalta, ja vakaan talousarvion laadinta, josta olemme vastuussa kansalaisille, ovat tasapainossa. Tämä on ehdottomasti olennaista, jos kansalaisten halutaan jakavan tämä luottamus eurooppalaiseen aatteeseen.

Parlamentin näkemys on luultavasti erilainen, mutta me olemme vasta talousarviomenettelyn alussa, ja meillä on vielä paljon aikaa yhdenmukaistaa näkemyksiämme vuoden 2009 talousarvion rakenteesta ja vastata komission uusien ehdotusten meille antamiin haasteisiin. Olen varma, että kolme toimielintä tekee kaikkensa, jotta marraskuun neuvotteluun mennessä – kahden kuukauden kuluessa – voimme päästä kattavaan sopimukseen kaikista näistä asioista. Toivon myös, että tämä sopimus on paras mahdollinen kompromissi sekä toimielinten että Euroopan kansalaisten osalta. Voitte luonnollisesti luottaa siihen, että minä sitoudun siihen täysimääräisesti.

Puhemies. – (DE) Suuret kiitokset, ministeri. Te ansaitsisitte paremman osallistujamäärän, mutta jäsenemme laatu merkitsee paljon. Tänä aina aloitamme tietenkin alustavan keskustelun, ja virkaanne aiemmin hoitanut entinen ministeri on myös läsnä.

Jutta Haug, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, te sanoitte juuri, että olemme talousarviomenettelyn alussa. Parlamentin osalta asia ei ole niin. Me aloitimme talousarviomenettelyn ja keskustelut menettelystä ja vuoden 2009 talousarviostamme vuoden alussa. Me olemme siis jo kulkeneet pitkän matkan. Sitä paitsi me parlamentissa olemme erityisesti sitä mieltä, että komission alustava talousarvioesitys ja neuvoston esitys – jossa, kuten tiedämme, karsitaan komission arvioiden sisältämiä sitoumus- ja maksusitoumusmäärärahoja – eivät kumpikaan ole kovin innostavia. Me emme ehdottomasti pidä sitä kunnianhimoisena talousarviona, jolla vastataan Euroopan unionin tarpeisiin kaikilla mahdollisilla poliittisen toiminnan aloilla.

Parlamentilla on erityisesti jatkuvasti vaikeuksia siinä, että vaikka jatkuvasti ja kaikkialla puhutaan halusta torjua ilmastonmuutosta, tämä aikomus ei kuvastu riittävästi talousarviossa. Me parlamentissa – kuten voitte nähdä musertavasta tuesta, joka istuntosalissa annettiin heinäkuun äänestyksessä budjettivaliokunnan neuvotteluryhmälle – varmistamme, että ilmastonmuutoksen torjuntaa voidaan tehostaa monissa talousarvion osissa ja että se voidaan tehdä eurooppalaisista rahastoista. Emme usko, että maksusitoumus- ja maksumäärärahojen välille voi jäädä niin suuri kuilu kuin komission ehdottama 15 prosenttia, jota neuvosto on jälkepäin vielä laajentanut.

Sen sijaan varmistamme, että saamme talousarvion, joka vastaa enemmän talousarvion täsmällisyyttä ja selkeyttä koskevia periaatteita. Meillä on tänä syysynä epäilemättä ajoittain kiihkeitä keskusteluja. Olen

kuitenkin hyvin toiveikas sen suhteen, että saavutamme tyydyttävän tuloksen, kun pääsemme toistemme kanssa yhteisymmärrykseen tietyistä aiheista.

Janusz Lewandowski, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, kuten tavallista, aloitamme syksyllä ratkaisevan vaiheen talousarviomenettelyssä, tällä kertaa vuodelle 2009. Tehtävänäme on panna merkille ja ottaa huomioon kaikki muutokset, jotka on tehty alustavien talousarvioesitysten jättämisen jälkeen.

Minulle Euroopan parlamentin ja muiden Euroopan unionin toimielinten talousarvion esittelijänä suurin ongelma ja vaikeus on epävarmuus Lissabonin sopimuksen kohtalosta. Vuoden 2009 talousarvioennusteet perustuivat todennäköisimpään tulokseen eli sen sopimuksen voimaantuloon, jolla laajennetaan perustavanlaatuisesti Euroopan parlamentin yhteispäätösvaltaa. Koska tällä hetkellä sopimuksen yllä leijuu kysymysmerkki, normaali vastaus talousarvion osalta on erottaa Lissabonin sopimukseen suoraan liittyvät kustannukset tulevan vuoden alustavista kustannuksista, ja tämän kehotuksen esitämme kaikille Euroopan unionin toimielimille. Olemme saaneet Euroopan parlamentilta vastauksen, jota tutkitaan parhaillaan. Se ei ole vielä parlamentin puhemiehistön virallinen asiakirja, mutta sillä vastataan kehotukseen erottaa Lissabonin sopimukseen liittyvät kustannukset, mikä voidaan ottaa myöhemmin huomioon, mikäli tilanne muuttuu.

Epävarmuus siitä, miten Lissabonin sopimuksen kohtalo vaikuttaa vuoden 2009 talousarvioon, ei tietenkään vapauta meitä vuoden 2009 kulusuunnitelman laatimista koskevien muiden periaatteiden soveltamisesta. Meidän on otettava huomioon Euroopan parlamentin jäsenten palkkioita ja avustajien palkkioita ja palkkaamista koskevat uudet säännöt. Meidän on katettava Euroopan parlamentin vaalikampanjan kustannukset ja otettava huomioon vuonna 2008 tapahtuneet eri energialähteiden hintojen muutokset. Vuosi 2009 on ennen kaikkea vaalivuosi, jolloin meidän on pyrittävä ankaruuteen ja rahoituskuriin. Euroopan unionin byrokratian – toisin sanoen Euroopan unionin hallinnon – laajentuminen ei ole paras viesti lähetettäväksi ihmisille, joiden me pyydämme uusivan Euroopan parlamentin jäsenten valtuudet.

Haluaisin kiinnittää huomiota vielä yhteen asiaan, joka ei koske minua Euroopan parlamentin esittelijänä vaan ihmisoikeuksista ja kaikkien Euroopan kansojen itsemääräämisoikeudesta huolestuneiden demokraattisten valtioiden yhteisön jäsenenä. Meidän pitäisi reagoida, myös talousarvion tasolla, siihen, mitä Georgiassa tapahtui. Minun mielestäni Euroopan parlamentin pitäisi päättää kantansa tästä asiasta ensimmäisessä käsittelyssä, koska on vaikeaa taivutella eurooppalaisia veronmaksajia jatkamaan ehdottoman avun tarjoamista Venäjälle, kun se tuhlaa rahojaan sotimalla rajojensa ulkopuolella.

Kyösti Virrankoski, budjettivaliokunnan varapuheenjohtaja. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, ensinnäkin haluan lausua kiitokseni siitä, että ensi vuoden talousarvioesitys on saatu parlamentin käsittelyyn. Samalla haluan lausua pahoitteluni, että valiokuntamme puheenjohtaja Reimer Böge ei voi olla läsnä keskustelussa, koska hänellä on samaan aikaan tärkeitä velvollisuuksia kotimaassaan. Siksi käytän hänen puolestaan budjettivaliokunnan puheenvuoron.

Haluan kiittää neuvostoa ja sen puheenjohtajavaltiota rakentavasta yhteistyöstä, sillä saimme aikaan heinäkuun budjettisovittelussa tärkeitä yhteisiä julistuksia, jotka koskevat muun muassa rakenne- ja koheesiorahastojen toimeenpanoa, Euroopan solidaarisuusrahastoa ja globalisaatiorahastoa sekä henkilöstömenoja. Tämä lupaa myönteistä ilmapiiriä myös marraskuun sovittelussa. Valitettavasti neuvosto ei ollut yhtä yhteistyökykyinen, mitä tuli lukuisien uusien toimien rahoittamiseen, jota käsiteltiin ja sisällytettiin päätöslauselmiin muun muassa kesäkuun Eurooppa-neuvostossa.

Jo komission alustava talousarvioesitys oli varsin niukka. Maksusitoumusmäärärahat olivat 134,4 miljardia euroa eli 2,6 miljardia alle rahoitusnäkyvien ja maksusitoumusmäärärahat vielä niukemmat eli 116,7 miljardia euroa. Tämä vastaa maksuissa vain 0,90 prosenttia EU:n bruttokansantulosta, mikä on huomattavasti alle äärimmilleen tingityn rahoituskehityksen, keskimäärin 1 prosenttia. Neuvosto on leikannut budjettia lisää yhteensä 500 miljoonaa euroa maksusitoumusmäärärahojen osalta ja 1,8 miljardia euroa maksusitoumusmäärärahojen osalta.

Mielestäni budjetti ei vastaa EU:n eikä parlamentin prioriteetteja juuri niukkuuden vuoksi. Erittäin vaarallista on, että leikkauksia on tehty otsakkeeseen 1, joka on kestävän kasvun ja työllisyyden kannalta avainasemassa. Maksusitoumusmäärärahojen vähyys uhkaa erityisesti rakennepolitiikkaa, joka on yksi parlamentin tärkeitä prioriteetteja. Sen toimeenpano muutenkin on viivästynyt jo paljon.

On aivan selvää, että talousarviossa on tarkasteltava erityisesti otsaketta 1, mutta myös otsaketta 4, joka näyttää vuodesta toiseen olevan kroonisesti alirahoitettu. Tälläkin hetkellä on vaikeuksia Kosovon ja Palestiinan suhteen.

Haluan nostaa esiin vielä kaksi asiaa: ensimmäinen on elintarvikeapuinstrumentti, Food Facility Instrument. Komissio esittää noin yksi miljardia euroa elintarvikeavun ja -tuotannon kehittämiseen kehitysmaissa. Parlamentti kannattaa tätä, mutta valittaa, että komissio ei ole esittänyt sopivia instrumentteja. Toimielinten välinen sopimus tarjoaa tähän hyvän mahdollisuuden, ja budjettivaliokunta on valmis ja halukas kunnioittamaan toimielinten välistä sopimusta myös tässä asiassa.

Euroopan parlamentti on valmis tukemaan myös Georgian jälleenrakentamista. Myös tässä budjettimenettely antaa mahdollisuuksia. Toivomme, että seuraavassa lahjoittajien konferenssissa, kun komissio antaa Euroopan unionin puolesta lupauksia, niistä keskustellaan etukäteen budjettiviranomaisten kanssa.

Dalia Grybauskaitė, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin muistuttaa erittäin hyvästä ilmapiiiristä neuvotteluissamme, jotka aloitimme keväällä ja saimme loppuun ennen kesälomaa. Toivon, että pystymme etenemään tällä tavalla koko menettelyn ajan.

Haluaisin kiinnittää huomionne siihen, että meillä on neuvotteluissamme neljä keskeistä ongelmaryhmää. Ensimmäinen koskee maksumäärärahojen tasoa, jota neuvosto on leikannut 1,8 miljardilla eurolla. Komission ehdotusta koskevassa arvioinnissa parlamentti katsoo sen olevan liian vaatimatonta, ja neuvoston mielestä se on liian kunnianhimoista, joten toivon, että pystymme pääsemään kompromissiin ja laatimaan asianmukaisen talousarvion Euroopan unionille neuvottelujemme viimeiseen vaiheeseen mennessä.

Toinen ongelmaryhmä keskittyy otsakkeeseen 4, ja haluaisin nyt mainita kolme osaa: lisävarat Kosovolle ja Palestiinalle, hätäapuvaramus, erityisesti siksi, että tänä ja ensi vuonna on tarpeita, jotka edellyttävät nopeaa toimintaa, ja tietysti tuleva avunantajien konferenssi Georgian auttamiseksi, ja tästä meillä ei – ainakaan tänään – ole vielä päätöstä käsiteltävänä.

Kolmas ryhmä, joka komission mielestä on ongelmallinen, koskee hallinnollisia kuluja, joiden osalta neuvosto, kuten tavallisesti, hyväksyy toimet, mutta leikkaa rahoitusta. Tämä tarkoittaa, että komissio ei voi tässä vaiheessa ja näiden ehdotusten nojalla palkata lisähenkilöstöä, vaikka 250 laajentumiseen liittyvää toimea on hyväksytty.

Neljäs ryhmä koskee elintarvikkeisiin liittyvää välinettä. Teimme neuvoston yllyttämänä ehdotuksen, jota parlamentti ei vielä tässä vaiheessa ole hyväksynyt välineeksi. Joten tämä on neuvottelujemme neljäs minun mielestäni ongelmallinen ryhmä.

Yleisesti vain nämä neljä kohtaa voivat siis aiheuttaa ongelmia. Loppu on erittäin hyvin valmisteltua ja erittäin hyvin laskettua, ja uskon, että voimme päästä hyvin nopeasti yhteisymmärrykseen suurimmasta osasta. Jos pidämme yllä nykyistä yhteistyöhenkeä, toivon, että ratkaisemme kaikki ongelmamme.

Éric Woerth, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, ensiksi kiitos tästä keskustelusta. Haluaisin sanoa Jutta Haugille, että tämä talousarvio on selkeästi kunnianhimoinen, vaikka tasot eivät olekaan aivan samoja, kun viittaatte eri otsakkeisiin. Meillä on kuitenkin luonnollisesti sama tavoite, ja meidän on tietysti sovittava mielipide-eromme yhteen. Meillä on siihen nyt kaksi kuukautta aikaa.

Toiseksi, arvoisa Janusz Lewandowski, Lissabonin sopimuksen seurauksia koskevien huomautustenne osalta me jaamme toiveemme siitä, että itse asiassa on katsottava, että ratifiointimenettelyä ei ole vielä saatettu loppuun ja että siksi on järkevää olla ottamatta kyseisiä kustannuksia talousarvioon. Minun mielestäni meillä on selvästi sama kanta tähän kysymykseen. Mainitsitte Georgian. Euroopan komissio on itse asiassa viitannut tähän yhtenä tärkeimmistä kysymyksistä, jotka meidän on ratkaistava, ja neuvosto on ilmaissut näkemyksensä aiheesta. Meidän täytyy nyt pyrkiä panemaan täytäntöön eilen iltapäivällä määritellyt toimenpidealat.

Arvoisa Kyösti Virrankoski, te sanoitte alustavasta talousarvioesityksestä, että se on jo äärimmäisen tiukka ja että me itse asiassa teemme siitä vielä tiukemman. Se on totta. Meidän on kuitenkin erotettava maksusitoumusmäärärahat ja maksumäärärahat. Maksusitoumusmäärärahojen osalta lisäystä on vuoteen 2008 verrattuna vain alle kolme prosenttia. Minun mielestäni tämä osoittaa, miten kunnianhimoisia olemme. Maksumäärärahojen osalta on totta, että vastaavan laajuista vähennystä suunnitellaan. Yritin selittää, että teimme hyvin yksityiskohtaisen analyysin ja että tämä ei ole seurausta maksumäärärahojen vähentämisestä koskevasta satunnaisesta ja huolimattomasta menettelystä. Se on vain ja yksinkertaisesti seurausta eri politiikanalojen määrärahojen käyttöasteen analyysistä. Yritin selittää tämän jokaisen otsakkeen osalta. Jos palaan lyhyesti otsakkeeseen 1, on totta, että siinä on vähennys, mutta samalla tuon vähennyksen puitteissa on suunniteltu 50 miljoonan euron lisäys lähentymismaille ja -alueille. Halusin mainita tämän. Otsakkeen 4 osalta – myös komission jäsen mainitsi tämän – Palestiinaa ja Kosovoa koskevia määrärahoja lisätään, ja puolet talousarvioesitykseen sisällytyistä määrärahojen vähennyksistä liittyy hätäapuvaramukseen, jota voidaan

rahoittaa, kuten tähän mennessä on tehty, varojen uudelleen sijoittamisella. Meillä on siis aikaa marraskuuhun asti keskustella perusteellisemmin erityisistä ja selkeästi määritellyistä kysymyksistä, joihin sovelletaan tiettyjä rajoituksia, ja pyrimme tekemään parhaan mahdollisen kompromissin, kompromissin, joka tietysti auttaisi meitä etenemään.

Puhemies. – (DE) Tämä oli tärkeä välikeskustelu talousarviosta. Te kaikki viittaatte hyvin kärkevästi Georgian kriisiin ja sotaan. Kuten tiedätte, annoin kyseisestä aiheesta Eurooppa-neuvostolle eilen julkilausuman, ja minusta tuntuu, että Euroopan unionin toimielinten kaikki puolet ovat samaa mieltä eilen ilmaisemani kannan kanssa. Kiitos.

10. Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut – Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomainen – Eurooppalaisen taajuusyliäämän täysimääräinen hyödyntäminen: Yhteinen lähestymistapa digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön – Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut, yksityisyyden suoja ja kuluttajansuoja (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Catherine Trautmannin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta (KOM(2007)0697 – C6-0427/2007 – 2007/0247(COD)) (A6-0321/2008),

– Pilar del Castillo Veran teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisen perustamisesta (KOM(2007)0699 – C6-0428/2007 – 2007/0429(COD)) (A6-0316/2008),

– Patrizia Toian teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä eurooppalaisen taajuusyliäämän täysimääräisestä hyödyntämisestä: yhteinen lähestymistapa digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön (2008/2009(INI) (A6-0305/2008) ja

– Malcolm Harbourin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiiviin 2002/58/EY ja kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamista (KOM(2007)0698 – C6-0420/2007 – 2007/0248(COD) (A6-0318/2008).

Luc Chatel, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, televiestinnän ja uuden tietotekniikan merkityksen nähdäkseen tarvitsee vain vilkaista joitakin lukuja: pelkästään televiestintäteknologia muodostaa neljänneksen Euroopan unionin kasvusta ja 40 prosenttia tuottavuudesta. Jos katsotaan tehtyjen tutkimusten määrää, voidaan nähdä, että 12:n viime vuoden aikana 50 prosenttia Yhdysvaltain ja Euroopan välisestä kasvukuilusta liittyy eroihin tieto- ja viestintäteknologioidemme kehityksessä. Euroopan on siksi tehtävä tällä alalla pitkän aikavälin investointeja. EU:n sähköistä viestintää koskevien sääntelypuitteiden nopea tarkistaminen on siksi olennaisen tärkeää Euroopan talouden kilpailukyyn ja kasvun edistämiseksi.

Kuten sanoin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan kuulemisessa, puheenjohtajavaltio Ranskan tavoitteena on saada aikaan poliittinen sopimus 27. marraskuuta pidettävässä televiestinnästä vastaavien ministerien kokouksessa, jonka sisältö perustuu tietysti mahdollisimman tiiviisti Euroopan parlamentin hyväksymiin kantoihin. Neuvosto on tämän toteuttamiseksi suunnitellut pitävänsä noin 15 työkokousta vuoden 2008 toisen puoliskon aikana. Haluaisin siksi lyhyesti tiedottaa teille neuvostossa vallitsevasta kannasta niihin tärkeimpiin kysymyksiin, joita kolme esittelijää, Catherine Trautman, Pilar del Castillo Vera ja Malcolm Harbour ovat käsitelleet. Kollegani Eric Besson käsittelee Patrizia Toian taajuusyliäämästä laatimaa mietintöä.

Haluaisin kiittää kolmen esittelijän tekemää sangen huomattavaa työtä aiheista, joita hetken päästä käsitellen. Minun mielestäni heidän tekemänsä työ auttaa selkeyttämään tilannetta ja tarjoaa uuden perustan neuvottelujen käymiselle neuvoston kanssa, ja haluaisin korostaa, että kahdessa toimielimessämme, parlamentissa ja neuvostossa, vallitsee laaja yksimielisyyks.

Ensiksi haluaisin onnitella Catherine Trautmannia siitä työstä, jonka hän on tähän mennessä tehnyt käyttöoikeuksista ja valtuutuksista annettuja puitedirektiivejä muuttavaa direktiiviä koskevan mietinnön esittelijänä. Haluaisin kiittää hänen valmiuttaan ottaa huomioon seuraavan sukupolven verkkojen käyttöönoton luoman haasteen, sillä se on huoli, jonka kaikki alan sidosryhmät ja jäsenvaltiot jakavat.

Arvoisa Catherine Trautmann, mietinnössänne korostetaan, että kilpailun, erityisesti infrastruktuuriin perustuvan kilpailun edistämistä on jatkettava; se on myös neuvoston näkemys. Mietinnössänne ehdotetaan markkinoiden maantieteellistä jakamista ennakkosääntelyä koskevien velvoitteiden poistamiseksi, mikäli kilpailu on tehokasta. Neuvostossa keskustellaan tällä hetkellä tästä toisesta kohdasta.

Haluaisin nyt käsitellä markkinoiden sääntelyä, erityisesti ehdotusta komission veto-oikeuden laajentamisesta koskemaan sääntelyviranomaisten ehdottamia korjaavia toimia. Catherine Trautmann korostaa mietinnössään, että komission pitäisi toimia pikemmin välittäjänä kuin tuomarina. Hän ehdottaa siksi yhteissääntelymenettelyä, jossa asia voidaan viedä uudistetun sääntelyviranomaisten ryhmän käsiteltäväksi, kun komissio kyseenalaistaa sääntelyviranomaisen ehdottaman korjaavan toimen. Parlamentin esittelijä pyrkii siksi kompromissiin vallitsevan tilanteen ja alun perin komission ehdottaman, ja kuten tiedätte, jäsenvaltioiden jossakin määrin vastustaman, veto-oikeuden välillä. Tämä on alkuperäiseen tekstiin verrattuna todellista edistystä neuvoston kannalta erittäin arkaluontoisessa asiassa, sillä neuvosto ei tällä hetkellä näytä olevan valmis antamaan niin paljon valtaa komissiolle.

Toinen kiivaan keskustelun aiheena ollut aihe on toimintojen eriyttäminen. Catherine Trautmannin mietinnössä ehdotetaan, että oikeus toimintojen eriyttämisestä säätämiseen poikkeuksellisenä korjaavana toimenä säilytetään kansallisilla sääntelyviranomaisilla. Tämän poikkeuksellisen korjaavan toimen täytäntöönpano olisi rajatumpaa, koska se edellyttäisi sekä komission kanssa etukäteen tehtävää sopimusta että televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten elimen (BERT) myönteistä kantaa. Esittelijän omaksuma lähestymistapa näyttää yleisesti olevan johdonmukainen neuvostossa tässä yhteydessä saavutetun kompromissin kanssa, eli sen, että säilytetään tästä korjaavasta toimesta säätäminen, mutta sen laajaa käyttöä ei sallita.

Toinen tärkeä asia näissä neuvotteluissa on radiotaajuuksien hallinta. Esittelijänne kannattaa neuvoston tavoin asteittaista lähestymistapaa taajuushallinnon muutoksiin, millä saavutetaan tasapaino komission esittämän riippumattomuusperiaatteen ja näiden niukkojen resurssien hallinnan monimutkaisuuden välillä. Teollisuusvaliokunnan lopulta hyväksymässä mietinnössä esitellään myös uusi elementti kannattamalla Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle radiotaajuuspoliittisissa kysymyksissä neuvoja antavan radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän komitean RSPC:n perustamista. Komitean tehtävänä olisi laatia strateginen lainsäädäntöohjelma radiotaajuuksien käytöstä. Minun mielestäni neuvosto on tässä asiassa ottanut huomioon Euroopan parlamentin sille esittämän oikeutetun pyynnön osallistua enemmän radiotaajuuksien hallintaa koskevien laajojen suuntaviivojen laadintaan, mutta kuten tiedätte, neuvosto haluaa myös välttää tilannetta, jossa liian monet elimet ovat vastuussa näistä resursseista, ja säilyttää reagointikyvyn, jota nämä markkinat ja radiotaajuuksien käyttö innovoinnin strategisine resursseina edellyttävät.

Haluan kiittää Pilar del Castillo Veran Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisen perustamisesta laatiman mietinnön laadusta. Haluaisin huomauttaa, että siinä käsitellään erittäin arkaluontoista asiaa, asiaa, josta parlamentissa ja neuvostossa vallitsee myös laaja yksimielisyyks. Mietinnössä Pilar del Castillo Vera tekee johtopäätöksen, että viranomainen ei ole alun perin ehdotetussa muodossa oikea ratkaisu sääntelyviranomaisten välisen yhteistyön vahvistamiseen ja käytäntöjen yhtenäistämisen edistämiseen, ja tämä on myös neuvoston kanta. Vastustatte Euroopan supersääntelyviranomaisen perustamista ja ehdotatte sellaisen elimen – BERTin – perustamista, joka olisi lähempänä sääntelyviranomaisia, joka olisi riippumattomampi Euroopan komissiosta ja jolla olisi paljon yksinkertaisempi rakenne ja hallinto kuin alun perin ehdotettiin. Neuvosto on tietoinen kaikista näistä perusteluista, mutta kuten tiedätte, jäsenvaltioiden enemmistöllä on edelleen joitakin varauksia yhteisön elimen perustamista koskevan ajatuksen suhteen. Seuraavien viikkojen aikana neuvoston on siksi yritettävä saada aikaan tasapaino kahden seuraavan vaihtoehdon välillä: eurooppalaiset sääntelyviranomaiset käsittävän yksityisoikeudellisen elimen institutionalisointi tai sellaisen yhteisön elimen perustaminen, jonka riippumattomuus on turvattava.

Viimeiset huomautukseni liittyvät Malcom Harbourin mietintöön, ja haluan kiittää häntä hänen työnsä laadusta. Pidän erityisen myönteisenä sitä, että mietinnössä otetaan huomioon kuluttajien perusoikeudet.

Parlamentti tukee neuvoston tavoin niitä komission toimenpiteitä, joilla pyritään vahvistamaan kuluttajansuojaa, joka on ollut viime aikoina esillä, koska viestintäpalvelut vaikuttavat enenevässä määrin kansalaistemme jokapäiväiseen elämään.

Malcolm Harbourin mietinnössä ehdotetaan erityisesti, että sopimuksiin sisällytettävää tietoa pitäisi täsmentää, että jäsenvaltioiden vammaisia käyttäjiä koskevia toimenpiteitä pitäisi vahvistaa ja että numeron siirtämistä koskevia siirtymäaikoja pitäisi vähentää kilpailun parantamiseksi. Neuvosto tukee laajasti kaikkia näitä toimenpiteitä.

Minun mielestäni yksityisyyden suojaa koskeva kysymys, jota Alexander Alvaro käsitteli tehostetun yhteistyön nojalla kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, on myös tärkeä asia, jota on käsiteltävä, ja olen tyytyväinen, että esimerkiksi ei-toivottu tekstiviestien lähettäminen on otettu huomioon.

Malcolm Harbourin mietinnössä ehdotetaan tekijänoikeutta koskevan erityiskysymyksen osalta, että säilytetään sähköisten viestintäpalvelujen verkko-operaattoreiden velvollisuus antaa tilaajille kaikki hyödylliset tiedot verkkojen ja palvelujen laittomasta käytöstä. Siinä ehdotetaan myös kaikkien sidosryhmien välisen yhteistyön kannustamista lainmukaisten tarjousten levittämisen edistämiseksi. Nämä näyttävät olevan tasapainoisia toimenpiteitä, mutta meidän on otettava huomioon, että tämä on hyvin arkaluontoinen kysymys sekä parlamentille että neuvostolle.

Arvoisa puhemies, ennen kuin annan puheenvuoron taajuusyliäämää käsittelevälle kollegalleni Eric Bressonille, haluaisin sanoa johtopäätöksenä vastuullani olevista asioista, että meidän mielestämme parlamentti ja neuvosto ovat sangen yksimielisiä näistä kysymyksistä, vaikka onkin totta, että pieniä mielipide-eroja on siitä, miten yksityiskohtaisesti nämä asiat pitäisi sisällyttää direktiiviin. Teemme luonnollisesti kaikkemme voidaksemme jatkaa tiivistä yhteistyötä parlamentin ja komission kanssa, jotta näiden kolmen toimielimen välinen kompromissi saavutettaisiin mahdollisimman pian.

Puhemies. – (DE) Kiitos, arvoisa Luc Chatel. Luc Chatel on teollisuudesta ja kuluttaja-asioista vastaava valtiosihteeri.

Me avaamme tänään uusia uria kuulemalla neuvoston toista edustajaa eli Eric Bressonia, joka on pääministerin kanslian valtiosihteeri.

Éric Besson, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, kuten kollegani Luc Chatel juuri sanoi, minun tehtävänäni on puhua teille taajuusyliäämää koskevasta hyvin tärkeästä asiasta.

Neuvosto antoi 12. kesäkuuta 2008 päätelmät komission tiedonannosta nimeltä ”Eurooppalaisen taajuusyliäämän täysimääräinen hyödyntäminen: yhteinen lähestymistapa digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön”. Analogisten radiolähetysten lopettaminen vapauttaa taajuuksia UHF-taajuuksilla, mikä on erityisen houkuttelevaa UHF-radioaaltojen etenemisominaisuuksien takia. Lähetysten digitalisointi tarjoaa siksi ennennäkemättömän mahdollisuuden, jota meidän on hyödynnettävä täysimääräisesti. Tämä on tavoite Patrizia Toian mietinnössä, josta te ilmaisette mielipiteenne, ja nyt haluaisin kiittää hänen tekemänsä työn laatua.

Kuten Patrizia Toia on mietinnössään osoittanut, radiotaajuuksien käytöstä riippuvaisten sähköisten viestintäpalvelujen markkinoiden yhdistetty arvo EU:ssa on yli 250 miljardia euroa tai noin 2,2 prosenttia EU:n vuotuisesta bruttokansantuotteesta. Hyvällä taajuushallinnolla voidaan edistää huomattavasti Lissabonin strategian kilpailukykyä ja talouskasvua koskevia tavoitteita ja vastata Euroopan kansalaisten moniin yhteiskunnallisiin, kulttuurisiin ja taloudellisiin tarpeisiin. Käytännössä taajuusyliäämän viisas ja oikeudenmukainen käyttö auttaa vähentämään digitaalista kahtiajakoa erityisesti heikossa asemassa olevilla tai syrjäisillä alueilla tai maaseudulla. Kuten esittelijänne aivan oikein huomauttaa, digitalisoinnin myötä vapautuvat radiotaajuudet on jaettava uudelleen mahdollisimman pian.

Voin kertoa teille nyt, että neuvosto on periaatteessa samaa mieltä esittelijän näkemyksestä, jonka mukaan taajuuden käyttöä koskevalla Euroopan tason koordinoitulla lähestymistavalla taataan taajuusyliäämän paras mahdollinen käyttö. Uusien sähköisten viestintäpalvelujen yhtenäisen osakaistan määrittämisen avulla operaattorit ja laitevalmistajat voivat hyötyä riittävän suurista markkinoista. Tämä on strateginen kysymys Euroopan teollisuuden ja politiikan kehityksessä.

Mikäli Eurooppa pystyy koordinoimaan taajuusyliäämiä koskevaa toimintaa, kuten se teki GSM:n osalta, sille avautuu historiallinen tilaisuus panna seuraavien 20 vuoden aikana uudelleen täytäntöön merkittävää politiikkaa teollisuutensa ja kuluttajiensa hyödyksi. Kuten ministerit viime kesäkuussa korostivat, neuvosto

katsoo kuitenkin, että meidän pitäisi kunnioittaa periaatetta, jolla varmistetaan taajuusylijäämän käytön joustavuus kuitenkin ottamatta lukuun rajoituksia, joita tarvitaan haitallisen puuttumisen estämiseen tai sellaisten yleisen edun mukaisten tavoitteiden edistämiseen kuin palvelun laaja saatavuus tai tiedotusvälineiden moniarvoisuus ja kulttuurinen ja kielellinen moninaisuus. Taajuuksien jakoa koskevien kansallisten keskustelujen on edettävä vauhdikkaasti, mutta jos yhteisön toimintatavan halutaan onnistuvan, sen on vastattava tällä hetkellä taajuuksien uudelleenkäytöstä tehtäviä kansallisia päätöksiä.

Haluaisin päättää puheenvuoroni sanomalla, että neuvosto kehottaa siksi komissiota – ja tiedän sen jo tehneen niin – käynnistämään tarvittavat tutkimukset ja kuulemiset johdonmukaisen perustan luomiseksi taajuuksien koordinoitulle käytölle. Komissiota kehoitetaan myös tukemaan ja avustamaan jäsenvaltioita tämän tavoitteen saavuttamisessa. Neuvosto odottaa siksi hyvin kiinnostuneena joulukuussa 2008 toimitettavaa komission kertomusta tämän prosessin tuloksista ja kaikista vaadittavista lisätoimenpiteistä.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä esittelijöitä, Catherine Trautmannia, Pilar del Castillo Veraa, Patrizia Toiaa ja Malcolm Harbouria hyvin vaikeasta työstä ja hyvin rakentavista ehdotuksista. Haluan kiittää parlamenttia yleisesti, koska työ on ollut hyvin rankkaa, ja tiedän, että se on sisältänyt hyvin perusteellisen ja kattavan valmistelun – sidosryhmien kuulemisia ja liioittelematta satojen tarkistusten käsittelyä – ja tiedän, että olette myös juosseet kilpaa kellon kanssa, mutta usein parhaat tulokset saavutetaan juuri sellaisissa olosuhteissa, ja se pätee ehdottomasti tähän.

Riippumatta siitä, miten asianmukaisia nykyiset sääntelypuitteet monessa suhteessa ovat, kaikki ovat samaa mieltä siitä, että niitä on ehdottomasti parannettava. Miksi? Meidän on vahvistettava kuluttajien suojelua takaamalla, että he voivat tehdä asianmukaisesti tietoon perustuvan valinnan monien eri kilpailevien tuotteiden ja palvelujen välillä. Meidän on taattava, että kun jäsenvaltiot hallinnoivat kansallista taajuuttaan – joka on hyvin kallisarvoinen resurssi, kuten on jo sanottu – ne saavat aikaan yhteiskunnallista ja taloudellista hyötyä, koska niiden hallinto on tehokasta, avointa ja joustavaa ja koska EU:n tason koordinointi on parempaa. Meidän on varmistettava, että sääntelyjärjestelmällämme helpotetaan, eikä estetä, investointeja seuraavan sukupolven verkkoihin, jotta Eurooppa säilyy 2000-luvulla kilpailukykyisenä.

Lopuksi – ja tämä on kaikkien pyrkimystemme taustalla – meidän on vahvistettava sisämarkkinoita. Tässä ei ole kyse korulauseista vaan siitä, että EU:lle varmistetaan tehokkaat ja kilpailukykyiset yhtenäismarkkinat, joilla tuodaan mittakaavaetuja sähköistä viestintää koskevan alan lisäksi myös kansalaisille ja taloudelle laajemmin. Yleisesti ottaen koko talous hyötyy ja koko taloutta on vahvistettava. Hyödynnetään Euroopan mannertamme: poistetaan esteet, jotka johtavat pirstoutumiseen ja taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen tehottomuuteen.

Nämä kaikki neljä perusaihetta – kuluttajansuoja, taajuudet, investoinnit ja sisämarkkinat – ovat hyvin tärkeitä, ja parlamentti on ymmärtänyt sen. Minun on onniteltava parlamenttia taustalla olevien ongelmien määrittämisestä ja siitä, että se on tehnyt oikean diagnoosin todellisten ratkaisujen edistämiseksi.

Haluaisin nyt siirtyä käsittelemään sisäisiä markkinamekanismeja. Niiden osalta panokset ovat korkeimmat ja niistä neuvoston kanssa käytävät keskustelut näyttävät edelleen olevan hyvin vaikeita. Sanon tämän huolimatta siitä, että ministerit tunnustivat itse Slovenian puheenjohtajakauden päätteeksi, että meidän on parannettava sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden johdonmukaisuutta.

Tunnustaminen on oikein hyvä, mutta mitä ovat ratkaisut? Parlamentti on aivan oikein ymmärtänyt, että kyse on vain yhdestä – ei kahdesta – keskustelusta, kun käsitellään sisämarkkinoiden toiminnan parantamista koskevaa elintä ja mekanismeja, erityisesti 7 artiklassa mekanismeja kansallisten markkinoiden arviointia koskevista ilmoitusmekanismeista. Ne ovat yhden sisämarkkinakolikon kaksi puolta – ne kuuluvat yhteen.

Me kaikki tiedämme, että nykyisiä järjestelyjä yhteistyön järjestämiseksi kansallisten sääntelyviranomaisten välillä yhteisön puitteissa – eli eurooppalaista sääntelyviranomaisten ryhmää – on parannettava, jos niiden halutaan olevan hyödyllisiä. Komissio pitää siksi myönteisinä tarkistuksia, jotka perustuvat komission ehdotukseen avoimmasta, vastuullisemmasta ja tehokkaammasta yhteistyön muodosta.

Komissio pitää erityisen myönteisenä parlamentin ehdotusta yhteisön elimestä. Kyseisen yhteisön elimen ja kaiken, mitä se sisältää, on sovittava tarkoitukseen: sen on toimittava niin, että se on tehokas, oikeudenmukainen ja luotettava, ja sen myös oltava sellaisten epäilysten ulkopuolella, että se ehkä olisi lähempänä joitakin sääntelyviranomaisia kuin joitakin toisia. Tämän takia, jos haluamme olla johdonmukaisia, meidän on oltava johdonmukaisia myös rahoituksen osalta. Kansallisella rahoituksella, minkä suuruisella tahansa, kyseenalaistetaan elimen uskottavuus ja luodaan mahdollisuuden hallinnolliseen ja oikeudelliseen epävarmuuteen.

Tiedämme kokemuksesta, että sekamuotoinen rahoitus luo ongelmia, joten meidän on vältettävä sellaisten ongelmien luomista. Tässä yhteydessä haluaisin varoittaa parlamenttia olemaan varuillaan sen osalta, mitä kutsun belgialaisen jalkapalloseuran toimintatavaksi, mikä minun on selitettävä teille. Tiedetään, että komissio perusti eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmän komission neuvonantajaksi. Kansalliset sääntelyviranomaiset perustivat äskettäin Belgian lain mukaisesti yksityisoikeudellisen elimen toimimaan kansainvälisen sääntelyviranomaisten ryhmän sihteeristönä. Kansainvälinen sääntelyviranomaisten ryhmä toimii yhteisön puitteiden ulkopuolella – sen jäsenistöön kuuluu muitakin kuin 27 jäsenvaltiota – ja käytännössä kukaan ei ymmärrä, missä kansainvälinen sääntelyviranomaisten ryhmä alkaa ja eurooppalainen sääntelyviranomaisten ryhmä loppuu. Komissio halusi lopettaa tämän hämmennyksen perustamalla selkeästi määritellyn ja vastuuvollisen viranomaisen. Emme ehdottomasti halunneet, että belgialainen yksityinen elin, joka on vieras yhteisön toimintatavalle ja sen tarjoamille takeille, osallistuu Euroopan unionin päätöksentekoon.

Tämän takia on edelleen pohdittava enemmän monia oikeudellisia ja institutionaalisia kysymyksiä, jotka koskevat elimen perustamista, erityisesti sen hallintorakennetta. Meidän on löydettävä oikeat keinot kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuuden suojaamiseksi tavalla, jolla varmistetaan yhteisöön perustuva lähestymistapa.

Ennen kaikkea minun on kuitenkin korostettava sitä, että elin on vain väline eikä päämäärä itsessään. Elin on vain väline sääntelyn johdonmukaisuuden parantamiseksi. Tämän takia sisämarkkinakolikon toinen puoli on niin tärkeä, ja tämän takia Euroopan parlamentti on täysin oikeassa vahvistaessaan 7 artiklassa tarkoitettua yhdenmukaista menettelyä, joka koskee ilmoitusten tekemistä kansallisten markkinoiden arvioinnista, jossa muuten elimelläkin on osansa.

Parlamentin uusi välitysmenettely 7 a artiklassa osoittaa, että komissio ja parlamentti ovat samaa mieltä siitä, että tarvitaan toiminnan johdonmukaisuutta koskevia mekanismeja, joilla on todellista vaikutusta.

Parlamentin ratkaisuna on valtuuttaa komissio puuttumaan asiaan kehottaakseen kansallista sääntelyviranomaista muuttamaan sääntelyä koskevaa toimintatapaansa, mikäli ongelma on määritelty elimen suorittaman vertaisarvioinnin jälkeen. Meidän on keskusteltava lisää parlamentin toimintatavan yksityiskohdista, jotta perustamissopimuksessa säädettyä toimielinten tasapainoa kunnioitetaan, mutta minusta tämän lähestymistavan logiikka on ehdottoman oikein, sillä siinä saavutetaan tasapaino toissijaisuutta koskevien etujen ja sisämarkkinoiden etujen välillä, ja tehdään sitten selkeät toimintaa koskevat johtopäätökset.

Elimen tekemän vertaisarvioinnin ansiosta on keinoja hyötyä kansallisten sääntelyviranomaisten yhteisestä kokemuksesta sekä niiden ymmärtävyydestä oikeutettuja paikallisia eroja kohtaan. On ehdottoman järkevää, että kun elin varoittaa sisämarkkinoiden ongelmasta, joka vastaa perussopimusten valvojana toimivan komission esiin nostamia huolenaiheita, siitä on seurauksia.

Sisämarkkinoiden etujen ja oikeusvarmuuden (ja ”oikeus” tarkoittaa myös liiketoimintaa) takia komission on voitava vaatia ilmoituksen tekemää kansallista sääntelyviranomaista muuttamaan toimintatapaansa kyseisessä tapauksessa, koska emme voi hyväksyä sitä, että kun olemme käyneet läpi hyvin pitkän 7 artiklassa tarkoitettua arviointiprosessin, ilmoituksen tekemä kansallinen sääntelyviranomainen voi sanoa ”kiitos paljon mielipiteestänne, mutta minä pidän toimintatapaani parempana” ja toimia aivan kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Tämän takia onnittelen parlamenttia, joka on oikeassa sanoessaan, että koko prosessi ei voi vain hiipua hiljalleen. Teollisuus, kuluttajat ja veronmaksajat eivät ymmärrä, jos rakennamme kehittyneitä ja aikaavieviä sääntelyjärjestelmiä, joilla ei ole mitään vaikutusta. Tämän takia järjestelmässä on oltava suojaverkko eli se, että lopulta komissio voi tehdä sitovan päätöksen.

Mainitsin aiemmin, että on tärkeää luoda sääntelypuitteet, joissa suhtaudutaan suopeasti uusiin investointeihin. Tämän takia komissio ei ehdotuksessaan pelkästään säilyttänyt vaan myös vahvisti kilpailuun perustuvaa lähestymistapaa sääntelyyn, sillä kilpailukykyisillä markkinoilla pyritään uusiin investointeihin. Tämän takia komissio on myös kiitollinen teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle siitä, että se on yrittänyt tehdä televiestintää koskevista säännöistä myönteisempiä investoinneille, erityisesti sellaisten laajojen investointien osalta, joita tarvitaan vanhojen kuparikaapeliin nykyaikaistamiseen asentamalla nopeita valokuituverkkoja.

Nämä vanhentuneet tilaajayhteydet – ja niihin kuuluu laaja enemmistö Internet-yhteydestä riippuvaisista eurooppalaisista talouksista ja pienyrityksistä – ovat huippunopeiden internetyhteyksien hidaste, jossa matka tiedon valtatiellä hidastuu ryömimiseksi, ja siksi ylistän sitä, että parlamentti pyrkii rohkaisemaan infrastruktuurikilpailua, joka koskee seuraavan sukupolven verkkoonpääsyä edistämällä ennakoivasti niiden

kaapelikanavien jakamista, joissa on uudet kuidut, sekä uusia laitteita koskevien riskien jakamista. Nämä ponnistelut ovat myönteisiä, ja ne ovat yhdenmukaisia sen suosituksen kanssa, jota parhaillaan valmistelen antaakseni tästä aiheesta opastusta kansallisille sääntelyviranomaisille.

Näiden huippunopeiden internetyhteyksien hidasteiden ajanmukaistamisesta ei saa kuitenkaan tulla uutta ja kestävää pullonkaulaa tulevaisuuden kilpailulle, ja meillä on paljon todisteita siitä, että kuituun siirtyminen vaikeuttaa vaihtoehtoisten sijoittajien liiketoimintaa, koska kuitua koskeva eriyttäminen ei ole tällä hetkellä teknisesti tai taloudellisesti mahdollisesti, mikä tarkoittaa, että vaihtoehtoisten operaattoreiden on investoitava omaan kuituunsa tai käytettävä vakiintunutta bittivirtapalvelua.

Meidän on kohdattava tosiasiat: monilla maantieteellisillä alueilla, joilla infrastruktuurikilpailu ei osoittautu mahdolliseksi, asianmukainen sääntely on edelleen ainoa tapa pitää kilpailu hengissä. Kilpailu alentaa hintoja, parantaa palvelujen laatua ja tuo enemmän valinnanvapautta, joten kuluttajat ovat todellisia voittajia.

Mutta en huijaa itseäni. Voin nähdä, että parlamentti jakaa nämä huolet. Valinnanvapauden on oltava todellinen, kuluttajia on kannustettava hyötymään mahdollisimman paljon kilpailusta, ja heille on annettava välineet, joita he tarvitsevat ollakseen ajan tasalla. Tämän takia parantuneet valmiudet toimittajan vaihtamiseen ovat tärkeitä. Pidän myönteisenä parlamentin tukea sille, että valmius numeron siirtämiseen yhdessä päivässä on varmistettava. Jos se voidaan Australiassa tehdä kahdessa tunnissa, yhden päivän pitäisi olla täysin mahdollista Euroopassa.

Pidän myös myönteisenä selkeyttä, jota parlamentti on lisännyt muutoksilla kuluttajien tiedotuksen parantamiseen, jotta kuluttajat tietävät todella, mitä palveluja he palveluntarjoajiltaan saavat, ja jotta he voivat tehdä hyödyllisiä vertailuja. Tämä avoimuuden lisääntyminen tukee myös Internetin avoimia rakenteita, joita me korostamme, joita me haluamme ja joita me puolustamme. Jos Internetiin pääsyn osalta on rajoituksia, on välttämätöntä, että kuluttajille tiedotetaan selkeästi, mitä kyseiset rajoitukset ovat, ja olen tyytyväinen nähdessäni, että sekä komissio että parlamentti ovat yksimielisiä näistä kohdista.

Minun on kuitenkin vaikeampi ymmärtää, miksi parlamentti on muuttanut tekstiä siten, että tilaajia ei rohkaista ja heille ei tiedoteta samalla tavalla, kun kyse on heidän henkilötiedoistaan. Tiedän, että parlamentti suhtautuu hyvin vakavasti kuluttajien ja kansalaisten perusoikeuksien suojeluun, ja siksi olen niin yllättynyt siitä, että komission ehdotuksessa esitettyjä vaatimuksia rikkomisen ilmoittamisesta heikennetään nyt käsiteltävinä olevilla muutoksilla.

Oletustilanteen pitäisi olla se, että tilaajat tietävät henkilötietojaan koskevan suojan rikkomisesta, jotta he voivat ryhtyä varotoimenpiteisiin, eikä palveluntarjoajan määritettäväksi voida jättää sitä, aiheuttaako rikkomus todennäköisesti haittaa tilaajalle – tilaajaa ja hänen omia tietojiaan on suojeltava. Miten palveluntarjoaja voi esimerkiksi tietää, miten arkaluontoista kyseinen tieto on yksittäistapauksissa? Kehottaisin siksi parlamenttia harkitsemaan uudelleen kantaansa tähän kysymykseen.

Lopuksi taajuuksista: Minun ei tarvitse vakuuttaa parlamenttia tämän aiheen merkityksestä. Siksi komissio pitää myönteisenä taajuuskysymystä koskevan keskustelun politisointia. Tämä keskustelu kattaa paljon enemmän kuin teknisen tason. Vaikka siinä ollaan edelleen suuresti kiitollisuudenvelassa radiotaajuuskomitean tekemälle ankaralle työlle ja sen tuottamille ratkaisuille, radiotaajuutta koskevan päätöksen ansiosta on myös saavutettu paljon. Meidän pitäisi säilyttää se. Mutta parlamentti on oikeassa: suuremman edistys saavuttaminen riippuu poliittisen tason sisällyttämisestä tähän prosessiin, jotta panoksista voidaan keskustella asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden välisellä tehokkaammalla – eli paremmin koordinoitulla – toimintatavalla luodaan mahdollisuudet kaikkia hyödyttävään tilanteeseen, jossa yhteiskuntaan ja kulttuuriin liittyvien tavoitteiden saavuttaminen yhdistetään Euroopan taloudelle koituvaan suureen hyötyyn.

Taajuusylijämän parasta mahdollista hyödyntämistä ja muita tähän liittyviä kysymyksiä koskeva merkittävä edistys voidaan taata vain strategialla ja merkittävillä poliittisilla päätöksillä, joista sekä parlamentti että neuvosto ovat yksimielisiä. Joten komissio tukee parlamentin oikeutettua tavoitetta laajemmasta osallistumisesta taajuuspolitiikan säätämiseen ja hyväksyy periaatteessa parlamentin ehdottamat muutokset.

Neuvostolla on tietysti sanansa sanottavana. Haluan viestittää, että komissio tukee parlamenttia tässä keskustelussa ja auttaa neuvostoa pääsemään sopimukseen parlamentin kanssa.

PUHETTA JOHTI*varapuhemies* **Martine ROURE**

Catherine Trautmann, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoiset ministerit, hyvät naiset ja herrat, jotta käsiteltävänämme oleva sääntelypuitteiden uudistus olisi perusteltu, siitä on seurattava kourautuntuvia tuloksia sekä kuluttajille hinnan, saatavuuden ja yhteysnopeuden osalta että yrityksille oikeudenmukaista kilpailua, uusia investointeja ja kilpailukykyä koskevien mahdollisuuksien osalta.

Mukana olevien sidosryhmien suuri määrä tarkoittaa, että pelissä on erilaisia ja jopa ristiriitaisia etuja. Omalta osaltani pidin jo varhaisesta vaiheesta lähtien tärkeänä kaikkien osapuolien kuuntelemista ja myös sitä, että yrityksille ja kuluttajille annetaan oikea-aikainen ja luotettava viesti heidän luottamuksensa voittamiseksi tai sen voittamiseksi uudelleen.

Sähköinen viestintä on todellinen mahdollisuus Euroopan kasvulle. Ala muodostaa kolme prosenttia Euroopan BKT:stä. Meidän on edelleen voitava hyödyntää EU:ssa täysimääräisesti näiden mahdollisuuksien etuja investointien ja palvelujen kehittämisen osalta. Tämä edellyttää kilpailua, mutta ei pelkästään sitä. On toteutettava toimenpiteitä vastuullista ja kestävästä kehitystä edistävien olojen luomiseksi, toisin sanoen rakennettava ekosysteemi sellaiselle tietoon perustuvalle taloudelle, jollaisen me kaikki haluamme.

Meidän on nyt pidettävä tieto- ja viestintätekniikkaa resurssina. Asia koskee siksi sekä julkista että yksityistä sektoria, ja se edellyttää, että tuemme joustavia sääntöjä ja kaikkien sidosryhmien vastuuta sääntelyviranomaisten ja komission paremman yhteistyön avulla samalla tavoin kuin operaattorit ja kuluttajat tekevät yhteistyötä sopimuksen perusteella.

Haluaisin, että seuraavaa neljää tärkeintä alaa vahvistettaisiin: Ensinnäkin kuluttajapalvelu saatavuuden – verkkojen laajemman alueellisen käyttöönoton avulla – oikeudenmukaisten hintojen ja laadun osalta, toiseksi alan kestävä toiminta työpaikkojen luomisen ja innovaatioiden kannustamiseksi, koska myös tekninen edistys alentaa tehokkaasti hintoja, kolmanneksi pienten ja suurten yritysten kilpailukyky EU:n jäsenvaltioiden kestävässä kilpailun ja tarvittavien investointien varmistamiseksi erityisesti kuituoptiikassa, minkä avulla voimme kilpailla tehokkaammin maailmanlaajuisilla markkinoilla, ja lopuksi oikeusvarmuus – tarve varmistaa järjestelmän luotettavuus antamalla vastuuta mukana oleville ja kannustamalla keskinäistä yhteistyötä erityisesti sääntelyviranomaisten välillä mutta myös sääntelyviranomaisten ja komission välillä.

Panin tyytyväisenä merkille, että teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta hyväksyi tämän perusteella kompromissiehdotukseni – usein suurella enemmistöllä – ja haluaisin kiittää kollegoitani siitä, että he olivat niin auliisti saatavilla joskus sangen tiukoista aikatauluista huolimatta, minkä ansiosta pystyimme noudattamaan aikataulua ja saavuttamaan tavoitteen tämän asetuksen tarkistamisesta ennen nykyisen parlamenttikauden loppua. Tämä on tulosta yhteisistä ponnisteluista.

Minusta henkilökohtaisesti tuntuu, että alalla on yleisesti suhtauduttu myönteisesti näihin suuntaviivoihin, ja toivon, että kumppanimme neuvostossa tekevät samoin. Olen kuunnellut tarkkaan Luc Chatelia ja Eric Bessonin ja heidän näkemyksiään sekä komission jäsentä Redingia, ja haluaisin kiittää heitä asiantuntevista ja yleisesti myönteisistä kannoista.

Palatakseni takaisin edelleen keskustelun aiheena oleviin kohtiin, haluaisin puhua korjaavista toimista.

Puuttumatta kansallisten sääntelyviranomaisten valtuuksiin on syntynyt yksimielisyys siitä, että EU:n tason korjaavia toimia on sovellettava yhtenäisemmin. Yksimielisesti – tai miltei yksimielisesti – on kuitenkin torjuttu komission ehdotus siitä, että sen pitäisi saada veto-oikeus korjaavien toimien suhteen. Mietinnössäni esitettyjen mekanismien nojalla kullakin elimellä on laillinen asemansa. komissio voi esittää epäilyjä korjaavasta toimesta, mutta se ei voi täysin torjua sitä, ellei myös BERT ilmaise siitä kielteistä kantaa. Sitä vastoin, jotta toimintojen eriyttämisestä voitaisiin säätää korjaavana toimenä, komission ja BERTin pitäisi olla asiasta yksimielisiä. Tällaisen rajoituksen myötä kyseinen eriyttäminen olisi kourautuntuva uhka, mutta siitä ei kuitenkaan voitaisi säätää kevyesti.

Radiotaajuuksien osalta ehdotuksissamme pyritään näiden niukkojen resurssien joustavampaan mutta kohtuulliseen ja oikeasuhtaiseen hallintoon ja samalla esitetään toimia, joilla pyritään parantamaan taajuushallintoa. Olennainen osa meille on aito eurooppalainen taajuuspolitiikka, joka voitaisiin heti paketin hyväksymisen jälkeen esittää varhain seuraavalla parlamenttikaudella pidettävässä tärkeässä konferenssissa.

Uusia verkkoja ei käsitelty ollenkaan tai käsiteltiin vähän komission ehdotuksessa, vaikka Eurooppa on jo mukana tässä teknisessä vallankumouksessa. Meistä tuntui, että oli ensisijaisen tärkeää antaa jäsenvaltioille

ja sääntelyviranomaisille välittömästi suuntaviivat ja välineet, joita ne tarvitsevat kannustaakseen investointeja ja tarvittaessa hallitakseen näiden verkkojen käyttöönottoa. Siksi tunnustettujen asiantuntijoiden paneeli vahvisti ehdotuksemme juuri ennen kesäloomia.

Viimeinen kysymys on tullut esiin hieman liian myöhään: teollis- ja tekijänoikeuksien suojele. On valitettavaa, että tämä keskustelu on tullut esille tässä vaiheessa televiestintäpaketin tarkistamista. Minun mielestäni ei olisi asianmukaista keskustella nyt mekanismeista, joilla taataan teollis- ja tekijänoikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen.

Haluan vain sanoa, että toivon, että pystymme saattamaan tämän paketin tarkistuksen loppuun ilman liiallista painetta ja tämän, vaikkakin tärkeän kysymyksen häiritsemättä, koska komission tiedonannon aiheena on luova sisältö. Käsittelen jäljellä olevia kohtia niiden kahden minuutin aikana, jotka minulla on loppupuheenvuoroa varten.

Pilar del Castillo Vera, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa korostamalla sitä, mitä Luc Chatel sanoi: sähköisen viestinnän ala vastaa 25 prosentista Euroopan kasvusta ja 40 prosentista tuottavuudesta. Lyhyesti, nämä luvut vahvistavat Lissabonin ohjelmassa esitetyt lausunnot siitä, että on kehitettävä tietoon perustuvaa eurooppalaista taloutta, jossa suuri kehityksen liikkeellepaneva voima on itse asiassa sähköinen viestintä.

Komissio on osoittanut tiedostavansa ja tietävänsä tämän ehdottamalla toimia, joilla määritellään uudelleen vuonna 2002 hyväksytyt sääntelypuitteet. Sääntelyä on purettu monilla markkinoilla, ja odotettavissa on vielä joitakin merkittäviä asetuksia, joiden tarkoituksena on antaa todellinen sysäys sisämarkkinoiden kilpailukyvylle.

Keskityn kuitenkin tietysti parlamentin kantaan. Arvoisa neuvoston edustaja Luc Chatel, arvoisa komission edustaja Viviane Reding, hyvät naiset ja herrat, kyseisessä kannassa on yhteinen nimittäjä, tekijä, jonka ansiosta parlamentin kanta on mielestäni erittäin johdonmukainen, yhtenäinen ja voimakas. Parlamentin laatimien ja asiasta vastaavien valiokuntien hyväksymien mietintöjen yhteinen nimittäjä on yksinkertaisesti käsite jaetusta vastuusta.

Catherine Trautmannin mietintö perustuu jaettuun vastuuseen. Kansallisten sääntelyviranomaisten elimen perustamista koskeva ehdotus perustuu jaettuun vastuuseen. Molemmissa tapauksissa olemme kuulleet, että jaettu vastuu on väline, jota tarvitaan edelleen Euroopan sähköisen viestinnän markkinoilla, ja kaikki ehdotettu johtuu kyseisestä jaetun vastuun käsitteestä, liittyypä se komission ja kansallisten sääntelyviranomaisten lautakunnan eli BERTin välillä jaettujen sääntelyoikeuksien vuorovaikutukseen tai BERTin järjestämiseen ja rahoitukseen.

Koska aika on vähissä ja koska keskustelut ovat jo olleet pitkiä ja jatkuvat tulevaisuudessa, minun on nyt viitattava ainoastaan BERTiin. Tämä ehdotus sopii siihen, että jaetun vastuun käsitteessä ja pohjimmiltaan onnistuneiden markkinoiden kehityksessä tarvitaan edelleen hieman tukea kilpailusääntöjen täysimääräiseksi noudattamiseksi, ja se koskee lautakuntaa, joka perustuu komission ja jäsenvaltioiden sääntelyeliminä tekemään yhteistyöhön. Tämän ja nykyisen tilanteen perusteella elimen velvollisuudet ja sen rakenne, vastuu, vastuuvastuu ja rahoitus määritellään paremmin.

Ja tämän takia haluaisin sanoa, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, arvoisa Luc Chatel, että yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden säilyttäminen on ensisijaisen tärkeää. Ehdottamani ja kannattamani lautakunnan yhteisrahoitus vastaa jaetun vastuun käsitettä, joka on kaikkien parlamentin tekemien ehdotusten selkäranka, myös Catherine Trautmannin ja minun mietinnöissä.

Yhtenäistä ja johdonmukaista ei puolestaan olisi se, että tiukasti yhteisön rahoitukseen perustuva rahoitusmekanismi otettaisiin käyttöön takaoven kautta. Se ei olisi johdonmukaista ehdotuksen lopun kanssa, ja se aiheuttaisi siksi valtavan häiriön käsitteessä ja parlamentin ehdottaman uudistuksen perusteissa.

Olen vakuuttunut siitä, että sekä parlamentti että komissio kuin neuvostokin pyrkivät saavuttamaan samat tavoitteet, sen me olemme osoittaneet, ja kehotankin jatkamaan meillä tähän mennessä ollutta tasapainoa ja erinomaista ymmärrystä, jotta voimme jatkaa tällä tiellä. Ala, josta keskustelemme, on sen arvoinen.

Patrizia Toia, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, televiestinnän maailmassa kaikki välineet, joiden avulla voidaan lähettää ääntä, tietoa ja kuvia, ovat arvokkaita resursseja. Tämän takia ajatus siitä, että muutaman vuoden kuluttua on saatavilla huomattava, ellei jopa valtava määrä radiotaajuuksia, toisin sanoen uusia taajuuksia uusiin käyttöihin, on valtava sosiaalinen ja kulttuurinen mahdollisuus sekä

taloudellinen ja kaupallinen mahdollisuus: joku on jo itse asiassa jopa määrittänyt taajuusylijäämän kaupallisen arvon.

Tarvitsemme siksi sopivaa Euroopan unionin politiikkaa, jolla voidaan hyödyntää näitä resursseja mahdollisimman paljon, ja tehdä Euroopasta liikkeellepaneva voima eikä pelkästään kansallisten politiikkojen kokoaja. Kuten me kaikki tiedämme, maailman muissa osissa, kuten Japanissa ja Yhdysvalloissa, näitä resursseja käytetään jo hyvin tehokkaasti ja annetaan siten kyseisten alueiden liikeyrityksille etulyöntiasema.

Meillä on siksi jonkin verran aikaa sopia – tai ainakin käsitellä nopeasti – ja vaikka digitalisointi olisi vuonna 2012 loppuun saatettu – päivämäärä, jota pitäisi noudattaa ehdottomasti ja kattavasti – meidän on nyt viivytyksettä keskityttävä radiotaajuuksien uudistamiseen ja taajuusylijäämään.

Radiotaajuudet ovat luonnollisia ja siten julkisia resursseja. Niiden arvoa on siksi hyödynnettävä tietysti taloutta varten, mutta niillä on myös yhteiskunnallinen arvo, jota on hyödynnettävä kansalaisten hyväksi esimerkiksi takaamalla laaja saatavuus kaikille kansalaisille, myös vammaisille, viemällä laajakaistapalvelut valtiodemme syrjäisimmille alueille ja poistamaan siten digitaalisen kahtiajaon, joka on edelleen ominaista monille Euroopan osille, enkä ajattele vain maaseutua vaan myös kaupunki- ja teollisuusalueita.

Sanoin, että taajuusylijäämän osalta aika on vähissä, ja minun mielestäni meidän on käytettävä tämä parlamenttikauden loppuosa siihen, että etenemme yhdessä, jäsenvaltiot ja Euroopan unioni. Komissiolle ja neuvostolle sanoisin, että edetkää yhdessä siihen suuntaan, että yhtenäistämisen tarpeeseen vastattaisiin myönteisemmin, niin että, kuten me kaikki olemme sanoneet, voisimme käyttää taajuusylijäämää mahdollisimman hyvin ja entistä tehokkaammin. Toivomme, että Euroopan tason koordinointi on tehokasta ja että voimme esiintyä yhtenäisesti kansainvälisissä neuvotteluissa, jotka on uskoakseni aloitettu Genevessä.

Mietinnössämme esitetään monia kohtia, ja otan niistä esiin vain pari: kuten komission jäsen sanoi, tarvitaan kaikkia hyödyttävä tilanne, toisin sanoen resurssien jakaminen niin, että se tyydyttää audiovisuaalisen alan ja tiedotusvälineiden toimijoita – jotka jo ovat alalla taatakseen kulttuurin moniarvoisuuden ja puolustaakseen kulttuuri-identiteettejä – ja että vastataan televiestintäalan tarpeisiin ja tarjotaan sille riittävästi toiminta-alaa, sillä alalla on kehitettävä uusia palveluja ja monia teknologioita nykyaikaisten kuluttajien uusiin vaatimuksiin vastaamiseksi. Tämä tarkoittaa, että tiedotusvälineet ja televiestintä voivat toimia yhdessä toverillisesti tasavertaisin toimintaedellytyksin.

On kuitenkin myös kolmas osapuoli, jonka haluaisin hyötyvän toisten lailla tilanteesta: nimittäin ne käyttäjät, jopa ilman lisenssiä toimivat käyttäjät, joita hyväntekeväisyyselimet, paikalliset järjestöt, pienet yhteisöverkot ja yleishyödylliset yhdistykset edustavat. Toinen kohta, johon päätän puheenvuoroni, arvoisa puhemies, on se, kuten neuvoston edustajat myös sanoivat, että parlamentissa ja eri jäsenvaltioiden välillä on erilaisia näkemyksiä, ja se koskee tämän alan eri viranomaisten välisen yhteistyön tasoa.

Minun mielestäni toisaalta – ja tästä parlamentissa on yhteisymmärrys – meidän on kunnioitettava jäsenvaltioiden vastuuta taajuuksien jakamisessa, mutta meidän on myös arvioitava yhdessä ratkaisevaa tarvetta yhtenäistämiseksi, koska meidän kaikkien pitäisi tietää, että jos laiminlyömme yhtenäistämisen, jos laiminlyömme koordinoimisen ja laiminlyömme yhteisten päätösten tekemisen, taajuuksien taloudellinen ja yhteiskunnallinen arvo vähenee. Ajattelen mielessäni GSM:n onnistunutta ja onnellista lopputulosta.

Eri valtioissa kansallisten hankkeiden osana mietinnössämme tarkoitetusta ylijäämästä tehtyjen kustannus-hyötyanalyysien perusteella ja jäsenvaltioissa järjestettävien mahdollisimman laajojen keskustelujen, joihin sekä operaattorit että yleisö osallistuvat, perusteella uskon, että suurella annoksella Euroopan tason vahvaa poliittista tahtoa me kaikki voimme lopulta tunnustaa lisäarvon, joka saadaan hallinnoimalla Euroopan laajuisesti näitä resursseja, jotka minun mielestäni tarjoavat Euroopalle sekä yhteiskunnallisen että taloudellisen haasteen.

Malcolm Harbour, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, minulle on suuri ilo ja kunnia olla täällä toisen kerran esittelijänä, koska olin tätä direktiiviä koskevan mietinnön esittelijänä vuonna 2001. On myös ollut ilo ja kunnia työskennellä kollegoideni Catherine Trautmannin ja Pilar del Castillo Veran kanssa, sillä tämä on ollut yhteinen ponnistus. Tämä on paketti.

Kuten komission jäsen sanoi, se on ollut tärkeä saavutus. Me haluamme uudistaa ja parantaa kuluttajien oikeuksia, jotta heillä olisi tietoa ja jotta he voisivat hyödyntää saatavilla olevia tarjouksia ja jotta innovaatioita voitaisiin kannustaa.

Tarvitsemme tietysti toimivan rakenteen, ja haluaisin muistuttaa komission jäsentä siitä, että tämä parlamentti puolusti 7 artiklan mukaista komission asemaa. Me tuimme kyseistä asemaa, tuohon aikaan neuvostoa

vastaan. Kukaan ei tiedä tätä parlamenttia paremmin oikean tasapainon saavuttamisen merkitystä, mutta ryhmän asemaa tarkasteltaessa sanoisin melkein, että pelkän johdonmukaista asetusten täytäntöönpanoa koskevan kansallisen tason vastuun ottamisen sijasta sääntelyviranomaisten olisi aika ottaa osansa yhteisön politiikkaa koskevasta työstä. Minun mielestäni kaikki mihin päädyimme, toimii vain, jos niillä on sormensa pelissä – annan teidän itse päätellä, mitä sillä tarkoitan!

Haluan kiittää kaikki ryhmän jäseniä, jotka työskentelivät kanssani tämän direktiivin parantamiseksi. Kiitän sekä ministeriä että komission jäsentä heidän ystävällisistä huomioistaan esittämistämme parannuksista. Tämä on yhdistelmä käyttäjien oikeuksista ja sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivistä tehtyä työtä.

Tässä parlamentissa vastuu tietosuojasta ja täydentävä asiantuntemus on kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa. Minun mielestäni oli virhe liittää nämä kaksi yhteen, mutta uskon, että olemme suoriutuneet siitä menestyksekkäästi. Kollegani Alexandro Alvaro vastaa kyseisistä näkökulmista, ja komission jäsenen pitäisi kiittää häntä tietojen loukkaamista koskevan ilmoituksen toiminnan perusteellisesta selvittämisestä, koska oli täysin kohtuutonta, että komissio lähetti meille ehdotuksen, jossa kaikki täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohdat oli siirretty valiokunnalle. Ne ovat suuria poliittisia päätöksiä. Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että meillä on vielä jonkin verran työtä tehtävänä, mutta teidän pitäisi ehdottomasti kiittää häntä siitä, että hän teki kyseisen työn puolestanne.

Minä olen puolestani pettynyt siihen, että koko yleispalveluja koskeva näkökulma käsitellään myöhemmin. Teemme tämän kahdessa otteessa. Odotamme pian valmistuvaa kertomustanne. Olen hyödyntänyt mahdollisimman paljon käyttäjien oikeuksia koskevia näkökulmia, mutta työtä on silti vielä jäljellä. Tällä tarkoitan sitä, että tahdomme tiedostavien ja asiantuntevien kuluttajien tekemän päätöksensä sillä perusteella, että heillä on mahdollisimman tarkat tiedot hinnoista, palveluista, mahdollisista rajoituksista ja siitä, sisältyvätkö käsipuhelimen kustannukset pidempään sopimukseen. Haluamme, että he pystyvät tekemään ostoksia helposti ja että he voivat siirtää numeronsa nopeasti, ja olen iloinen, että tuette meitä tässä kohdassa. Haluamme myös, että he pystyvät lukemaan koko sopimuksen ja että sopimusta ei mitenkään käytetä rajoituksena, kun he yrittävät vaihtaa sitä.

Me haluamme tarkastella myös kuluttajien oikeuksia. Heillä on oikeus tietosuojaan. Heillä on oikeus turvallisiin ja saatavilla oleviin verkkoihin. Heillä on oikeus verkkoihin, joissa operaattorit eivät kilpailun vastaisesti estä tarjoamasta tiettyä sisältöä tai palvelua. Me kannatamme ajatustanne palveluvelvoitteen uusista piirteistä, ja mielestäni olemme edistäneet sitä. Tämä on erittäin tärkeä oikeus. Kuluttajilla on oikeus korkealaatuisiin yleisiin hätäpalveluihin ja soittajan sijaintia koskeviin palveluihin. Erityisesti vammaisilla käyttäjillä on myös oikeus kyseisiin palveluihin ja parempiin palveluihin.

Minun mielestäni kuluttajilla on myös oikeus saada tietoa tietyistä vaikeuksista, joita he saattavat kohdata, olivatpa ne sitten mahdollisuus tekijänoikeuden rikkomiseen, mahdollisuus luvattomaan käyttöön tai esimerkiksi mahdollisuus ostaa terveyttä vahingoittavia tuotteita, kuten väärrennettyjä lääkkeitä. Miksi emme vaatisi, että sähköisten palvelujen tarjoajat välittävät yleispalvelun viestejä samalla tavalla kuin televisiokanavilla tehdään tällä hetkellä? Tästä me puhumme, hyvät kollegat. Emme puhu tästä mekanismina tekijänoikeuden vahvistamiseen, mikä on kansallisten hallitusten vastuulla, vaan puhumme kuluttajien elämän helpottamisesta ja parantamisesta.

Arvoisa komission jäsen, meillä on jonkin verran työtä tehtävänä, mutta olen tyytyväinen voidessani sanoa, että minulla on yhteisymmärrys suuresta kompromissipaketista ja että olen vakuuttunut sen hyväksymisestä. Odotan innokkaasti työskentelyä puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa, jotta voimme noudattaa kunnianhimoista aikataulua, sillä meidän on noudatettava sitä Euroopan vuoksi.

Jutta Haug, budjettivaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, budjettivaliokunnan kiinnostus sähköistä viestintää koskevaan lainsäädäntöön, niin kutsuttuun televiestintäpakettiin, keskittyy luonnollisesti Euroopan unionin talousarvion kuluja koskevaan osaan. Meitä kiinnostaa toisin sanoen virasto – komission ehdottama Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomainen, jonka kollegamme asiasta vastaavassa valiokunnassa ovat nimenneet uudelleen televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten elimeksi BERTiksi.

Meillä ei tällä hetkellä yksinkertaisesti ole alaotsakkeen 1b nojalla tarpeeksi rahaa tälle virastolle kummassakaan muodossa. Tämän takia pidämme hyvin myönteisenä sitä, että asiasta vastaava valiokunta on sisällyttänyt tarkistuksemme mietintöönsä ja että se ehdottaa rakennetta, joka rasittaa talousarviotamme vähemmän. Meidän kaikkien on kuitenkin työskenneltävä yhdessä, jotta voimme varmistaa, että teemme BERTistä Euroopan unionin elimen ja että sen valvonta säilyy Euroopan parlamentilla. Minun on muistutettava

parlamentille, että toimielinten sopimuksen 47 artiklan nojalla parlamentin ja neuvoston on tehtävä sopimus BERTin rahoittamisesta.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisa puhemies, ensimmäistä osaa – sääntelyn parantamista – koskevan talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijana jätän parlamentille kirjallisen lausuntoni, mutta haluaisin kiinnittää erityistä huomiota kolmeen kohtaan. Ensimmäinen on kuituoptisten verkkojen eli seuraavan sukupolven verkkojen edistäminen ja kehittäminen. Näiden verkkojen edistämiseksi on kiinnitettävä huomiota uusien laitteiden rahoitusta koskevien riskien jakamiseen ja kaapelikanavien jakamiseen. Televiestintäyhtiöiden lisäksi muut julkiset yritykset on myös otettava mukaan kaapelikanavien jakamiseen.

Toinen kohta – ja tätä on jo sivuttu – on se, että komission keskittämistä, jota edistetään viranomaisella, veto-oikeudella ja komitologiamenettelyllä, on vastustettava lujasti. Kolmanneksi, taajuuksien tarkasta jakamisesta ei pitäisi säätää ennen kuin moniin alustaviin kysymyksiin on saatu vastaus. Onko EU vastuussa? Miltä osin se on toimivaltainen? Mikä on taajuusyliäärän todellinen laajuus? Mikä on erityisten jakelumallien vaikutus?

Langattomien mikrofonijärjestelmien kaltaisia toissijaisia palveluja ei saa vaarantaa, koska kyseisillä järjestelmillä vastataan olympialaisten kaltaisten tapahtumien tärkeimmistä lähetyksistä. Tämän takia erikoistuneiden elinten nykyisten tutkimusten tulokset on otettava huomioon radiotaajuuksien jakelua koskevassa poliittisessa päätöksentekoprosessissa.

Toivon, että sitten voimme yhdessä tuottaa eurooppalaista lisäarvoa kaikille sidosryhmille.

Gunnar Hökmark, *talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan valmiudet toimia johtajana televiestinnän ja langattoman Internetin alalla riippuvat siitä, miten avoimia olemme uusille innovaatioille ja uusille palveluille.

Tästä näkökulmasta olisi vaarallista yrittää puolustaa vanhoja rakenteitamme ja vanhoja toimijoitamme. Meidän on avauduttava, ja siksi on niin tärkeää käyttää taajuusyliäärää siten, että kaikki taajuudet vapautetaan uusille palveluille ja uusille mahdollisuuksille, mutta samalla myös puolustetaan vanhoja lähetystoiminnan harjoittajia ja niiden nykyisiä palveluja.

Mahdollisuus kehittää eri palveluja kaikissa taajuuksien osissa on vapautettava. Vaikka infrastruktuurikilpailua ei vielä olisikaan, meidän on varmistettava, että toiminnan eriyttämisen ansiosta kilpailu on todellista.

Robert Goebbels, *talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin näiden kuudenkymmenen sekunnin aikana tehdä muutamia lyhyitä huomioita arvoisan kollegani Bernard Rapkayn puolesta. Erityisesti meille sosiaalidemokraateille televiestintäpalvelujen moitteettomasti toimivien sisämarkkinoiden luominen on hyvin tärkeä painopisteala. Me pidämme myönteisenä komission aktiivisuutta tällä alalla. Kuluttajia on erityisesti suojeltava suurten operaattoreiden harjoittamalta räikeältä vallan väärinkäytöltä. Maksujen alentamiseen on selvästi vielä paljon mahdollisuuksia. Komission verkkovierailuja koskevat aloitteet osoittavat, että myös markkinataloudessa puuttuminen hintojen määrittämiseen on välttämätöntä. Me näemme mieluummin komission näkyvän käden kuin tunnemme markkinoiden näkymättömän käden, joka on usein taskuvarkaan käsi kuluttajan lompakossa.

talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (FR) Arvoisa puhemies, lopetan kiittämällä kaikkia esittelijöitä ja erityisesti Catherine Trautmannia, joka on tehnyt suunnattoman työn, jonka ansiosta voimme odottaa huomenna hyvin suurta enemmistöä.

Sophia in 't Veld, *talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (NL) Arvoisa puhemies, paketti itsessään sisältää järkeviä ehdotuksia kuluttajien oikeuksien ja yksityisyyden suojelemiseksi, mutta valitettavasti se ei ole johdonmukainen, joten se luo oikeudellista epävarmuutta sekä liikeyrityksille että kuluttajille, koska soveltamisala on täysin epäselvä.

Minusta tuntuu, että komissio on antanut pikemmin sisäisten toimielinrakenteiden ja oikeusperustan kuin tosiasioiden johdattaa itseään, koska mistä me oikeastaan tarkalleen ottaen puhumme? Onko kyse puhelinjärjestelmistä? Se on varmasti täysin vanhanaikaista! Vai onko kyse matkapuhelimista? Mikä Skype sitten on? Mitä ovat puhelinmaksujärjestelmät? Ovatko ne myös televiestintää? Entä RFID-verkot? Se ei ole selkeää. Miksi on sääntöjä niiden rikkomusten raportoinnille, jotka koskevat televiestintää ja Internet-palveluntarjoajia, mutta ei esimerkiksi pankkeja, vakuutusyhtiöitä ja sosiaalipalveluja, jotka käyttävät usein samoja tietoja? Mitä, jos jokin toinen taho käyttää yhden yrityksen keräämiä henkilötietoja, esimerkiksi

hallituksen osastot, poliisi, oikeusviranomaiset, kuten tietosuojadirektiivissä on säädetty? Kuka silloin on vastuussa kyseisistä tiedoista? Mitä hyötyä siitä on kansalaiselle? Kenen puoleen voin kansalaisena kääntyä?

Lopuksi on sanottava, että minun mielestäni meidän pitäisi kiireellisesti tarkastella yhdessä Yhdysvaltojen kanssa tämän alan transatlanttisia ja kansainvälisiä normeja.

Reino Paasilinna, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisat ministerit ja arvoisat komissaarikollegat, erityisesti rouva Trautmann, nyt on kysymys oikeastaan tietoyhteiskunnan ihmisoikeuksista, joita parannamme päämääränä demokratia ja hyvä liiketoiminta. Parannus on siis välttämätöntä ja parannamme yksityisyyden suojaa ja turvallisuutta, kuten roskapostikysymystä. Vaadimme julkisuusperiaatetta ja säädämme palvelujen saatavuudesta, joka ei ole vähäinen asia, huokea hinta on välttämätöntä ja esimerkiksi laajakaista kaikille on kansalaisoikeus. Vanhusten ja vammaisten asemaa olemme erityisesti nyt vahvistaneet, ja se on minusta inhimillinen ja oikea tavoite.

Toiseksi verkkoihin on saatava kilpailua ja estettävä se, että operaattorit estävät kilpailua. Sen sijaan sitä pitäisi lisätä eikä sellaisia päätelaitteita saa tehdä, joilla voidaan kuunnella vain yhtä operaattoria. Sehän olisi yhtä hullua kuin radio, jossa olisi vain yksi asema.

Broadcastereille on taattava nyt ja aina omat taajuudet, koska niillä ei ole koskaan rahaa osallistua huutokauppaan. Se on oikeastaan tietoyhteiskunnan vahva perusta, ja se meidän täytyy aina säilyttää. Siitä huolimatta tarvitsemme toimintatilaa 3G:lle, ja sitä järjestetään. On myös varauduttava siihen, että uusille tekniikoille ja uusille innovaatioille on tilaa.

Ja vielä lopuksi: mitä oikeudenmukaisempi, mitä kehittyneempi teknisesti ja taloudellisesti Eurooppa on, sitä paremmin me pärjäämme niin demokratiana tietoyhteiskunnassa kuin yhteisönä, joka täyttää Lissabonin tavoitteet, jotka tällä hetkellä tuntuvat kaukaisilta. Se on meidän käsissämme ja tässä on sellainen lakipaketti, joka on askel oikeaan suuntaan.

Marian Złotea, *IMCO-valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa komission jäsen, arvoisat ministerit, haluaisin onnitella televiestintäpakettia koskevaan työhön osallistuneita esittelijöitä.

Minun mielestäni Catherine Trautmannin mietinnön kanta on tasapainoinen, ja tuen ehdotettuja kompromissitarkistuksia. Olen myös iloinen, että tietyt tarkistukset hyväksyttiin, erityisesti ne, jotka koskevat taajuuksien yhtenäistämistä sekä tiettyjä maailmanlaajuisiin televiestintäpalveluihin liittyviä toimenpiteitä.

Euroopan talouskasvu ja kuluttajien hyvinvointi edellyttävät, että televiestintäala on dynaaminen ja kilpailukykyinen. Kilpailukykyisillä markkinoilla on saatavilla laajakaista, uudet markkinoille tulijat ovat lisänneet nopeutta ja innovatiivisia palveluja.

Televiestintäpaketin puitedirektiivissä pitäisi keskittyä investointien lisäämiseen, ja meidän pitäisi myös ottaa huomioon seuraavan sukupolven verkot, ja kuluttajilla pitäisi olla monipuolisempia vaihtoehtoja, jotka johtavat heitä hyödyttäviin matalampiin kustannuksiin ja parempiin palveluihin.

Lopuksi haluaisin ilmaista luottamukseni niihin muutoksiin, jotka aiomme esittää televiestintäpakettiin, joka hyödyttää kuluttajia ja tarjoaa heille laajemmat, edullisemmat ja monipuolisemmat palvelut.

Edit Herczog, *sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Voimme turvallisesti sanoa, että unionia voidaan kiittää sähköisen viestinnän alalla viime vuosikymmenen aikana saavutetuista onnistumisista. Sen lisäksi on kuitenkin vielä jotakin rajatylittäviä ongelmia ja epätasa-arvoisuutta, jotka liittyvät laajakaistan saatavuuteen, digitaalisen yhteiskunnan ja palvelujen leviämiseen. Jos todella haluamme ”yhtenäismarkkinat”, niille on luotava olosuhteet.

Muutaman viime kuukauden aikana käytyjen keskustelujen tuloksena äänestimme BERTin perustamisen puolesta, koska sillä yksinkertaistettaisiin kansallisten sääntelyviranomaisten yhteistyötä ja taattaisiin todellinen osallistuminen. Meidän mielestämme BERTin pitäisi yhä olla vastuuvollinen ja avoin suhteessa Euroopan unionin toimielimiin. Edellytys tälle on kuitenkin yhteisön rahoitus. Jäsenvaltioiden yhteisrahoitus saattaisi taata suuremman riippumattomuuden ja tehokkuuden, mutta niin ei ole: siirtäisimme kyseisen järjestön pois Euroopan unionin ja Euroopan parlamentin valvonnasta. Me emme voi edistää tätä. Meidän on komission kanssa jatkettava taistelua kuluttajien etujen suojelemiseksi, jotta heidän tarvitsisi vastata koko ajan laajenevien uusien teknologioiden kustannuksista vain, kun se on tarpeellista, ja jotta kuluttajia ei myöskään voitaisi verkkovierailujen tapaan huiputtaa laskutuksella. Kiitos.

Manolis Mavrommatis, *kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (EL) Arvoisa puhemies, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelijana haluaisin huomauttaa, että tekijöiden teollis- ja tekijänoikeuksia on käsiteltävä tasa-arvoisina perusoikeuksina.

Kaikkien meidän, erityisesti lainsäätäjien, olisi pidettävä mielessä, että jos älyllistä luovuutta ei suojella ja jos henkilötietojen suojelun nojalla rikotaan tekijöiden laillisia oikeuksia, myös käyttäjien saatavilla olevaa taiteellista sisältöä rajoitetaan.

Piratismi ja musiikin ja elokuvien laitton levittäminen Internetissä ovat kiistämätöntä todellisuutta. Teknologian varjopuolena on kuitenkin se, että tekijät ovat loukattu osapuoli. Pidimmepä siitä tai emme, he ovat tarjolla olevan aineiston lähde.

Kulttuurivaliokunnan puolesta kehotan siksi kaikkia jäseniä kaikissa valiokunnissa ja poliittisissa ryhmissä suojelemaan eurooppalaista luovuutta ja turvaamaan siten uusien tiedotusvälineiden kautta saatavilla olevan taiteellisen sisällön.

Cornelis Visser, *kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (NL) Arvoisa puhemies, komission jäsen Reding on jälleen osoittanut päättäväisyytensä televiestintäpaketin osalta. Taajuusyliäämää koskevan komission ehdotuksen osalta työskentelin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta hyvin rakentavasti Patrizia Toian kanssa. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta haluaisin myös kiittää erinomaisesta yhteistyöstä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan puheenjohtajaa Angelika Niebleriä.

Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mielestä radio ja televisio ovat olennaiset tiedotusvälineet kulttuurin ja kielen levittämisessä. Siirryttäessä analogisesta televisiosta digitaaliseen taajuuksia on tällä hetkellä käytettävänä. Matkapuhelinten ja laajakaista-Internetin tarjoajat ovat hyvin kiinnostuneita kyseisistä taajuuksista. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta ei vastusta teknologisia innovaatioita, mutta se haluaa, että nykyisten käyttäjien, julkisten ja kaupallisten, oikeuksia suojellaan. Lähetysten kulttuurinen ja kielellinen moninaisuus on edelleen taattava täysimääräisesti, ja kuluttajien edut ja heidän investointinsa televisiolaitteisiin on turvattava.

Gyula Hegyi, *kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, on tärkeää korostaa, että televiestinnän kehityksessä ei ole kyse ainoastaan teknologisesta ja taloudellisesta prosessista, vaan se on myös yhteiskunnallinen tapahtuma ja kulttuuritapahtuma. Meidän pitäisi säilyttää Euroopan johtava asema tässä prosessissa ja vahvistaa sitä.

Kaksi näkökulmaa pitäisi ottaa huomioon: sähköisen viestinnän palvelujen yleinen ja demokraattinen saatavuus, mikä tarkoittaa, että kyseisten palvelujen pitäisi olla kaikkien saatavilla, ja myös periaatetta, jonka mukaan kulttuuri- ja koulutusperintöä pitäisi välittää ja kunnioittaa. Kulttuurivaliokunta on yrittänyt saada aikaan tasapainon näiden etujen välille.

Kulttuurivaliokunnan televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä BERTiä koskevan lausunnon valmistelijana keskityin vain niihin näkökohtiin, jotka kuuluvat kulttuurivaliokunnan vastuualueeseen. BERTin pitäisi olla avoin yhteyksille teollisuuteen ja kuluttajaryhmiin, mutta myös kulttuurin eturyhmiin, koska ne voivat antaa hyödyllistä ja luotettavaa tietoa kulttuuriin liittyvistä näkökohdista.

Uskon, että jos hyödynnämme televiestinnän kehitystä asianmukaisesti, koko prosessi voi auttaa tekemään Euroopasta maailman johtavan tietoyhteiskunnan – mikä on päätavoitteemme.

Ignasi Guardans Cambó, *kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin onnitella esittelijöitä heidän työstään.

Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta on alusta alkaen ottanut koko tämän asian hyvin vakavasti, koska emme voi enää antaa lainsäädäntöä sähköisestä viestinnästä tai radiotaajuuksista, jos jätämme huomiotta sen, millaista levitettävä sisältö todella on. Tätä ei voida tehdä pelkästään teknisten tai edes taloudellisten kriteerien perusteella, sillä niissä ei oteta huomioon kulttuuripolitiikan tavoitteita ja moninaisuuden turvaamista. Digitaalisen maailman todellisuus edellyttää, että työskentelemme yhdessä televisiotoiminnan harjoittajien ja sähköisten palvelujen tarjoajien kanssa ja annamme lainsäädäntöä televiestinnän sisämarkkinoilla, joista on tullut erottamaton osa audiovisuaalisia markkinoita.

Tarvitsemme myös tasapainoisen vastauksen Internetin laitonta sisältöä koskevaan ongelmaan, joka pakottaa meidät kaikki tunnustamaan oman vastuamme taistelussa, jonka on koskettava kaikkia meitä, jos haluamme, että lapsiamme ja tunteitamme kulttuuria suojellaan.

Siksi tuen kaikkia näitä tekstejä niiden nykyisessä muodossa, ja toivon, että vääriin tietoihin perustuva ulkoinen paine ei turmele keskusteluumme ja lopullista äänestystä.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin puitelainsäädäntö televiestinnästä annettiin 1990-luvulla, ja sillä vapautettiin tehokkaasti kansalliset markkinat valtion monopoleista. Se johti kilpailevien operaattoreiden tarjoaminen puhelujen hintojen huomattavaan laskuun. Viime vuosina viestintäteknologia on kokenut vallankumouksellisia muutoksia: matkapuhelimet ja Internetin ja langattomien verkkojen kehitys ovat muuttaneet televiestinnän täysin. Näiden muutosten, myös sosiaalisten vaikutusten, on näyttävä EU:n lainsäädännössä.

Eurooppalaisista noin 15 prosenttia on vammaisia, ja vuoteen 2020 mennessä iäkkäät ihmiset muodostavat 25 prosenttia yhteiskunnasta. Juuri näille ihmisille, joilla on erityistarpeita, pitäisi tarjota helpompi pääsy televiestintäpalveluihin. On välttämätöntä varmistaa maksuton pääsy yhteiseen hälytysnumeroon 112 kaikille unionin ihmisille, myös Internet-puhelintekniikan käyttäjille, sekä muihin sähköisiin ääniviestintäpalveluihin. Kuluttajilla on lisäksi oikeus saada täysimääräisesti tietoa sekä tietyn palvelun käytöstä johtuvista oikeudellisista velvoitteista, esimerkiksi tekijänoikeuksien kunnioittamisesta, sekä oikeudellisesti säädettyistä rajoituksista. Avain parempaan kuluttajansuojaan on ennen kaikkea kansallisten sääntelyviranomaisten elinten vastuualueiden tarkka määrittäminen suhteessa kuluttajien oikeuksien päivittämiseen harjoittamiseen.

Manuel Medina Ortega, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (ES) Arvoisa puhemies, esittelijä Catherine Trautmann on sanonut, että teollis- ja tekijänoikeuksia ei pitäisi käsitellä tässä keskustelussa. Olen hänen kanssaan samaa mieltä, koska uskon, että teollis- ja tekijänoikeuksien suojeleminen, samoin kuin yksityisyydensuoja ja muut oikeudelliset käsitteet, on jo määritelty muissa oikeudellisissa puitteissa.

Nyt pitäisi kuitenkin panna merkille, että teollis- ja tekijänoikeuksien suojeleminen on edelleen tärkeää sisällön päivittämisen osalta. Televiestintää on kuvailtu supervaltatieksi, jolla kaikki voivat liikkua vapaasti. Mutta jos joku tekee rikoksen moottoritiellä, poliisi puuttuu asiaan. Ei voida varastaa autoa, ajaa sitä moottoritiellä, ja sitten, kun poliisi puuttuu asiaan, sanoa, että moottoriteillä vallitsee vapaa liikkuvuus.

Minun mielestäni parlamentin kannalta on tärkeää, että tuomme julki teollis- ja tekijänoikeuksien suojelun merkityksen, tuomme julki yksityiselämän suojelun, tuomme julki jopa ihmisten oikeuden yksityisyyteen, sillä se on oikeus, jota suuret televiestintäyhtiöt tällä hetkellä rikkovat.

Alexander Alvaro, *kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisa puhemies, minulle kävisi hyvin, jos antaisitte minun puhua yhtä kauan kuin kolme edellistä puhujaa. Sivumennen sanoen haluaisin kuitenkin huomauttaa, että minulla oli käsitys, että käytettävissäni olisi kaksi ja puoli minuuttia.

Jotta en siis tuhlaisi yhtään tuosta ajasta, haluaisin kiittää Malcolm Harbouria, Catherine Trautmannia ja Pilar del Castillo Veraa todella erinomaisesta yhteistyöstämme, johon Malcolm jo viittasi. Käsittelimme tätä kysymystä ilman minkäänlaista säröä keskinäisessä luottamuksessamme ja erityisen tiiviissä yhteistyössä. Nyt on valitettavasti liian myöhäistä korjata rakenteellinen puute, joka johtuu kahden direktiivin niputtamisesta yhteen.

Haluaisin kuitenkin sanoa käytettävissäni olevassa lyhyessä ajassa, että olen hyvin tyytyväinen siihen, että komissio käsittelee tietojen yksityisyyttä koskevaa yleistä kysymystä, vaikkakin sangen pinnallisesti. Arvoisa komission jäsen, tosiasia on, että te ette luultavasti antaisi minulle luottokorttitietojanne, puhelinnumeroanne ja osoitettanne, vaikka pyytäisin kauniisti. Ongelma on se, että Internetissä ollessa näitä tietoja voi jo olla paljon siellä, paikoissa, jossa ette voisi kuvitella niitä olevan ja jossa ette haluaisi niitä olevan. Siksi olen tyytyväinen, että yhteistyössä muiden ryhmien ja jäsenten kanssa pystyin auttamaan sen varmistamisessa, että kuluttajien oikeus henkilötietojensa luottamukselliseen käsittelyyn ja heidän henkilökohtaisten järjestelmiensä suojeleluun liitetään tähän pakettiin.

Näen, että aikani on loppumassa, mutta toivon todella, että meillä on enemmän tilaisuuksia keskustella tästä ja muista asioista perusteellisemmin. Haluaisin siksi kiittää uudelleen rakentavasta yhteistyöstänne, ja ehkäpä onnistumme edistämään tietojen yksityisyyden kehittämistä Euroopassa kuluttajien hyödyksi.

Angelika Niebler, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, minä myös haluaisin aloittaa kiittämällä esittelijöitämme Catherine Trautmannia, Malcolm Harbouria, Pilar del Castillo Veraa ja Patrizia Toiaa ja kaikkia varjoesittelijöitä kaikkien

tekemästä hyvästä työstä ja tuloksekkaasta yhteistyöstä niiden kanssa, jotka eivät olleet niin läheisesti mukana tämän asiakirjan käsittelyssä.

Markkinoiden vapauttamista koskeva viimeisin lainsäädäntö on annettu vuonna 2002. Markkinoiden merkitystä on jo tänään korostettu. Jos saan kuitenkin muistuttaa teitä tilastoista, yksin Euroopassa on televiestintäalalla saavutettu yli 300 miljardin euron liikevaihto. Tuhannet työpaikat ovat riippuvaisia näistä markkinoista, joten on tärkeää, että kehitämme edelleen lainsäädäntöä, joka on ollut koetuksella vuodesta 2002 lähtien, siten, että tähän eurooppalaiseen menestystarinaa voidaan lisätä uusia lukuja. Tätä varten meidän on tietysti ennen kaikkea mukautettava lainsäädäntöämme niin, että siinä otetaan huomioon uusi teknologinen kehitys.

Tässä myös minulle myönnettyssä lyhyessä ajassa haluaisin korostaa kahta kohtaa, jotka ovat minulle henkilökohtaisesti erittäin tärkeitä. Ensimmäinen on investoiminen huipputeknologian infrastruktuuriin Euroopassa. Meillä on Euroopassa edessämme mahtava haaste, joka koskee mahdollisimman suuria ja mahdollisimman nopeita investointeja uusiin huippunopeisiin laajakaistaverkkoihin. Tämä on yksi kilpailukykyisen Euroopan avaimista. Meidän on luotava oikeudelliset edellytykset, joiden avulla kyseiset investoinnit tuottavat tulosta. Toisaalta emme saa luoda uusia monopoleja ja suljettuja markkinoita.

Valiokunnassa me varmistimme, että uusien verkkojen luomiseen liittyvä riski jaettaisiin oikeudenmukaisesti ja että sääntelyviranomaisten pitäisi ottaa tämä riskien jakaminen tulevaisuudessa huomioon.

Me kiinnitimme myös paljon huomiota taajuuspolitiikkaa koskevaan kysymykseen. Me kannatamme joustavampaa taajuuspolitiikkaa Euroopassa. Uskon, että taajuusylijämän tasaamiseen voidaan löytää oikea tapa, niin että otetaan huomioon lähetystoiminnan harjoittajien perustellut edut ja samalla taataan mahdollisimman paljon joustavuutta myös uusille palveluille.

Erika Mann, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan käsitellä vain kahta kohtaa. Haluaisin aloittaa alasta, jolla meillä on vielä muutama asia selvitettävänä Pilar del Castillo Veran kanssa. Viittaan kysymykseen siitä, miten tulevan pienen viraston riippumattomuus ja itsemääräämisoikeus voidaan taata, ja mikä on asianmukaisin tapa rahoittaa sitä. Näkemykset tästä kohdasta eroavat hyvin paljon. Olisin hyvin kiinnostunut kuulemaan neuvostolta, missä vaiheessa sen tätä aihetta koskevat keskustelut ovat ja miten neuvosto aikoo varmistaa BERTin – tai mikä tahansa nimi otetaan käyttöön – sihteeristön luomisen ja mitä se suunnittelee rahoitusmenetelmäksi. Minun mielestäni komission jäsen oli tässä yhteydessä täysin oikeassa todetessaan, että haluamme eurooppalaisen rakenteen emmekä halua luoda rakenteita, jotka eivät sovi yhteen eurooppalaisen oikeusjärjestelmän kanssa.

Kuten tiedätte, tällä hetkellä keskustellaan kahdesta rahoitusmenetelmästä. Ensimmäinen on esittelijän ehdottama sekarahoitus ja toinen on minun tekemäni ja ryhmäni tukema ehdotus, että otamme rahoituksen yhteisön talousarviosta. Olipa asia miten tahansa, olisi mielenkiintoista kuulla, mitä neuvosto – jolla on tietysti ollut kiivaita keskusteluja tästä aiheesta – ja kansalliset sääntelyviranomaiset ajattelevat rahoituskysymyksestä.

Toinen kysymykseni, joka on myös osoitettu neuvostolle, koskee uusien verkkojen rahoittamista. Myös tässä olemme hyväksyneet erilaisia tarkistuksia, myös yhden teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnassa esittämäni tarkistuksen, jossa käsiteltiin hieman perusteellisemmin riskien jakamista koskevan järjestelmän mahdollista muotoa, mikäli yhtiöt tekevät vaaditut investoinnit ja mikäli kilpailijoiden odotetaan saavan pääsyn verkkoihin heti alkuhetkistä lähtien. Sikäli kuin minä olen kuullut, neuvosto on eri mieltä eikä se halua olla niin perusteellinen tai antaa yhtiöille takuuta siitä, että minkäänlaista riskien jakamista voidaan käyttää. Olisin kiitollinen näitä kohtia koskevista huomioistanne.

Patrizia Toia, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, tuotannon ja talouskasvun hidastuminen Euroopassa tuntuu myös televiestintäalalla, jossa koetaan tällä hetkellä erilaisia kriisejä. Tämä ala vaatii investointeja, sitä ohjaavat tutkimus ja innovaatiot, ja se vaatii myös melko paljon aikaa, jotta se voi tehdä omat valintansa. Siksi katson, että meidän on tarjottava kaikki mahdollinen tuki ja että sääntelypuitteita koskeva tarkistuspakettimme voi edistää alan elvyttämistä tarjoamalla lujan, vakaan ja tehokkaan lainsäädännön.

Minun mielestäni tämä on parlamentissa ja ITRE-valiokunnassa tekemämme työn tarkoitus. Olemme tehneet työtä tämän päämäärän mielessämme: sellaisten puitteiden tarjoaminen, kuten Catherine Trautmann sanoi, jotka ovat vähemmän monimutkaisia, selkeämpiä ja tehokkaampia kuin edelliset, sillä olemme vakuuttuneita, että joskus emme tarvitse enemmän sääntöjä tai enemmän lakeja, vaan sen sijaan luotettavia ja tehokkaita välineitä nykyisten sääntöjen soveltamiseksi ja joskus jopa nykyisten puitteiden purkamiseksi.

Me olemme työskennelleet ankarasti luodaksemme avoimet, kilpailukykyiset markkinat yrittämällä ratkaista ikuisen ristiriidan vanhojen, jopa historiallisten ja aiemmin monopolististen, operaattoreiden ja uusien operaattoreiden välillä sanomalla, että kaikille voi olla tilaa tasapainoisissa puitteissa, mikäli on olemassa liikeälyä ja suunnittelun asiantuntemusta ja mikäli resursseja on käytettävissä.

Lopuksi katson, että me korostimme – ja minun mielestäni erityisesti tämä on olennainen kohta – että joustavammassa ja sääntelemättömämmässä puitteissa eri vastuualueiden ja vastuuketjun sääntelyn asema on ensisijaisen tärkeää. Kannatan komission jäsenen juuri tekemää huomiota, että sääntelyä koskevasta olennaisen tärkeästä tehtävästä vastaavilla erilaisilla elimillä pitäisi olla selkeästi määritellyt tehtävät ja vastuualueet.

Viimeinen asia, jonka useiden kollegojen lisäksi on maininnut myös esittelijä, jonka työtä olemme kaikki ylistäneet, on kuluttajan asema: kuluttaja siirretään usein taka-alalle, mutta me haluamme tuoda hänet etualalle ja saattaa valokeilaan, koska minun mielestäni hän on liike-elämän ohella markkinoiden todellinen liikkeellepaneva voima.

Roberts Zile, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Haluaisin aloittaa kiittämällä kaikkia sähköistä viestintää koskevan paketin esittelijöitä heidän työstään alkaen kuulemisten järjestämisestä ja päättyen mietintöjen laatimiseen. Haluaisin kiittää myös komission jäsentä Redingiä hänen luotettavasta ja aktiivisesta työstään sähköisen viestinnän alalla, sekä verkkovierailujen että tämän paketin osalta. Samalla en ole vakuuttunut siitä, että eri valiokuntien komission jättämiin luonnoksiin tekemät tarkistukset johtavat resurssien parempaan käyttöön, kilpailuun EU:n yhtenäismarkkinoiden sisällä ja tehokkuuteen kuluttajien hyväksi. Kerron teille vain muutaman syyn siihen.

Ensinnäkin on mahdollista, että kansallisista sääntelyviranomaisista muodostettu yhteistyöelin BERT on demokraattisempi sääntelyrakenne kuin komission ehdottama viranomainen, mutta voi olla, että BERT toimii huonoimpien yhteistyötä koskevien periaatteiden mukaisesti ja heikentää komission valmiuksia tehdä sääntelyä koskevia päätöksiä. Toinen esimerkki: televiestintää harjoittavien likeyritysten toiminnan eriyttäminen, jossa erotetaan pääsy verkkoihin muista vähittäistuotteista, oli komission rohkea ehdotus. Näyttää kuitenkin siltä, että tätä eriyttämistä koskevaa vaatimusta ei itse asiassa koskaan käytetä monilla markkinoilla poikkeuksellisenä toimenpiteenä, josta kansallisten sääntelyviranomaisten on säädettävä. Ei ole mikään salaisuus, että pienemmissä EU:n jäsenvaltioissa sääntelyviranomaisten valtuudet hyväksyä kyseisiä poikkeuksellisia toimenpiteitä suuria yhtiöitä vastaan ovat hyvin rajoitetut, joten en ole vakuuttunut, että tässä tapauksessa parlamentti edistää EU:n yhtenäismarkkinoiden vahvistamista Euroopan komission ehdotukseen verrattuna.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin lisätä moniin tänään kuulemiimme kiitoksiin oman hyvin erityisen kiitokseni. Vastasin puitedirektiivistä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnassa, ja Catherine Trautmannin tiedotusvälineitä koskevien poliittisten vaistojen ja hänen hyvin jäsennellyn ja järjestelmällisen työskentelytapansa ansiosta me parlamentissa olemme ehkä pystyneet estämään virheellisen mediapolitiikan pyrkimysten toteutumisen puitedirektiivistä laaditussa mietinnössä. Se jää nähtäväksi.

Arvoisa komission jäsen, minun mielestä parlamentti on tehnyt ratkaisevan tärkeitä muutoksia puitedirektiiviluonnokseen kilpailulainsäädännön osalta mutta myös ja erityisemmin taajuuksista käytävän kaupan osalta. Minun mielestäni teidän alkuperäisissä ehdotuksissanne puitedirektiiviksi keskityttiin pelkästään markkinoihin ja yliarvioitiin suuresti taajuusylityjäämää. Onneksi nämä ehdotukset eivät miellyttäneet kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan jäseniä eivätkä myöskään teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan jäseniä. Kollegani päinvastoin keskittyivät keskusteluissaan kulttuurisiin ja poliittisiin etuihin ja julkisiin voimavaroihin, ja minun mielestäni tämä näkyy selkeimmin Catherine Trautmannin mietinnön seuraavissa osissa:

Radiotaajuudet määritellään julkisiksi voimavaroiksi, ja ne myös kuuluvat edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan. Etusija on erityisesti lähetysoikeuksilla mutta myös mielipiteenmuodostuspalveluilla. Arvoisa komission jäsen, yrityksenne pakottaa lähetysoikeudet puolustuskannalle on epäonnistunut. On helpompaa ottaa käyttöön Euroopan laajuiset palvelut – se on hyvä asia, olen varma, että olette samaa mieltä. Jäsenvaltioilla on myös ensisijainen velvollisuus yhdenmukaistaa taajuuksia edelleen. Jos vaikeuksia ilmenee, komissio ei tee yksin päätöksiä, vaan myös parlamentti osallistuu päätöksentekoon. BERTillä on merkittävä asema. Minun mielestäni on itsestään selvää, että rahoituksen on oltava eurooppalaista. Toivon, että pystymme varmistamaan, että se on.

Puitedirektiivin ja taajuuksia koskevan kohdan lisäksi haluaisin sanoa jotakin myös kahdesta muusta mietinnöstä, ja aloitan Malcolm Harbourin mietinnöstä. Arvoisa Malcolm Harbour, mietinnössänne on

todella joitakin erittäin hyviä kuluttajia ja kuluttajien etuja koskevia säännöksiä. Tulevaisuudessa kiinnitetään enemmän huomiota esimerkiksi vammaisten etuihin. Minun mielestäni edistätte jopa tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ehdottamillanne säännöistä pakollisista palveluista.

Ryhmäni ei kuitenkaan ole samaa mieltä mietinnössänne tehdystä yrityksestä säännellä myös tekijänoikeutta. Me emme pidä siitä yhtään. Emme tue Ranskan mallia – ja tämä on osoitettu myös neuvoston puheenjohtajavaltiolle – emmekä ”three strikes” -mallia – päinvastoin. Tällä yrityksellä ei vähennetä mitään tekijänoikeutta tai Internetin yksityisyyden suojaa koskevia huoliamme.

Haluaisin päättää sanomalla muutaman sanan Alexander Alvaron lausunnosta. Arvoisa Alexander Alvaro, olette jälleen kerran puhunut hyvin vakuuttavasti yksityisyyden suojasta. Huomaan, kuten te olette väittänyt monissa puheissanne, että IP-osoitteiden suojelun kaltaisissa asioissa ei ole johdonmukaista linjaa. Kokemuksemme televiestintäkandaalista ja osoitteiden kaupasta puhelinkeskusten avulla on osoittanut, että IP-osoitteita on suojeltava mahdollisimman hyvin, ja toivon, että pääsemme tästä sopimukseen seuraavan kahden viikon aikana.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, toivon, että monet kansalaisistamme seuraavat tätä keskustelua ja osallistuvat siihen ennen äänestystä, koska se koskee niin suuria muutoksia, erityisesti Internet-palvelujen osalta.

Euroopan yhtyneellä vasemmistolla on kolme keskeistä alaa, joita haluaisimme erityisesti korostaa:

Ensinnäkin Euroopan yhtynyt vasemmisto / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto vastustaa ehdotusta tämän alan uuden eurooppalaisen viranomaisen perustamisesta. Se olisi kalliimpaa ja monimutkaisempaa. Ei ole tarpeen perustaa vielä yhtä eurooppalaista viranomaista.

Toiseksi on kiinnitettävä enemmän huomiota maantieteellisiin eroihin ja erilaiseen infrastruktuuriin sähköisissä palveluissa. Meidän on korostettava, että kuluttajien saatavuuden on oltava yhdenvertaista, jotta yhteiskuntiimme ei luoda enemmän kahtiajakoa. Sähköisten palvelujen saatavuudessa ei saa olla mitään eroja kaupungeissa ja taloudellisesti vahvoilla alueilla asuvien ihmisten ja taloudellisesti heikoilla ja harvaan asutuilla alueilla asuvien ihmisten välillä. Kun yhteiskunnan tai valtion sijasta yksityisten toimijoiden on määrä vastata näin tärkeitä investoinneista infrastruktuuriin, on suuri vaara, että kaikilla ihmisillä ei ole samanlaista saatavuutta samaan hintaan.

Kolmanneksi GUE/NGL-ryhmä vastustaa erilaisten teollisuuden eturyhmien suurta vaikutusta. Televiestintäpaketti ei saisi vaikuttaa tekijänoikeuteen, mutta eturyhmiä on kuitenkin kuultu ehdotuksessa erityisesti tämän osalta. Kaikki muut ryhmät hyväksyivät eturyhmien ehdotukset paitsi Euroopan yhtynyt vasemmisto – joka oli ainoa ryhmä, joka äänesti vastaan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa – ja niillä luodaan tilaisuuksia tiedostojen latauksen ja vapaan pääsyn valvontaan, esimerkiksi MySpacen ja YouTuben kaltaisten verkkosivujen osalta.

Tarkistukset esitettiin myöhään takaoven kautta, eivätkä kansalaiset käyneet juuri keskusteluja näistä merkittävistä muutoksista. Ruotsissa meillä on esimerkiksi ollut laaja keskustelu tiedostojen jakamisesta. Minä teen kansallisella tasolla työtä sellaista päätöstä vastaan, jolla kielletään tiedostojen jakaminen, ja teen niin myös EU:n tasolla. EU:n tason päätöksenteosta johtuva riski on suurempi kuin kansallisen tason, koska eturyhmillä on ollut huomattava vaikutus EU:n järjestelmässä ja koska monilla kansalaisilla ei ole tarpeeksi tietoa, kun keskustelemme asioista EU:n tasolla. Toivon, että kansalaisilta ilmaisevat mielipiteensä voimakkaasti, jotta voimme taataa ilmaisunvapauden ja Internet-palvelujen saatavuuden.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, Sisyfos on toinen nimeni. Ruotsalaisista 15 prosenttia valitsi minut vastustamaan täällä Euroopan parlamentissa sitä, että EU puuttuu koko ajan useampiin aloihin ja jatkaa siten eurooppalaisen yhteiskunnan keskittämistä ja byrokraatisoimista. Tämä on Sisyfoksen työtä.

Televiestintä on yksi niistä aloista, joilla EU:lla on merkittävä tehtävä suoritettavanaan, ja minä panen tyytyväisenä merkille ehdotetun televiestintäpaketin, jossa on kyse suuremmasta kilpailusta ja yksityisyyden suuremmasta suojasta, mutta näyttää siltä, että väistämättä saamme osaksemme myös keskittämistä ja byrokraatisointia. Tässä suhteessa vastustan kahta kohtaa. Ensinnäkin ehdotetaan, että digitalisoinnilla vapautetut taajuudet pitäisi jakaa EU:n sääntöjen mukaisesti. Toiseksi ehdotetaan uutta Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaista.

Kehotan parlamenttia hylkäämään molemmat ehdotukset. Jäsenvaltioiden on jaettava vapautuneet taajuudet, ja luonnollinen ratkaisu on nykyisten eurooppalaisten televiestinnän valvontaviranomaisten yhteistyöelinten kehittäminen.

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mietin täällä istuntosalissa tänään sanottuja asioita, eikä kukaan korostanut tietojen luottamuksellisuuden säilyttämistä. Pyydän teiltä, näin tärkeästä asiasta keskustellessa, että emme missään tapauksessa seuraisi Yhdysvaltain esimerkkiä.

Tiedätte, että käyttämällä tekosyynä ”terrorismin ja piratismen torjuntaa” ylikansalliset oligarkit yrittävät saada mahdollisimman monet kansalaiset kokonaisvaltaiseen ja ehdottomaan valvontaan, joka ei ole vastuuvetellinen kansalaisyhteiskunnalle. Henkilötietojemme luottamuksellisuus on säilytettävä hinnalla millä hyvänsä. Toistan – hinnalla millä hyvänsä!

Tällä hetkellä Bulgariassa valvotaan kaikkia puheluja. Kotimaassani valtaa pitävät haluavat, että ensi vuodesta alkaen kaikkiin lokitiedostoihin ja kaikista tietokoneista lähetettyihin tai vastaanotettuihin sähköpostiviesteihin on täysimääräinen ja ehdoton pääsy. Tämä ei johdu avuttomuudesta. Bulgariassa, kuten muuallakin Euroopassa, on sangen tarpeeksi hyvinkoulutettuja ja kyyhykkäitä asiantuntijoita, jotka voivat torjua minkä tahansa tietokonerikoksen. Tämä tehdään, toistan jälleen, jotta kansalaisia voidaan valvoa kokonaisvaltaisesti.

Oikeudella vapauteen taataan myös oikeutemme ihmisarvoon. Kaikkia, jotka yrittävät riistää meiltä arvomme, pitäisi syyttää, ja heidät pitäisi paljastaa, eikä heille pitäisi tarjota tiedotusvälineiden tukea tällaisista aikeista selviämiseksi.

Jokin aika sitten Bulgariassa käytiin apaattinen keskustelu kansalaisten oikeuksista sähköisessä maailmassa. Ainoa johtopäätös oli tuolloin, että kansalaisten tahdolla ei ole mitään väliä, sillä se elävät sen kanssa, mitä heille on säädetty. Olen ehdottoman päättäväinen taatessani kaikille Bulgarian kansalaisille, että Ataka-puolue kumoaa kaiken yhteydenpitoon puuttumisen ja Internetin valvonnan jo seuraavan hallituksen aloittaessa ensi vuonna.

Lopuksi haluaisin sanoa, että jos oikeuttamme yksityiseen yhteydenpitoon rajoitetaan kerran, se pysyy sellaisena aina. Vaikka terroristit alkaisivat käyttää kyyhkysia yhteydenpitoon. Kukaan, joka korvaa vapauden turvallisuudella, ei ansaitse vapautta eikä turvallisuutta. Kiitos.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Reding, hyvät naiset ja herrat, haluaisin aluksi onnitella komissiota. Olemme nyt saavuttaneet toisen vaiheen puhelinliikenteen verkkovierailumaksujen vähentämisprosessissa. Minun mielestäni tämä säännös on osoittautunut hyvin tehokkaaksi käytännössä. Kuluttajiemme tietoisuuteen iskevät kuitenkin jälleen lomakauden lopussa hälyttävän korkeat laskut, koska, jos sanon totuuden, SMS-markkinoilla ja erityisesti dataverkkovierailussa on edistytty liian vähän.

Siksi kehotan komissiota toimimaan tässä asiassa ja luomaan Euroopan yhtenäismarkkinat eurooppalaisille kuluttajille. Voimme vain panna merkille, että tältä osalta Euroopan sisämarkkinat eivät ole vielä toimintakunnossa ja että tällä alalla on luotava kiireellisesti yhtenäismarkkinat erityisesti ottamalla asteittain käyttöön yhteinen ja joustava taajuuksien jakamista koskeva järjestelmä. Näiden niukkojen resurssien tehokas hallinto on erityisen tärkeää.

Taajuusyliäämä on historiallinen tilaisuus, ja televisioyhtiöille on myös tärkeää voida lähettää ohjelmiaan kolmannen sukupolven matkapuhelimiin, jotta voimme saavuttaa yhteisen eurooppalaisen media-alueen. Taajuusyliäämällä myös luodaan uusia mahdollisuuksia eurooppalaisen viestinnän piirissä.

Haluaisin myös korostaa Maailman radiokonferenssin päätösten täytäntöönpanon merkitystä tämän lähestymistavan perusteella ja kehotan komissiota – koska BERTiä varten ei ole määräyksiä käsitellä näitä asioita – perustamaan oman viranomaisensa tai ryhmänsä tutkimaan näitä asioita ja säätämään virallisista suuntaviivoista yhteistyötä varten.

Minun mielestäni BERTiä pitäisi myös rahoittaa täysimääräisesti yhteisön varoista, koska me sangen yksinkertaisesti tarvitsemme Euroopan sisämarkkinoihin sitoutuneen viranomaisen tai laitoksen ja koska kansallisille sääntelyviranomaisille pitäisi myöntää enemmän oikeuksia muissa jäsenvaltioissa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hyvät kollegat, tietoyhteiskunnan kehitys perustuu sähköisen viestinnän verkkoihin ja palveluihin.

Siirtyminen analogisesta televisiosta digitaaliseen vuoteen 2012 mennessä vapauttaa huomattavan paljon taajuuksia Euroopan tasolla ja mahdollistaa siten uusien teknologioiden kehityksen ja innovatiiviset ratkaisut Euroopan kilpailukyvyyn vauhdittamiseksi tällä alalla. Taajuusylijäämän täysimääräiseksi hyödyntämiseksi Euroopassa Euroopan parlamentti tukee yhteistä, joustavaa ja tasapainoista lähestymistapaa, jonka avulla toisaalta lähetystoiminnan harjoittajat voivat jatkaa palvelujensa tarjoamista ja niiden laajentamista ja toisaalta sähköisen viestinnän operaattorit voivat käyttää näitä resursseja merkittävään yhteiskunnalliseen ja taloudelliseen käyttöön liittyvien uusien palvelujen tarjoamiseen. Parlamentti myös korostaa sitä, että taajuusylijäämä pitäisi jakaa teknologista riippumattomuutta koskevan periaatteen mukaisesti.

Taajuusylijäämän käyttö voi auttaa saavuttamaan Lissabonin strategian tavoitteet, koska sen avulla voidaan tuottaa paremmin yhteentoimivia sosiaalisia palveluja, kuten sähköinen hallinto, sähköinen terveydenhuolto, verkko-opiskelu, erityisesti heikommassa asemassa olevalla alueella, syrjäisellä alueella tai myös maaseudulla asuville ihmisille.

Tunnustamme jäsenvaltioiden oikeuden päättää taajuusylijäämän käytöstä ja katsomme, että yhteisön koordinoitulla lähestymistavalla voidaan huomattavasti parantaa taajuusylijäämän arvoa ja että se on tehokkain tapa välttää haitallista puuttumista jäsenvaltioiden välillä ja jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä ja taata, että taajuuksien käyttäjät hyötyvät kaikista sisämarkkinoiden eduista.

Kuluttajien luottamus tietoyhteiskunnan palveluihin riippuu sähköisen viestinnän palvelujen laadusta, niiden turvallisuudesta ja henkilötietojen suojasta. On ensisijaisen tärkeää, että kansalliset sääntelyviranomaiset kuulevat kaikkia sähköisen viestinnän palvelujen toimittajia ennen kuin ne hyväksyvät erityistoimia sähköisen viestinnän verkkojen turvallisuuden ja koskemattomuuden alalla. Katson myös, että jäsenvaltioiden pitäisi käynnistää toimenpiteitä edistääkseen laajasti saatavilla olevien tuotteiden ja palvelujen markkinoiden luomista, missä otetaan huomioon vammaisille käyttäjille tarkoitetut laitteet.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, tämä antaa minulle odottamattoman tilaisuuden vastata Rebecca Harmsin puheenvuoroon – ja teen sen mitä suurimmalla mielihyvällä – sillä ehdotusten ja tosiasioiden välinen ero on minun mielestäni mietinnössä ehdottoman selvä. Me olemme periaatteessa sisällyttäneet siihen liittovaltion perustuslakituomioistuimen tuomion, jolla luotiin uusi perusoikeus. Oikeus tietotekniikkajärjestelmien luottamuksellisuuteen ja koskemattomuuteen oli ensimmäinen asia, joka suojattiin tällä säädöksellä. Olemme siten toimineet nopeammin kuin mikään jäsenvaltio, erityisesti omani. Yleisesti käytettävissä olevat yksityiset verkot on myös sisällytetty, palvelut, kuten Facebook, Bebo ja niin edelleen, jotka tähän mennessä ovat olleet kokonaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolella. Entä evästeet, vastaavat ohjelmistot tai muut sovellukset, joilla siirretään käyttäjän tietoja tavallaan tukikohtaan ilman kuluttajan ennakkosuostumusta – jäävätkö ne menneisyyteen? Kuluttajat ovat periaatteessa antaneet suostumuksensa ennakkoon kaiken sen osalta, mikä heidän tietokoneissaan, matkapuhelimissaan ja muissa sovelluksissa kuuluu kolmansille osapuolille tai mihin kolmansilla osapuolilla on edes pääsy. Tulevaisuudessa sijaintia koskevat tiedot voidaan tallentaa vain nimettömästi tai kuluttajan ennakkoon antamalla suostumuksella. Pyytämätön markkinointi, ärsyttävät tekstiviestit, tyhmat sähköpostit ja muut sellaiset – direktiivillä estetään kaikki nämä. Ilmoittaminen tietosuojasta vastaaville viranomaisille on tulevaisuudessa pakollista aina, kun viranomainen hakee jonkun henkilökohtaisia tietoja.

Viimeisenä, vaan ei vähäisempänä, olemme luoneet aiempaa selkeämmät puitteet ilmoitusta koskevalle vaatimukselle, mikäli turvallisuutta rikotaan tai tietoja hukataan. Koska puhuimme aiemmin ehdotuksista, en halua jättää huomiotta sitä, että harkitsemme, miten IP-osoitteita käsitellään, koska IP-osoitteet – emmekä saa sekoittaa näitä asioita – eivät ole vaihdettavia tietoja, kuten ovat henkilötiedot, luottokorttitiedot ja niin edelleen, ja vaikka niitä vaihdettaisiin – selitän tämän vain lyhyesti – IP-osoitteessa ei välttämättä ole henkilökohtaisia piirteitä ainakaan silloin, kun jääkaappisi lähettää viestin tietokoneellesi.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, on ehdottoman välttämätöntä, että ihmisillä on saatavillaan laajakaista ja nykyaikainen teknologia riippumatta siitä, missä he elävät; pienissä tai suurissa kunnissa, maaseudulla tai kaupungeissa tai suurkaupungeissa. Tietyille alueille sijoittuvat yritykset ovat riippuvaisia nopeista Internet-palveluista. Ellei tietyillä alueilla ole saatavilla laajakaistapalveluja, investointeja ja yrityksiä on mahdotonta houkutellessa niille.

On ehdottoman välttämätöntä, että hallitukset puuttuvat maaseutu- ja kaupunkialueiden välillä olevaan digitaalisia palveluja ja laajakaistaa koskevaan epätasa-arvoisuuteen varmistaakseen kyseisten alueiden kilpailukyvyyn ja investoinnit niille. Tämä on erityisen selvää Irlannissa, jossa epätasa-arvoisuus johtuu Internet-palveluja valvovasta yksityisestä yrityksestä nimeltä Eircom, minkä takia maaseutu- ja

kaupunkialueiden välillä on hirvittävät erot. Haluaisin, että komission jäsen tutkisi tilannetta, koska kaikesta päätellen kansallinen sääntelyviranomainen tai hallitus ei siihen pysty.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Euroopan komission vuosi sitten esittelemästä kunnianhimoisesta hankkeesta on selvästikin vain varjo jäljellä. Tämä on monella tavalla häpeällistä, koska kuluttajat tarvitsevat riippumatonta eurooppalaista hallintoa, eivätkä kansallisten sääntelyviranomaisten kerhoa, johon kansalliset edut vaikuttavat suuresti.

Vihreät vastustavat sitä, että Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisesta tehdään vain sääntelyviranomaisten kerho, joka on niiden rahoittama, joka ei ole avoin ja jota Euroopan komissio ei valvo riittävästi tai johon sillä ei ole veto-oikeutta. Uuden elimen riippumattomuus on kyseenalaista.

On myös häpeällistä, että suurten televiestintäyhtiöiden painostuksen takia pääsyä tärkeimpiin televiestintäinfrastruktuureihin ei tarjota uusille innovatiivisille yrityksille, joten tarvitaan kaksinkertainen infrastruktuuri.

Vihreät kannattavat teknologian riippumattomuutta ja toimintojen eriyttämistä, jotta päästäisiin eroon valtion televiestintäjättiläisten hallitsevasta asemasta. Euroopan parlamentti on kuitenkin ollut liian arka, etujärjestöt ovat vaikuttaneet siihen ja se on jättänyt huomiotta sellaisten uusien, innovatiivisempien yritysten edut, jotka tarjoavat useimmat Euroopan langattomista palveluista ja jotka tarjoavat etuja kuluttajille.

Minun on valitettavasti sanottava, että yleisesti me olemme päästäneet käsistämme tilaisuuden antaa paljon enemmän eurooppalaista lisäarvoa televiestintämarkkinoille. Erityisesti meitä huolettavat Malcolm Harbourin mietinnössä esitetyt jotkin vaaralliset ehdotukset, joilla selvästi rikotaan Internetin riippumattomuutta viestintävälineenä koskevaa periaatetta, rikotaan käyttäjien yksityisyyttä, uhataan Internetin vapautta ja ennen kaikkea selkeästi ylitetään televiestintäpaketin oikeudellinen toimiala sisällön osalta, sen osalta, mikä on lainmukaista tai lainvastaista, mikä on laillista tai laitonta teollis- ja tekijänoikeuksien osalta, sekä tiedon suodattimien osalta.

Paketissa on kyse markkinoiden infrastruktuurista ja kuluttajista, ei siitä, miten Internetin palveluntarjoajista voidaan tehdä digitaalisia poliiseja.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Arvoisa puhemies, televiestintäpaketissa on nykyisessä muodossaan monia hyviä toimia. Tavallisten kansalaisten pääsy helpottuu, ja se on halvempaa samalla, kun markkinoiden avoimuus lisääntyy. Paketissa on kuitenkin myös joitakin hyvin valitettavia näkökohtia, joita edellinen puhuja käsitteli. Sen määrittelemisen, mikä on verkkosivujen laillinen ja laiton sisältö, mahdollistaa kaiken Internetissä tapahtuvan viestintämme ja kaikkien toimiemme seurannan, rekisteröinnin ja valvonnan niin, että jotkin valtiot eivät mielestämme ansaitsisi demokratian arvonimeä!

Me emme voi sallia rekisteröintiä, emmekä voi sallia sitä, että palveluntarjoajat sulkevat mielivaltaisesti liikenteen, jota joku pitää haitallisena. Tämä olisi melkein sama, jos meillä olisi Euroopan postitoimistoissa valvojien armeija poistamassa kirjeitä, joita vastaanottajien olisi heidän mielestään haitallista lukea. Kenellä on lupa lukea minun rakkauskirjeitäni? Meidän on varmistettava, että tulevasta lainsäädännöstä ei kehity sähköistä pakkopaitaa, vaan puitteet, joissa kulttuuri, yhteiskunnallinen keskustelu ja tulevaisuuden interaktiivinen elämä voivat kehittyä.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa onnittelemalla komission jäsentä Redingiä. Vuosi verkkovierailuja koskevan sääntelyn jälkeen käsittelemme seuraavaa pakettia, joka on hyvin tärkeä erityisesti kuluttajille. Haluaisin myös onnitella esittelijöitä. Jopa neljä mietintöä piti sovittaa yhteen, ja yhteensovittaminen näyttää onnistuneen erittäin hyvin.

Kuluttajien suojeleminen, johon Malcolm Harbourin mietinnössä käsitellyissä säännöksissä viitattiin, liittyy hyvin tiiviisti taajuusyliäämän asianmukaiseen jakamiseen, jota kuluttajat odottavat. On tärkeää – kuten komission jäsen Reding ehdotti – että taajuuksien käyttöä parannetaan mahdollisimman paljon Euroopan laajuisella koordinoinnilla. Taajuusyliäämän tärkeimmiksi edunsaajiksi ehdotetaan televisiota ja matkapuhelinliikennettä, mutta minä haluan korostaa langattoman Internetin merkitystä. Se on Euroopan monissa osissa, erityisesti maaseudulla ja syrjäisillä alueilla, miljoonien kansalaisten ainoa mahdollinen keino päästä Internetiin. Joten jos käsittelemämme alan talouskasvu on erityisen vahvaa, saatavasta yliäämästä pitäisi jakaa huomattava osa langattomalle laajakaista-Internetille.

Yliäämän parasta mahdollista käyttöä ja jakamista koskeva tutkimus on toinen tärkeä kysymys. Yhteinen tutkimuskeskus voisi tehdä sen, ja haluaisin kysyä komission jäseneltä, onko tätä todella harkittu. Kolme tärkeintä vaatimusta ovat siis nämä: kuluttajien on voitava valita, asetuksilla on edistettävä investointeja ja

kilpailukykyä, ja sisämarkkinoita on vahvistettava. Minun mielestäni tämä edellyttää parlamentissa tapahtuvan edunvalvonnan lisäksi edunvalvontaa suhteessa neuvostoon eli jokaisessa jäsenvaltiossa.

Éric Besson, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitos, että saan puhua tässä vaiheessa. Minun on pyydettävä anteeksi sitä, että minun on palattava pian Pariisiin.

Kollegani Luc Chatel vastaa moniin tämän keskustelun aikana esiin nostettuihin kysymyksiin. Haluaisin vain sanoa muutaman sanan vastaukseksi Malcolm Harbourin huomioihin keskustelun puutteesta yleispalvelun alalla. Haluaisin ensin ilmaista olevani esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että laajakaistan saatavuus on tärkeä haaste yhteiskunnillemme, sekä tiedon että olennaisten palvelujen saatavuuden kannalta. Kuten Malcolm Harbour sanoi, nykyinen yleispalvelun soveltamisala ei kata laajakaistan saatavuutta. Puheenjohtajavaltio Ranska haluaa yksinkertaisesti käynnistää keskustelun siitä, miten laajakaistan saatavuus taataan koko Euroopassa.

Kuunneltuani eri jäsenvaltioiden näkemyksiä on käynyt selväksi, että voidaan ajatella monia mahdollisia malleja. Ensimmäinen vaihtoehto on yleispalveludirektiiviin soveltamisalan laajentaminen koskemaan myös laajakaistapalveluja; toisessa vaihtoehdossa olisi valinnanvapaus, ja sen nojalla vain ne jäsenvaltiot, jotka haluavat, voisivat sisällyttää laajakaistapalvelut yleispalveluunsa; ja lopuksi, näiden kahden välissä olevan vaihtoehdon nojalla laajakaistan sisällyttäminen yleispalvelun soveltamisalaan olisi pakollista niissä jäsenvaltioissa, joissa laajakaista on riittävän kehittynyt. Meille kaikille on Ranskan puheenjohtajakauden aikana siten annettu mahdollisuus käynnistää tämä keskustelu ja yrittää sovittaa kantamme yhteen. Myös komissio toivoo tämän saavuttamista.

Haluaisin sanoa muutaman sanan Rebecca Harmsille: aikomuksenamme ei ole panna Internetin kehitystä ja tekijänoikeuden suojaa vastakkain. Lähentymisen aikana meidän on kehitettävä sekä kanavaa että sisältöä parantamalla verkkoja samalla, kun kannustamme sisällön luomista ja tarjoamme tukea tekijöille. Kuten huomautitte, Ranskassa tekijänoikeutta arvostetaan paljon. Puheenjohtajavaltio Ranska ei kuitenkaan pyri säätämään mallista, jota kehitämme Ranskassa ennaltaehkäisevän toiminnan ja asteittaisen reagoinnin perusteella ja joka maassamme tunnetaan keksintöjä ja Internetiä koskevan lakina.

Olemme hyvin tietoisia siitä, kuten sanoitte, että sekä yksityisyyttä että henkilötietoja on suojeltava. Meidän mielestämme tämä ei ole mitenkään vastoin muita meillä mahdollisesti olevia huolenaiheita.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Arvoisat puhemies, ministerit, komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, kuukausia kestäneiden ja vieläkin jatkuvien keskustelujen jälkeen luulen voivani sanoa, että Malcolm Harbourin ja varjoesittelijän työn ansiosta olemme päässeet kompromissiin, jonka ytimessä on kuluttajien etu. Siksi on olennaisen tärkeää kannustaa parempaa kilpailua panemalla täytäntöön monia toimenpiteitä, joilla televiestintäyrittäjiä vaaditaan tarjoamaan sopivan pituisia sopimuksia ja toteuttamaan yhdessä päivässä numeron siirtämisen niille tilaajille, jotka haluavat vaihtaa toiseen palveluntarjoajaan.

Suojelun osalta televiestintäalalla on sovellettava kuluttajansuojaa koskevia yleisiä sääntöjä. Kulujenvalvontamekanismeja on suunniteltu, samoin parannuksia tuomioistuinten ulkopuolisiin riidanratkaisumenettelyihin.

Toinen hyvin tärkeä kysymys on hätäpalvelujen saatavuus ja soittajan sijaintia koskevien tietojen tarjoaminen. Niiden on oltava luotettavasti saatavilla käytetystä teknologiasta riippumatta.

Yksityisyyden suoja on myös ollut painopisteala, samoin lastensuoja: palveluntarjoajien on tarjottava asiakkaille ilmainen vanhempia varten kehitetty valvontaohjelma.

Kaikki tämä kehitys on taattava mahdollisimman monen ihmisen eduksi. Monia toimenpiteitä sovelletaan siksi vammaisten ja vähätuloisten käyttäjien palvelujen saatavuuteen, ja pk-yritysten tarpeet on myös otettava huomioon. Mietinnössä korostetaan myös tarvetta laajentaa yleispalvelun soveltamisalaa erityisesti siten, että laajakaista sisällytetään siihen. On hyvin myönteistä, että puheenjohtajavaltio on tehnyt tästä aiheesta yhden painopistealoistaan.

Haluaisin nyt käsitellä sisältöä ja tekijänoikeutta koskevaa kysymystä, joka on jättänyt hieman varjoonsa muut tekstin parannukset. Tavoitteenamme on aina ollut tarjota kuluttajille yleistietoa tekijänoikeuden rikkomisesta komission alkuperäisen ehdotuksen mukaisesti. Työskentelemme aina lopulliseen äänestykseen asti parantaaksemme kompromissien sanamuotoa varmistamalla, että sisällön saatavuutta koskeva riippumattomuuden periaate säilytetään. Jotkin tietosuojadirektiivin hyväksytyt tarkistukset aiheuttavat kuitenkin todella ongelmia, ja me varmistamme, että ne poistetaan.

Haluaisin jälleen kerran kiittää kollegoitani ja odotan puheenjohtajavaltiolta täsmällisempiä ehdotuksia, jotta tätä tekstiä voidaan edelleen parantaa ennen seuraavaa täysistuntoa.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, televiestintäpaketti on merkittävä vaihe Euroopan televiestinnän nykyaikaistamisessa ja yhtenäistämässä. Työskentelin kansalaisten oikeuksia koskevan direktiivin käsittelyssä, ja teimme yhdessä esittelijän, Malcolm Harbourin kanssa paljon töitä ja pääsimme yhteisymmärrykseen monista kysymyksistä.

Tällä direktiivillä taataan sähköistä viestintää koskevien kuluttajien oikeuksien parempi suojelu. Numeron siirrettävyys ja televiestinnän yksityisyyden suoja ja turvallisuus ovat muita esimerkkejä tämän direktiivin mukanaan tuomista parannuksista.

Kävimme hyvin vivahteikkaan keskustelun verkkojen riippumattomuudesta. Mielipiteeni on, että verkkojen äärimmäinen riippumattomuus, kuten joissakin tarkistuksissa esitettiin, tekee verkoista ruuhkaisempia, hitaampia, tehottomampia ja kalliimpia. Verkon hallinta on välttämätöntä tehokkaiden ja älykkäiden verkkojen toimimiseksi ja yleisen käyttäjäkokemuksen ja arvon mahdollisimman suureksi hyödyntämiseksi. Olen hyvin tyytyväinen siihen, että pääsimme yksimielisyyteen tarkistuksista, jotka liittyvät hätänumeroon 112, ja siihen, että direktiivin antamisen jälkeen jäsenvaltiot ponnistelevat enemmän tiedottaakseen ja kouluttaakseen yleisöä 112:n käytöstä. Numero 112 on käytettävissä koko EU:n alueella, ja jäsenvaltioiden on varmistettava soittajan sijaintia koskevan menettelyn täytäntöönpano.

Hätäpuhelut numeroon 112 voidaan lisäksi estää, jos käyttäjä syyllistyy toistuviin väärinkäytöksiin, ja 112 on lisäksi paremmin vammaisten käytettävissä.

Toivon myös, että EU:n laajuisen varhaisvaroitusjärjestelmän perustamista koskeva tarkistus hyväksytään. Tämä tarkistus ei edellytä viraston perustamista Brysseliin vaan sitä, että jäsenvaltioiden asiaankuuluvat viranomaiset määrittelevät yhteisesti varoitusjärjestelmän yhteiset normit. Varoitus annettaisiin tietysti paikallistasolla, mutta sellaisten yhteisten normien perusteella, joilla varmistettaisiin, että kaikki EU:n kansalaiset, joihin se mahdollisesti vaikuttaa, saisivat kyseisen viestin ja ymmärtäisivät sen ja toimisivat tavalla, joka pelastaa heidän henkensä.

Olen hyvin varma siitä, että televiestintäpaketilla tuetaan yritysten ponnisteluja niiden suorituksen parantamiseksi ja niiden investointien lisäämiseksi uusiin teknologioihin, ja samalla vahvistetaan Euroopan unionin kansalaisille kuuluvia kuluttajien oikeuksia.

PUHETTA JOHTI

varapuhemies **Diana WALLIS**

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, eurooppalainen yhteiskunta ja koko maailma ovat enenevässä määrin riippuvaisia sähköisestä viestinnästä. Se on talouden hermojärjestelmä. Sitä käytetään koulutuksessa, hallinnossa, terveydenhoidossa, tiedotusvälineissä ja elinikäisessä oppimisessa. Valtavien hyötyjen lisäksi sähköiseen viestintään liittyy myös monia suoria uhkia kansalaisille, instituutioille ja liikeyrityksille.

Sellaisten kansalaisten odotuksiin, jotka eivät käytä järjestelmää kovin tiiviisti, kuuluu palvelujen laaja saatavuus alhaisimmilla mahdollisilla hinnoilla, esimerkiksi verkkovierailupuhelut EU:n jäsenvaltioiden välillä, ja Malcolm Harbourin mietinnössä ja muualla mainittujen sähköisestä viestinnästä käyttäjille aiheutuvien uhkien poistaminen. Meidän on vastattava näihin odotuksiin nykyaikaisen teknologian ja kilpailukyvyyn perusteella sekä Euroopan unionin taloudellisen tuen avulla erityisesti maaseutu- ja vuoristoalueilla. Näiden vaatimusten ja sääntelymekanismien vuorovaikutuksen ja yhteenliittämisen sekä avoimuuden varmistamiseksi meidän pitäisi harkita, olisiko viisasta yhdistää käsittelemämme säännökset yhteen direktiiviin. Haluaisin kiittää kaikkia esittelijöitä heidän tekemästään työstä.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, viestintäkanavat ovat elintärkeitä nykyisessä elämässämme. Laajakaistan saatavuus on varmistettava, erityisesti syrjäisillä alueilla asuville ja vammaisille, kuten näkövammaisille. Nauttiessamme Internetin tarjoamasta vapaudesta meidän on tunnustettava, että vapaus tuo mukanaan velvollisuuksia.

Olen Internetin riippumattomuuden vannoutunut kannattaja. Maailman globalisoituessa yhä enemmän on olennaista, että ihmiset pystyvät viestimään vapaasti. Tätä arvokasta vapautta on kuitenkin käytettävä kunnioittavasti. On tunnustettava, että ilman kunnioitusta Internet pitää sisällään väärinkäytön mahdollisuuksia.

Olemme ryhtyneet toimenpiteisiin pedofilian kaltaisten pahimpien Internetin väärinkäytösten osalta. Muihin väärinkäytöksiin on kuitenkin puututtava myös. Internetin palveluntarjoajien on tehtävä osansa, jotta niiden alustaa ei käytetä herjausten, vihan ja hyväksikäytön kaltaisiin tuhoisiin toimiin. Sanoisin komission jäsenelle, että meidän on tehtävä kaikki voitavamme suojellaksemme vapautta ja samalla edistääksemme Internetin vastuullisuutta.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Arvoisat puhemies, ministeri, komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, tämä työ on ollut erinomainen. Valiokuntiemme saavuttama tulos on tasapainoinen, ja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olitte sangen oikeassa halutessanne ottaa sen täysimääräisesti huomioon. Haluaisin vain onnitella kollegoitani, Catherine Trautmannia, Pilar del Castillo Veraa ja Malcolm Harbouria, heidän työstään.

Kun asia on näin, minulla ei ole mitään ongelmia kertoa Catherine Trautmannille, että en jaa hänen näkemystään siitä, että meidän pitäisi jättää kaikki viittaukset teollis- ja tekijänoikeuksiin kokonaan pois. Erityisesti hänen mietintönsä osalta käsittelemiemme alustojen ja kanavien lisäksi tärkeintä meille kaikille on se, mikä meillä on saatavilla näiden alustojen ja kanavien kautta, eli sisältö. Ignasi Guardans Cambó, Manuel Medina Ortega ja Manolis Mavrommatis ovat tehneet tämän asian hyvin selväksi, ja minä olen heidän kanssaan samaa mieltä.

Komission asiakirjassa tähän kysymykseen on tehty kaksi viittausta, ja olisi ollut parempi säilyttää ne. Keskustelussa on nyt keskitytty vuosina 2001 ja 2004 annettuihin direktiiveihin tekijänoikeudesta ja eri sidosryhmien välisestä yhteistyöstä. Mitä varten? Lainmukaisten tarjousten edistämiseksi – toisin sanoen sisällön, jonka avulla teollisuutemme ja kulttuurinen moninaisuutemme voi kukoistaa. Näistä teksteistä esitetyt arvostelut – joista jotkin on toistettu jopa tässä parlamentissa – ovat esimerkiksi herättäneet henkiin Olivennesin sopimuksen aaveen. Meidän pitäisi kuitenkin noudattaa Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen, OFCOMin ja eri sidosryhmien 24. heinäkuuta hyväksymää yhteisymmärryspöytäkirjaa. Tietääkseni ne eivät tue byrokratiaa tai Internetin diktatuuria.

Tarkoituksena ei ole estää lakien valvomista jäsenvaltioissa, olla varmistamatta yhteensopivuutta perusoikeuksien kanssa eikä estää uusia teknologioita ja uutta taloutta toimimasta kulttuurisen moninaisuutemme, korkealaatuisten teollisuudenalojemme ja Euroopan unionin kansalaisten älyn ja lahjakkuuden puolesta, sillä ne ovat tärkeimpiä aseitamme ja suurimpia etujamme maailmanlaajuisessa kilpailussa.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, pidän Bernadette Vergnaudin tavoin myönteisenä sitä osaa Malcolm Harbourin mietinnössä, jossa viitataan kuluttajansuojaan ja joka sisältää monia erittäin hyviä päätöksiä. Näiden palvelujen yleinen saatavuus on hyvin tärkeä periaate, eikä sitä voi korostaa liikaa. Arvoisa Malcolm Harbour, voin vakuuttaa teille jälleen kerran, että mietinnön tämä osa saa ryhmäni täyden tuen.

Siinä on kuitenkin osia, jotka vaativat muutoksia. Te olette sangen oikeassa, arvoisa komission jäsen Reding. Avauspuheenvuorossanne ilmaisitte hämmästyksenne siitä, että Euroopan parlamentti pyrki heikentämään henkilötietojen suojelua. Haluaisin sanoa teille, että tämä ei ole parlamentin kanta, koska parlamentti ei aio äänestää vielä kahteen viikkoon, ja vasta sitten näemme, minkä kannan se näihin asioihin ottaa. Sitä ennen selvittämme kaikki asiat, jotka ovat edelleen melkoisessa sotkussa. Lupaam teille, että meidän ryhmämme ei heikennä tietosuojaa. Jos parlamentissa ei päästä tyydyttäviin sopimuksiin tietosuojasta, verkon käytöstä ja verkon riippumattomuudesta, ryhmäni ei voi äänestää pakettin puolesta, ja sen jälkeen meidän on katsottava, miten etenemme.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin onnitella teitä omistautumisestanne ja tietysti haluaisin onnitella esittelijöitä ja erityisesti Catherine Trautmannia, joka on työskennellyt erittäin ankarasti saavuttaakseen tämän yhteisymmärryksen, jonka hän halusi olevan puolueeton ja vailla alakohtaisia jakoja. Taajuuksien käytön osalta pitäisi kuitenkin panna merkille, että investointi- ja poistokaudet vaihtelevat alasta toiseen. Asiakirjan taajuuksien ja lisenssien jakamista ja yhtenäistämistä koskevien säännösten nojalla satelliittioperaattorien tilanteesta tulee kuitenkin oikeudellisesti epävarma niiden alan erityispiirteiden takia. Esittelijän ehdottamassa uudessa 8 a artiklassa säädetään tietyistä takeista, mutta lausekkeen sanamuotoa on kiristettävä toissijaisuusperiaatteen ja ITUn sääntöjen mukaisesti. Myös komission neuvotteluvaltuuksien sisällöstä ja laajuudesta jää avoimeksi monia kysymyksiä.

Malcolm Harbourin mietinnöstä haluaisin nostaa esille kysymyksen 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa esitetyistä ”yleisesti saatavilla olevan puhelinpalvelun” määritelmästä. Tätä määritelmää pitäisi soveltaa vain kaksisuuntaisiin palveluihin tietosuojadirektiivissä annetun määritelmän mukaisesti. Internet-puheluita ja pelikonsoleja ei voida mitenkään verrata perinteisiin puhelinliikennepalveluihin. Niiden mukauttamisella sellaisinaan luotaisiin sääntelypuitteet, joilla estetään innovaatiot ja tarjotaan tietämättömille käyttäjille

välineet, joita he eivät ymmärrä tarkoitetuksi tiettyyn käyttöön, esimerkiksi mahdollisuus soittaa hätäpuhelu pelikonsolista, jota voidaan käyttää yhdensuuntaiseen viestintään. Siksi on tärkeää rajoittaa määritelmä kahdensuuntaisiin palveluihin.

Tekijänoikeuden osalta haluaisin tukea kaikkien tätä kysymystä käsitelleiden kollegoideni tekemiä huomioita.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). – (ES) Ensiksi haluaisin onnitella esittelijöitä heidän tekemästään hyvästä työstä. Tällä uudistuksella saavutetaan asetetut tavoitteet ja sopeudutaan uusiin aikoihin ja uusiin haasteisiin sekä liikeyritysten että kuluttajien kannalta.

Haluaisin kuitenkin puhua Malcolm Harbourin mietinnön yhdestä erityisestä kohdasta. On totta, että esittelijä on tehnyt loistavaa työtä, mutta minun mielestäni meidän ei pitäisi tässä direktiivissä puuttua Internetin sisältöä koskevaan lopullisten tarkistusten ryhmään, koska lyhyesti sanottuna kyseisten tarkistusten nojalla tilapäiset palveluntarjoajat voivat suodattaa ja torjua Internetin sisältöä, ja siten kuluttajat menettävät lopulta nimettömyytensä.

Hyvät naiset ja herrat, tämä kanta on vastoin sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 12 artiklaa, jossa jo todetaan, että tilapäisten palveluntarjoajien on toimittava puolueettomina välittäjinä sähköistä tietoa siirtäessään.

Oikeusvaltion periaatteita noudattavassa valtiossa emme voi tehdä Internetille asioita, joita emme tekisi muille viestintämuodoille. Siksi pyydän Malcolm Harbouria perumaan kyseiset tarkistukset, jotta tekijänoikeuden ja Internetin käyttäjien oikeuksien välinen tasapaino voidaan palauttaa.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Haluaisin aivan ensiksi kiittää esittelijää erinomaisesta mietinnöstä. Lainsäädäntöpaketteja koskeva työ ei ole ikinä helppoa, ja minä pidän myönteisenä sen vakuuttavuutta.

Minä myös haluaisin korostaa, että tämän paketin päättävänä on tuottaa kuluttajille parempia matkapuhelinten ja laajakaista-Internetin käyttöä tai kaapelitelevisioyhteyksiä koskevia palveluja. Minun mielestäni kuluttajat saavat esittelijämme Malcolm Harbourin ansiosta paremmin ja nopeammin tietoa.

Jos kuluttajat päättävät vaihtaa palveluntarjoajia, vertailukelpoisia tarjouksia ei useinkaan ole saatavilla, ja numeron siirtämistä koskeva prosessi vie edelleen aivan liian kauan. Siksi pidän Malcolm Harbourin mietintöä myönteisenä, sillä sen perusteella palveluntarjoajien on toimitettava kuluttajille avoimet ja ennen kaikkea vertailukelpoiset hinnat, ja palveluntarjoajaa on mahdollista vaihtaa vain yhdessä päivässä ja säilyttää olemassa oleva numero.

Vaikka en ikinä haluaisikaan, että kenenkään tarvitsisi soittaa hätänumeroon 112, olisi korostettava, että tämän direktiivin perusteella hätäpalvelut saavat käyttöönsä soittajan sijaintia koskevat tiedot, joiden avulla apua voidaan toimittaa nopeammin ja tehokkaammin.

Digitaalisiin lähetyksiin siirtyminen vapauttaa taajuuksia, jotka pitäisi tulevaisuudessa voida tarjota Internetin laajakaistayhteyksiä varten jopa EU:n syrjäisimmissä nurkissa. Arvoisa komission jäsen, uskon, että komissio varmistaa tämän ”taajuusyliäämän” tehokkaimman mahdollisen käytön kaikkien kuluttajien hyödyksi.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, elämme maailmassa, jossa kaikki, hallitukset, yksityisyrietykset sekä rikolliset, pyrkivät käyttämään mahdollisimman laajasti sähköisiä tietojamme mahdollisimman rajoittamattomalla tavalla.

Tämän takia kaikissa muutoksissa sähköisen viestinnän tietosuojadirektiiviin pitäisi noudattaa täsmälleen sitä, mitä sen otsikolla tarkoitetaan: taataan henkilötietojemme ja yksityiselämämme suurin mahdollinen suoja.

Siksi vastustan kaikkia yrityksiä heikentää Euroopan unionin kansalaisiin liittyvää henkilötietojen määritelmää, sillä koska se on henkilökohtaista, sitä suojataan lailla. Tavoitelluilla poikkeuksilla rikotaan erityisesti IP-osoitteiden osalta salaisesti nykyistä Euroopan unionin lainsäädäntöä.

Minun mielestäni Internetin palveluntarjoajien ei myöskään pitäisi antaa itse arvioida, mitkä niiden verkkoturvallisuutta koskevat rikkomukset haittaavat niiden käyttäjiä ja mitkä eivät. Heidän ei pitäisi saada itse päättää, milloin käyttäjille ja viranomaisille tiedotetaan jopa ilmiselvistä laiminlyönneistä.

Kunnioitan yksityisyrietysten asemaa ja panosta, mutta Internetin jättäiläisten taloudellisten etujen ei pitäisi antaa sanella Euroopan unionin kansalaistensa perusoikeuksien suojelemiseksi antamia lakeja.

Ruth Hieronymi (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, paljon kiitoksia kaikille esittelijöille heidän työstään, joka oli todella erinomaista. Haluaisin kuitenkin käsitellä kahta erityistä kohtaa. Euroopan unioni ei ole vain talousyhteisö, vaan siinä on myös sitouduttu säilyttämään yhteiset arvot, ja tämän takia henkilötietojen suojeleminen on olennaisen tärkeää. Teknistä edistystä ja kulttuuriteosten ja luovan työn suojeleminen ei kuitenkaan saa pitää ristiriitaisena tavoitteena. Molemmat ovat tärkeitä tekijöitä tulevassa kilpailukyvyssämme. Tämän takia minä kehoitan vilpittömästi monien muiden tänään parlamentissa puhuneiden jäsenten tavoin vahvistamaan oikeuksien haltijoiden asemaa, toisin sanoen niiden, jotka haluavat, että heidän tekijänoikeuksiaan suojellaan. Kukaan muu ei tarvitse tätä suojeleminen, siksi otetaan käyttöön yhteistyömallit Internetin palveluntarjoajille. Askel tähän suuntaan heijastaa teknologista lähentymistä sekä tekijänoikeuden valvonnan lähentymistä.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meidän on radiotaajuuksien hallinnassa ja jakamisessa varmistettava, että nämä julkiset resurssit ovat kaikkien kansalaisten käytössä täysimääräisesti ja tehokkaasti.

Catherine Trautmannin ja Patrizia Toian mietinnöissä esitetyt ehdotukset radiotaajuuksista ja taajuusylijäämistä antavat kysymykselle heti alusta alkaen vakaan perustan. Niissä viitataan ennen kaikkea yhteiskunnalliseen, kulttuuriseen ja demokraattiseen merkitykseen ja niihin taajuusylijäämän tarjoamiin uusiin mahdollisuuksiin, joita meidän pitäisi tarjota Euroopan kansalaisille.

Taajuusylijäämistä käyty keskustelu ei saisi kaventua mustavalkoiseen valintaan kaupallistumisen ja sosiaalisen edun välillä. Sellaisen merkittävän strategian suunnitteleminen kansallisella tasolla, jonka avulla kaikki jäsenvaltiot voivat asettaa yleistä etua koskevat tavoitteet ja koordinoita niitä – näihin täysin toteutettavissa oleviin toimiin voimme ryhtyä yhteisön tasolla.

Näyttää kuitenkin siltä, että komission omaksumassa uudessa toimintatavassa, joka koskee radiotaajuuksien jakamistavan suurempaa yhtenäistämistä EU:n tasolla palvelujen riippumattomuuden periaatteen ja yleistä lisenssiä koskevan periaatteen kaltaisten yleisten hallinnollisten kriteerien perusteella, ei oteta huomioon radiotaajuuksien julkista luonnetta, vaan suositaan kaupallista näkökulmaa.

Tämän takia meidän on mielestäni oltava eri mieltä, ja meidän on jatkettava esittelijöidemme esittämällä ehdotuksilla.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Käsiteltävänä olevan mietinnön ansiosta on taajuusylijäämää mahdollisimman hyvin hyödyntämällä mahdollista vauhdittaa laajakaistateknologioiden laajempaa käyttöä maaseudulla, syrjäisillä tai heikossa asemassa olevilla alueilla ottaen huomioon, että on vielä monia paikkoja, joissa digitaalista tekniikkaa ei ole ollenkaan tai joissa digitaalipalvelujen käyttö on mahdotonta infrastruktuurin puutteen takia.

Tuen sitä, että jäljessä olevien jäsenvaltioiden, myös Romanian, taajuusylijäämää koskevien kansallisten strategioiden laatimista vauhditetaan. Strategioilla pannaan täytäntöön toimenpiteitä, joilla pyritään mahdollistamaan kansalaisten nopeampi ja helpompi pääsy yhteentoimiviin sosiaalipalveluihin, erityisesti koulutus-, ammattikoulutus- ja terveysjärjestelmiin.

Kiinnitämme huomiota huolellisuuteen, jota tarvitaan vapautettujen taajuuksien uudelleen osoittamista ja seuraavan sukupolven infrastruktuureihin tehtäviä investointeja koskevan mahdollisimman suuren avoimuuden lisäämiseksi, jotta kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot voisivat käyttää niitä.

Arlene McCarthy (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni ja kiittää sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan IMCO:n puheenjohtajana Malcolm Harbouria ja varjoesittelijöitä työstä, jota parlamentti toivottavasti pitää tasapainoisena ja toimivana ehdotuksena yleispalveluista.

Haluan kiinnittää parlamentin huomion yhteen säännökseen – minun tekemääni ja valiokunnan tukemaan tarkistukseen – jossa kadonneita lapsia koskevan vihjepuhelinnumeron 11 6000 käyttöönottamisesta tehdään oikeudellinen velvoite kaikille jäsenvaltioille. Komission jäsen on tietoinen siitä, että äskettäinen mietintö on osoittanut, että vain seitsemän jäsenvaltiota on perustanut tämän kadonneita lapsia koskevan vihjepuhelinnumeron täydet 18 kuukautta sen vuonna 2007 tapahtuneen käyttöönoton jälkeen. Vapaaehtoisuus ei selvästikään toimi. Koko Euroopassa katoaa vuosittain noin 130 000 lasta.

Nämä tilastot osoittavat, että tällä alalla Eurooppa voi auttaa, sen täytyy toimia ja sen täytyy tunnustaa, jäljittää ja palauttaa kadonneet lapset. Siksi kehoitan Euroopan komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan tätä säännöstä, nopeuttamaan kadonneita lapsia koskevan vihjepuhelinnumeron täytäntöönpanoa ja edistämään voimakkaasti Euroopan ponnisteluja luoda EU:n laajuinen kadonneita lapsia koskeva ”Amber Alert” -hälytysjärjestelmä.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Catherine Trautmannia, Pilar del Castillo Veraa, Patrizia Toiaa ja Malcolm Harbournia hyvin tehdystä työstä.

Miten voimme hyödyntää täysimääräisesti taajuusyliäämän? Tämä on kysymys. On ehdottomasti totta, että digitaaliset lähetykset vapauttavat nyt ja tulevaisuudessa taajuuksia. Puhun tietoisesti nykyhetkestä ja tulevaisuudesta vapauttamisen osalta korostaakseni sitä, että tämä muutos ei tapahdu hetkessä, sormia napsauttamalla, ja sen monet toimijat ovat näyttäneet unohtavan perustellessaan tilannettaan. Investointien määrä säikäyttää todennäköisesti monet sijoittajat ennen kuin he voivat edes kuvitella saavansa kerättyä nämä 250 miljardin euron arvoiset onnekkaat ja ansiottomat voitot. Näiden rajoitusten jakaminen on siksi otettava huomioon politiikassamme.

Haluaisin käyttää tämän sangen lyhyen puheajan korostaakseni pakottavaa tarvetta luoda Euroopan unionin taajuuspolitiikka, johon parlamentti osallistuu tärkeänä toimijana. sellaisena sen on oltava tietoinen sähkömagneettisten aaltojen fysiikan tuomista rajoista, otettava huomioon taajuushallinnon tarve ja otettava huomioon standardointielimien asema näiden niukkojen resurssien parhaassa mahdollisessa hyödyntämisessä, ja tietysti pidettävä mielessä Euroopan kansalaisten yleinen etu.

Haluaisin myös muistuttaa komission jäsenelle, että kuituoptisten verkkojen markkinoille tuonnissa tarvitaan ehdottomasti – Jean Cocteausta lainatakseni – suuria rakkaudentunnustuksia mutta myös kouraantuntuvia rakkaudenosoituksia, joihin liittyy talousarvioon sisällytetty eurooppalainen rahoitus niiden toteuttamiseksi, näiden laajakaistaverkkojen rakentamiseksi ja digitaaliyliäämän estämiseksi Euroopassa.

Luc Chatel, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun lopuksi haluaisin aloittaa kiittämällä teitä, hyvät naiset ja herrat – minun mielestäni sekä puheenvuorojenne laatu että sitoutumisenne tähän aiheeseen korostavat televiestinnän merkitystä nykyisissä eurooppalaisissa keskusteluissa. Me käsittelemme nyt Euroopassa taloudellisesti strategisia aiheita, jotka ovat tärkeitä kansalaisillemme. Televiestintä on selvästi tärkeä strateginen haaste – olette panneet merkille sen mahdollisen vaikutuksen Euroopan kasvuun – mutta se koskee samalla asioita, jotka vaikuttavat kansalaistemme jokapäiväiseen elämään, juuri tällaista aihetta Eurooppa tarvitsee. Loppujen lopuksi televiestintä kuitenkin antaa jossain määrin Euroopalle ihmiskasvot.

Haluaisin kiittää hyvin laajaa yksimielisyyttä, jonka huomasin vallinneen tämän keskustelun aikana parlamentin ja neuvoston välillä erityisesti taajuushallinnosta, millä edistetään kuluttajansuojaa ja rajoitetaan toiminnan eriyttämisen hyödyntämistä, jotta estetään sen laajeneminen, mikä on otettu esiin monta kertaa. Panen kuitenkin merkille, että toimielintemme on edelleen tehtävä työtä monen kysymyksen osalta kompromissin saavuttamiseksi. Viitataan tietysti korjaavia toimia koskevan komission veto-oikeuden käyttöön ottamiseen sekä eurooppalaisen sääntelyviranomaisen vaihtoehdon oikeudelliseen muotoon ja rahoitukseen, koska parlamentti ja neuvosto jakavat sen tehtävän ja vastuualueen.

Haluaisin lyhyesti palata kolmeen kysymykseen: ensimmäinen koskee täsmälleen tätä kysymystä eli miten tämä monen puhujan mainitsema uusi yhteistyöelin rahoitetaan. Kuten tiedätte, hyvät naiset ja herrat, jäsenvaltiot eivät ole vielä antaneet tästä asiasta selvää kantaa, ja on sanomattakin selvää, että rahoitusmenetelmä riippuu pääasiassa kyseisen yhteistyöelimen oikeudellisesta muodosta ja vastuualueesta. Kuten tiedätte – mainitsin tämän aiemmin – jäsenvaltioiden enemmistö suhtautuu edelleen hieman varautuneesti ajatukseen uuden yhteistyöelimen perustamisesta. Neuvoston on siksi löydettävä tasapaino tänä iltapäivänä mainittujen erilaisten vaihtoehtojen välillä.

Toisen esiin nostetun kysymyksen, seuraavan sukupolven verkkojen, osalta katson, kuten Catherine Trautmann aivan oikein huomautti, että uusien verkkojen – seuraavan sukupolven verkkojen – edistämiseksi on tärkeintä jatkaa kilpailun, erityisesti infrastruktuurikilpailun, edistämistä, koska sillä tarjotaan sijoittajille kannustimia ja kannustetaan riskien jakamiseen eri operaattoreiden välillä. Kuten tiedätte, neuvostossa keskustellaan tällä hetkellä asiasta. Näitä kysymyksiä, jotka edellyttävät lisätoimintaa ja lyhyemmän aikavälin toimenpiteitä, on kuitenkin käsiteltävä kiireellisesti. Kuten tiedätte, komissio on julkaissut aiheesta suositusluonnoksen, joten ehkä komission jäsen voisi käsitellä tätä yksityiskohtaisemmin.

Kolmas asia, jota halusin käsitellä ja jonka myös monet puhujat mainitsivat, on tietenkin henkilötietojen suojaa koskeva kysymys ja yleisemmin sisältöön liittyvät kysymykset pikemmin kuin sisällön välittämiseen käytetty kanava. Eric Besson sanoi jo muutaman sanan tästä aiheesta; minun mielestäni puheenjohtajavaltio Ranskan tavoitteena ei ole asettaa asioita toisiaan vastaan tai määrätä jotain tiettyä mallia, mutta arvostin todella niiden monien tänä iltapäivänä puheenvuoron käyttäneiden huomioita, jotka sanoivat, että kun selkeästi rakennamme tätä tulevaisuuden taloutta, tätä tulevaa kasvun lähde eurooppalaisen talouden eduksi, meidän on tehtävä se myös siksi, että kulttuurimme ja kulttuurimme toimijat voivat lisätä läsnäoloaan

maailmanlaajuisesti. Siksi emme minun mielestäni voi erottaa näitä kahta asiaa, vaikka tiedän, että muut asianosaiset osapuolet järjestävät myös merkittäviä keskusteluja tästä aiheesta. Meidän on pidettävä mielessä, että kaikissa yrityksissä tämän infrastruktuurin nykyaikaistamiseksi on myös pyrittävä edistämään sisältöme levittämistä ja tekijänoikeuden suojaa luovan prosessin säilyttämiseksi Euroopan unionissa.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, tässä ovat huomiot, jotka halusin tehdä tämän keskustelun päätteeksi.

Viviane Reding, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, mitä haluamme saavuttaa? Haluamme varmistaa, että kaikki kansalaiset voivat nopeasti käyttää moninaisia, turvallisia ja edullisia palveluja riippumatta siitä, missä he asuvat ja missä he matkustavat. Haluamme, että Euroopan kulttuurin moninaisuutta kuvaava sisällön rikkaus on kaikkien kansalaisten saatavilla.

Haluamme, että strategisesti merkittävät yritykset edistävät talouskasvua ja työpaikkojen luomista kehittämällä uutta infrastruktuuria ja sisällön moninaisuutta. Haluamme perustaa kahlitsemattomat yhtenäismarkkinat, joiden avulla Euroopan manner voi näyttää tietä liitettävyydessä, viestinnässä ja uusissa teknologioissa, mutta toivomme myös, että Eurooppa on johtavassa asemassa kuluttajan oikeuksien ja kansalaisten yksityisyyden suojelussa. Tämän me kaikki täällä haluamme saavuttaa, ja minun mielestäni täällä parlamentissa esitetyt monet ja vaihtelevat näkemykset ovat näiden suuntaviivojen mukaisia, ja niissä kehoitetaan tekemään tasapainoisia päätöksiä, jotta yksimielisyyden saavuttaminen olisi mahdollista.

Mikään tästä ei tietenkään olisi mahdollista ilman esittelijöiden työtä. Haluaisin kiittää heitä, koska he ovat usein onnistuneet tekemään mahdottomasta mahdollista. Tämän huomattavan uroteon ovat tehneet esittelijöidemme lisäksi mahdolliseksi parlamentin valiokunnat ja koordinaattorit.

Tulevina viikkoina meidän kaikkien – komission, neuvoston ja parlamentin – on yritettävä saada henkiin tämä hanke, joka voi viedä maanosaamme eteenpäin ja jonka avulla voidaan saavuttaa yksimielisyys neuvoston ja Euroopan parlamentin välillä. Minulla ja kollegoillani komissiossa on tämän mahdollistamisessa rehellisen välittäjän osa.

Catherine Trautmann, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin tämän keskustelun lopuksi kiittää neuvostoa ja komission jäsentä siitä, että he ovat kuunnelleet niin tarkkaavaisesti sitä, mitä meillä oli sanottavana. Tämän ansiosta he ovat nähneet, että parlamentissamme on televiestintäpaketista melko huomattava yksimielisyys, paljon yksimielisyyttä.

Mikään ei jokapäiväisessä elämässämme ole tavallisempaa kuin matkapuhelin, televisiovastaanotin tai viestintäkyky. Yhtenäisasiakirjalla säädettiin henkilöiden liikkuvuudesta perusoikeutena, perusvapautena. Kuten Reino Paasilinna aiemmin sanoi, myös viestintä on perusoikeus ja keino antaa Euroopalle sielu, säilyttää sen olemassaolo ja yhdistää sen kansalaiset. Meidän on siksi oltava riittävän kunnianhimoisia, jotta tästä televiestintäpaketista tulee menestys.

Siksi kehotan, että neuvosto ei pyrkisi kompromissiin tai olisi halukas tekemään kompromissia, joka voisi saattaa epätasapainoon ne eri kohdat, joista olemme onnistuneet pääsemään yksimielisyyteen. Meidän mielestämme olemme kollegoideni, Malcolm Harbourin, Pilar del Castillo Veran, Alexander Alvaron ja muiden – olisi mahdotonta mainita heitä kaikkia – avulla saavuttaneet jo paljon terveen järjen ja yhteisen päättävyyden ansiosta.

Vastauksena Jacques Toubonin minulle aiemmin osoittamiin huomioihin haluaisin sanoa, että minua ei voi arvostella siitä, että en haluaisi ottaa huomioon, että Euroopan luovaa prosessia on tuettava. Minun mielestäni se on innovaatioiden merkittävä liikkeellepaneva voima sekä moninaisuuden että sen mukanaan tuoman älyllisen arvon takia, ja se on nykyään ehdottoman olennaista.

Meidän on kuitenkin otettava huomioon vapaus, joka on taattava asiakirjoillamme – olemme hyväksyneet erittäin tärkeitä asiakirjoja henkilötietojen suojelusta, ja olemme tämän päivän maailmassa ainoita, jotka ovat tehneet niin. Meidän on sovittava nämä kaksi näkökulmaa yhteen. Näiden kahden välillä ei ole ristiriitaa: tavoite on sama eli luovuuden vapauden ja kaikkien yksilöiden vapauden suojelu. Tässä hengessä jatkamme ehdotustemme parantamista.

Pilar del Castillo Vera, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin tässä loppupuheenvuorossani kiittää neuvostoa sen ymmärtäväisestä lähestymistavasta, jonka olemme taas tänään voineet panna merkille. Haluaisin myös kiittää suuresti komissiota, erityisesti komission jäsentä, valvutuneisuudesta, jota hän on aina osoittanut kannattaessaan minun mielestäni tulisesti kilpailukykyisempiä televiestintämarkkinoita ja kuluttajansuojaa. Haluaisin myös esittää kiitokseni kaikille kollegoilleni, jotka tänään täällä ja niin monina

päivinä aiemmin ovat osoittaneet, miten tietoisia he ovat tämän alan merkityksestä Euroopan talouskasvulle ja siten Euroopan unionin kansalaisten työllisyydelle ja hyvinvoinnille.

Haluaisin nyt pyytää neuvostoa tässä loppuvaiheessa ja ennen nykyisen puheenjohtajakauden loppua antamaan tälle televiestintäpaketille vähintään saman ensisijaisen aseman kuin energialle – tiedän, että energia on hyvin tärkeää, mutta tämä paketti on yhtä tärkeä – jotta voimme edetä saavuttamastamme tasapainopisteestä, kuten kollegani Catherine Trautmann juuri huomautti.

Parlamentti antaa monia ehdotuksia, jotka ovat minun mielestäni yleisesti sängen hyvin tasapainossa ja joista on tuloksena tyydyttävä lopputulos neuvoston ja komission kanssa käytävissä neuvotteluissa. Suuret kiitokset. Odotamme puheenjohtajavaltiolta paljon tässä suhteessa.

Patrizia Toia, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, myös minä haluaisin kiittää kaikkia varjoesittelijöitä ja haluaisin vain kiinnittää huomiota kahteen kohtaan. Joku täällä parlamentissa sanoi, että olemme omaksuneet myönteisen lähestymistavan, ja minun mielestäni tämä on koko työtämme luonnehtiva piirre, sekä jo kokemissämme että vielä tehtävissä sopimuksissa.

Myönteinen lähestymistapa tarkoittaa, että käsittelemme realistisesti kaikkia kyseessä olevia etuja, teollisuusalojen arvoa, työntekijöiden tällä alalla tekemää työtä ja siten sen merkitystä koko Euroopan taloudelle, mutta myös kansalaisen, kuluttajan asemaa alkaen niistä, jotka ovat heikoimmassa asemassa ja jotka hyötyvät digitalisoinnista, jos heitä autetaan toteuttamaan tämä siirtyminen. Tiedän, että joissakin maissa, myös Ranskassa, järjestetään tämän osalta tiedotus- ja tukikampanjoita, mutta kyseisillä kansalaisilla voi hyvinkin olla vaikeuksia, mikäli lisätoimenpiteisiin ei ryhdytä.

Siksi lähestyimme tätä asiaa kuluttajan, tai käyttäjän, näkökulmasta; me tarkastelimme mahdollisuutta saada uusia palveluja, jopa televiestintäpalveluja, jotka sopivat paremmin uusiin vaatimuksiin, tarpeeseen paremmasta tiedottamisesta ja tarpeesta sopeutua paremmin laajaan tietoverkkotulevaisuuteen. Mielestäni Eurooppa tulee lähemmäksi kansalaisiaan, kun Eurooppa ja kuluttajien osalta myös markkinat omaksuvat tällaisen lähestymistavan, ja mielestäni verkkovierailumaksuja koskeva aloite loi Euroopalle myönteisen kuvan niiden useiden kuluttajien ja nuorten ihmisten silmissä, jotka ehkä eivät täysin olleet ymmärtäneet asemaa, joka sillä voisi olla heidän elämäänsä, heidän talouteensa ja jopa heidän henkilökohtaisiin varoihinsa vaikuttavissa erityisissä päätöksissä.

Toinen kohta koskee tasapainoista lähestymistapaa. Minun mielestäni tällä lähestymistavalla tasapainotetaan monia kyseessä olevia etuja, myös Catherine Trautmannin mainitsemia ristiriitaisia etuja, sekä monia asiaankuuluvia aloja: ja tässä ajattelin taajuusylijäämää. Sanottuani, että eri operaattoreille televiestinnästä audiovisuaaliseen alaan on tilaa niissä puitteissa, joita kulttuurivaliokunnan ja ITRE-valiokunnan edustajien kokouksessa käsiteltiin, minun mielestäni olemme yrittäneet omaksua tasapainoisen lähestymistavan, ja toivottavasti olemme onnistuneet.

Lopuksi haluaisin, että Euroopalla olisi vahva toimintatapa. Minusta olisi täysin käsittämätöntä, mikäli toissijaisuudesta, jäsenvaltioiden luovuttamattomasta oikeudesta, vastaavat asiaankuuluvat viranomaiset estäisivät sen lisäarvon hyödyntämisen, jota Euroopan on ehdottomasti hallittava hyötyäkseen. Haluaisin kehottaa komissiota ja neuvostoa korostamaan tätä valmiutta koordinoimiseksi, yhtenäistämiseksi ja jotta se, minun mielestäni, voisi olla Euroopan poliittinen suuntaviiva.

Malcolm Harbour, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, olen siinä itselleni epätyypillisessä asemassa, että minulla on viimeinen sana tässä keskustelussa, joten ehkäpä teen lopuksi muutamia laaja-alaisia huomioita.

Mutta aluksi haluaisin oman mietintöni osalta kiittää monia kollegoita, jotka ovat edistäneet ja vahvistaneet valiokuntamme päättäväisyyttä tehdä ja edistää kyseisiä parannuksia. Haluaisin vakuuttaa kollegoilleni, että seuraavan muutaman viikon aikana teemme töitä kyseisten täydentävien parannusten tekemiseksi, erityisesti tietosuojaan liittyvillä aloilla, joista meillä oli hyvin tuloksellinen kokous tänä aamuna. Luulen, että pääsemme siinä sopimukseen. Tietojen loukkaamista koskevan ilmoituksen osalta ei ole ehkä yllättävää, että meidän on edelleen käsiteltävä sitä, koska tekemämme työ oli aivan uutta. Kehotan sydämellisesti komissiota, joka on jo mukana työssä, auttamaan meitä saattamaan valmistelu loppuun, koska se ei kuitenkaan ollut komission alkuperäisessä ehdotuksessa.

Toinen kohta, jonka haluan mainita, on osoitettu Rebecca Harmsille, koska hän on ainoa täällä oleva vihreän puolueen edustaja. Olin täysin tyrmistynyt, kun kuulin hänen kollegaltaan David Hammerstein Mintziltä – jonka kanssa tulen erittäin hyvin toimeen – että hänen mielestään mietintöni vaarantaa Internetin riippumattomuuden. Olemme käyttäneet paljon aikaa sellaisen uuden ehdotuksen luomiseen, jonka nojalla

sääntelyviranomaiset todella voivat puuttua asioihin, mikäli ne huomaavat, että Internetin riippumattomuutta rikotaan. Silti David Hammerstein Mintz tulee tähän istuntosaliin keskustelematta minun kanssani etukäteen ja antamatta mitään vaihtoehtoa ja kertoo minulle, että mietintöni on vaarallinen. Kaikki, mitä haluan Rebecca Harmsille sanoa, on, että jos vihreiden ryhmä jatkaa tällaista kauhun lietsontaa ja mietintömme demonisointia, se on vaarallista kuluttajille, koska se vaarantaa kaiken muun. Kehotan sydämellisesti heitä osallistumaan pyöreän pöydän keskusteluun ja kertomaan, miksi mietintömme on vaarallinen. Katsotaan, voimmeko hälventää heidän huolensa. Monet teistä saattavat jopa saada päivittäin sähköpostia. Minä sain tänään yhden, jonka mukaan tämä mietintö vaarantaa Internetin riippumattomuuden. Voin sanoa teille vain, että aikomuksemme on täysin päinvastainen.

Yhteenvetona haluaisin sanoa, että nyt meillä kaikilla on valtava vastuu auttaa puheenjohtajavaltio Ranskaa saavuttamaan yksimielisyys. Haluan korostaa sitä. Todellisessa maailmassa on paljon epävarmuutta niiden ihmisten keskuudessa, jotka ovat valmiita tekemään suuria investointeja – seuraavan sukupolven verkkoihin – ja jotka haluavat, että tästä paketista sovitaan mahdollisimman pian. Voimme auttaa siinä tekemällä yhteistyötä, kuten olemme menestyksekkäästi tehneet. Se on todella suuri vastuu. Lupaen omasta puolestani – ja tiedän, että kollegani tukevat minua tässä – että emme säästä voimiamme työskennellessämme puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa. Haluan kiittää erityisesti Luc Chatelia ja Eric Bessonin heidän perusteellisesta sitoutumisestaan koko tähän prosessiin ja heidän todellisesta asiantuntemuksestaan näistä kysymyksistä. Olen varma, että yhdessä saamme tämän paketin hyväksytyksi lyhyimmässä mahdollisessa ajassa.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavassa täysistunnossa.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Ivo Belet (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Uudella televiestintälainsäädännöllä, josta tänään keskustelemme, on kauaskantoiset seuraukset kaikille meille Internetin ja televiestinnän käyttäjille.

Yksityisyyttämme Internetissä on suojeltava paremmin. Tietokoneelle tallennettuja tai Internetissä lähetettyjä tietoja (mukaan luettuna tiedot sivuista, joilla on vierailtu!) ei voida käyttää (väärinkäyttää), ellei siihen ole annettu ennakoon suostumusta.

Sisältöalan (pääasiassa musiikki ja elokuvat) ja televiestintäoperaattoreiden välistä yhteistyötä kannustetaan, jotta piratismia koskevaan ongelmaan (laittomat lataukset) voidaan puuttua. On tärkeää, että kuluttajille tiedotetaan hyvin, mitä Internetissä voi ja ei voi tehdä, mutta pääsy Internetiin ei saa missään tapauksessa kieltää.

On helpompaa, jos ihmiset voivat säilyttää puhelinnumeronsa operaattoria vaihtaessaan. Numeron siirtämiseen ei saisi kulua yli päivää, mihin voidaan soveltaa toimenpiteitä väärinkäytösten estämiseksi.

On toivottava, että pääsemme tästä nopeasti yhteisymmärrykseen ja että tilaajat voivat hyötyä näistä parannuksista mahdollisimman pian.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), kirjallinen. – (GA) Nykyisessä tiivistetyssä, globalisoituneessa maailmassa henkilöiden yksityisyyden ja tietosuojan pitäisi olla meidän kaikkien ensisijaisia tavoitteita. Yksityisyyttä ei pitäisi vaarantaa, kuten Malcolm Harbourin mietinnössä tehdään. Kansallisen tai eurooppalaisen elimen asiana ei ole valvoa tungettelevasti, miten ihmiset käyttävät Internetiä.

Euroopan parlamentin on toimittava poistaakseen joitakin tämän direktiivin taantumuksellisia osia. Tällaisenaan tämän direktiivin nojalla voitaisiin lisätä yritysten ja valtion elinten yhteyttä ihmisten Internetin yksityiseen käyttöön. Teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua ei voida käyttää tekosyynä siihen, että sallitaan vastuuttomien elinten saada käyttöönsä henkilötietoja ja yksityisiä tietoja.

András Gyürk (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Esityslistalla olevan lainsäädäntöpaketin hyväksyminen on tärkeä askel eteenpäin, jotta laajakaistaviestintäpalvelut saisivat enemmän toiminta-alaa. Niiden leviäminen on olennaisen tärkeää, jotta Euroopasta voi aikomustemme mukaisesti todella tulla yksi kilpailukykyisimmistä alueista. Meidän on nyt vain ponnisteltava enemmän tehokkaasti televiestintälainsäädännön puolesta, koska tämän alan kehitys voi edistää huomattavasti työllisyyden lisäämistä.

Televiestintämarkkinoiden avaaminen on vauhdittunut 1990-luvun toisen puoliskon jälkeen, ja sen myötä erityisesti palvelujen taso on parantunut. Meidän mielestämme työtä on kuitenkin vielä huomattavasti jäljellä

kilpailukyvyyn vahvistamisen alalla ja siten kuluttajahintojen alentamisessa. Kaiken tämän lisäksi nykyisen lainsäädännön tarkistaminen on ajankohtaista uusien teknologioiden kehittymisen takia.

Meidän mielestämme se, että tähän mennessä käytettyjen taajuuksien jakamiskäytäntöjen tarkistus on huomattava osa uutta puitelainsäädäntöä, on hyvin myönteistä kehitystä. Me katsomme, että teknologista riippumattomuutta koskevan periaatteen on oltava tässä asiassa vallitsevana kilpailukyvyyn lisäämisen takia. Kansallisten sääntelyviranomaisten yhteistyötä koskevat tulevat uudet puitteet ovat myös merkittävä tulos.

Meidän olisi pidettävä myönteisenä sitä, että tällä uudella asetuksella on myös lainsäädännöllinen vaikutus kuluttajansuojaan, mitä ei pidä missään tapauksessa väheksyä. Sillä luodaan avoimemmat ehdot hintojen säätämiseksi ja vahvistetaan vapautta vaihtaa palveluntarjoajia. Me katsomme, että annettavan puitelainsäädännön merkitys on siinä, että sillä lisätään markkinoiden kilpailua mutta huomioidaan myös kuluttajansuojan asianmukainen taso.

11. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0457/08).

Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Manuel Medina Ortega laatima kysymys numero 1 (H-0527/08)

Aihe: Maataloustuotteiden saannin varmistamista koskeva politiikka

Pelko maataloustuotteiden saatavuuden huonontumisesta on herättänyt levottomuutta koko maailmassa, minkä vuoksi useat valtiot ovat rajoittaneet tai vaikeuttaneet huomattavasti maataloustuotteidensa vientiä. Harkitseeko neuvosto mahdollisuutta sisällyttää maataloustuotteiden saatavuuden varmistamista koskevan kysymyksen, mukaan lukien tärkeimpien maataloustuotteiden tuontimaiden kanssa tehtävät erityissopimukset, sisällyttämistä yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä Manuel Medina Ortega, Eurooppa-neuvosto tunnusti tämän vuoden kesäkuun 19. ja 20. päivänä pitämässään kokouksessa, että elintarvikkeiden äskettäinen hintojen nousu on huolestuttavaa sekä Euroopan unionissa, jossa kriisi vaikuttaa lähinnä pienituloisiin kotitalouksiin, että kansainvälisesti, erityisesti kehitysmaissa. Tämä ilmiö johtuu erilaisista monimutkaisista tekijöistä. Ensimmäisenä on maailmanlaajuisen kysynnän kasvu, erityisesti tärkeimmissä kehittyvissä talouksissa. Toinen syy liittyy tuotanto- ja kuljetuskustannusten kasvamiseen, mikä johtuu osittain öljyn hinnan kohoamisesta. Kolmas syy liittyy rahoitusmarkkinoiden toimintatapaan, keinotteluun kansainvälisillä markkinoilla ja paikallisilla elintarvikemarkkinoilla. Lisäksi sadot joissakin tuottajavaltioissa ovat olleet heikkoja huonojen ilmasto-olojen takia. Yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto tarkastelee ensi kuussa uudelleen näitä kysymyksiä. Sen tavoitteena on parantaa elintarviketurvallisuutta ensinnäkin yhteistyössä Yhdistyneiden Kansakuntien kanssa ja toiseksi kansainvälisissä rahoitusinstituutioissa ja G8:ssä. Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki ovat sopineet kokouksista, ja olen erittäin tyytyväinen siihen, että Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri Ban Ki-moon on perustanut korkean tason työryhmän tarkastelemaan elintarvikekriisiä. Euroopan unioni osallistuu täysimääräisesti sen julkilausuman täytäntöönpanoon, joka annettiin Roomassa tämän vuoden kesäkuun 5. päivänä pidetyssä FAO:n korkean tason konferenssissa. Meidän on tietenkin hyödynnettävä myös tulevia Yhdistyneiden Kansakuntien ja Maailmanpankin kokouksia, jotta voimme kehittää ja syventää toimia, joiden tarkoituksena on edistää elintarviketuotantoa kriisistä kärsivissä kehitysmaissa.

Kuten huomaatte, tärkeimmät politiikanalat, jotka liittyvät tähän elintarvikekriisiin ja jotka voivat auttaa kriisin ratkaisemisessa, ovat maatalouspolitiikka, kehitysyhteistyöpolitiikka ja kauppapolitiikka. Manuel Medina Ortega mainitsema YUTP voi olla tässä yhteydessä hyödyksi, mutta vain rajallisesti sen poliittisen vuoropuhelun puitteissa, jota EU käy kolmansien maiden kanssa ja jonka tarkoituksena on kannustaa niitä laatimaan parempaa maatalouspolitiikkaa. Tämä puolestaan parantaisi elintarviketurvallisuutta kehitysmaissa ja vahvistaisi alueellista yhdentymistä niillä alueilla, joihin kriisi vaikuttaa eniten.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Paljon kiitoksia vastauksestanne. Huomaan, että neuvosto todella on huolissaan tästä asiasta.

Haluaisin huomauttaa, että nälkä on aina värittänyt Euroopan historiaa. Tästä on esimerkkinä Irlannin kuuluisa perunakadosta johtuva nälänhätä, joka johti saarella väestökatoon. Nälänhätä on johtanut väestökatoon myös monilla muilla Euroopan alueilla, esimerkiksi Ukrainassa.

Elämme aikaa, jolloin olemme saaneet muistutuksen siitä, mitä voi tapahtua; puhumme 500 miljoonan ihmisen yhteisöstä, jossa kulutetaan pääasiassa ulkomailta saatavia elintarvikkeita.

Eikö neuvosto katso, että olisi aika laatia yleinen politiikka kattavaa elintarviketurvallisuutta varten ja että kyseisen politiikan pitäisi olla yksi Euroopan unionin yleisistä politiikanaloista, jotta varmistettaisiin, että tällaista suurta nälänhätää ei tapahdu tulevaisuudessa?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Manuel Medina Ortega on kyllä oikeassa. Luulen, että kun tarkastelemme yhteistä maatalouspolitiikkaa, pidämme kokouksia, joissa käsittelemme kehityspolitiikkaa, ja kun käymme keskusteluja ja pidämme huippukokouksia kehitysmaiden kanssa, neuvosto todellakin keskittyy tiiviisti elintarvikkeiden perustuotantoa ja elintarviketurvallisuutta koskevaan kysymykseen. Kyseessä on kaksi erillistä kysymystä, joita on kuitenkin käsiteltävä rinnakkain. Puheenjohtajavaltio Ranskan yhtenä tavoitteena on ottaa nämä kysymykset esille ja tarkastella niitä rinnakkain erityisesti lokakuussa pidettävässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa.

Jim Allister (NI). – (EN) Sen sijaan, että elintarviketurvallisuutta tarkasteltaisiin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa, kuten kysymyksessä melko oudosti esitetään, eikö olisi järkevämpää, että elintarviketurvallisuudesta tehtäisiin alkuperäisen ajatuksen mukaisesti YMP:n pääasiallinen tavoite, kuten presidentti Sarkozy lupasi tärkeässä puheessaan Pariisin maatalousnäyttelyssä helmikuussa? Hänen mukaansa YMP:n uudistuksen tärkeimpinä tavoitteina ovat elintarviketurvallisuus ja se, että EU:n osallistumista elintarviketuotantoon lisätään maailmassa. Voisiko Ranskan ministeri kertoa kyseisten tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja neuvoston puheenjohtaja, ylituotanto Euroopassa on nyt muuttunut peloksi elintarvikehuoltomme turvallisuudesta. Uskotteko, että Ranskan tällä hetkellä johtamissa WTO:ssa käytävissä neuvotteluissa voidaan päästä tyydyttävään tulokseen joulukuuhun mennessä?

Katsotteko, että maailmanmarkkinat voisivat olla loistava mahdollisuus maatalousalallemme? Olemme tietenkin havainneet, että hinnat ovat nousseet erittäin jyrkästi, ja nämä hinnat luonnollisestikin tarjoavat täysin uusia ansiomahdollisuuksia omille maanviljelijöillemme Ranskan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja ennen kaikkea uusien jäsenvaltioiden kaltaisissa valtioissa. Ne myös lisääisivät merkittävästi ansiomahdollisuuksia muilla alueilla, erityisesti vähiten kehittyneissä maissa – köyhistä köyhimmissä valtioissa.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Vastaan Jim Allisterille toteamalla, että minä todellakin katson, että elintarviketurvallisuuden pitää olla tärkeimpänä tavoitteenamme tarkistaessamme yhteistä maatalouspolitiikkaa. Se on yksi tavoitteista, joita haluamme korostaa tarkistaessamme yhteistä maatalouspolitiikkaa. Yleistä tarkistusta suoritettaessa meidän on näin ollen pyrittävä tarkastelemaan YMP:n määrällisten tavoitteiden lisäksi myös laadullisia näkökohtia, jotta varmistetaan, että kaikki kansalaisemme, riippumatta heidän asuinpaikastaan, voivat saada käyttöönsä korkealaatuisia elintarvikkeita.

Paul Rübigin kysymyksen osalta haluan huomauttaa, että me todellakin hyödyimme nykyisin maailman korkeasta hintatasosta, mikä on mahdollisuus eurooppalaiselle viennille. Kun otetaan huomioon yleinen kysyntä, voi myös käydä niin, että me tuomme useiden alojen tuotteita EU:hun tai että me huomaamme, että tuotantomme ei ole riittävää. Monenvälisissä kauppaneuvotteluissa Eurooppa teki sen, mikä oli tarpeen, ja kuten tiedätte, teki useita myönnytyksiä uudistuksista YMP:tä koskevien sopimusten puitteissa. Valitettavasti on käynyt ilmi, että muut valtiot ovat vastuussa neuvottelujen jumiutumista. On totta, että Dohan kehityskierroksella olisi kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota elintarviketurvallisuutta koskeviin näkökohtiin ja maailmanlaajuisen elintarviketuotannon tasapainoon.

Puhemies. – (EN) **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** laatima kysymys numero 2 (H-0529/08)

Aihe: Eurooppalainen nuorisosopimus

Kaikki politiikan alat, erityisesti koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen tarkoitetut mahdollisuudet, työllisyys ja liikkuvuus, sosiaalinen integroituminen, terveysasiat, mahdollisuus riippumattomuuteen sekä yrittäjyyttä ja vapaaehtoistyötä koskevien aloitteiden tukeminen, koskevat Euroopan unionin nuoria. Voiko neuvosto tästä syystä kertoa, miten sen aikoo panna täytäntöön eurooppalaisen nuorisosopimuksen (7619/05) ja panostaa sellaisiin politiikan aloihin, jotka vaikuttavat nuoriin?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Hyvä Marie Panayotopoulos-Cassiotou, huomautatte aivan oikeutetusti, että useat eri politiikanalat koskevat nuorisoa. Kiitos siitä. Nuorisopolitiikka on luonteeltaan

monialaista. Eurooppa-neuvoston vuonna 2005 tekemän eurooppalaisen nuorisosopimuksen tarkoituksena on nimenomaan valtavirtaistaa nuorisoulottuvuus eri politiikanaloihin Lissabonin strategian mukaisesti.

Tavoitteemme ovat yksinkertaisia. Tavoitteena on nimittäin edistää koulutusmahdollisuuksia Euroopassa, koulutusta, nuorten liikkuvuutta ja ammatillista integraatiota sekä nuorten sosiaalista osallisuutta. Tiedämme, että meidän on yhdessä tehtävä sopimuksesta tehokkaampi ja että meidän on päästävä konkreettisiin tavoitteisiin. Jotta voisimme päästä tähän tavoitteeseen, komissio laatii vuodesta 2009 lähtien kolmen vuoden välein kertomuksen nuorisosta. Kyseisessä kertomuksessa esitetään perusteellinen analyysi nuorison tilanteesta Euroopassa. Näin ollen se auttaa meitä korostamaan heidän huolenaiheitaan.

EU on tietenkin vastuussa tietyistä tärkeistä näkökohdista tässä yhteydessä, mutta nykyisin jäsenvaltioiden toimet ovat perustamissopimusten nojalla jopa tärkeämpiä. Meidän on varmistettava, että me keskitymme EU:ssa parhaisiin käytäntöihin joko kansallisella, paikallisella tai alueellisella tasolla. Meidän on edistettävä kaikenlaista synergiaa osapuolten, kuten yritysten, koulujen, yhdistysten, työvoimaelinten, nuorisotyöntekijöiden, tutkijoiden, perheiden ja myös työmarkkinaosapuolten välillä. Tässä yhteydessä neuvoston puheenjohtajavaltio haluaa erityisesti edistää nuorison rajatylittävää liikkuvuutta. Asiaa tarkastellaan 20. ja 21. marraskuuta pidettävässä neuvoston kokouksessa, jossa käsitellään Maria João Rodriguezin johtaman korkean tason asiantuntijaryhmän raporttia liikkuvuudesta. Haluamme laajentaa Erasmus-ohjelmaa, joka on osoittautunut suureksi menestykseksi. Me tiedämme, että sitä ei voida tehdä hetkessä, mutta me toivomme, että Erasmus-ohjelmasta tulee demokraattisempi ja laaja-alaisempi.

Haluamme myös edistää Leonardo-ohjelman kaltaisia harjoittelijaohjelmia Euroopan tasolla. Aiomme järjestää Ranskan puheenjohtajakauden aikana suuren tapahtuman, jossa keskitytään kehittämään harjoittelijoiden liikkuvuutta. Ranskan puheenjohtajakaudella haluamme myös asettaa nuorten terveyden yhdeksi tärkeimmistä poliittisista painopistealoista, jotta saamme paremman käsityksen nimenomaan nuoriin liittyvistä terveydellisistä kysymyksistä, liittyivät ne sitten hygieniaan tai riippuvuuden torjumiseen – tupakkaan, alkoholiin ja tietenkin huumeisiin.

Vuonna 2009 neuvosto osallistuu aktiivisesti eurooppalaisen yhteistyön yleiseen arviointiprosessiin nuorisoasioiden alalla. Kun otetaan huomioon, että kyseessä on pitkän aikavälin prosessi, on tärkeää varmistaa eri puheenjohtajavaltioiden välisten toimien jatkuvuus. Tämän takia olemme tehneet yhteistyötä tulevien puheenjohtajavaltioiden Tšekin ja Ruotsin kanssa varmistaaksemme jatkuvuuden tässä politiikassa, joka on niin ratkaisevan tärkeä tuleville eurooppalaisille sukupolville.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän neuvoston puheenjohtajaa hänen vastauksestaan ja toivotan puheenjohtajavaltio Ranskalle kaikkea hyvää sen tavoitteiden saavuttamisessa.

Sopimuksen tekemisen jälkeen neuvosto todellakin sopi määrällisistä tavoitteista: koulupoissaolojen vähentäminen 10 prosentilla ja nuorten työttömyyden selvä määrällinen vähentäminen tietyllä kaudella valmistumisen jälkeen.

Missä määrin nämä tavoitteet on saavutettu, kun otetaan huomioon, että tilastojen mukaan nuorten työttömyys on edelleen erittäin yleistä?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) On totta, että nuorten työttömyysaste on edelleen erittäin korkea, mutta keskimäärin tilanne unionissa on parantunut kuluneiden vuosien aikana.

Katson, että meidän on keskityttävä kolmeen toiminta-alaan. Meidän on ensinnäkin varmistettava, että me todella mukautamme koulutusta paremmin markkinoiden, erityisesti työmarkkinoiden vaatimuksiin ja että koulutusjärjestelmät tukevat tehokkaammin Lissabonin ohjelman mukaista kilpailustrategiaa.

Lisäksi meidän on käynnistettävä vuoropuhelu työnantajien ja työmarkkinaosapuolten kanssa yritysten suuremman sosiaalisen vastuun ja nuorison sosiaalisen integroinnin edistämiseksi. Tässä yhteydessä kaikki eurooppalaiset yritykset, erityisesti suurimmat yritykset, ovat vastuullisessa asemassa.

Kolmanneksi katson, että meidän on koulutusalaalla myös pyrittävä luomaan huippuosaamisverkostoja ja edistettävä liikkuvuutta valtioiden välillä, aivan kuten meidän on myös edistettävä todistusten ja tutkintojen vastavuoroista tunnustamista, jotta eurooppalaiset työmarkkinat voisivat toimia kitkattomammin.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoiset puhemies ja ministeri, haluaisin viitata erityiseen näkökohtaan, jonka katson erittäin tärkeäksi tässä yhteydessä. Kaikissa EU:n laajuisissa tutkimuksissa on käynyt ilmi, että nuoret ovat eniten innoissaan tästä Euroopan unionista. Nuoret ovat myös se ryhmä, joka uskoo, että he

voivat hyötyä unionista. Vastakohtana ovat ne henkilöt, lähinnä iäkkäät, ahdaskatseiset ja pettyneet miehet, jotka vastustavat unionia jyrkästi.

Olisin kiinnostunut kuulemaan, toteutetaanko tämän sopimuksen puitteissa tai kenties myös muissa yhteyksissä hankkeita, jotka saattaisivat lisätä nuorten keskuudessa tätä kiinnostusta, tätä myönteistä suhtautumista EU:hun.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä Jörg Leichtfried, voin kenties esittää näkemykseni puolueettomammin. Minä todellakin katson, että nuoret ovat innoissaan Euroopasta, ja on totta, meidän on hyödynnettävä tätä intoa. Tällä ei kuitenkaan tarkoiteta sitä, että toisten sukupolvien edustajat, Euroopan rakentaneet henkilöt, olisivat vähemmän innoissaan. Valitettavasti Euroopan tasolla on sekä EU:n kannattajia että vastustajia. Mielipidetutkimukset osoittavat myös – kuten äskettäin jälleen kerran havaitsimme – että vastustajat voivat joskus olla radikaalimpia. Meidän onkin tutkittava tätä asiaa perusteellisemmin.

Nuorison liikkuvuuden edistämistä ja EU:n käsitteen konkretisoimista koskevan sopimuksen osalta uskon vahvasti, että meidän on edistettävä nuorisomme rajatylittävää liikkuvuutta ja että – kiitos näiden ohjelmien, jotka saavat lisärahoitusta, vaikka tiedän, että se kestää useita vuosia ja on pitkän aikavälin hanke – kun arvioimme uudelleen yhteisten politiikanalojemme puitteita, meidän on tarkasteltava ohjelmia, joilla pyritään edistämään nuorison ja lasten liikkuvuutta, olipa kyse opiskelijoista, harjoittelijoista tai nuorista työntekijöistä, jotka osallistuvat työelämään tutustumista tai ammattikoulutusta koskeviin ohjelmiin.

Uskon, että juuri näin voimme todella tehdä EU:n käsitteestä konkreettisemmän ja varmistaa, että nuorten into kantaa hedelmää, ja näin voimme myös tuottaa Euroopan kansalaisten uuden sukupolven, jota me kaikki toivomme.

Puhemies. – (EN) **Robert Evansin** laatima kysymys numero 3 (H-0532/08)

Aihe: EU:n merentakaiset alueelliset poikkeavuudet

Pitääkö puheenjohtajavaltio poikkeavana sitä, että Etelä-Amerikassa on maa, joka kuuluu Euroopan unioniin samalla kun unioni pitkittää liittymisneuvotteluita Kroatian, Turkin ja muiden eurooppalaisten valtioiden kanssa, jotka täyttävät selvästi vahvemmat maantieteelliset vaatimukset?

Miten neuvosto pyrkii Irlannin kansanäänestyksen jälkeisissä tunnelmissa käsittelemään edellä mainitun kaltaisia hakemuksia? Onko tästä keskusteltu koskaan neuvostossa?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Hyvä Robert Evans, olen iloinen siitä, että olette täällä, koska en ole aivan varma, mitä tällä kysymyksellä tarkoitetaan. En ehkä ole ymmärtänyt sitä oikein, ja te voisittekin selventää kysymystä.

Etelä-Amerikassa on tiettyjä syrjäisempiä alueita, jotka kuuluvat olennaisena osana Euroopan unioniin ja joihin tästä syystä sovelletaan tiettyä politiikkaa. Ei ole kuitenkaan olemassa eteläamerikkalaista valtiota, joka sinällään olisi Euroopan unionin jäsen – olen tässä yhteydessä erittäin varovainen, sillä en kenties ole ymmärtänyt kaikkia tämän kysymyksen vivahteita.

Turkin ja Kroatian osalta on todettava, että edistymistä on tapahtunut huomattavasti sen jälkeen, kun käynnistimme neuvottelut kyseisten valtioiden kanssa. Esimerkiksi Turkin tapauksessa kunkin luvun ensimmäisenä virallisena toimenpiteenä oleva arviointimenettely on toteutettu 23 luvun osalta, ja neuvotteluissa on avattu kahdeksan lukua, joista yhden osalta prosessi on päätetty toistaiseksi. Puheenjohtajavaltio Ranska uskoo, että se voi avata kaksi uutta lukua.

Kroatian osalta arviointimenettely on saatu päätökseen. Neuvotteluissa avattiin 22 lukua, joista kolme on päätetty toistaiseksi. Liittymiskonferenssi järjestettiin tämän vuoden heinäkuun 25. päivänä. Lisäksi avattiin tavaroiden liikkuvuutta koskeva melko arkaluonteinen ensimmäinen luku ja suljettiin yritys- ja teollisuuspolitiikkaa koskeva luku 20. Kuten tiedätte, neuvottelujen edistyminen riippuu pääasiassa ehdokasvaltioiden saavuttamista tuloksista. Edistyminen lukujen avaamista ja sulkemista koskevien kriteerien täyttämässä sekä niihin vaatimuksiin vastaamisessa, jotka on asetettu neuvottelujen, mutta myös tarkistettujen liittymiskumppanuuksien puitteissa, on olennaista tässä yhteydessä. Me tietenkin viittaamme komission arvioon asiasta. Hyvä Robert Evans, totean uudelleen, että jos vastaukseni on ollut hieman poukkoileva, olisin erittäin iloinen, jos voisitte kertoa, mitä täsmälleen ottaen tarkoittitte kysymyksellänne.

Robert Evans (PSE). - (EN) Selvennän asiaa hieman ja esitän kysymykseni yleisemmällä tasolla. Neuvoston puheenjohtaja on vastannut joihinkin esille ottamiini kysymyksiin, ja kiitän häntä siitä. Hän on oikeassa. Kantani on, että mielestäni on epätavallista, että annamme Ranskan Guayanalla kaltaisten valtioiden olla Euroopan unionin täysimääräisinä osina kaikkine siihen liittyvine hyötyineen ja etuineen – ei ainoastaan Ranskan alueita, vaan mieleeni tulevat myös Martinique ja Guadeloupe.

Kuitenkin Euroopassa – ja neuvoston puheenjohtaja on viitannut neuvotteluprosessiin, joka on käynnissä Kroatian ja kenties Turkin kanssa – me nousemme vastarintaan; Euroopan unionissa on valtioita, jotka eivät ole tyytyväisiä tähän asiaan.

Toisaalta lähempänäkin on poikkeavuuksia – Kanaalisaaret, Jersey ja Guernsey, jotka eivät kuulu Euroopan unioniin ja joiden ei tarvitse soveltaa sen lainsäädäntöä. Ne ovat veroparatiiseja, joihin päästetään rikkaita ihmisiä, jotta heidän ei tarvitse maksaa siitä, mistä muut maksavat.

Onko tästä kannasta tai näistä poikkeavuuksista keskusteltu neuvostossa? Voisiko neuvoston puheenjohtaja kertoa, miksi Ranskan Guayanalla pitää olla osa Euroopan unionia, ja katsooko hän, että tämä tilanne jatkuu paitsi lyhyellä aikavälillä, myös pitkällä aikavälillä? Voisiko hän katsoa kristallipalloonsa ja kertoa minulle tarkemmin siitä, mihin suuntaan Euroopan unioni on kulkemassa yleisesti?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Kiitos, hyvä Robert Evans. Pelkäsinkin, että olin ymmärtänyt kysymyksenne tarkoituksen oikein ja että minun ei tarvitsisi kuulla selvennystänne asiaan. Vakavammin puhuen on todettava, että ensinnäkin syrjäisimmät alueet, kaikki ne, joita kutsumme merentakaisiksi alueiksi, ovat osa Euroopan unionia. Ne ovat tärkeä osa riippumatta siitä, missä kyseiset alueet sijaitsevat ja kuuluvatko ne Ranskaan, Espanjaan, Portugaliin, Yhdistyneeseen kuningaskuntaan vai johonkin muuhun valtioon.

Viittasitte nykyisiin merentakaisiin departementteihin. Kyseiset departementit ovat kuuluneet Ranskaan 1600-luvusta lähtien. Niiden asukkaat ovat olleet Ranskan kansalaisia vuodesta 1848 lähtien – joten kyseessä ei ole uusi asia – ja kaikki tämä on otettu huomioon jo aluksi, kun tehtiin perustamissopimus alun perin Euroopan yhteisön ja sitten Euroopan unionin perustamisesta.

Toinen korostamanne näkökohta – jonka katson kuitenkin koskevan kysymystä Euroopan vaikutusvallan lisäämisestä ulkomailla – liittyy harjoitettavaan politiikkaan. Mielestäni on tärkeää, että me toteutamme tässä yhteydessä ponnisteluja, emme siksi, että jokin alue on ranskalainen, vaan – toistan uudelleen – siksi, että asia koskee myös vaikutusvaltaa.

Toinen esittämäne näkökohta, joka liittyy neuvostoon – enkä mainitse tässä yhteydessä nimiä – koskee vaikeaa aihetta, nimittäin sitä, miten voimme estää veroparatiisit joko merentakaisilla alueilla tai lähellä omaa maanosamme. On totta, että tämä on ongelma. Tämän asian parissa on työskennelty Ecofin-neuvostossa. Asiasta esitettiin useita ehdotuksia, ja me pyrimme aina torjumaan tehokkaasti veroparatiiseja sekä EU:n tasolla että EU:n tekemien kansainvälisten sopimusten nojalla.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Haluaisin esittää kysymyksen, joka ei ole erityisen vakava: pitäisikö meidän harkita nimeämme muuttamista Euroopan ja Etelä-Amerikan unioniksi? Jos Turkki vielä liittyy unioniin, pitäisikö nimeen liittää Aasiakin? Vakavammin puhuen on kuitenkin todettava, että EU:n kansalaisten tietämys näistä merentakaisista alueista on vähäinen. Voitaaisiinko järjestää EU:n tiedotuskampanja, jonka tavoitteena olisi antaa lisätietoa näistä asioista, jotta tällaiset valtiot tuntuisivat läheisemmiltä ja tutummilta erityisesti EU:n nuorille kansalaisille? Näin he voisivat ymmärtää kyseisiä alueita paremmin, eikä tällaisia kysymyksiä enää esitetäisi.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Kiitokset neuvostolle. Voi olla, että en kiinnittänyt asiaan huomiota, mutta en kuullut ministerin vastaavan Robert Evansin kysymyksen toiseen osaan, joka koski Irlannin kansanäänestyksen jälkeisiä tunnelmia neuvostossa. Voisiko hän ensinnäkin kertoa, mitkä neuvoston tunnelmat täsmälleen ottaen ovat Irlannin kansanäänestyksen jälkeen ja vaikuttaako Irlannin kansanäänestys Kroatian, Turkin ja muiden keskustelussa mainittujen Euroopan valtioiden hakemusten käsittelyyn? Toisin sanoen, mikä on neuvoston kanta näihin hakemuksiin nyt, Irlannin kansanäänestyksen jälkeen?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Vastaan ensin Justas Vincas Paleckisin kysymykseen toteamalla, että hän on mielestäni oikeassa. On totta, että toteutetaan ponnisteluja, joiden tarkoituksena on lisätä Euroopan kansalaisten tietämystä näistä syrjäisistä mutta eurooppalaisista alueista. Huomaan, että ne esiintyvät euroseteleissä, mikä on edes jonkinlaista edistymistä. Meidän on kuitenkin tehtävä enemmän tiedottamisen ja viestinnän osalta. Toteaisin Avril Doylelle, että hänen esittämänsä kysymys on erittäin laaja-alainen. Näin ollen meidän on keskityttävä käynnissä oleviin neuvotteluihin. Neuvoston osalta totean,

että kyseiset neuvottelut perustuvat ehdotuksiin, jotka komissio esittää arviointikertomusten perusteella. Tämä on täysin tavallinen perusta.

Me olemme myös tehneet selväksi, että olemme valmiita syventämään suhteita muutamien muiden valtioiden kanssa, erityisesti Balkanin maiden kanssa, ja että ottaen huomioon toteutetut ponnistelut, me haluaisimme tiivistää suhteita Kroatian lisäksi myös Serbian ja muiden valtioiden, kuten Bosnian ja Montenegron kanssa.

Sitten on vielä kumppanuutta koskeva kysymys. Euroopan unionin ja Ukrainan välillä järjestetään tärkeä huippukokous 9. syyskuuta. Kun otetaan huomioon nykyinen konflikti Venäjän ja Georgian välillä, me myös yritämme kehittää kumppanuutta Ukrainan kanssa, ja kuten tiedätte, me huomautimme eilen tarpeesta vahvistaa suhteita Georgiaan. Tässä ovat viimeisimmät tiedot, jotka voin kertoa nykyisistä suhteista.

Lisäksi ongelmana on Lissabonin sopimuksen tilanne. Jos meillä ei ole Lissabonin sopimusta, useat jäsenvaltiot, mukaan luettuna kotimaani – jos en nyt puhu neuvoston puheenjohtajana – sanovat nykyisen perustamissopimuksen tosiasiallisesti koskevan 27 valtion unionia, joten me todellakin tarvitsemme Lissabonin sopimusta laajenemista varten. Hyvä Avril Doyle, totean rehellisesti, että tämä on neuvoston kanta tällä hetkellä.

Puhemies. – (EN) **Avril Doyle**n laatima kysymys numero 4 (H-0534/08)

Aihe: Raja-alueiden sopeuttamistoimet runsaasti hiiltä kuluttavan tuonnin suhteen

Voisiko neuvosto ilmoittaa näkemyksensä raja-alueiden sopeuttamistoimista runsaasti hiiltä kuluttavan kolmansien maiden tuonnin suhteen EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisella vuoden 2012 jälkeisellä kaudella?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Eurooppa-neuvosto käsitteli erittäin tärkeää kysymystä tänä vuonna maaliskuussa pitämässään kokouksessa. Tuolloin se totesi, että kilpailuun voimakkaasti perustuvissa yleisissä oloissa on vaarana, että hiilivuotoa tapahtuu tietyillä aloilla, kuten erittäin energiantensiivisillä teollisuudenaloilla, jotka erityisesti joutuvat kilpailemaan kansainvälisesti. Tämä on todellinen ongelma, jota on analysoitava ja joka on ratkaistava uudella direktiivillä, jolla yhteisöön luodaan kiintiöiden vaihtojärjestelmä.

Parhaimpina keinona hiilivuotoa koskevaan ongelmaan puuttumiseen ja sen varmistamiseen, että yhteisön päästökiintiöiden vaihtojärjestelmä pysyy tehokkaana, on kuitenkin edelleen kansainvälisen sopimuksen tekeminen, hyvä Avril Doyle. On kuitenkin selvää, että meidän on myös oltava valmiina toimimaan, jos emme saa tehtyä kansainvälistä sopimusta. Me olemmekin nyt keskustelemassa asianmukaisimmista toimenpiteistä teollisuutemme kilpailukyvyyn säilyttämiseksi ja sen takaamiseksi, että EU toimii esimerkiksi kasvihuonekaasujen torjumisessa.

Mielestämme on tärkeää, että näin tehdään varmistaen, että kaikenlaisten teollisuudenalojen investoinnit ovat riittävän avoimia, erityisesti nyt kun taloudellinen tilanne on heikentynyt ja odotamme kansainvälisen kasvun hidastuvan ja kun kaikki merkit viittaavat siihen, että tilanne pysyy samanlaisena myös ensi vuonna.

Ehdotuksessa direktiiviksi komissio sitoutuu antamaan kansainvälisten neuvottelujen tuloksen valossa analyttisen kertomuksen ja asianmukaiset ehdotukset niihin ongelmiin puuttumiseksi, jotka saattavat aiheutua hiilivuodon vaarasta.

Vaihtoehtoja on kaksi: ilmaisten kiintiöiden osuuden mukauttaminen ja/tai energiantensiivisten teollisuudenalojen valmistamien tuotteiden tuojien sisällyttäminen yhteisön järjestelmään varmistaen, että järjestelmä on yhteensopiva WTO:n sääntöjen kanssa. Neuvoston puheenjohtajavaltio tietenkin toivoo, että neuvosto ja parlamentti voisivat selventää näitä kysymyksiä sen varmistamiseksi, että Euroopalla on oma kilpailukykyinen teollisuutensa, ja että me tietäisimme mahdollisimman pian, mitä mekanismeja voimme käyttää, ennen vuotta 2011.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hyväksyn sen, että rajoilla toteutettavien sopeutustoimenpiteiden pitää olla osa välineitämme, mutta niiden pitäisi olla varalla ja niitä pitäisi käyttää kepin sijaan porkkanana käydessämme kansainvälisiä neuvotteluja, joiden avulla me vilpittömin mielin yritämme saada aikaan kansainvälisen sopimuksen ilmastomuutoksen torjumiseksi. Voisiko ministeri kommentoida WTO:n 20 artiklaa, jolla sallitaan tällaiset poikkeamat eli kielto siinä tapauksessa, että ehtyvien ”luonnonvarojen” suojelu on uhattuna? Katsotaanko tämän määritelmän koskevan myös hiilidioksidin vähentämistavoitteita, kuten se on aiemmin koskenut myös puhdasta ilmaa? Toivon, että ministeri esittäisi ajatuksiaan tästä asiasta.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä Avril Doyle, ensinnäkin uskon, että kuten aivan oikeutetusti totesitte, meidän on käytettävä mahdollisia erilaisia toimenpiteitä kepin sijaan porkkanana, jotta varmistetaan, että kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevasta velvollisuudesta ei voida poiketa. Meidän on myös löydettävä oikea tasapaino teollisuuden vaatimusten välillä, sillä ne eivät aina ole oikeudenmukaisia tämän asian osalta. WTO-sopimuksen 20 artiklan osalta me uskomme, että tällä toimenpiteellä todellakin vastataan ehtyvien luonnonvarojen suojelua koskevaan legitiimiin tavoitteeseen. Vastaanottamiemme asiantuntijaraporttien mukaan sillä näin ollen noudatetaan kansainvälisen kauppaoikeuden sääntöjä.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Haluan toivottaa ministerin tervetulleeksi tähän Strasbourgissa sijain Brysselissä pidettävään täysistuntoon ja kertoa, miten innokkaasti odotan puheenjohtajavaltio Ranskan edustajien näkemistä Strasbourgissa sijain Brysselissä pidettävissä tulevaisuudessa täysistunnoissa.

Tähän asiaan liittyen kysyisin, eikö hän katso, että yhtenä parhaista tavoista maailmanlaajuisen köyhyyden vähentämiseksi olisi köyhien valtioiden yrittäjien kannustaminen perustamaan yrityksiä ja luomaan varallisuutta kaupan avulla. Ottaen huomioon hänen ilmiselvän kiinnostuksensa rajoilla toteutettaviin sopeutustoimenpiteisiin – jotka itse asiassa ovat tuontiveroja – miten hän vastaa kritiikkiin siitä, että rajoilla toteutettavat sopeutustoimenpiteet ovat kehityksen vastaisia toimenpiteitä ja itse asiassa EU:n imperialistisia ja protektionistisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää tuonti kehitysmaista ja pitää köyhät ihmiset köyhydessä?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, pysyn puheenjohtajan ominaisuudessa rauhallisena huolimatta näistä täysin perusteettomista ja aiheettomista hyökkäyksistä ottaen huomioon, että me emme todellakaan ole ainoita, jotka harjoittavat liiketoimintaa köyhissä valtioissa!

Vakavammin puhuen uskon, että tarkastelemamme mekanismi – ja vastaan tällä myös Avril Doylen äskeiseen puheenvuoroon – ei ole keppi, jota käytetään kehitysmaita vastaan. Jos asiaa kuitenkin tarkastellaan täysin puolueettomasti pyrittäessä tasapainoon kilpailukyvyyn ja kasvihuonekaasujen torjumisen välillä, meidän on todella löydettävä sopiva tasapaino tärkeimpien kumppaneidemme osalta. Yksi kyseisistä kumppaneista on Yhdysvallat, jonka sitoumukset tällä alalla eivät minun tietääkseni vastaa meidän nykyisiä sitoumuksiamme. Toisena kumppanina on Japani, jolla on myös vähemmän sitoumuksia ja joka toteuttaa vähemmän ponnisteluja. Sitten on vielä Venäjä, jonka osalta minua muistutetaan aina siitä, että sen arvot eivät ole samoja ja että meidän on myös ymmärrettävä realistisesti, miten sille pitää puhua, ja että se on kehittyvä suurvalta. On myös Brasilia, on Intia ja tietenkin on myös Kiina, joka on Maailman kauppajärjestön jäsen. Joten en todellakaan ymmärrä, miksi emme saisi toimia järkevästi, vaan meidän pitäisi olla naiiveja. Meidän on käytävä esimerkillistä taistelua ilmaston lämpenemistä vastaan. Eurooppa on johtavassa asemassa tällä alalla, ja sen on myös pysyttävä tässä asemassa ja säilytettävä etuasemansa kansainvälisissä neuvotteluissa, kuten ensi vuonna Kööpenhaminassa. Tässä yhteydessä EU:n ei kuitenkaan tarvitse hävetä etujensa puolustamista sellaisia valtoja vastaan, jotka ovat vähintään yhtä rikkaita kuin me itse. Kuten muut puhujat huomauttivat aiempien kysymysten yhteydessä, myös Euroopassa kärsitään köyhyyspesäkkeistä.

Puhemies. – (EN) **Colm Burken** laatima kysymys numero 5 (H-0536/08)

Aihe: Avun tehokkuutta käsittelevän korkean tason foorumin kokous Accrassa (Ghana) syyskuussa

Avun tehokkuutta käsittelevän korkean tason foorumin Accran kokous, joka on tarkoitus pitää ensi syyskuussa, tarjoaa avunantajille ja kumppanihallituksille todellisen tilaisuuden antaa lisäsitoumuksia, jotka voidaan aikatauluttaa ja joita voidaan seurata avun tehostamiseksi.

Miten neuvosto ja jäsenvaltiot voisivat sitoutua kunnianhimoisemmin vuoden 2005 Pariisin julistuksen tavoitteiden toteutukseen? Miten neuvosto ja jäsenvaltiot voivat varmistaa, että hallitukset eivät pyri parantamaan pelkästään avun toimittamisen tehokkuutta, vaan paneutuvat myös itse avun tehokkuuteen eli siihen, miten köyhien elämään saadaan konkreettisia parannuksia? Voiko neuvosto ottaa kantaa parlamentin päätöslauselmaan (P6_TA(2008)0237) avun tuloksellisuudesta vuonna 2005 annetun Pariisin julistuksen seurannasta? Miten neuvosto aikoo saada hallitukset noudattamaan vuosituhannen kehitystavoitteita koskevia sitoumuksia, kun otetaan huomioon, että EU:n apu on pudonnut vuoden 2006 lukemasta eli 0,41 prosentista 0,38 prosenttiin BKT:stä vuonna 2007, mikä merkitsee noin 1,5 miljardin euron vähennystä?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Hyvä Colm Burke, kysymykseen koskee kolmea kehitysyhteistyöhön tiiviisti liittyvää näkökohtaa: avun tehokkuutta, vuosituhannen kehitystavoitteita ja avun määrää.

Kysymys on erittäin ajankohtainen, sillä avun tehokkuutta käsittelevän korkean tason foorumin kokous on alkanut tänään, ja alle kuukauden päästä pidetään vuosituhaten kehitystavoitteita koskeva korkean tason kokous, joka järjestetään New Yorkissa 25. syyskuuta. Toinen tärkeä tapahtuma on kansainvälisen kehitysrahoituskonferenssin seurantakokous, joka pidetään Dohassa 29. marraskuuta – 2. joulukuuta ja jossa arvioidaan Monterreyssa saavutetun yhteisymmärryksen täytäntöönpanoa.

Neuvosto työskentelee tiiviisti kaikkien näiden kokousten osalta, ja se on antanut useita päätelmiä tämän vuoden kesäkuun jälkeen. Avun tehokkuuden osalta neuvosto tunnustaa, että tietystä edistymisestä huolimatta on vielä tehtävä paljon. Meidän on määriteltävä alat tai hankkeet, joilla unionin toimilla on merkitystä ja joihin se voi tuoda lisäarvoa muihin avunantajiin nähden. Meidän on epäilemättä hyödynnettävä kansallisia järjestelmiä ja saatava avun vastaanottajat tietoisemmiksi omasta vastuustaan. Tämä on tavoite, jonka me olemme asettaneet itsellemme Accrassa pidettävää kokousta varten, ja me toivomme, että Accran toimintasuunnitelman yhteydessä annetaan kunnianhimoinen strateginen julkilausuma, jolla asetetaan voimakkaat, täsmälliset ja mitattavissa olevat tavoitteet ja määritellään aikataulu niiden täytäntöönpanoa varten, jotta kumppanimme ymmärtäisivät paremmin sen, että avun tehokkuutta on parannettava.

Toinen näkökohta koskee vuosituhaten kehitystavoitteita. Kaikkien kumppaneiden, sekä avunantajavaltioiden että vastaanottajavaltioiden, on saavutettava tavoitteet kestävä kehityksen mukaisesti, ja niiden on myös kunnioitettava sitoumuksiaan. Neuvosto hyväksyi vuosituhaten kehitystavoitteita koskevan EU:n toimintasuunnitelman tämän vuoden kesäkuussa, ja me olemme asettaneet useita välitavoitteita kyseisten kehitystavoitteiden saavuttamiseksi.

Lopuksi, avun määrän osalta on totta, että me olemme huolissamme virallisen kehitysavun kokonaismäärän vähenemisestä, sillä se väheni 47,7 miljardista eurosta 46 miljardiin euroon vuosina 2006–2007. Tästä vähenemisestä huolimatta EU on edelleen suurin avunantaja, erityisesti Afrikassa, ja me toivomme, että tämä väheneminen on vain väliaikaista. Jos yksittäisten jäsenvaltioiden toimittamat tilastotiedot pitävät paikkansa, kehitysavun määrän pitäisi olla suuri vuonna 2008, ja me voisimme saavuttaa vuosia 2010 ja 2015 koskevat vuosituhaten kehitystavoitteemme. Tämän takia neuvosto on pyytänyt jäsenvaltioita laatimaan asteittaisia väliaikaisia aikatauluja sen osoittamiseksi, miten ne aikovat saavuttaa virallista kehitysapua koskevat tavoitteensa.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Kehitysmaiden kanssa tehtävän yhteistyön osalta kuulin tapauksesta, jossa EU antoi 1,2 miljoonaa euroa Etiopiassa toteutettavaan hankkeeseen, ja sain selville, että Etiopian hallitus sovelsi apuun 17 prosentin ALV:tä. Tämän takia pohdin, olemmeko edistyneet lainkaan yhteistyössä kehitysapua vastaanottavien kehitysmaiden kanssa.

Mietin myös, olemmeko tässä vaiheessa saaneet jäsenvaltioilta mitään tietoa siitä, mitä varauksia ne tekevät vuoden 2009 talousarvioihinsa vuonna 2009 annettavaa kehitysapua varten. Väheneekö apu useissa valtioissa esiintyvän talouden laskusuhdanteen takia, ja toimiiko puheenjohtajavaltio ennakoiden jäsenvaltioiden osalta varmistukseksi, että näin ei pääse tapahtumaan?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Käsittelemme myöhemmin uudelleen Colm Burken kysymystä ja annan hänelle paremman vastauksen, koska minulla ei tällä hetkellä ole tietoja vuoden 2009 talousarvioita koskevista jäsenvaltioiden ehdotuksista. Sanoinkin, että me pyysimme alustavia tietoja talousarvioista. Tämän takia ehdotan, että vastaan Colm Burkelle myöhemmin ja että neuvoston yksiköt toimittavat hänelle tarkat tiedot vuoden 2009 talousarviosta heti, kun ne saavat kyseiset tiedot käsiinsä – minulle on kerrottu, että käytettävissämme on tällä hetkellä ainoastaan vaillinaisia tietoja. Colm Burken luvalla toimin samalla tavalla Etiopian osalta ja tarkistan, onko kehitysapua koskevia sääntöjä noudatettu ALV:n soveltamisen yhteydessä.

Puhemies. - (EN) **Jim Higginsin** laatima kysymys numero 6 (H-0538/08)

Aihe: EU:n Tšadin operaatio

Voisiko neuvosto kertoa EUFOR-joukkojen Tšadin operaation tämänhetkisestä tilanteesta? Onko eteen tullut odottamattomia ongelmia, ja jos on, mitkä ovat tärkeimmät asiat, jotka tästä kokemuksesta on opittu?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Hyvä Jim Higgins, ne kolme monikansallista pataljoonaa, jotka muodostavat EUFOR-joukot Itä-Tšadissa ja Keski-Afrikan tasavallassa, ovat nyt toiminnassa täysimääräisesti. Joukot, jotka koostuvat noin 3 200 sotilaasta, voivat nyt suorittaa kaikki operaatiot, jotka neuvosto niille antaa. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että Albania, Kroatia ja Venäjä, joka ottaa kentällä pian käyttöön neljä helikopteria, osallistuvat myös kyseisiin joukkoihin. Ukraina on käynnistänyt neuvottelut, mutta se ei ole tähän mennessä vielä ryhtynyt toimiin.

Kuten tiedätte, maanmiehenne kenraali Patrick Nash toimii operaation komentajana, ja neuvoston puheenjohtajavaltio ylistää erityisesti hänen ammattitaitoaan.

Tšadissa ja Keski-Afrikan tasavallassa 18.–24. kesäkuuta toteutetun EU:n ja YK:n yhteisen arviointioperaation jälkeen Javier Solana laati asiasta raportin ja esitti suosituksia YK:n toteuttamasta operaation seurannasta. Neuvosto hyväksyi Solanan raportin tämän vuoden kesäkuun 25. päivänä, ja Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri hyödyntää raporttia omassa raportissaan, jota käsitellään pian turvallisuusneuvostossa.

Haluan korostaa, että EUFOR on muodostamisestaan lähtien toiminut tasapuolisesti, riippumattomasti ja puolueettomasti. Se on auttanut turvallisuuden lisäämisessä Itä-Tšadissa ja Keski-Afrikan tasavallassa ottamalla käyttöön kaukana eurooppalaisista tukikohdista ja erittäin vihamielisissä olosuhteissa muutaman kuukauden sisällä joukot, joilla on vaikutusvaltaa ja jotka pelkällä läsnäolollaan toimivat varoittavana tekijänä. Ne partioivat koko alueella ja auttavat tekemään siitä turvallisemman, saattavat humanitaaristen järjestöjen jäseniä eri paikkoihin heidän pyynnöstään, auttavat avaamaan toimitusreittejä, suojelevat pyynnöstä erilaisia kohteita tai tarjoavat vaihtoehtoisia ratkaisuja, joiden avulla ne voivat suorittaa tehtävänsä. Lisäksi joukot ovat auttaneet varmistamaan, että paikallinen poliisi voi toimia aktiivisemmin, ja joukot ovat myös laajentaneet poliisin tavallista toiminta-alaa.

EUFOR toimii omien toimivaltuuksiensa puitteissa, ja sen toimintaa tarkkailtiin Goz Beidaan ja Biltineen kohdistuneiden kapinallishyökkäysten aikana tämän vuoden kesäkuussa. Tuolloin joukot evakuoivat, antoivat suojaa ja vartioivat noin 300:a humanitaarista avustustyöntekijää, jotka olivat pyytäneet apua. Lisäksi joukot estivät ryöstöretken Goz Beidan alueen torille. Irlantilaiset joukot, jotka turvasivat siirtymään joutuneille henkilöille tarkoitettua aluetta, reagoivat erittäin tehokkaasti suoraan tulitukseen.

Heinäkuussa, Kerfin dadjo- ja mouroyhteisöjen välisten yhteenottojen aikana, EUFOR lähetti vahvistetun komppanian turvaamaan alueen ja evakuoimaan noin 30 humanitaarista avustustyöntekijää.

Haluan korostaa, että EUFOR tekee erittäin tiiviisti koordinoitua yhteistyötä Keski-Afrikan tasavallassa ja Tšadissa toimivan YK:n erikoisyksikön MINURCATin kanssa. Kuten totesin, se myös tekee tiivistä yhteistyötä humanitaaristen avustusjärjestöjen kanssa.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Eikö sodankäynti hallituksen joukkojen ja kapinallisten välillä jatku, kun sadekausi päättyy? Voisiko neuvosto kertoa meille, mitkä muut kaupungit ovat valmiita osallistumaan operaatioon joukkojen, laitteiston sekä varojen osalta?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) EUFOR ei osallistunut hallituksen ja kapinallisten välisiin yhteenottoihin, joten se toteuttaa tunnollisesti operaatiotaan toimien riippumattomasti ja pysyen täysin erossa yhteenotoista, jotka johtuvat hallituksen ja kapinallisten välisistä sisäisistä ongelmista. Se toteuttaa operaatiota puolueettomasti, eikä se puutu Tšadin tai Keski-Afrikan tasavallan sisäisiin asioihin. Periaatteessa sen tavoitteena on auttaa parantamaan turvallisuustilannetta Itä-Tšadissa ja Keski-Afrikan tasavallan koillisosissa. Aina kun se puuttui mainitsemini yhteenottoihin ja tapahtumiin, se teki niin siksi, että humanitaariset operaatiot olivat vaarassa. Se puuttui asiaan kyseisten operaatioiden suojelemiseksi.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Olin Tšadissa tämän vuoden maaliskuussa kolme viikkoa kapinallishyökkäysten jälkeen. Vietin siellä kuusi päivää ja tapasin erilaisia ryhmiä, ja havaitsin sen, että kapinallisryhmien edustajat on saatava neuvottelupöytien ääreen. Mietin vain, onko YK tai Euroopan unioni edistynyt lainkaan tässä asiassa kun otetaan huomioon, että tietojeni mukaan 7 000–10 000 alle 18-vuotiasta on tällä hetkellä aseistettuna kyseisellä alueella. Jos asiassa halutaan edistyä, jonkun on saatava kapinallisryhmät saman pöydän ympärille. Mietin vain, onko tässä asiassa edistytty lainkaan.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Halusin vain kysyä ministeriltä lyhyesti hänen näkemyksistään tämän operaation tulevaisuudesta. Nähdäkseni sen on tarkoitus päättyä ensi maaliskuussa. Katsooko ministeri, että operaatiota voitaisiin tämän jälkeen jatkaa UFOR:in lipun alalla kenties vielä toisten kuuden kuukauden ajan tai että sitä voitaisiin kenties jatkaa YK:n alaisuudessa? Katsooko hän, että on mahdollista, että operaatio päättyy ensi maaliskuussa? Kuten totesin, haluaisin vain kuulla hänen näkemyksensä operaation tulevaisuudesta.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Vastaan Colm Burkelle ja Marian Harkinille toteamalla, että mielestäni voimme olla hyvästä syystä ylpeitä kyseisestä operaatiosta. Haluan muistuttaa teille siitä, että kyseessä on laajamittainen koskaan toteutettu operaatio.

Marian Harkinille vastaan, että korostamme, että on siirryttävä nopeasti Yhdistyneiden Kansakuntien operaatioon sen varmistamiseksi, että MINURCAT voi loppujen lopuksi korvata EUFOR-operaation. Itse

paikalla toimiva EU:n erityisedustaja, suurlähettiläs Torben Brylle on yhteydessä kapinallisjoukkoihin. Olisi valhe väittää, että kaikki on kunnossa.

Uskon, että tämä operaatio on ehdottomasti tarpeen ja että se todella tekee kaikkensa siirtymään joutuneiden ihmisten, kärsivien ihmisten puolesta. Olemme kohdanneet todellisen humanitaarisen tragedian, mutta on myös totta, että operaatiolta puuttuu edelleen resursseja – kuten korostamme ja pahoittelemme – ja että neuvosto toivoo vahvasti, että kyseisiä resursseja voitaisiin vahvistaa ennen kuin Yhdistyneet Kansakunnat ottaa operaation vastuulleen. Joka tapauksessa kyseessä on pitkän aikavälin hanke. Vastauksena Marian Harkinille totean, että me voisimme näin ollen suosia siirtymisen sijaan jatkamista.

Puhemies. – (EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Kyselytunti on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 19.05 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

PUHETTA JOHTI

varapuhemies Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

12. Parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

13. Euroopan oikeusasiamiehen erityiskertomus kantelua 3453/2005/GG koskevan Euroopan komissiolle annetun suositusluonnoksen johdosta (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Proinsias De Rossan vetoomusvaliokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan oikeusasiamiehen erityiskertomuksesta kantelua 3453/2005/GG koskevan Euroopan komissiolle annetun suositusluonnoksen johdosta (2007/2264(INI)) (A6-0289/2008).

Proinsias De Rossa, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen mahdollisuudesta saapua tänne tänään, vaikka olisinkin halunnut käsitellä asiaa hieman aikaisemmin. On kuitenkin tärkeää, että tästä mietinnöstä keskustellaan parlamentissa.

Mietintö koskee komissiota vastaan esitettyä kantelua hallinnollisesta epäkohdasta. Euroopan oikeusasiamies on toimittanut asian Euroopan parlamentin käsiteltäväksi erityiskertomuksen myötä. Erityiskertomuksen antaminen Euroopan parlamentille on viimeinen aineellisoikeudellinen toimenpide, jonka oikeusasiamies voi tehdä saadakseen asian kansalaisen kannalta tyydyttävän ratkaisun. Tämän takia tällaisia mietintöjä laaditaan erittäin harvoin.

Vetoomusvaliokunnan puolesta laaditussa mietinnössäni tuetaan oikeusasiamiehen johtopäätöstä siitä, että on tehotonta hallintoa, jos komissio ei kykene käsittelemään vetoomuksen esittäjän kantelua ilman useamman vuoden perusteetonta viivytystä.

Haluaisin korostaa tässä yhteydessä, että tässä mietinnössä ei käsitellä EU:n lainsäädännön sisältöä vaan sitä, miten komissio jätti käsittelemättä asianmukaisesti erään kantelun. Tämän takia haluan ilmoittaa, että en hyväksy sitä GUE/NGL-ryhmän tähän mietintöön esittämää tarkistusta, jolla mietintöön pyritään lisäämään itse lainsäädäntöön liittyviä näkökohtia.

Komissiolle vuonna 2001 esitetyssä alkuperäisessä kantelussa kantelun esittäjä, Saksassa työskentelevä lääkäri, pyysi komissiota käynnistämään rikkomismenettelyn Saksaa vastaan. Hänen mukaansa kyseinen valtio rikkoi neuvoston direktiiviä 93/104/EY, joka tunnetaan yleisesti ”työaikadirektiivinä”. Asiassa esitettiin, että Saksa ei ollut saattanut direktiiviä asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään siltä osin kuin direktiivi koskee lääkärin työskentelyä sairaaloissa, erityisesti lääkärin päivystysajan osalta. Kantelijan mielestä tämä aiheutti merkittävän riskin sekä henkilöstölle että potilaille.

Oikeusasiamies huomautti tämän kantelun osalta, että kyseisessä tapauksessa komissiolta kului lähes 15 kuukautta ennen kuin se alkoi käsitellä kantelua, minkä oikeusasiamies katsoi hallinnolliseksi epäkohdaksi.

Sillä välin Saksassa oli annettu uutta lainsäädäntöä, jolla pyrittiin saattamaan kyseinen direktiivi asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio ilmoitti kantelun esittäjälle, että se tarvitsi lisää aikaa

tutkiakseen uuden lainsäädännön yhdenmukaisuutta yhteisön oikeuden kanssa ja arvioidakseen, oliko se käsitelty tehokkaasti sille esitetyn kantelun.

Vuonna 2004 komissio ilmoitti kantelun esittäjälle, että se oli antanut uusia ehdotuksia alkuperäisen direktiivin tarkistamiseksi ja että se tarkastelisi kantelua kyseisten ehdotusten perusteella. Vuotta myöhemmin, vuonna 2005, kantelijan oli käännyttävä uudelleen oikeusasiamiehen puoleen, sillä komissio jätti huomiotta oikeusasiamiehen aiemmat havainnot.

Sen jälkeen kun ehdotus laadittiin vuonna 2004, ei ole saatu mitään todisteita siitä, että komissio olisi edistynyt lääkärin esittämän kantelun tutkimisessa. Sen sijaan, että komissio olisi valinnut toisen kahdesta mahdollisesta päätöksestä – eli joko käynnistänyt virallisen rikkomismenettelyn tai lopettanut asian käsittelyn – se pidättäytyi kaikista asian tutkimiseen liittyvistä jatkotoimista. Se, että direktiiviä aiottiin tarkistaa – mitä ei muuten vielä ole tehty, vaikka nyt on jo vuosi 2008 – ei millään tavalla vaikuta kanteluun. Yhteisön oikeuden mukaan voimassa olevia säädöksiä ja tuomioita ei voida jättää huomiotta sillä perusteella, että uusia säännöksiä on suunnitteilla ja että niitä saatetaan antaa.

Lisäksi mietinnössäni kehoitetaan komissiota toimittamaan luettelo jäsenvaltioista, joiden lainsäädäntö ei täytä kaikkia työaikadirektiivin määräyksiä, ja erittelemään toimenpiteet, joihin se on tässä asiassa ryhtynyt. Siinä kehoitetaan komissiota ryhtymään viipymättä toimiin valtaoikeuksiensa mukaisesti kaikissa tapauksissa ja kaikissa jäsenvaltioissa, joissa kyseisen direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä tai sen täytäntöönpano ei ole lainsäätäjän säätämän lainsäädännön eikä yhteisöjen tuomioistuimen antamien päätösten mukaisia. Suosittelen, että parlamentti hyväksyy tämän mietinnön.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät naiset ja herrat, kiitos, että saan esittää näkemykseni Euroopan parlamentin jäsenen puheenvuorosta ja yleisemmin myös tästä käsiteltävänä olevasta asiasta. Työaikadirektiiviä koskeva kantelu liittyy yhteisöjen tuomioistuimen antamiin tuomioihin SIMAP- ja Jaeger-asioissa, jotka koskivat päivystystyöaika, kuten aiemmin todettiin. Tämä on asia, jota direktiivissä ei mainita yksiselitteisesti. Lisäksi useat jäsenvaltiot katsoivat, että yhteisöjen tuomioistuimen tulkinta aiheutti perustavanlaatuisia ongelmia ja vaikutti kauaskantoisesti julkisten terveyspalvelujen ja pelastuspalvelujen rahoittamiseen ja järjestämiseen.

Näiden tuomioiden aiheuttamien ongelmien ratkaisemiseksi komissio toteutti laajan kuulemismenettelyn vuonna 2004. Se päätteli, että asianmukaisena ratkaisuna olisi ehdottaa tarkistusta, jolla selvennettäisiin direktiivin soveltamista päivystystyöaikaan ja vastaavasti vapaa-aikaan. Komissio esitteli tämän tarkistuksen vuonna 2004. Koska nämä asiat olivat poikkeuksellisen tärkeitä julkisten terveyspalvelujen kannalta, komissio päätti vuonna 2004, että se ei käynnistäisi rikkomismenettelyä siinä tapauksessa, että lainsäädäntöä muutettaisiin ehdotetun tarkistuksen perusteella. Komissio tunnustaa, että tämän asian käsittelyaika on epätavallisen pitkä, mutta olen antanut siihen syyt.

Kun otetaan huomioon, että nykyinen säännöstö pysyy voimassa siihen asti, kunnes ehdotetut tarkistukset tulevat voimaan, komissio ei tehnyt päätöstä siitä, miten tätä tarkasteltavana olevaa kantelua tai muita samaan asiaan liittyviä kanteluita olisi käsiteltävä. Lisäksi se käynnisti perustelluissa tapauksissa yhteisön lainsäädännön rikkomista koskevan menettelyn niiden kantelujen osalta, jotka liittyivät työaikadirektiiviin, mutta jotka eivät kuuluneet tarkistuksen soveltamisalaan.

Komissio valvoo ja analysoi myös tarkasti kansallisiin säädöksiin tämän perusteella tehtyjä tarkistuksia kaikissa jäsenvaltioissa sekä lainsäätäjien, kansallisten tuomioistuinten sekä työntekijöiden ja työnantajien edustajien reaktioita yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiin. Tämä on erittäin tärkeää, sillä mietinnön aiheena olevaan kanteluun sisällytetyt kysymykset koskevat itse asiassa useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota.

Komissio toimittaa parlamentille pian, noin kahden kuukauden kuluessa yksityiskohtaisen kertomuksen työaikadirektiivin täytäntöönpanosta. Kyseisessä kertomuksessa annetaan monipuolista ja ajantasaista tietoa säännöstön, myös SIMAP- ja Jaeger-asioissa annettujen tuomioiden noudattamisesta kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Kertomuksella vastataan myös useisiin käsiteltävänä olevassa mietinnössä esitettyihin ehdotuksiin.

Lainsäädännön yleistä rikkomista koskevien menettelyjen käsittelyn osalta komissio katsoo, että kun otetaan huomioon kantelun erityinen sisältö päivystystyöaika koskevien työaikadirektiivin säännösten mukaisesti, ei ole asianmukaista tehdä yleisiä päätelmiä niistä lainsäädännön rikkomista koskevista menettelyistä, jotka komissio tavallisesti toteuttaa. Yleensä on asianmukaista, että komissio tekee yhden vuoden kuluessa päätöksen vastaanottamistaan kanteluista, mutta kyseessä on nimenomaan yleinen periaate, jota ei tarvitse soveltaa kaikissa tapauksissa.

Alejandro Cercas, *työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (ES) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, puhun omasta puolestani, mutta myös niiden työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan 34 jäsenen puolesta, jotka äänestivät viime toukokuussa sen valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta, jonka me laadimme tätä keskustelua varten. Olemme kaikki samaa mieltä mietinnön sisällöstä ja arvostamme sitä, mitä Proinsias De Rossa, joka saa täyden tukemme, on tehnyt.

Haluamme esittää erittäin lyhyesti, että me emme ole huolissamme ainoastaan lääkärien päivystysaikojen pituuteen ja työaikadirektiiviin liittyvistä taustatekijöistä, vaan siitä, että olemme kohdanneet hälyttävän tilanteen: Euroopan kansalaiset eivät saa vastausta, kun he pyytävät komissiolta tietoa.

Lisäksi me olemme huolissamme siitä, että komissio näyttäisi tiedostavan oikeudellisen porsaanreiän olemassaolon, kun se käynnistää menettelyt direktiivin tarkistamiseksi.

Vaikka käytettävissäni on vain vähän aikaa, minun on sanottava komission jäsenelle, että huolimatta siitä, mitä mieltä komissio tai me olemme oikeuskäytännöstä tai voimassa olevasta lainsäädännöstä, sen velvollisuutena on panna täytäntöön perustamissopimukset ja toteuttaa edistymiseksi tarvittavia toimenpiteitä, eikä sillä ole oikeutta kieltäytyä antamasta sääntöjä tai tekemästä muita päätöksiä, jotka voivat vaikuttaa yhteisön säännöstöön.

Mairead McGuinness, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Proinsias De Rossaa hänen mietinnöstään.

Kuuntelin erittäin tarkasti komission vastausta ja haluaisin toistaa, että tämä mietintö koskee sitä, miten komissio käsitteli kantelua. Vaikka aihe todellakin oli erittäin kiistelty ja ajankohtainen, me keskustelemme täällä tänä iltana siitä, miten komissio käsittelee kanteluita. Tuemme oikeusasiamiehen päätelmiä kohtuuttomasta viivytyksestä, minkä komissio on tänään myöntänyt täällä parlamentissa.

Haluan vain sanoa kanteluiden osalta, että kansalaiset ottavat yhteyttä komissioon, koska heillä on ongelma, ja he odottavat jonkinlaista vastausta – eivät ehkä välittömästi, mutta eivät aivan varmasti myöskään kuukausien ja vuosien päästä.

Haluaisin kertoa teille Equitable Life -yhtiötä koskevasta kysymyksestä. Asiaan sovellettiin kevyttä sääntelyä, eikä ollut täysin selvää, miten yhteisön lainsäädäntöä itse asiassa pantiin täytäntöön. Olemmekin saaneet nähdä kyseisen asian vakavat vaikutukset.

Lisäksi komissio käsittelee tällä hetkellä kantelua maankäytön suunnittelua koskevasta Irlannin lainsäädännöstä. Vaikka komissio toimi aluksi erittäin aktiivisesti ja kannustavasti, pelkään, että seuraavana on vuorossa hiljaisuus. Toivoisin, että asiassa edistyttäisiin.

Maria Matsouka, *PSE-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, vaikka mietinnön sisältö ei ole oikeudellinen, se on erityisen tärkeä EU:n lainsäädännön tulkinnan ja kehittämisen kannalta tarkasteltuna. Tämän takia onnittelien oikeusasiamiestä erityiskertomuksen laatimista koskevasta aloitteesta ja onnittelien myös kollegaani Proinsias De Rossaa sen kannan tukemisesta, jonka mukaan komission harkintavalta kanteluiden käsittelyssä ei oikeuta mielivaltaisia tulkintoja, varsinkaan kansalaisia vastaan.

Luottamus, jota haluaisimme Euroopan kansalaisten tuntevan unionia kohtaan, perustuu sekä heidän oikeuksiensa suojelemiseen tähtäävän lainsäädännön antamiseen että ennen kaikkea lainsäädännön asianmukaiseen täytäntöönpanoon.

Komission olisi kunnioitettava tehtävänsä perussopimusten vartijana, eikä sen pitäisi sallia neuvoston päätösten huomiotta jättämistä tarkistettaessa EU:n lainsäädäntöä, mikä estää voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanon. EU:n pitäisi voida vaikuttaa asioihin välittömästi, mikäli sen menettelyt sen sallivat.

Komission velvollisuutena on osoittaa valtioiden haluttomuus ja kyvyttömyys soveltaa EU:n lainsäädäntöä. Näin ollen toisaalta kansalaiset oppivat valvomaan, missä määrin kansalliset viranomaiset noudattavat EU:sta johtuvia velvoitteitaan, ja toisaalta hallitukset joutuvat vihdoinkin vastaamaan näistä sitoumuksista.

Marian Harkin, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella esittelijä Proinsias De Rossaa hänen erinomaisesta mietinnöstään. Olen vetoomusvaliokunnan jäsenenä aina erittäin tietoinen siitä, että useille EU:n kansalaisille me olemme EU:n kasvot. Kun sanon ”me”, tarkoitan itse vetoomusvaliokuntaa sekä komissiota, joka myös arvioi vetoomuksia. Tässä erityistapauksessa kantelun esittäjä jätettiin täysin huomiotta, minkä oikeusasiamies katsoi hallinnolliseksi epäkohdaksi.

Olen tyytyväinen siihen, että esittelijä ja vetoomusvaliokunta ovat samaa mieltä tästä asiasta. Euroopan kansalaisilla on oikeus odottaa, että komissio takaa perussopimusten vartijana sen, että EU:n lainsäädäntö pannaan täytäntöön oikea-aikaisesti ja tehokkaasti. Heillä on myös oikeus pikaiseen ja tehokkaaseen vastaukseen, ja vaikka komissio voi oman harkintansa mukaisesti päättää, miten se etenee tietyssä asiassa – toisin sanoen käynnistääkö se rikkomismenettelyt – sillä ei ole oikeutta olla esittämättä kantaansa kohtuullisessa ajassa, kuten tämän asian osalta tapahtui.

Tarkistuksen 1 osalta totean, että tätä asiaa on käsiteltävä, mutta ei tämän mietinnön yhteydessä.

Lopuksi vielä henkilökohtainen huomautus vetoomusvaliokunnan työstä: vetoomuksen esittäminen on monille kansalaisille heidän ainoa yhteydenottonsa EU:n toimielimiin. On ratkaisevan tärkeää, että tämä järjestelmä toimii tehokkaasti ja avoimesti. Komissio on osa prosessia, mutta niin on myös parlamentti. Meidän on varmistettava, että valiokunnalla on käytettävissään asianmukaiset resurssit, jotta se voi hoitaa tehtävänsä tehokkaasti ja asianmukaisessa ajassa.

Jotta voisimme todella ymmärtää tämän asian, meidän on asetettava itsemme vetoomuksen esittäjän asemaan ja tarkasteltava asiaa heidän näkökulmastaan. He hyödyntävät järjestelmää yksityishenkilöinä tai pieninä ryhminä. Jos järjestelmä ei vastaa heille tehokkaasti, he näkevät sen byrokraattisena painajaisena, mikä vieraannuttaa vetoomuksen esittäjän ja luultavasti kaikki muutkin asiasta kuulevat henkilöt EU:sta. Kansalaisten ja EU:n takia meidän on varmistettava, että me emme toimi tällä tavalla.

Marcin Libicki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, puhun tänään Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmän puolesta, mutta myös vetoomusvaliokunnan puheenjohtajana. Olen tyytyväinen siitä, että tähän mennessä kaikki tässä asiassa puheenvuoron käyttäneet ovat kyseisen valiokunnan jäseniä, aivan kuten tämänpäiväistä istuntoa johtava puhemieskin. Joten olemme kaikki perehtyneet näihin asioihin.

Hyvät naiset ja herrat, käsittelemme tänään mietintöä, jonka on laatinut Proinsias De Rossa – jota onnittelen erinomaisesta asiakirjasta – koska Euroopan oikeusasiamies on laatinut kertomuksen. Me Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunnassa teemme pysyvää yhteistyötä Euroopan oikeusasiamiehen kanssa. Yhteistyömme Euroopan oikeusasiamiehen kanssa on erittäin tyydyttävää. Me kaikki olemme päivittäin yhteydessä hänen työhönsä, koska vetoomusvaliokunta on se elin, jonka parlamentti on valtuuttanut vastaamaan suhteista oikeusasiamieheen.

Me kaikki tästä asiasta puheenvuoron käyttävät henkilöt tiedämme, että menettelyjen pituus on painajainen EU:n toimielimille ja tämän takia tietenkin myös Euroopan kansalaisille. Näin ollen meidän on pyydettävä Euroopan komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat ponnistelut, jotta se voisi hoitaa kaikki velvollisuutensa ripeämmin.

Haluaisin korostaa ratkaisevaa näkökohtaa Proinsias De Rossan mietinnössä, nimittäin 1 kohtaa, jossa todetaan, että Euroopan parlamentti ”tukee Euroopan oikeusasiamiehen suositusta komissiolle”. Parlamentti tukee tavalliseen tapaan oikeusasiamiehen suositusta, koska kuten tavallista, me katsomme, että hänen pyyntönsä ja väitteensä ovat perusteltuja.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, haluaisin aluksi puhua komission jäsenelle. Tänä aamuna te, arvoisa komission jäsen, yrititte kertoa meille, miten hienon ohjelman komissio oli laatinut Euroopan kansalaisia varten – ohjelman, jolla heille tarjottaisiin hyviä työpaikkoja ja jolla heille osoitettaisiin EU:n sosiaalinen puoli. Kun on aika ryhtyä konkreettisiin toimiin, komissio kuitenkin välttelee vastuutaan.

Tässä asiassa on kyse saksalaisen lääkärin esittämästä kantelusta ja toimenpiteistä, joihin sen perusteella on ryhdytty. Siinä oli yksinkertaisesti kyse vähintään voimassa olevien työaikaa koskevien vähimmäisnormien noudattamisen arvioimisesta Euroopan unionissa. Komissio ei voinut tehdä edes sitä. Toimintanne on ollut kaukana siitä, mitä perussopimusten vartijalta odotetaan. Olette vaiti vuosikausia, ja sitten te vielä laskette normeja. Juuri tätä kansalaiset pitävät oikeuksiensa pettämisenä. Tällä hiljaisuudella ja työaikadirektiiviin tehdyillä tarkistuksilla te olette aiheuttaneet suurta vahinkoa tälle Euroopan unionia koskevalle hankkeelle. Tämä on tehtävä selväksi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, kansalaisten toimittamat kantelut ovat tärkeä tiedonlähde yhteisön lainsäädännön rikkomisesta. Käsiteltävänä olevassa asiassa, joka on jatkunut jo vuosikausia, on kyse siitä, että Saksan hallitus ei ole pannut asianmukaisesti täytäntöön tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista annettua direktiiviä – toisin sanoen direktiiviä 2003/88, jolla kumotaan

ja korvataan direktiivi 93/104. Oikeusasiamiehen näkemyksen mukaan on hallinnollinen epäkohta, että Euroopan komissio ei ole antanut tehokasta vastausta kanteluun.

On huolestuttavaa, että komissio tarvitsee perusteettoman pitkän ajan, joskus jopa useita vuosia, valmistellakseen vastauksen jäsenvaltioiden laiminlyöntejä koskevissa asioissa, ja samoin huolestuttavia ovat ne useat tapaukset, joissa jäsenvaltiot eivät ole noudattaneet yhteisöjen tuomioistuimen tuomioita. Tällaiset käytännöt heikentävät luottamusta yhteisön lainsäädännön johdonmukaiseen soveltamiseen, horjuttavat Euroopan unionin tavoitteita ja vähentävät kansalaisten uskoa EU:n toimielimiin. Kansalaisten kanteluita on käsiteltävä hyvän hallintotavan periaatteiden mukaisesti. Kantelut on käsiteltävä tehokkaasti ja mahdollisimman lyhyessä ajassa.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, työajan järjestämistä koskevat kantelut ovat kiireellisiä asioita. Miettikää, mitä voi tapahtua, jos työaikaa koskevia sääntöjä rikotaan lääkäreiden osalta: tämä voi johtaa siihen, että kirurgin on tehtävä monimutkainen leikkaus 23 tunnin päivystämisen jälkeen. On useita eri ammatteja, joissa työajan epäasianmukainen järjestäminen voi vaarantaa ihmishenkiä. Tämän takia on erittäin tärkeää, että kanteluihin vastataan kohtuullisessa ajassa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää kaksi huomautusta. Ensinnäkin kannatan Marian Harkinin huomautusta resursseista. Ehkäpä komissiolla on ongelma resurssien osalta. Jos näin on, haluaisimme tietää asiasta.

Toiseksi on todettava, että ainoastaan voimakastahtoinen henkilö jaksaa jatkaa toimiaan hylkäävän päätöksen saavan kantelunsa puolesta, ja pelkäänkäin niiden henkilöiden puolesta, joilla ei ole aikaa, varaa tai kenties valmiuksia nousta järjestelmää vastaan. Kuinka monet heistä putoavat kärryiltä – vai onko heistä koskaan edes pidetty kirjaa?

Vladimír Špidla, komission jäsen. - (CS) Hyvät naiset ja herrat, haluaisin korostaa muutamaa tärkeää näkökohtaa, joita minun mielestäni on vielä käsiteltävää.

Tässä tapauksessa me puhumme yhdestä kantelusta. Tämän kantelun perusteella ei voida tehdä yleisiä päätelmiä, koska nopeiden vastausten antaminen kansalaisten aloitteisiin on yksi perustavanlaatuisista ja tärkeimmistä velvollisuuksista. Jos kuitenkin tarkastellaan kaikkia toimivaltuuksia, mielestäni on selvää, että komissio etenee täsmällisesti näiden asioiden osalta.

Tämä asia oli poikkeuksellinen sen takia, että sen seuraukset olisivat voineet vaikuttaa useisiin eri jäsenvaltioihin. Tämän takia komissio käytti vuonna 2004 harkintavaltaansa ja toimi aiemmin kuvatulla tavalla. Katson kuitenkin, että nyt on käynyt ilmi, että tämä päätös ei kenties ollutkaan paras ratkaisu. Kyseessä oli kuitenkin päätös, jonka komissio sai tehdä sille annetun harkintavallan puitteissa.

Haluaisin sanoa, että rikkomistapaukset, jotka liittyvät lainsäädännön noudattamatta jättämiseen työaikadirektiiviä koskevissa asioissa, käsitellään tavallisissa tahdissa, koska kuten aiemmin totesin, päätöksen erittäin vankkoista perusteista huolimatta aika on osoittanut, että päätös ei ollut paras mahdollinen.

Proinsias De Rossa, esittelijä. - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kaikkia, jotka ovat jääneet tänne tänä iltana ja osallistuneet tähän keskusteluun. Haluan myös kiittää komission jäsentä hänen panoksestaan keskusteluun. On myönteistä, että hän myöntää, että asiaan todellakin liittyi poikkeuksellisia viivytyksiä ja että nämä viivytykset eivät kenties olleet asianmukaisia.

Vetoomusvaliokunta ja oikeusasiamies ovat kuitenkin edelleen eri mieltä siitä, miten komissio on tulkinut oikeuttaan olla käsittelemättä kantelua, jos se katsoo, että sen ei pitäisi niin tehdä. Me katsomme, että tätä harkintavaltaa ei pitäisi venyttää kahdeksan vuoden viivytykseksi, mistä tässä asiassa on kyse.

Olen tyytyväinen komission jäsenen ilmoitukseen siitä, että kahden kuukauden kuluttua julkaistaan kertomus, jossa eritellään se, miten kaikki jäsenvaltiot noudattavat lainsäädäntöä, myös sen kantelun osalta, jota käsittelemme täällä tänä iltana.

Uskon, että jos komissio olisi toiminut aikaisemmin, myös työaikadirektiiviä olisi muutettu aikaisemmin, mikä taas olisi voinut auttaa ehkäisemään varhaisemmassa vaiheessa riskit, joita potilaat ja ennen kaikkea lääkärit ja sairaanhoitajat ovat kohdanneet tarjottaessa terveyspalveluja sairaaloissamme ja jotka johtuvat siitä, että he ovat olleet töissä ja päivystäjinä jopa 100 tuntia viikossa.

Katson, että tätä asiaa koskeva kiista on osoituksena nykyisten rikkomismenettelyjen heikkoudesta sekä siitä, miten poliittiset näkökohdat ja resursseja koskevat näkökohdat voivat vaikuttaa herkissä asioissa, joiden käsittelyn olisi perustuttava poliittisesti herkkien kysymysten sijaan lainsäädäntöön.

Lopuksi on todettava, että tavallisesti oikeusasiamies käsittelee tällaisia kanteluja yhdessä viraston, komission tai jopa neuvoston kanssa sen perusteella, ketä vastaan kantelut on esitetty. On erittäin harvinaista, että meidän on käsiteltävä tätä asiaa parlamentissa. On erittäin harvinaista, että parlamenttia pyydetään tukemaan oikeusasiamiehen päätöstä komissiota vastaan. Olen erittäin pahoillani siitä, että meidän on niin tehtävä, mutta valitettavasti tästä on kyse.

Tämän takia pyytäisin komission jäsentä kertomaan, myöntämään ja tunnustamaan, että hän on samaa mieltä siitä, että tätä viivytystä ei voida hyväksyä; haluaisin myös kuulla hänen sitoutuvan luomaan joitakin menettelyjä sen varmistamiseksi, että kantelujen käsittelyn ei enää koskaan anneta jatkua näin pitkään.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 11.00.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa Puhemies!

Pöyristyin lukiessani kollega Proinsias De Rossan mietintöä kantelusta Saksaa vastaan lääkäreiden työaikojen järjestämisessä!

On äärettömän tehotonta hallintoa, jos Euroopan komissio ei pysty käsittelemään vetoomuksen esittelijän kantelua ilman useamman vuoden perusteetonta viivytystä. Tässä kyseisessä kantelutapauksessa komissio on selvästi käyttänyt väärin tehtäviensä tulkintaa koskevaa harkintavaltaa, ja harkintavallan sijaan tässä voidaankin puhua pikemmin mielivallasta.

Arvoisa Puhemies!

Nyt on komission aika tulla esiin ja kertoa, miten se aikoo jatkossa käsitellä kantelut mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti.

Kiitos!

14. Naisten ja miesten tasa-arvo – 2008 (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Iratxe García Pérezin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatima mietintö naisten ja miesten tasa-arvosta – 2008 (2008/2047(INI)) (A6-0325/2008).

Iratxe García Pérez, esittelijä. – (ES) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluaisin puheenvuoroni aluksi esittää komissiolle kiitokseni naisten ja miesten tasa-arvoa vuonna 2008 koskevasta kertomuksesta, jossa tarkastellaan kattavasti tasa-arvoulottuvuuden valtavirtaistamiseen tähtäävää politiikkaa sekä erityisiä myönteisiä syrjintätoimenpiteitä. Meidän on myönnettävä, että komission kertomuksessa keskitytään työhön liittyviin kysymyksiin, joten siinä ei oteta huomioon muita kysymyksiä ja vaikeita tilanteita, joita naiset kohtaavat. Tämän takia me olemme yrittäneet sisällyttää ne tähän parlamentin mietintöön.

Haluan myös kiittää kaikkia kollegoitani, jotka ovat omilla ponnisteluillaan auttaneet parantamaan alkuperäistä mietintöä. On yleisesti hyväksytty tosiasia, että kaikesta saavutetusta edistymisestä huolimatta on vielä tehtävä paljon.

Tässä yhteydessä pahimpana vihollisenamme on todennäköisesti omahyväisyys. Jos emme tiedosta haasteita ja työtä, joka meidän on vielä tehtävä, me emme voi edistyä tasa-arvoa koskevissa asioissa.

Tämän mietinnön lähtökohtana on tasa-arvoasioiden valtavirtaistamista koskeva periaate, ja mietinnössä otetaan esille useita kysymyksiä, jotka liittyvät kyseiseen periaatteeseen. Ne kaikki ovat tärkeitä, emmekä me voi jättää yhtään niistä huomiotta: naisten sisällyttäminen työmarkkinoille, kotiväkivalta, naiset ja koulutus, perhe- ja työelämän välinen tasapaino sekä haavoittuvassa asemassa olevat ryhmät, kuten maahanmuuttajanaiset tai vammaiset naiset. Kaikki nämä näkökohdat on pidettävä mielessä ja niitä on

tutkittava ja analysoitava kattavasti. Haluaisin kuitenkin minulle varatun ajan puitteissa keskittyä näkökohtiin, jotka katson tärkeimmiksi.

Kotiväkivalta on yksi aikamme suurimmista vitsauksista, ei vain Euroopassa vaan ympäri maailmaa. Kyseessä on sosiaalinen vääryys, jossa naiset joutuvat kärsimään miesten väkivaltaisesta kohtelusta vain siksi, että he ovat naisia, koska sovinistiset arvot ovat yhteiskunnassamme juurtuneet vielä melko syvälle.

Näin ollen on tarpeen kannustaa siihen, että tätä yhteiskunnallista ruttoa torjutaan jäsenvaltioissa lainsäädännöllä. Hyvänä esimerkkinä on Espanja, jossa kansalliseen oikeusjärjestykseen sisällytettiin muutama vuosi sitten kotiväkivallan vastainen laki; lailla tunnustetaan pahoinpideltyjen naisten oikeudet ja pannaan täytäntöön kattavaa politiikkaa, joka koskee erilaisia kysymyksiä väkivallan ehkäisemisestä siitä kärsineiden naisten kohteluun ja osallistamiseen uudelleen yhteiskuntaan.

Naisten ja työmarkkinoiden osalta meidän pitäisi tiedostaa, että olemme vielä kaukana Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamisesta. Naisten työllistymisaste on noussut, mutta naisten työttömyysaste on edelleen paljon korkeampi kuin miesten. Tämän takia meidän on toteutettava Euroopan komissiossa ja jäsenvaltioissa poliittisia toimenpiteitä, jotka kannustavat naisia tulemaan työmarkkinoille samoin ehdoin kuin miehiäkin.

Toinen tosiasia, jota emme voi ohittaa, ovat palkkaerot; erotus on pysynyt 15 prosentissa vuodesta 2003 lähtien. Tarvitaan parempia toimenpiteitä, jotka liikeyritykset ja liitot hyväksyvät.

Me myös ehdotamme tässä mietinnössä, että yhteisön toimielinten ja jäsenvaltioiden olisi julistettava 22. helmikuuta kansainväliseksi palkkatasa-arvon päiväksi. Naisen olisi työskenneltävä 52 päivää enemmän vuodessa, jotta hän saisi saman palkan kuin mies.

Työn ja vapaa-ajan välisen tasapainon osalta meidän on puututtava siihen tosiasiaan, että 85 prosenttia nykyisistä epävirallisista hoitajista on naisia. Tarvitsemme lisää julkisia palveluja, jotka tarjoavat hoitoa lapsille ja huollettaville.

Jos tarkastelemme naisten osallistumista julkiseen elämään, meidän on vastaavasti tuettava aloitteita, joilla pyritään lisäämään osallistumista yhteiskunnallisten järjestöjen, liittojen ja poliittisten puolueiden avulla. Vaalikiintiöt olivat ratkaisevan tärkeä askel, ja ne on pidettävä voimassa edelleen, kun pyrimme tasa-arvoon demokraattisessa päätöksenteossa.

Lisäksi on tärkeitä näkökohtia, kuten pääsy koulutukseen, yhteiskunnallisten stereotyypioiden kumoaminen sekä maaseutuyhteisöihin kuuluvia naisia koskevat kysymykset ja heihin liittyvät ongelmat, joita emme voi jättää huomiotta. Meidän on tehtävä yhteistyötä tässä asiassa. Meidän on tehtävä tiivistä yhteistyötä järjestöjen kanssa ja tehtävä naisten ja miesten tasa-arvoa koskevasta Euroopan unionin perusperiaatteesta todellisuutta, koska siten voimme kehittyä Euroopaksi, jossa on enemmän lainsäädäntöä ja joka on yhteiskunnallisesti oikeudenmukaisempi.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, komissio on tyytyväinen mietintöön ja päätöslauselmaesitykseen naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa. Mietinnön hyväksyminen osoittaa, että parlamentti on sitoutunut naisten ja miesten tasa-arvon edistämiseen, ja se vahvistaa myös parlamentin tuen komission toimintatavalle. Haluaisin kiittää ennen kaikkea esittelijää Iratxe Garcia Péreziä tuesta, jota hän osoitti Euroopan komission tällä alalla toteuttamille toimille.

Naisten ja miesten tasa-arvo on yksi Euroopan unionin perusarvoista. Se on myös ala, jolla Eurooppa on usein ennakoinut yhteiskunnallista kehitystä. Viime vuosina se on myös käynnistänyt tärkeitä ja kunnianhimoisia aloitteita. Naisten ja miesten tasa-arvon saavuttamista koskevan suunnitelman hyväksyminen osoittaa komission valmiuden kehittää Eurooppaa kaikin mahdollisin tavoin naisten ja miesten kannalta aidosti tasa-arvoiseksi paikaksi kaikkien alojen osalta.

Lisäksi komissio panee merkille, että parlamentin päätöslauselmaesityksessä korostetaan tiettyjä näkökohtia, jotka on sisällytetty suunnitelman painopistealoihin. Tällä tarkoitetaan erityisesti naisten asemaa työmarkkinoilla, työn ja vapaa-ajan välistä tasapainoa, tasapainoista pääsyä johtotehtäviin sekä naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista. Tämä toimintatapa vastaa komission politiikkaa tällä alalla, ja siihen kuuluu kysymyksiä, joita korostettiin vuotta 2008 koskevassa kertomuksessa.

Vaikka edistyminen naisten ja miesten tasa-arvon alalla on ilmeistä, meidän on vielä toteutettava tärkeitä toimia. Meidän on jatkettava ponnistelumme ja vahvistettava oikeusperustaa.

Komissio katsoo esittelijan tavoin, että työn ja vapaa-ajan välinen tasapaino on keskeisessä asemassa naisten ja miesten tasa-arvon toteutumisessa. Tiedämme kaikki, että naiset ovat niitä, jotka ovat pääasiassa vastuussa

perheestä ja kodista. Tämän takia naisten on miehiä useammin keskeytettävä opintonsa ja uransa, eivätkä he usein palaa takaisin niiden pariin. Naisten työllistymisen lisäämiseksi on näin ollen erittäin tärkeää, että tarjolla on korkealaatuista ja edullista lastenhoitoa. Komissio esittelee tulevien viikkojen aikana kertomuksen tällä alalla tapahtuneesta kehityksestä.

Komissio on myös vuosina 2006 ja 2007 kuullut työntekijöiden ja työnantajien edustajia työn ja vapaa-ajan välisestä tasapainosta. Heinäkuussa 2008 ne ilmoittivat aikovansa neuvotella vanhempainvapaasta. Komissio ei ole tällä hetkellä antamassa ehdotuksia tästä aiheesta.

Komissio aikoo esitellä lähitulevaisuudessa aloitepaketin, joka liittyy työn ja vapaa-ajan väliseen tasapainoon, erityisesti lastenhoitoa koskevan kertomuksen, sekä äitiysvapaata koskevaa direktiiviä muuttavan ehdotuksen direktiiviksi ja ehdotuksen direktiiviksi, jolla muutetaan vuonna 1986 annettua direktiiviä avustavista aviopuolisoista. On mahdotonta hyväksyä avustavien aviopuolisojen nykyistä tilannetta maataloudessa ja muilla aloilla, joilla toimii perheyrityksiä. Ei voida hyväksyä sitä, että ihmisillä, jotka tekevät joissakin valtioissa säännöllisesti töitä perheyrityksissä, ei ole mitään oikeutta sosiaaliturvaan ja että he ovat suuressa hädässä, jos pariskunta eroaa, perheen elättäjä kuolee tai jos he joutuvat taloudellisiin vaikeuksiin.

Tasa-arvopolitiikka on ratkaisevan tärkeää torjuttaessa vastakkaiseen sukupuoleen kohdistuvaa väkivaltaa, koska se perustuu eroon naisten ja miesten välisessä vahvuudessa. Sukupuoleen perustuvan väkivallan vastaisilla tehokkailla toimenpiteillä voidaan toisaalta edistää naisten oikeuksien suojelemista yhteiskunnassa ja tasa-arvon edistämistä.

Naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ei voida hyväksyä. Raiskaukset, tyttöjen seksuaalinen hyväksikäyttö, naiskauppa seksuaalista tai työhön liittyvää hyväksikäyttöä varten, kotiväkivalta, työpaikka-ahdistelu sekä perinteiset tai ulkonäön tuhoavat käytännöt – kuten esimerkiksi sukuelinten silpominen – vahingoittavat naisten terveyttä, vapautta, ihmisarvoa sekä fyysistä ja henkistä koskemattomuutta. Toimenpiteidemme pitää olla perusteellisia ja poikkeuksellisen tehokkaita, erityisesti niissä tapauksissa, joissa naisiin kohdistuvasta väkivallasta on vastuussa kansainvälinen järjestäytynyt rikollisuus, kuten ihmiskaupan osalta.

Tästä syystä komissio katsoo, että se osana vuoden 2009 työohjelmaa tarkistaa ja laatii uudelleen lainsäädännön, joka koskee ihmiskauppaa, hyväksikäyttöä ja lasten seksuaalista hyväksikäyttöä, joka on hirvittävä, lähinnä tyttöihin kohdistuva rikos.

Lopuksi haluaisin todeta, että tasa-arvopolitiikka on erittäin tärkeässä asemassa mielipiteiden ja käyttäytymisen muuttamisessa. Tämän takia se on keskeisessä asemassa paitsi naisten ja miesten oikeudellisen tasa-arvon, myös heidän tosiasiallisen tasa-arvon osalta. Näin ollen komissio on tyytyväinen tukeen, jonka Euroopan parlamentti on sille antanut tällä päätöslauselmaesityksellä.

Marian Harkin, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi sanoa, että kyseessä on erittäin kattava mietintö, jossa korostetaan monia niistä kysymyksistä, joita on käsiteltävä naisten ja miesten välisen tasa-arvon takaamiseksi.

Olen tyytyväinen erityisesti huomautessani, että mietinnössä käsitellään naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, koska aivan liian useat ihmiset ovat sitä mieltä, että naisiin kohdistuva väkivalta on naisia koskeva ongelma, vaikka itse asiassa kyseessä on yhteiskunnallinen ongelma, emmekä voi ratkaista kyseistä ongelmaa ennen kuin asiaa käsitellään yhteiskunnallisena ongelmana.

Lisäksi yhdyin esittelijän lausuntoon naisten köyhyyden lisääntymisestä ja ryhmistä, jotka ovat erityisessä vaarassa, sekä siitä keskeisestä kysymyksestä, joka koskee yhtäläistä oikeutta eläkkeisiin ja sosiaalietuuksiin.

Tässä yhteydessä olisin toivonut, että mukaan olisi otettu lausuntoni 14 kohta, jossa käsitelen tätä erityisesti hoitajia koskevaa kysymystä. Kun otetaan huomioon, että työelämässä mukana olevien ja sen ulkopuolella olevien välinen suhde on 2:1 vuoteen 2030 mennessä, perheistä huolehtivien henkilöiden merkitys kasvaa, ja kun otetaan huomioon, että EU:ssa on jo 100 miljoonaa hoitajaa – miehiä ja naisia, mutta pääosin naisia – jotka eivät saa asianmukaisia sosiaalietuuksia tai eläkkeitä, meidän on varmistettava, että tästä hoitajien sukupolvea ei tule seuraavaa köyhien sukupolvea, kun vanhukset lisäävät naisten köyhyyttä.

Lopuksi henkilökohtainen huomautus 9 kohdasta, joka ei kuvasta työllisyyden valiokunnan näkemyksiä. Katson, että tekstin pitäisi olla ehdollinen siten, että siinä todetaan, että on kunnioitettava kansallisia lainsäädäntömenettelyjä tarkasteltaessa aborttia koskevaa kysymystä. Maastrichtin sopimukseen on liitetty pöytäkirja, jolla varmistetaan, että EU:n lainsäädäntö ei kumoa Irlannin perustuslain 40 pykälän 3 momentin 3 alamomentin säännöksiä syntymättömien lasten suojelemisesta.

Irlannissa käydyin Lissabonin sopimusta koskevan keskustelun aikana useat kansalaiset sanoivat minulle, että EU aikoi edistää abortin laillistamista Irlannissa. Vaikka kerroin, että tämä ei pitänyt paikkaansa, monet olivat edelleen sitä mieltä, että parlamentti ajoi tällaista uudistusta. Tämän takia katson, että aikomuksemme on tehtävä selväksi. Aiheena eivät ole näkemykset abortista. Omat näkemykseni luultavasti poikkeavat esittelijän näkemyksistä, mutta tässä ei ole kyse siitä. Kysymyksenä on toissijaisuus, ja kansalaisten pitäisi voida luottaa siihen riippumatta siitä, mitä mieltä he ovat abortista. Uskon, että meidän kaikkien täällä parlamentissa olisi myös kunnioitettava sitä.

Maria Badia i Cutchet, *kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi onnitella esittelijää sopivasta lähestymistavasta hänen laatissaan tätä mietintöä naisten ja miesten tasa-arvosta.

Kulttuurivaliokunnan lausunnon valmistelijana haluaisin korostaa valiokuntamme tärkeimpiä ponnisteluja, jotka tietenkin liittyvät vastuualaamme kuuluviin kysymyksiin, kuten koulutukseen, kulttuuriin, urheiluun ja viestintään.

Ensinnäkin me ehdotimme yhtäläisen kohtelun edistämistä kouluissa ja sukupuoleen liittyvien stereotyyppien poistamista, sillä ne ovat edelleen liian yleisiä joissakin tiedotusvälineissä; toimenpiteiden toteuttamista työvoiman jaottelun muuttamiseksi koulutusjärjestelmien eri vaiheissa, jotta sekä mies- että naisopettajat osallistuvat yhtäläisesti opetukseen koulutuksen kaikissa vaiheissa; kaikenlaisen sukupuoleen perustuvan palkkasyrjinnän torjumista koulutuksen, kulttuurin ja urheilun ja viestinnän aloilla; sekä naisten osallisuuden lisäämistä hallintoelimissä niillä aloilla, joilla naiset ovat vähemmistönä.

Kuten esittelijä totesi, tehtävää on vielä paljon. Mieleeni muistuu Machadon lausahdus – hän sanoi: ”Kulkija, ei edessäsi ole valmista tietä, vaan sinä itse löydät oman tiesi”, koska hyvät ystävät, me saavutamme tasa-arvon jo taistelemalla sen puolesta.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, onnittelen poliittisen ryhmäni puolesta valiokuntaa sen mietinnöstä. On myös syytä onnitella kollegaani, sillä hän on esittänyt parlamentin näkemyksen omassa mietinnössään, vaikka joidenkin kysymysten osalta me esitimme tarkistuksia mietinnön parantamiseksi ja osoittaaksemme mietinnön avulla, että me tunnustamme, mitä on tapahtunut tasa-arvoa koskevan etenemissuunnitelman ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan sopimuksen nojalla.

Määrällinen menestyksemme on ollut merkittävää. Meidän on vielä parannettava sitä, miten toimenpiteet pannaan täytäntöön. Meidän on varmistettava tehokas täytäntöönpano ja laajempi oikeussuoja niin, että kuhunkin jäsenvaltioon nimetään toimivaltainen elin kanteluja varten. Näin voidaan tehdä asettamalla rangaistuksia, jotka perustuvat suhteellisuusperiaatteeseen.

Me myös haluamme, että toissijaisuutta ja vapaata valintaa koskevat periaatteet säilytetään. Kun kyseessä on tasapaino työ- ja perhe-elämän välillä, me toivomme, että soveltamisalaan eivät kuuluisi pelkästään työssäkäyvät naiset. Soveltamisalaan pitäisi kuulua työttömien, niiden, jotka päättävät hoitaa yksinomaan kotitalouksiaan, niiden, jotka työskentelevät vapaissa ammateissa, ja niiden, jotka toimivat itsenäisinä ammatinharjoittajina perheyriyksissä.

Me haluamme vahvistaa äitiys- ja perhevapaata. Uskomme, että komissiolta odottamassamme tiedonannossa meille esitetään hyvä ehdotus tämän asian osalta.

Koska naiset opiskelevat ja työskentelevät enemmän, he ansaitsevat sen, että heille maksetaan kaikenlaisista palveluista.

Zita Gurmai, *PSE-ryhmän puolesta*. – (HU) Kiitos. Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, komission säännölliset arviot, jotka antavat meille selkeän kuvan todellisesta tilanteesta, ovat erittäin tärkeitä pyrittäessä sukupuolten tasa-arvon toteutumiseen. Tiedetään hyvin, että komission jäsen Špidla on sitoutunut tähän asiaan. Ensimmäinen sukupuolten tasa-arvoa koskeva kertomus laadittiin viisi vuotta sitten, ja onkin vain oikein, että me odotamme nyt tuloksia. Naisten ja miesten tasa-arvoa vuonna 2008 koskevan kertomuksen mukaan edistystä on tapahtunut, mutta valitettavasti kertomuksessa mainitaan myös jotkut lukkiutuneet alat, joilla ei ole tapahtunut havaittavaa edistystä.

Palkkaero miesten ja naisten välillä on pysynyt 15 prosentissa kuluneiden viiden vuoden aikana, ja kollegani mainitsi, että tämä tarkoittaa 54 päivää, tai päiviä 22. helmikuuta asti. Naisten ja miesten osuuden välinen suhde on edelleen epäsuotuisa päätöksenteossa, ja tiedotusvälineiden antama kuva naisista on epäedullinen. Suurimpana ongelmana on se, että erityisesti työllisyydessä ja muilla siihen liittyvillä aloilla ei ole tapahtunut merkittävää edistymistä, vaikka kyseiset alat ovat ratkaisevan tärkeitä osittain EU:n väestörakennetta koskevien

haasteiden takia ja osittain talouskasvun ja tasa-arvon takaamisen kannalta. Nämä painopistealat edellyttävät sitä, että naisten osallisuutta työmarkkinoilla lisätään määrätietoisesti.

Lissabonin strategian kvantitatiivisena saavutuksena ovat ne 12 miljoonaa uutta työpaikkaa, jotka on luotu ja joista 7,5 miljoonaa on annettu naisille. Tämä ei kuitenkaan tarkoita laadun paranemista. Pakollinen osa-aikainen viikko, suunniteltu 65 tunnin työviikko, monialaiset ja alakohtaiset työmarkkinat ja jaottelu johtavat valitettavasti siihen, että työn ja henkilökohtaisen elämän yhteensovittaminen on edelleen vaikea ongelma, joka pahenee lastenhoidosta vastaavien elinten puutteen kasvamisen takia. Pidän tarpeellisenä sitä, että jäsenvaltiot laativat paremmin koordinoituja strategioita ja menetelmiä ja panevat ne tehokkaasti täytäntöön käytännössä, ja että ne myös tarjoavat todellista poliittista tukea. Haluaisin onnitella kollegaani hänen työstään; hän on esitellyt erinomaisen mietinnön.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin tietenkin aluksi kiittää ystävääni ja kollegaani Iratxe Garcíaa työstä, jonka hän on tehnyt tätä mietintöä varten. Katson, että kyseessä on tärkeä ja kattava asiakirja. Haluaisin myös korostaa ainakin neljää näkökohtaa, jotka on otettu esiin mietinnössä ja jotka esittelijä mainitsi puheenvuorossaan, sillä ne ovat tärkeitä myös omalle ryhmälleni.

Ensimmäisenä on se, että EU:n toimielinten on ryhdyttävä toimenpiteisiin sovinnollisen väkivallan nykyisen aallon takia ja että niiden on tehtävä niin lainsäädännön osalta ja siten, että ne luovat selvän oikeusperustan, jonka avulla voidaan torjua kaikenlaista naisiin kohdistuvaa väkivaltaa; tämän pitäisi tarkoittaa myös muun muassa turvapaikkaoikeuden tunnustamista sukupuoleen perustuvan vainon takia.

Jotta varmistettaisiin naisten suurempi osallistuminen päätöksentekoon, olisi myös tärkeää, että kaikki toimielimet ja poliittiset puolueet tutkisivat tätä asiaa ja toteuttaisivat sen osalta erityisiä toimenpiteitä – me emme tässä yhteydessä sulje pois mahdollisia vaalikiintiöitä.

Lisäksi on tärkeää lopultakin tunnustaa, että naisten täysimääräisen emansipaation varmistamiseksi naisten pitää olla niitä, jotka tekevät päätöksen omista seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevista oikeuksistaan.

Neljänneksi ilmaisen pahoitteluni viimeaikaisesta edistymisen puutteesta naisten ja miesten välisen palkkaeron, pahamaineisen ”palkkakuilun” osalta. Onkin tärkeää, että komissio ja jäsenvaltiot arvioivat strategioita ja toimenpiteitä, jotka yhteistuumin työmarkkinaosapuolten kanssa toteutettuina voivat auttaa korjaamaan tämän tilanteen.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin onnitella esittelijää tästä mietinnöstä ja annan sille täysimääräisen tukeni. Kannatan myös työmarkkinoita koskevia tarkistuksia, jotka Ilda Figueiredo on esittänyt. Puheaikani kestää vain yhden minuutin, joten en ota esille erityisiä poliittisia kysymyksiä. Haluan vain sanoa yhden asian, jonka katson mainitsemisen arvoiseksi.

Esittelijä luettelee erilaisia toimenpiteitä, jotka on toteutettava, jotta naisten ja miesten välinen tasa-arvo voi toteutua. Esittelijän luettelossa on yhteensä 45 kohtaa. Toistan: 45 kohtaa! EU ja sen jäsenvaltiot ovat pitkään väittäneet asettavansa etusijalle naisten ja miesten yhtäläiset oikeudet, mutta tässä mietinnössä voidaan kuitenkin osoittaa 45 eri alaa, joita on muutettava. Tämä saa riittää, ja toteankin vain sanovani ”kyllä” tälle mietinnölle ja ”kyllä” ennen kaikkea sille, että nyt ryhdytään konkreettisiin toimiin!

Urszula Krupa, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, katson, että tärkeä osa tätä mietintöä on pyyntö siitä, että työntekijöiden pitäisi voida palata helpommin töihin äitiys- tai vanhempainvapaasta johtuvan uran keskeytymisen jälkeen ja että olisi poistettava erot palkassa ja koulutuksessa.

On kuitenkin vaikeaa hyväksyä suoraa syyssuhdetta useisiin ihmisiin vaikuttavien elämänongelmien ja sen tosiasian välillä, että kyseinen henkilö on nainen. Yhteiskunnallisen elämän kohtelevien sukupuolten välisenä taisteluna niin, että uusi vihollinen valitaan aiemman luokkataistelua koskevan mallin mukaisesti, antaa sitä puolustaville ihmisille rajattoman oikeuden puuttua ihmiselämän kaikkiin näkökohtiin, myös perheen toimintaan.

Ongelmana Euroopassa ei ole miesten ja naisten välinen kamppailu. Ongelmana on oikeuksien ja moraalisten periaatteiden kunnioittamatta jättäminen, mikä käy erityisesti ilmi rajattomana ahneutena ja itsekkyytenä. Naisena kannatan sitä, että yhtäläiset oikeudet eivät johtaisi tasa-arvoon miesten kanssa kaikkien näkökohtien osalta, vaan että ne ennemmin johtaisivat järjestykseen, joilla suojellaan naisia ja lievitetään heidän taakkaansa. Jos heitä ei enää kohdeltaisi kasvottomana työvoimana, he voisivat edistää luovalla tavalla monia talouden aloja.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Tässä naisen ja miesten tasa-arvoa vuonna 2008 käsittelevässä mietinnössä tiivistetään Euroopan parlamentin mietintö, joka on jo annettu ja joka herätti paljon uusia ajatuksia, jotka on pantava täytäntöön käytännössä. Katson, että mietintö kuvastaa naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan työtä, ja siksi haluaisinkin aluksi kiittää Iratxe García Pérezia sen laatimisesta.

Jotta Lissabonin tavoitteet voitaisiin saavuttaa, työmarkkinoilla on erittäin tärkeää hyödyntää täysimääräisesti naisten tarjoamat mahdollisuudet. On myös tärkeää, että naiset voivat osallistua mahdollisimman tehokkaasti yliopistokoulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen ja että heidän käytössään on myös uutta teknologiaa ja tietoyhteiskunta, jotta he voivat toimia kilpailukykyisesti työmarkkinoilla.

Ihailen suuresti naisia, jotka johtavat suuria yrityksiä ja myös pieniä perheyriä ja jotka luovat uusia työmahdollisuuksia. Päivittäisten vaimon ja äidin tehtävien lisäksi bisnesnainen hoitaa johtotehtäviä yrityksessään ja ottaa vastuun perheensä hyvinvoinnin lisäksi myös yrityksen menestymisestä. Me yhteiskunnassa emme aina anna riittävää tunnustusta tämän tehtävän merkitykselle yhteiskunnan kannalta tarkasteltuna. Johtotehtävissä toimivien naisten on selvittävä useista ylimääräisistä esteistä, jotka liittyvät erityisesti perhettä koskeviin velvollisuuksiin.

Perhe- ja työelämän yhteensovittaminen on yksi tärkeimmistä edellytyksistä naisten työllisyyden lisäämiseksi. Tämän takia on olennaisen tärkeää ehdottaa toimenpiteitä, jotta isä kannustettaisiin ottamaan vanhempainvapaata, jolloin äitiysvapaa jaettaisiin molempien vanhempien kesken.

Useat naiset tietävät nykyisin, että he eivät saa tärkeitä virkoja sosiaalisten tukiohjelmien ansiosta, vaan yksinomaan heidän omien kykyjensä ansiosta. Liittokansleri Angela Merkel on ilmiselvä esimerkki siitä, että myös meillä naisilla on oma vankka asemamme maailman politiikassa.

Historian kirjoista saamme lukea useista miesten uroteoista. Naiset ovat vain taustatekijöinä. Olen vakuuttunut siitä, että meidän tehtävänä on korostaa niitä yhteiskuntaamme kuuluvia naisjoukkoja, joita ilman maailma ei voisi kehittyä.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Hyvät kollegat, on asioita, joista puhutaan paljon, mutta joiden osalta ei juurikaan toteuteta toimia. Sosiaalipakettia koskevassa keskustelussa me käsitelimme niiden välineiden puutetta, joiden avulla voitaisiin soveltaa periaatetta saman palkan maksamisesta samanarvoisesta työstä ja joilla voitaisiin pienentää naisten ja miesten välistä palkkaeroa. Ilman niitä sitoumuksemme ovat vain tyhjiä sanoja ja lainsäädäntömme hyödytöntä.

On myös kysymyksiä, joiden osalta toteutetaan vain vähän tai ei lainkaan toimia ja joista me emme edes keskustele. Kukaan ei juurikaan keskustele niistä 100 000 naisesta, jotka vuosittain joutuvat ihmiskaupan uhreiksi, paitsi täällä, myöhään illalla; luultavasti koska he ovat tavaroita, eivät kansalaisia. Useimmat heistä joutuvat ihmiskaupan uhreiksi prostituution takia. Me vaadimme painokkaampia yhdenmukaisia toimenpiteitä ihmiskauppaa harjoittavien verkostojen vastaan sekä koordinoituja toimenpiteitä prostituution kysynnän vähentämiseksi. Jos kysyntää ei ole, ei ole myöskään syytä harjoittaa ihmiskauppaa.

Ei myöskään puhuta niiden naisten tilanteesta, jotka työskentelevät taloudenhoitajina kotiympäristössä; he ovat näkymättömiä. Koska heillä ei ole sosiaalisia oikeuksia tai he saavat minimipalkkaa, he voivat joutua hyväksikäytön uhreiksi samoin kuin naiset omilla perheissään, mukaan luettuna vaara riistämiseen. Ulkomailla työskentelevien henkilöiden osalta on todettava, että poliittisten oikeuksien käyttämättä jättäminen lisää heidän sosiaalisen ja taloudellisen tilanteensa haavoittuvaisuutta. Tilanteen asianmukainen sääntely ei ole ainoastaan nykyinen lainsäädännöllinen ongelma, vaan sillä voitaisiin estää myös iäkkäämpien naisten köyhyyden pysyminen samalla tasolla myös tulevaisuudessa.

Toinen asia, josta emme voi puhua, ovat naiset kotimaani hallituksessa, koska heitä ei yksinkertaisesti ole. Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, mielestämme on aika ryhtyä sanoista tekoihin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, todisteet osoittavat, että naisia kohtaan esiintyy vielä syrjintää ja että syrjintä vaikuttaa lopulta naistyöntekijöihin, joiden palkat ovat keskimäärin yli 15 prosenttia alhaisemmat kuin miesten. Joissakin valtioissa, myös Portugalissa, tämä osuus on jopa yli 25 prosenttia – tämä tilanne on jopa pahentunut viime vuosien aikana.

Tämän takia kehoitamme lisäämään työllisyyttä, maksamaan kohtuullista palkkaa, noudattamaan sosiaalisia normeja ja terveyttä ja turvallisuutta koskevia normeja ja lyhentämään työpäivää ilman palkkaan tehtäviä pidätyksiä. Näin voitaisiin luoda uusia työpaikkoja, joissa naisille annetaan tiettyjä oikeuksia, ja näin myös varmistettaisiin työ- ja perhe-elämän parempi yhteensovittaminen.

On kannustettava hyväksymään toimenpiteitä erityisesti naisiin vaikuttavan työn epävarmuuden torjumiseksi ja työehtoneuvottelujen osuuden edistämiseksi naisten ja miesten puolustamisessa. Lisäksi on kannustettava hyväksymään julkisia toimenpiteitä ja toimia naisten seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevien palvelujen parantamiseksi ja heidän tietämyksensä lisäämiseksi heidän oikeuksistaan ja heille tarjolla olevista julkisista palveluista, kuitenkin niin, että samalla kunnioitetaan heidän ihmisarvoaan.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, valitettavasti naisia syrjitään valtavasti Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tiedän, että omalla valiokunnallani – naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalla – on sydän paikallaan. Suurin osa syrjinnästä aiheutuu kuitenkin siitä, että työläinsäädäntö on nuoria naisia työhönottavien pienyritysten osalta niin raskasta, että ne yksinkertaisesti syyllistyvät naisten piilosyrjintään.

Mielestäni tämä on klassinen esimerkki lainsäädännöstä, jonka vaikutukset ovat tahattomat. Säädöksiä annetaan yksi siellä toinen täällä, mutta itse asiassa niillä ei ole mitään vaikutusta, mikä vahvistaa tätä kantaa.

En halua kuulostaa röyhkeältä, mutta kun katson ympärilläni valiokunnassani – naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa – huomaan, että heidän ajattelutapansa on jämähtänyt 1970-luvulle – he eivät ole siirtyneet eteenpäin. Pelkään, että elämä ei ole enää samanlaista, ja kun kuulen ihmisten puhuvan naisten emansipaatiosta, olen pahoillani, mutta englantilaisena minun on todettava, että se tapahtui jo kauan aikaa sitten. En tiedä, mitä ongelmia muilla valtioilla on, mutta pyydän, että te ette syytäisi tätä kaikkea Yhdistyneelle kuningaskunnalle, sillä meillä ei ole tätä ongelmaa, koska – toistan uudelleen, että teillä on sydän paikallaan, sillä lainsäädännön vaikutukset ovat tahattomat – te teette tästä asiasta täyttä potaskaa.

Mary Honeyball (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, saattaa olla hyödyllinen sattuma, että puhun Godfrey Bloomin jälkeen, sillä vaikuttaa siltä, että hän elää edelleen 1800-luvulla. Hän on todellakin mies, joka tunnetaan hänen vähän aikaa sitten esittämästään huomautuksesta siitä, että naisten pitäisi siivota myös jääkaapin takaa ja että se on yksi naisten tärkeimmistä tehtävistä heidän elämänsä aikana. Jos minä olen se, joka ei ole siirtynyt eteenpäin, olen siitä ylpeä, sillä en halua, että nimeäni liitetään millään tavalla tällaisiin huomautuksiin, varsinkaan englantilaisena naisena.

Se, mitä haluan sanoa, on että tässä erinomaisessa mietinnössä on otettu esiin useita tärkeitä kysymyksiä, ja kiitän siitä esittelijää. Kiitän myös komission jäsentä hänen esittämistään huomautuksista. Yksi asia, johon haluan tarttua, on kysymys ihmiskaupasta. Lontoon edustajana – ja itse asiassa Lontoota edustavana naisena – olen erityisen kiinnostunut tästä aiheesta, koska Lontoo on yksi niistä paikoista, joihin naiskauppa vaikuttaa erityisesti.

Tällä hetkellä pyydetään, että jäsenvaltiot allekirjoittaisivat Euroopan neuvoston yleissopimuksen ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta. Vaikka jotkut jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet sopimuksen, on myös muita – itse asiassa 15 valtiota – jotka eivät ole sitä vielä allekirjoittaneet, ja vaikuttaa tosiaan siltä, että kaksi valtiota ei halua sitä tehdä. Tämän takia pyydän, että kaikki EU:n jäsenvaltiot ratifioisivat tämän ihmiskaupan vastaisen yleissopimuksen ja että kaikki täällä, mukaan luettuna naisten oikeuksien valiokunnan jäsenet, sitoutuisivat menemään hallitustensa luo ja painostamaan niitä tekemään vielä nykyistä enemmän töitä naiskauppaa koskevan häpeällisen ja julman alan osalta.

Věra Flasarová (GUE/NGL). – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olen tyytyväinen Iratxe García Pérezin esittelemään mietintöön ja Euroopan komission kertomukseen. Tilastot osoittavat, että naistyöntekijöiden osuus on kasvanut viime vuosina 57,2 prosentin tasolle. Tämä kuulostaa hienolta, mutta kuten mietinnössä todetaan, kärsimme edelleen useista ongelmista. Naiset toimivat edelleen vain yhdessä kolmasosassa johtoasemista yksityisyrittäjissä ja muilla aloilla, mukaan luettuna politiikka. Suurimassa osassa uusista työpaikoista työsuhteesta ei tehdä pysyvää työsopimusta, joten tulevaisuudennäkymät ovat epävarmat. Tällaiset työpaikat ovat niitä, joihin usein otetaan naispuolisia työntekijöitä. Naiset katsotaan edelleen henkilöiksi, joiden tärkeimpänä vastuuna on huolehtia perheestä, ja heidän ansiotulonsa katsotaan vain perheen varojen täydennykseksi. Tämän takia yhtä päteville naisille maksetaan samasta työstä edelleen huonompaa palkkaa kuin miehille. Tällaiset stereotypiat ovat edelleen yksi keino syrjiä naisia työmarkkinoilla. Mielestäni työnantajat eivät ole riittävän innokkaita antamaan naisille etuuksia, jotka auttaisivat heitä lastenhoidossa, ja näin ollen edistämään heidän kehittymistään ammateissaan ja urillaan.

Mihaela Popa (PPE-DE). – (RO) Me puhumme tarpeesta torjua naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, tarpeesta kannustaa naisten osallistumista kansalaistoimintaan ja asiasta, joka kuuluu kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan toimialaan – naisten ja miesten välisistä koulutuseroista.

Vaikka naiset pärjäävät paremmin koulutuksen alalla, sukupuolten välillä on edelleen palkkaeroja työmarkkinoilla. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan jäsenenä esitin henkilökohtaisesti tarkistusta lausuntoon, jonka CULT-valiokunta laati tästä mietinnöstä. Mielestäni on ratkaisevan tärkeää, että joukkotiedotusvälineistä karsitaan pois kuvat naisista alentavissa tilanteissa, kun otetaan huomioon vaikutus, joka joukkotiedotusvälineillä on yleisiin käsityksiin ja asenteisiin.

Naisten ja miesten tasa-arvon takaaminen kaikilla Euroopan unionin poliittisilla toiminta-aloilla on edelleen ajankohtainen ongelma länsimaaisessa yhteiskunnassa.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Mietintö alkaa kohdalla, jossa todetaan, että naisten ja miesten välinen tasa-arvo on Euroopan unionin perusperiaate, jota on sovellettu jo yli 50 vuoden ajan. Mietinnön toisessa osassa kuitenkin jatketaan 46 kohdalla, jotka sisältävät suosituksia, kehotuksia tai pyyntöjä siitä, että tätä periaatetta olisi kunnioitettava. Joukossa on myös perustavanlaatuisia suosituksia, kuten yhtäläinen oikeus varainkäyttöön, koulutukseen, terveydenhuoltoon tai palkkaan. Lisäksi pyydetään torjumaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, naiskauppaa ja niin edelleen.

Tällaiset mietinnöt ovat tietenkin tärkeitä, ja onnittelen esittelijää. Toisaalta mietinnössä kuitenkin mainitaan, että jo hyväksytyt asiakirjat ei ole pantu täytäntöön asianmukaisesti. Siinä viitataan riittämättömään valvontaan ja rangaistuksiin. Siinä kuitenkin myös korostetaan niiden poliitikkojen epärehellisyyttä, jotka ilmoittavat julkisesti tukevansa naisten ja miesten tasa-arvoa, mutta jotka eivät sitä kunnioita käytännössä, minkä takia odotuksemme ovat alhaiset.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kun analysoimme päätöslauselmaa naisten ja miesten tasa-arvosta, sitä on vaikeaa olla kannattamatta. Viitataan erityisesti kohtiin, jotka koskevat naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja sitä, että heihin kohdistuvasta väkivallasta on tiedotettava jo varhaisesta vaiheesta lähtien. Me kaikki tiedämme hyvin, että asianmukainen kasvatus ja koulutus ovat paras keino karsia naisiin kohdistuvaa syrjintää ja väkivaltaa.

EU:n kansalaiset tietävät melko vähän naiskaupasta, eivätkä he juurikaan ole tietoisia siitä, että tätä hirvittävää ja julmaa kauppaa, jota ei voida hyväksyä sivistyneessä maailmassa, esiintyy vielä nykyäänkin. Tämän takia katson, että tiedotuskampanjaa varten olisi osoitettava merkittäviä varoja.

On kuitenkin huomautettava, että keskusteltavina olevista vaikeista ongelmista huolimatta viime vuosina on kuitenkin edistytty merkittävästi naisten ja miesten tasa-arvon toteutumisessa, mikä voidaan havaita erityisesti maaseudulla.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, naisten ja miesten tasa-arvon pitäisi olla Euroopan yhteiskunnan perusperiaatteena.

Viimeisin eurobarometritutkimus osoittaa, että maaseudulla asuvat naiset eivät osallistu päätöksentekoon yhteisöissä, joihin he kuuluvat, eikä heillä ole vakaata työsuhdetta, joten useat heistä hoitavat ainoastaan kotiasikareita – joillakin alueilla tämä osuus on jopa 98 prosenttia. Yli 50 prosenttia naisista haluaa kuitenkin päästä Euroopan työmarkkinoille ja suorittaa tutkinnon, joka auttaisi heitä työllistymään julkishallinnossa tai maatalous-, sosiaali- tai koulutusaloilla. Lisäksi huomattava osa naisista haluaa hyötyä avustuksista, joita tarjotaan Euroopan tasolla liikeyrityksen perustamista varten.

Näin ollen katson, että olisi tuettava aloitteita, joilla pyritään lisäämään maaseudun naisten osallisuutta yhteiskuntaan ja joilla pyritään parantamaan pysyvästi talouskehitystä heidän kotialueillaan ja osallistamaan heitä pysyvästi kyseiseen kehitykseen. Syrjinnän estäminen edellyttää ponnisteluja koko Euroopalta. Euroopan sosiaalirahaston ja paikallishallintoja ja -viranomaisia koskevan kumppanuuden kehittämisohjelmien kaltaisten ohjelmien olisi osoitettava suurempia määrärahoja naisten tukemiseen maaseutualueilla.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät naiset ja herrat, kiitos keskustelusta. Kehitystä tarkasteltaessa voidaan yleisesti ottaen todeta, että merkittävää kehitystä on tapahtunut, mutta hyvät naiset ja herrat, on selvää, että tavoitteet ovat vielä kaukana. Tämän takia komissio pyrkii käymään kattavia neuvotteluja hyödyntäen kaikkia sen käytettävissä olevia välineitä. Olen viitannut esimerkiksi valmisteltavina oleviin lainsäädäntöehdotuksiin ja aikeeseen tiukentaa ihmiskaupasta annettavia rangaistuksia.

Haluaisin myös todeta, että ponnistelut tasa-arvon saavuttamiseksi pohjautuvat tietenkin syvään eettiseen perustaan, ja vaikka me emme löytäisi mitään sosiaaliseen tasapainoon tai sosiaalijärjestelmien tai talouden tasapainoon perustuvia syitä, on kuitenkin oikein ja tarpeellista edistyä asiassa jatkuvasti. Haluaisin kuitenkin huomauttaa, että yhdenvertaiset mahdollisuudet ovat Euroopan unionin ensisijainen painopisteala, eikä yhteiskunnalla, joka ei voi tarjota yhdenvertaisia mahdollisuuksia, ole pitkän aikavälin tulevaisuutta

maailmanlaajuisessa kilpailussa. Kyseessä ei ole vain oikeudenmukainen ja eettisesti kiistaton, vaan myös hyödyllinen asia. Tästäkin syystä katson, että meidän on ehdottomasti edistyttävä tässä asiassa, sillä emme voi tyytyä kehitykseen, jota voidaan tiettyssä yhteydessä tulkita edistymiseksi, mutta jonka osalta monet saavutukset voidaan toisaalta kuitenkin katsoa vain vähäisiksi.

Iratxe García Pérez, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen kaikkien niiden kollegoideni sanoista, jotka ovat käyttäneet puheenvuoron tässä kohdassa, koska katson, että puheenvuorojen perusteella voidaan päätellä, että vaikka painopistealamme ovat erilaisia ja näkemyksemme poikkeavat hieman toisistaan, kaikki meistä ovat samaa mieltä yleisestä tavoitteesta.

Haluaisin myös kertoa komission jäsenelle, että olen erittäin tyytyväinen hänen puheeseensa ja hänen osallistumiseensa tähän keskusteluun. Jokaikinen meistä allekirjoittaisi hänen puheensa täysin. Tämän takia haluan kertoa, kuinka tyytyväinen siihen olen, mutta haluaisin kuitenkin lisätä, että tarvitsemme nyt aitoa poliittista tahtoa panna täytäntöön kaikki aloitteet, jotka ovat tällä hetkellä käsiteltävinä. Näin ollen komission jäsen saa parlamentin tuen, jos hän korostaa edelleen tämän asian tärkeyttä ja jatkaa sinnikkäästi ponnistelujaan kaikkien näiden aloitteiden täytäntöönpanemiseksi.

Haluaisin vain huomauttaa yhdestä asiasta: miesten merkityksestä naisten ja miesten tasa-arvon edistämisessä.

On ratkaisevan tärkeää, että miehet otetaan mukaan tähän tehtävään. Se, että miespuoliset kollegat ovat tänään osallistuneet tähän keskusteluun voi mielestäni olla osoituksena siitä, että miesten on seistävä naisten rinnalla tasa-arvon edistämisessä.

Mainitsen lopuksi asian, jonka eräs kollega otti tässä keskustelussa esille sanoessaan, että naiset ovat jankuttaneet samoja vanhoja fraaseja 1800-luvusta lähtien. Haluaisin huomauttaa hänelle, että omassa kotimaassani naiset vaativat 1800-luvulla äänioikeutta: he eivät edes saaneet äänestää. Tämän takia tässä on kyse ihan muusta asiasta.

Emme voi kieltää, etteikö asiassa ole edistytty huomattavasti. Meidän on kiitettävä kaikkia niitä naisia ja kaikkia niitä järjestöjä, jotka ovat ponnistelleet tasa-arvon edistämiseksi. Tämä ei kuitenkaan saa estää meitä tunnustamasta ilmiselvää tosiasiaa: tavoitteet ovat vielä kaukana, ja meidän on vielä tehtävä paljon töitä. Jos me kaikki, sekä miehet että naiset, pysymme vahvana tahdossamme, naisten ja miesten välinen tasa-arvo voi toteutua.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 11.30.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Sylwester Chruszcz (NI), kirjallinen. – (PL) Hyvät naiset ja herrat, tässä keskustelussa on käsitelty useita eri aiheita. Korostan kysymystä äitiys- ja vanhempainvapaasta. Eurooppa on kohdannut väestörakennetta koskevan ongelman, joka johtuu maanosaamme vaikuttavien taloudellisten ongelmien lisäksi myös siitä, että nuorille äideille ei ole annettu asianmukaista tukea. On erittäin tärkeää, että lapsen saaneelle äidille annetaan tukea, jolla hänelle ja hänen lapselleen tarjotaan tarvittavaa turvaa ja jolla varmistetaan, että häntä ei estetä palaamasta työelämään tai yhteiskunnalliseen elämään.

Äitejä on suojeltava niin, että he voivat palata myöhemmin työpaikkoihinsa ja hoitaa perheitään asianmukaisesti, ja meidän on korostettava sen varmistamista, että näihin järjestelyihin suhtaudutaan yhtä vakavasti kaikkialla Euroopassa.

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Vaikka Romania on yksi Euroopan unionin tähtioppilaista sukupuolten välisen eriarvoisuuden vähentämiseen tähtäävien oikeudellisten puitteiden ja hallituksen aloitteiden ja ohjelmien lukumäärän osalta, sen toiminta on kuitenkin puutteellista niiden tärkeiden näkökohtien osalta, jotka korostavat ja pahentavat naisten ja miesten välistä eriarvoisuutta.

Tarkasteltaessa naisten pääsyä johtotehtäviin Romania on luettelon viimeisimpien maiden joukossa Euroopassa. Parlamentin 331 jäsenestä ainoastaan 37 on naisia, mikä tarkoittaa hieman yli 11 prosenttia kokonaismäärästä. Romanian paikallishallinnossa naisten osuus on kuitenkin jopa alhaisempi. Ruotsissa parlamentissa on lähes yhtä monta nais- ja miesjäsentä. Lisäksi Romaniassa lähes kolmasosa naisista on osa-aikaisessa työsuhteessa, kun taas miehien osalta osa-aikaisen työn osuus on vain 7,7 prosenttia. Naisten palkka on myös keskimäärin 15 prosenttia alhaisempi kuin miesten.

Tilanne liittyy tiiviisti sukupuolia koskeviin stereotypioihin, joiden takia suurin osa kotitaloudesta jää naisten vastuulle. Valitettavasti sukupuolten eriarvoisuutta ja siihen liittyviä ennakkoluuloja esiintyy perheympäristön lisäksi myös romanialaisten koulutuksellisessa ympäristössä. Tutkimukset osoittavat, että Romanian koulutustoimet edistävät sukupuolen perusteella eriytyviä ajattelutapoja, samoin kuin sosiaaliekonomiset ohjaustoimet, jotka ovat opettajien vastuulla.

Tämän takia korostan, että mietintöön on sisällytettävä kysymykset, jotka koskevat koulutuksen merkitystä sukupuolten eriarvoisuuden torjumisessa.

Véronique Mathieu (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Naisten ja miesten tasa-arvo on Euroopan unionin perusperiaate. Vuoden 2008 kertomuksen luvut kuitenkin osoittavat, että tasa-arvo ei ole vielä toteutunut. Itse asiassa palkkakuilu on pysynyt 15 prosentissa vuodesta 2003 lähtien.

Tämän takia katson, että meidän on vahvistettava EU:n lainsäädäntöä esimerkiksi vakuuttamalla työnantajat siitä, että niiden on tarkistettava korvauksia ja palkkoja, jotta kyseistä palkkaeroa voidaan kaventaa.

On myös tärkeää tarkastella niiden maaseudulla asuvien naisten erityistilannetta, joita ei koskaan luokitella työssäkäyviksi henkilöiksi työmarkkinoilla. Koska heidän ammatillista asemaansa ei ole määritelty tarkasti, kyseiset naiset, jotka varmasti tekevät työtä, koska he auttavat aviomiehiansa perheillä, kohtaavat useita taloudellisia ja oikeudellisia ongelmia hakiessaan eläkettä tai sosiaalietuuksia. Tuen kaikkia toimenpiteitä, joilla parannetaan kyseisten naisten tilannetta.

Lopuksi totean, että olen tyytyväinen ehdotettuihin toimenpiteisiin, joilla pyritään parantamaan seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevien palvelujen tarjoamista naisille. Tällaisten palvelujen saatavuus on ratkaisevan tärkeä edellytys heidän oikeuksiensa käyttämiselle.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Katson, että syrjintä sukupuolen perusteella johtuu pääasiassa vanhasta ajattelutavasta, joka on vielä vallalla nyky-yhteiskunnassa: mies tukee taloudellisesti perhettään, ja naisella on omat sosiaaliset tehtävänsä. Tämä ajattelutapa voidaan havaita kaikissa valtioissa, mutta erityisesti heikossa asemassa olevilla alueilla. Ilmiö voitaisiin torjua asianmukaisella koulutuksella.

Tässä yhteydessä uskon, että meidän olisi myös otettava huomioon se tosiasia, että koko yhteiskunnan nykykehitys on johtanut siihen, että naisten osallistuminen työelämään on lisääntynyt ja että heidän asemansa yhteiskunnassa on parantunut selvästi. Ongelmia voi kuitenkin esiintyä perhetasolla, erityisesti sen osalta, miten vanhemmat osallistuvat lastensa hoitamiseen tai miten he osallistuvat heidän kasvattamiseen ja kouluttamiseen. Ajanpuute, kiireinen työaikataulu ja houkuttelevat ulkomaat ovat johtaneet siihen, että vanhemmat eivät voi valvoa lapsiaan yhtä tehokkaasti lomien aikana eivätkä koulupäivien aikana klo 14.00–18.00.

Tämän takia on löydettävä ratkaisuja, jotta huoli siitä, mitä lapsi tekee vanhempien työaikana, voidaan poistaa kehittämällä kouluissa tai niiden ulkopuolella toimintaa, joka korvaisi vanhempien valvonnan puuttumisen.

Itse asiassa koululaisten iltapäiväkerhotoimintaa olisi laajennettava ja siitä olisi tehtävä hanke, joka hyödyttää perhettä, yhteisöä, kyseistä valtiota ja Eurooppaa.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Haluaisin onnitella esittelijää ja korostaa tämän mietinnön sisällön merkitystä Lissabonin strategian puitteissa asetettujen talouskasvua koskevien tavoitteiden saavuttamisessa.

Sekä Euroopan unionin että jäsenvaltioiden olisi tarjottava parempaa yhteiskuntamallia. Saavutetusta edistymisestä huolimatta naiset ja miehet ovat edelleen eriarvoisia, ja tämän takia meidän on ryhdyttävä toimiin.

Haluaisin kiinnittää huomiota ongelmaan, josta monet naiset kärsivät päivittäin ja jonka osalta vain harvat heistä saavat myönteisen tuomion, nimittäin seksuaaliseen häirintään.

Romaniassa tehdyn kansallisen tutkimuksen mukaan 90 prosentissa tapauksista seksuaalisen häirinnän uhrit olivat naisia, ja joka yhdeksäs kaupunkilainen olisi kokenut jossakin tilanteessa seksuaalista häirintää. Yli 55 prosentissa tapauksista ahdistelija on ollut uhrin esimies.

Katson, että tämän alan strategioita ja toimenpiteitä on arvioitava uudelleen, jotta parannetaan naisten elinoloja ja ammatillisia oloja, ja jäsenvaltioiden olisi nopeutettava sitä yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa, joka koskee naisten ja miesten tasa-arvoa työmarkkinoilla, myös seksuaalista häirintää.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) On tullut aika luopua stereotypioista ja toimia vankkumattomasti yhtäläisten mahdollisuuksien tarjoamiseksi sekä miehille että naisille. Viimeisen vuosikymmenen aikana on kiistattomasti edistytty naisten edustuksen lisäämisessä Euroopan huipputason politiikassa, mutta kehitys ei ole silti ollut riittävää. Palkkaerot ovat päinvastoin pysyneet suhteellisen samalla tasolla viime vuosien aikana. Eurooppalaiset yritykset edistävät edelleen perustavanlaatuisia syrjäytymistä, ja tarvitaan voimakkaita ja rohkeampia toimenpiteitä sekä paljon tehokkaampaa tiedotusvälineissä toteutettavaa kampanjaa tätä tarkoitusta varten.

Myös naisten yleinen osallistuminen päätöksentekoprosessiin on selvästikin vääristynyt Romaniassa, joka on ainoa valtio, jossa ei ole yhtäkään naisministeriä ja jossa parlamentin jäsenistä vain yhdeksän prosenttia on naisia. Romanian yhteiskunnan velvollisuutena on torjua tällaista ajattelutapaa, syrjintää sukupuolen perusteella sen kaikissa muodoissa.

Uskon, että vaalikiintiöt vaikuttavat myönteisesti naisten edustukseen. Voimme käyttää Pohjoismaita ja muitakin valtioita mallina parhaista käytännöistä. Riippumatta siitä, päätämmekö valita suhteelliseen edustukseen perustuvan vaalijärjestelmän takaamalla sen, että nais- ja miesedukkaita on toisiaan vastaava määrä ja että heille annetaan tiedotusvälineissä yhtä paljon näkyvyyttä (Belgia), vai otammeko käyttöön lailla vahvistetut naisten ja miesten osuutta sääntelevät kiintiöt (Suomi, Ruotsi, Espanja ja Ranska), uskon, että voimme kuitenkin parantaa Romaniassa niiden naisten tilannetta, jotka haluavat osallistua tällaiseen poliittiseen, taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen elämään.

15. Euroopan verkko- ja tietoturvavirasto (ENISA) (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Giles Chichesterin ja Angelika Nieblerin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Euroopan verkko- ja tietoturvavirastosta (ENISA) (O-0060/2008 – B6-01 59/2008).

Angelika Niebler, esittelijä. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, Euroopan verkko- ja tietoturvavirasto, joka tunnetaan lyhenteellä ENISA, perustettiin vuonna 2004. Sen perustehtävänä on parantaa verkko- ja tietoturvaa Euroopan unionissa ja edistää tiiviimpää yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä.

ENISAN toimeksianto on eittämättä monimutkainen. Tietokonevirukset, roskapostit, verkkourkinta ja troijalaiset ovat todellisia uhkia virtuaalisen tiedon maailmassa. Hakkerointi uhkaa yksityisiä ja julkisia verkkoja. Nykyaikaiselle tietoyhteiskunnalle aiheutuvat vahingot ovat valtavia. Turvallisuus on tietokonejärjestelmiemme akilleenkantapää. Tällä alalla olemme haavoittuvaisia ja vaarassa; kun ilmaisen asian tällä tavalla, te ymmärrätte, miten tärkeä tämä virasto meille on.

Toisaalta tällä virastolla ei ole suurta henkilökuntaa, mutta sen on kuitenkin hoidettava tätä valtavaa tehtävää. Tämä herättää oikeutetun kysymyksen siitä, voiko ENISA todellakin hoitaa tehtävänsä nykyisen toimintatapansa avulla. Olemme varsin usein keskustelleet sekä täällä parlamentissa että muissa elimissä siitä, miten ENISAA voitaisiin kenties kehittää entisestään. Komission viimeisimpänä ehdotuksena oli, että ENISA yhdistettäisiin suunniteltuun Euroopan televiestinnän markkinaviranomaiseen. Parlamentti tai neuvosto eivät tukeneet ehdotusta. Sen sijaan parlamentti ja neuvosto päättivät ennen kesätaukoa, että ENISAn toimivaltuuksia olisi jatkettava kolmeksi vuodeksi.

Komissiolle esittämämme kysymyksen perimmäisenä tarkoituksena on varmistaa, että tätä keskustelua käydään rakentavasti seuraavan kolmen vuoden ajan. Esittämällä tämän kysymyksen me myös haluamme tarttua härkää sarvista ja haastaa komission ilmoittamaan kantansa kysymyksistä, jotka me katsomme ratkaisevan tärkeiksi. Voiko ENISA hoitaa siltä odotetut tehtävät nykyisessä muodossaan? Harkitseeko komissio ENISAn korvaamista jollakin toisella organisaatiolla? Onko ehdottoman tärkeää, että nämä tehtävät ovat EU:n viraston vastuulla? Mitä yleisiä muutoksia ENISAn rakenteeseen olisi komission mielestä harkittava?

Odotan kiinnostuneena komission vastausta. Olen kiinnostunut kuulemaan, miten pitkälle käsittelyssä on päästy komission käytävillä. Meitä parlamentissa pyydetään tietenkin myöhemmin esittämään näkemyksemme ENISAn tulevasta muodosta.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet tietävät, että ENISA-viraston perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen nojalla ENISAn toimivaltuudet päättyvät 13. maaliskuuta 2009.

Komissio kuitenkin katsoo, että on olennaista varmistaa verkko- ja tietoturvatöiden jatkuvuus. Tätä mieltä parlamentti ja neuvosto olivat keskusteluissa, jotka käytiin ehdotuksesta muutosasetukseksi ENISAn

toimivaltuuksien jatkamisesta. Tämän takia toimenpide ENISAn toimivaltuuksien jatkamiseksi kolmen vuoden ajaksi on perusteltu.

On totta, että komission vuonna 2006 käynnistämässä ENISAn arvioinnissa havaittiin useita ongelmia, mutta siinä myös määriteltiin viraston myönteisiä saavutuksia ottaen huomioon sen käytettävissä olevat rajalliset resurssit. Komissio vastasi esitettyihin huolenaiheisiin esittämällä ehdotuksen asetukseksi televiestintäviranomaisen perustamisesta.

Otamme nyt huomioon, että neuvosto ja parlamentti katsovat, että ENISA olisi pidettävä erillään uudesta elimestä, joka perustetaan vaihtoehtona televiestintäviranomaiselle. Komissio kuitenkin katsoo, että tarvitsemme tehokkaan elimen, joka voi valvoa turvallisuutta ja eheyttä koskevia kysymyksiä. Tämän takia on tärkeää jatkaa ENISAn työtä.

Uskon kuitenkin vakaasti, että myös verkkoturvallisuuteen liittyvät haasteet edellyttävät voimakkaita ja koordinoituja EU:n toimia. Äskettäiset verkkohyökkäykset Virossa ja myös Georgiassa – vaikuttaa siltä, että siellä kesällä tapahtunut vakava verkkohyökkäys on jäänyt huomiotta – ovat osoittaneet, että yksittäiset valtiot voivat yksin olla erittäin haavoittuvaisia.

Tämän takia pyydän Euroopan parlamenttia ja neuvostoa käynnistämään vuoden 2009 alussa kiivaan keskustelun verkkoturvallisuutta koskevasta EU:n toimintatavasta ja siitä, miten verkkohyökkäyksiin olisi puututtava, ja pyydän sitä käsittelemään myös ENISAn tulevaisuutta kyseisten keskustelujen aikana.

ENISAA koskevan asetuksen voimassaolon jatkamisesta käydyn keskustelun aikana sekä parlamentissa että neuvostossa pyydettiin keskustelua mahdollisen uudistetun verkko- ja tietopolitiikan tavoitteista sekä asianmukaisemmista keinoista niiden saavuttamiseksi. Tuolloin todettiin selvästi, että ENISAn toimivaltuuksien jatkaminen ei saisi vaikuttaa kielteisesti kyseiseen keskusteluun. Tällaisen keskustelun helpottamiseksi komission yksiköt laativat vuoden 2008 jälkimmäisellä puoliskolla verkossa toteutettavan kyselyn, joka koskee uudistetun verkko- ja tietoturvaläpisiikan mahdollisia tavoitteita EU:n tasolla ja keinoja kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämä tietenkin tehdään yhteistyössä ENISAn ja sen johtokunnan kanssa.

Nikolaos Vakalis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet ENISAn toimikauden jatkamisen vuoden 2012 loppuun asti. Tämä toimivaltuuksien jatkaminen kolmella vuodella antaa mahdollisuuden keskustelun jatkamiseen ENISAn tulevaisuudesta ja verkko- ja tietoturvan lisäämistä koskevasta laajemmasta kysymyksestä Euroopassa.

Katson, että tarkistusmenettely olisi käynnistettävä välittömästi. Sen avulla elimen väliaikaisesta perustasta olisi tehtävä pysyvä; tämän lisäksi samaan aikaan on ennen kaikkea lisättävä henkilöstöä ja päivitettävä sen käytäntöjen 2 ja 3 artiklaa, sillä ne ovat erittäin tärkeitä. Näin kyseinen elin voi ryhtyä mahdollisimman pian toimiin päivitettyjen ja parempien toimivaltuuksien nojalla.

Haluan tässä yhteydessä myös muistuttaa siitä – ja tämä on myös komission näkemys – että verkko- ja tietoturva voidaan taata ainoastaan EU:n virastolla. Haluaisin myös huomauttaa, että nykyisin suuri enemmistö kumppaneista katsoo, että ENISA on paras ja pätevin elin kehittämään EU:lle uutta ja dynaamista verkko- ja tietoturvaläpisiikkaa.

Aiemmin ENISAA arvosteltiin kovasanaisesti. Minun on kuitenkin muistutettava teille siitä, että vuonna 2007 laaditussa arviointikertomuksessa ENISAA voitiin arvioida ainoastaan sen ensimmäisen toimintavuoden perusteella; tämän takia arviointi ei enää ole luotettava eikä tietenkään ajantasainenkaan. Riippumattomien elinten äskettäin tekemät tutkimukset ovat paljastaneet jälleen totuuden. On olennaista tarjota asianmukaiset resurssit, jotta elin voi toimia tehokkaammin.

Lopuksi haluan kertoa teille, että Kreikan hallitus haluaa tukea toimintakelpoista ratkaisua; se on päättänyt vastata Ateenassa sijaitsevan ENISAn viraston huoltokustannuksista helpottaakseen elimen työtä ja toimintaa.

Anni Podimata, PSE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, tosiasiat, joihin tänään käyty keskustelu Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittämästä suullisesta kysymyksestä perustuu, eivät tietenkään ole enää samat kuin kysymystä esitettäessä. Neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat ensinnäkin sopineet elimen toimintaa koskevan asetuksen voimassaolon jatkamisesta vuoteen 2012 asti.

Neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat myös käsitelleet varovaisesti Euroopan komission ehdotusta Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisen perustamisesta. Sen sijaan neuvosto ja Euroopan parlamentti suosittelevat yhteistyöelimen perustamista. Kyseinen elin olisi pääasiassa vastuussa televiestintäpalvelujen

sääntelypuitteiden täytäntöönpanon parantamisesta, ilman että se osallistuisi verkkojen turvallisuutta tai eheyttä koskevien kysymysten käsittelyyn.

Nämä kysymykset ovat kuitenkin poikkeuksellisen tärkeitä, kuten te, arvoisa komission jäsen, olette huomauttaneet vähän aikaa sitten ja aiemmin tänään esittämässänne puheenvuorossa. Te korostitte, että äskettäiset verkkohyökkäykset Virossa ja muissa valtioissa osoittavat, miten tärkeää on, että me päätämme välittömästi vakuuttavasta ja koordinoidusta EU:n vastauksesta.

Tämä onkin juuri se tehtävä, jossa ENISA voi ja jossa sen pitää toimia sitten, kun se toimii päivitettyjen ja parempien toimivaltuuksien nojalla, kun sen velvollisuudet ja tavoitteet on määritelty selvästi ja tietenkin kun sen käytössä on tarvittavat välineet ja henkilöstöresurssit.

Toivon, että komissio osallistuu tällä kertaa asiaan merkittävästi ja aidosti auttamalla ENISAA sen työssä verkkojen turvallisuuden ja eheyden vahvistamiseksi. Tämä on erittäin tärkeää yritysten ja tietenkin Euroopan kansalaisten luottamuksen lisäämiseksi eurooppalaisiin verkkoihin.

PUHETTA JOHTI

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, verkkoturvallisuus – se kuulostaa erityiseltä tieteenalalta, mutta verkkojen turvallisuus vaikuttaa yhä useampiin näkökohtiin päivittäisessä elämässämme: näitä ovat matkaviestintä, Internet, joka ujuttaa lonkeronsa yhä useammille arkielämämme aloille, älykäs ympäristö – ympäristöömme sisällytetty tekoäly, olipa sen tarkoituksena auttaa vanhuksia tai valvoa monimutkaisia työprosesseja. Kaikki tämä osoittaa meille, että olemme kehitymässä entistä riippuvaisemmiksi tällaisesta kehittyneestä teknologiasta. Ne hallitsevat elämäämme ja taloutemme kasvua.

Se, miten riippuvaisiksi olemme tulleet, kävi äskettäin ilmi Virossa. Arvoisa komission jäsen, te mainitsitte, että myös Georgia on kärsinyt seurauksista. Siitä tapauksesta ei tiedetä niin yleisesti, mutta jos tarvitsimme selvän esimerkin asiasta, saimme sen Virosta. Saimme todistaa, kuinka nykyaikaisesta ja verkkoon perustuvasta taloudesta tuli yhtäkkiä riippuvainen kyseisestä tekijästä, kyseisestä teknologiasta, kuinka sitä vastaan hyökättiin ja kuinka sen turvallisuus todellakin joutui suureen vaaraan. Tämän takia komissio, jonka tästä asiasta vastaavana jäsenenä toimi tuohon aikaan Liikanen, tunnusti oikeutetusti tarpeen perustaa verkkoturvirasto. Tämän takia yllätyimme, kun ENISAA arvioitiin jo vuoden päästä, ennen kuin sille oli annettu täysimääräiset ja asianmukaiset resurssit, ja kun viraston koko olemassaolo asetettiin kyseenalaiseksi. Silloin me todellakin olimme järkyttyneitä asiasta, ja sen takia olen ilahtunut siitä, että käymme täällä tänään tämän keskustelun.

Miksi kyseenalaistimme viraston tarpeellisuuden jo vuoden kuluttua? Miten aiotte, tai miten me aiomme, muotoilla ENISAn toimivaltuudet niin, että se voi toimia sellaisen viraston tavoin, joka katsotaan yhdenvertaiseksi Yhdysvalloissa, Japanissa ja Kiinassa toimivien virastojen kanssa?

Haluaisin kiittää teitä siitä, että te toisen arvioinnin jälkeen tunnustitte ENISAn saavutukset. Me parlamentin jäsenet kuitenkin keskustelemme päivästä toiseen tästä kulttuurisesta muutoksesta, ilmastomuutoksesta, joka vaikuttaa talouksiimme ja joka pakottaa meidän luopumaan taloudellisesta riippuvuudestamme fossiilisiin polttoaineisiin ja siirtymään muihin energianlähteisiin. Joka päivä me paneudumme näihin ponnisteluihin koko sydämeistämme. Me kaikki tiedämme, että järjestelmiemme muuttaminen on ainoa vaihtoehto. Sen takia tarvitsemme älykkäitä ratkaisuja, ja me myös tarvitsemme verkkoturvallisuutta, koska turvallisuus on olennaista. Tämän takia olen kiitollinen siitä, että me käymme tätä keskustelua, sillä se on perustana paremmin rahoitetulle ENISAlle ja verkkoturvan lisääntymiselle.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin lopuksi esittää sen johtopäätöksen, että ENISAn toimivaltuuksien jatkamista kolmella vuodella kannatetaan yksimielisesti neuvostossa ja laajasti Euroopan parlamentissa. Molemmat lainsäätäjät sopivat tekevänsä mahdollisimman pian sopimuksen ensimmäisessä käsittelyssä ennen kuin nykyisen asetuksen voimassaoloaika päättyy automaattisesti.

Olen käsittänyt, että neuvosto aikoo antaa muutosasetuksen A-kohdassa käsiteltävänä asiana tulevassa neuvoston kokouksessa. Näin ongelma olisi ratkaistu, ja kun komissio on esitellyt asiakirjan verkkohyökkäysten taustalla olevista perusongelmista, parlamentti voi ottaa sen huomioon ja käynnistää todellisen keskustelun tulevista toimistamme täällä alalla.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

16. Naisten ja miesten tasa-arvoon vaikuttava markkinointi ja mainonta (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Eva-Britt Svenssonin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä naisten ja miesten tasa-arvoon vaikuttavasta markkinoinnista ja mainonnasta (2008/2038 (INI)).

Eva-Britt Svensson, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kollegoitani naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa ja erityisesti varjoesittelijää erinomaisesta ja rakentavasta osallistumisesta mietinnön laatimiseen.

Neuvoston puheenjohtajavaltio on korostanut sukupuolistereotyyppien torjumisen merkitystä. Tämä on yksi puheenjohtajavaltion kuudesta painopistealasta. Tämän takia katson, että myös meidän täällä parlamentissa on esitettävä näkemyksemme sukupuolistereotyyppien koskevasta ongelmasta ja siitä, miten ne vaikuttavat naisten ja miesten tasa-arvoon.

Kaikkien väärinkäsitysten torjumiseksi haluaisin tehdä selväksi sen, että en missään nimessä suosittele mietinnössä uuden lainsäädännön antamista tällä alalla, en EU:n tasolla eikä kansallisella tasolla. Ehdottamillani toimenpiteillä viitataan kansallisiin itseään säänteleviin elimiin, jotka ovat jo olemassa ja jotka edustavat tuottajia, mainostajia ja kuluttajia. Näiden elinten olisi ponnistettava tietoisuuden lisäämiseksi sukupuolistereotyyppien edistävän mainonnan merkityksestä. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että toiminnassa on elimiä, joille kansalaiset voivat esittää kanteluja. Katson myös, että perustettavan Euroopan tasa-arvoinstituutin olisi tutkittava sitä, miten tällainen mainonta vaikuttaa tasa-arvoon. Meidän on saatava lisätietoa.

Miksi tämä sitten on tärkeää? Se on tärkeää, koska mainontaa esiintyy kaikkialla, kodeissamme, julkisissa paikoissa, sanomalehdissä, tiedotusvälineissä ja niin edelleen. Totta kai se vaikuttaa meihin, tiedostimmepa sitä tai emme. Yritykset eivät sijoittaisi miljardeja mainontaan, jos sillä ei olisi mitään vaikutusta.

Mainonnassa ja markkinoinnissa ei ole nykyisin kyse vain tavaroiden tai tuotteiden myymisestä, vaan kokonaisen elintavan, tietynlaisen kulttuurin myymisestä. Meidän on käytädyttävä tietyllä tavalla ja toimittava tietyllä tavalla, jotta voimme elää erilaisten normien odotusten mukaisesti. On erityisen tärkeää, että tätä ilmiötä torjutaan silloin, kun se vaikuttaa nuoriin, jotka pohtivat aikuisidentiteettiään, tulevia koulutusvaihtoehtoja ja niin edelleen. Toivon, että kaikki ihmiset voisivat tehdä valintansa ilman, että erilaiset sukupuolistereotyyppiin perustuvat normit vaikuttaisivat heihin tietoisesti tai tiedostamatta.

Nykyisin mainostajat eivät voi tehdä mainoksia tuotteista, jotka lisäävät ympäristöongelmia tai kiihdyttävät ilmastonmuutosta. Haaveilen siitä, että tulevaisuudessa olisi yhtä mahdotonta myydä tuotteita, joiden välittämä viesti syrjii toista sukupuolta tai perustuu sukupuolistereotyyppiin.

Olen myös vakuuttunut siitä, että jos tietämystä mainonnan merkityksestä lisätään, kuluttajat – sekä miehet että naiset – päättävät kieltäytyä ostamasta tuotteita, joita mainostetaan tällä tavalla. Olen yhtä vakuuttunut siitä, että kuluttajat suosivat yhtiöitä, tuottajia, joiden mainontapolitiikka on tiedostavaa ja jotka eivät salli sukupuolistereotyyppiin perustuvaa mainontaa. Tämä olisi merkittävä menestystekijä niille yrityksille ja mainostajille, jotka osoittavat kantavansa vastuunsa vaikuttamalla sukupuolten tasa-arvon lisääntymiseen ja edistämällä sitä. Me kaikkien loppujen lopuksi sanomme, että se on yhteisenä tavoitteenamme. Kyseessä on yksi tekijä monien joukossa, mutta se on tärkeä tekijä.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Euroopan parlamenttia ja esittelijää Eva-Britt Svenssonia puuttumisesta tähän erittäin arkaluonteiseen kysymykseen naisten ja miesten tasa-arvoon vaikuttavasta markkinoinnista ja mainonnasta.

Mainonta on keskeisessä osassa tiedotusvälineiden rahoittamisessa. Se vähentää aikakauslehtien ja sanomalehtien irtonumeroiden hintaa ja takaa sen, että kuluttajille voidaan tarjota ilmaiseksi merkittävää audiovisuaalista sisältöä. Tämä on tärkeää ilmaisuvapauden ja moninaisuuden kannalta – kyseessä on kysymys, josta keskustellaan usein täällä parlamentissa.

Olemme saaneet vuosien kuluessa todistaa sitä, miten mainonnalle – tupakan, alkoholin, roskaruoan mainonnalle – on asetettu yhä uusia kieltoja tai rajoituksia, ja pian annetaan myös uudet säännöt siitä, miten autonvalmistajien on mainostettava hiilidioksidipäästöjä. Mainonta on helppo maali, koska sen sääntely on helpompaa kuin puuttuminen perimmäisiin ongelmiin, jotka ovat usein monimutkaisempia – silti mietinnössä, josta keskustelemme tänä iltana, suositellaan uusia rajoituksia mainonnalle, tällä kertaa sukupuolten tasa-arvoa koskevan politiikan subjektiivisella alalla.

Tiedotusvälineistä vastaavana komission jäsenenä tunnustan perimmäisenä syynä olevat poliittiset huolenaiheet, mutta mietin myös, mitä vaikutusta näillä huolenaiheilla on, jos ne toteutetaan koko alalla ja suuren yleisön osalta. Koska mainonnasta on tullut hankalampaa rahanpuutteen ja kaikkien kieltojen takia, mainostajat ovat vähentäneet mainonnan osuutta markkinointikustannuksissaan. Tuotteita voidaan markkinoida muutenkin kuin vain mainostamalla niitä tiedotusvälineissä. Esimerkkinä on tuotteiden menekinedistäminen. Tämä vaikuttaa erittäin kielteisesti tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen, koska suurin osa painotuotteista – sanomalehdet ja aikakauslehdet – eivät saa riittävästi tuloja jatkaakseen julkaisutoimintaa.

Mietinnössä ei oteta huomioon myönteisiä näkökohtia, jotka tukevat kansalaisten suojelemista koskevia mietinnön tavoitteita. Annan muutamia esimerkkejä. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 3 artiklassa korostetaan vahvoin sanamuodoin ihmisarvoa ja syrjimättömyyttä audiovisuaalisessa mainonnassa. Voin taata teille, että komissio varmistaa, että jäsenvaltiot saattavat tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä siten, että se vastaa lainsäätäjän tarkoitusta.

Mietinnössä ei myöskään korosteta itsesääntelyn arvokasta merkitystä. Annan tästäkin asiasta esimerkin. Toivottavasti tiedätte, että siihen on suhtauduttu myönteisesti niin sanottua ”paheksuttavaa stereotypointia” koskeissa tapauksissa. Annan teille erittäin konkreettisen esimerkin. Muotiteollisuus on lopettanut ”porno-chic”-kampanjansa, joissa naiset leimattiin pelkiksi seksiobjekteiksi. On siis toteutettu lainsäädäntötoimia kyseisten ongelmien ratkaisemiseksi.

Meidän olisi toimittava tässä yhteydessä erittäin realistisesti. Mainoksen sisältö välittyy nopeasti, sillä mainos vilkaistaan sivulta tai se esitetään 30 sekuntia kestäväna videona. Stereotypioinniksi mietinnössä kutsuttu toiminta voi olla vain nopea keino liittää tuote tiettyyn kuluttajaryhmään. Se voi myös olla osoituksena huonosta luovasta työstä. On kuitenkin olemassa hyvää mainontaa ja huonoa mainontaa, ja tiedotusvälineistä vastaavana komission jäsenenä minun on hyväksyttävä se, että ilmaisunvapaus tarkoittaa myös oikeutta epäonnistumiseen – jopa suureen epäonnistumiseen – vaikka emme siitä pitäisi. Jos pyytäisin täysistuntoa tekemään tästä asiasta päätöksen, uskon, että oikeutta epäonnistumiseen ei kiellettäisi.

Kuten mietinnössä tunnustetaan, ei ole tehty kattavaa tutkimusta, jonka nojalla stereotypointi voitaisiin yhdistää sukupuolten eriarvoisuuteen. Poliittiset päätökset edellyttävät perustakseen vankkoja todisteita, eivät vain voimakkaita mielipiteitä, ja juuri todisteiden perusteella me esitämme poliittisia ehdotuksia ja komissio tukee Euroopan parlamentin mietinnössä esitettyjä myönteisiä suosituksia. Parhaiden käytäntöjen vaihtaminen esimerkiksi sääntelyviranomaisten keskuudessa on toimintaa, johon me aina kannustamme. Koulutuksen, tutkimuksen ja keskustelujen on tietenkin jatkuttava.

Haluan korostaa, että olen jo yhdeksän vuoden ajan vedonnut tiedotusvälineistä vastaavana komission jäsenenä sen puolesta, että kouluissa järjestettäisiin medialukutaitoa koskevia kursseja. Mielestäni tärkeintä olisi se, että me voisimme saada nuoret lukemaan mainoksia kriittisesti, torjumaan huonot mainokset, mikä ei ole nykyisin tapana yhteiskunnassamme. Haluaisin keskittyä parhaisiin käytäntöihin; pidän esimerkiksi Espanjan mallista, jossa annetaan palkintoja niille mainoksille, joissa sukupuoliriketyksiä käsitellään hyvin. Tämä on oikea keino edetä, ja tämän takia meidän olisi korostettava myönteisiä näkökohtia ja tarkasteltava, voisimmeko edistyä entisestään, koska tämän asian puolesta kannattaa taistella.

Esther Herranz García, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, todellinen vapaus päättyy siihen, mistä muiden oikeudet alkavat, ja mitä vapaampia tiedotusvälineet ovat, sitä vapaampi on myös yhteiskunta; vapauden menettäminen alkaa nimenomaan mainonnan sensuroinnista ja jatkuu toimituksellisen sisällön sensurointiin.

Tämän takia Euroopan kansanpuolue on esittänyt tähän mietintöön tarkistuksia korjatakseen muutamia totalitaarisia mielenhäiriöitä, jotka ovat vastoin vapaan yhteiskunnan periaatetta.

Euroopan markkinoinnissa ja mainonnassa harjoitetaan jo nyt itsesääntelyä, ja jäsenvaltioissa on asianmukaista lainsäädäntöä näistä asioista. Markkinointi ja mainonta eivät kuulu yksinomaan tiedotusvälineiden maailmaan, vaan ne ovat osa arkielämäämme. Onneksi kyseisillä aloilla työskentelee loistavia ammattilaisia, jotka suurimmaksi osaksi ovat tietoisia vaikutusvallasta, joka niillä on yhteiskunnan tasapainoon. Tämän takia Euroopan kansanpuolue äänestää kommunistien esittämiä tarkistuksia ja kohtia vastaan, sillä niissä syytetään alan työntekijöitä laajamittaisesta sovinismista ja seksismistä, eivätkä väitteet pidä paikkaansa.

Me Euroopan kansanpuolueessa uskomme naisten ja miesten tasa-arvoisuuteen, mutta me uskomme, että sitä on edistettävä ilman muiden mustamaalaamista. Uskomme, että meidän on turvattava lapsuus ja nuoruus ja että perheiden ja koko yhteiskunnan on kasvatettava lapsemme ja nuorisomme. Heille on opetettava arvot, jotka antavat heille mahdollisuuden olla parempia ihmisiä.

Uskon, että tasa-arvon ahdasmielinen käyttäminen, mikä on tämän mietinnön tarkoituksena, on suuri virhe, eikä PPE tietenkään aio sitä sallia. Toivomme vahvasti, että tarkistuksemme hyväksyttäisiin, jotta voisimme tukea mietintöä. Muuten pidättäydyn lopullisesta äänestyksestä kunnioituksesta jäsenvaltioiden toissijaisuutta kohtaan ja kunnioituksesta markkinointi- ja mainonta-alan ammattilaisia kohtaan.

En usko, että kansallisen lainsäädännön arvosteleminen ja tämän parlamentin valtuuksien ylittäminen olisi meille hyväksi, koska se vähentää uskottavuuttamme jatkossa.

Bernadette Vergnaud, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, mietintö ei ole niin mitäänsanomaton kuin sen keskusteluun varattu myöhäinen ajankohta antaisi ymmärtää. Haluankin kiittää Eva-Britt Svenssonia hänen tekemästään työstä ja yhteistyöstä.

Markkinointi ja mainonta ovat läsnä kaikkialla yhteiskunnassamme, ja ne edistävät sellaisten sosiaalisten rakenteiden muodostumista, joiden vaikutukset ovat joskus kielteisiä, koska ne ovat syrjiviä tai koska niissä turvaudutaan yksinkertaistettuihin sukupuolistereotyyppioihin. Mainonta on tietenkin myös luovuuden lähde, ja tällaisia kuvauksia käytetään joskus tarkoituksellisesti humoristisista syistä. Mainostajat eivät saa kuitenkaan unohtaa, että he ovat tärkeässä opetuksellisessa asemassa ja että meidän on kehitettävä nuorten kriittistä ajattelutapaa, jotta poistaisimme kaikenlaisen syrjinnän, joka johtuu toisinaan alentavista sukupuoleen perustuvista kuvista, jotka saattavat asettaa kyseenalaiseksi henkilön ihmisarvon.

Tämän mietinnön tarkoituksena ei ole asettaa kyseenalaiseksi toimituksellista tai luovaa vapautta, vaan kannustaa alan toimijoita parantamaan nykyisiä itsesääntelyjärjestelmiä, tekemään yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa parhaiden käytäntöjen kehittämiseksi ja tiedostamaan vastuunsa paitsi sukupuolten tasa-arvon, myös fyysisen ja henkisen terveyden kannalta, sillä ne ovat joskus vaarassa niiden paineiden takia, jotka johtuvat tavoitelluksi normiksi asetetuista kauneusnäkemyksistä.

Tämän takia pyydän jäseniä hylkäämään ne useat tarkistukset, joilla pyritään poistamaan tekstin osia, koska silloin teksti menettäisi kaiken sisältönsä.

Sophia in 't Veld, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, tunnistan ongelman, jota esittelijä kuvaa. Kuvittelen mielessäni marsilaisten tekemän tiedusteluoperaation. Ne saapuvat maapallolle ja valmistautuakseen ne tarkastelevat mainontaa saadakseen kuvan maapallolla elävistä ihmisistä. Sitten ne saapuvat tänne ja huomaavat yllätyksekseen, että naiset eivät olekaan kiinnostuneita vain siivoustuotteista eivätkä he istu ja odota miehiään kotiin töistä koko päivää, vaan että naiset ovat itsenäisiä ja älykkäitä ja että he tienaaavat omat rahansa ja ovat myös kuluttajia, ja että sitä paitsi maailmassa on kaikenlaisia perheitä, joita ei koskaan näytetä mainoksissa, kuten yksinhuoltajaperheitä ja homopariskuntia, joilla on lapsia, ja maahanmuuttajaperheitä ja esimerkiksi ihmisiä, jotka ovat pyörätuoleissa tai jotka kärsivät puheviasta. Heitä ei koskaan näytetä mainoksissa. Olen tästä täysin samaa mieltä esittelijän kanssa.

Tämän jälkeen on kuitenkin todettava, että olen samaa mieltä komission jäsenen Redingin ja myös PPE-ryhmään kuuluvien kollegoideni esittämistä huomautuksista. Jonkinlaista ilmaisunvapautta on vielä olemassa. Tämän takia katson, että meidän ei pitäisi puuttua millään tavalla mainosten sisältöön. Parhaat käytännöt ovat parempi ajatus. En tietenkään voi nimetä täällä mitään tuotemerkkejä, mutta mieleeni tulee eräs italialainen vaatemerkki, joka on rikkonut tabuja jo 20 vuoden ajan, ja mieleeni tulee myös muita tuotteita.

Siitä huolimatta mietintö on liian laaja-alainen; nimessä mainitaan markkinointi ja mainonta, vaikka mietinnössä käsitellään myös koulukirjoja, TV:tä, Internetiä, videopelejä ja monia muita tekijöitä. Jos totta puhutaan, EU:n olisi pysyttävä erossa tästä asiasta.

Lisäksi mietinnössä mainitaan seksipalveluja koskevat mainokset. Ne eivät kuulu tähän asiaan. Mielitymykset ja moraalikäsitkukset voivat vaihdella, enkä usko, että me voimme antaa niistä yhdenmukaisia sääntöjä EU:n tasolla.

Lopuksi huomautan, että tarkasteltaessa kuvaa, jonka mainonta on kuluneiden 50 vuoden aikana antanut naisista, panen tyytyväisenä merkille, että naiset ovat paljon älykkäämpiä kuin ajattelemme. He eivät anna mainosten estää itsenäistymistään.

Lopuksi, jos me todellakin haluamme tehdä jotakin, voin ehdottaa kahta konkreettista toimenpidettä. Ensinnäkin, jos me emme pidä mainonnasta, meidän kuluttajien pitäisi ryhtyä lakkoon, ja toiseksi ehdotan, että Euroopan unionin korkeimpiin tehtäviin nimitettäisiin ainakin yksi nainen.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomion siihen, että televisiossa, myös valtiollisilla kanavilla, ja mainostauluilla esitetään mainoksia, joiden sisältö tai muoto loukkaa niissä esiintyvää henkilöä. Kyseessä olevat henkilöt ovat yleensä, mutta eivät aina, naisia. Se, että heiltä viedään heidän ihmisarvonsa, heitä kohdellaan objekteina, heidän kuvataan olevan älykkyydeltään muita heikompia tai kykenevän herättämään kiinnostusta ainoastaan seksuaalisesti, johtaa siihen, että tällaista materiaalia näkevät ihmiset kärsivät huonosta itsetunnosta. Se vähentää heidän ponnistelujaan elämänsuunnitelmien toteuttamiseksi ja rajoittaa heidän kunnianhimoaan. Tällainen mainonta vaikuttaa ennen kaikkea nuorisoon, mikä tekee sen vaikutuksesta vakavampaa. Tämä on yhtenä tuloksena kaikkialla läsnä olevasta konsumerismista. Useille ihmisille tuotto – vaikka se saataisiinkin epäeettisin keinoin – on tärkeämpää kuin ihmisten kohteileminen toimijoina, joiden luontaista arvoa on suojeltava. Tämän takia on tärkeää, että tällaista mainontaa rajoitetaan lainsäädännöllä.

Hiltrud Breyer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, naisten ja miesten tasa-arvo on yksi Euroopan unionin arvoista ja tavoitteista. EU aikoo vakiinnuttaa kyseisen tasa-arvon kaikilla toiminta-aloilla. On mahdollista, että mainonnan maailma jätettäisiin huomiotta. Tämän takia suhtaudun myönteisesti Eva-Britt Svenssonin mietintöön. Hän on puuttunut tähän tärkeään kysymykseen ja esitellyt tasapainoisen mietinnön. Esitän siitä vilpittömät kiitokseni.

Mainonta vaikuttaa meihin tiedostamattomasti. Yksi suurimmista vaikutuksista on se, miten se luo sukupuolistereotypioita. Syrjintä mainonnassa on vastoin tasa-arvon tavoitetta. EU ei toteuta riittävästi toimia seksismin ja syrjinnän poistamiseksi tiedotusvälineistä. Meidän on tämän takia tehtävä selväksi, että Euroopassa on kyse arvojen Euroopasta. Me emme halua mitään misogynista mainontaa – mainontaa, jolla naiset alennetaan objekteiksi tai joka perustuu naisia koskeviin tylyihin kliseihin. Samaa pätee tietenkin myös miehiä koskeviin mainoksiin.

Olisin tyytyväinen, jos mainonnalla päinvastoin autettaisiin ravistelemaan vakiintuneita roolikäsityksiä, käsityksiämme miehistä ja naisista. Valitettavasti mainosala on kuitenkin ryhtynyt sotaan itsestään selvyttä vastaan, nimittäin kunnioittamista ja erityisesti naisten kunnioittamista vastaan. En ymmärrä, miksi mainosala on nostattanut tällaisen myrskyn vesilasissa. Kutsun sitä myrskyksi, koska vaikuttaa siltä, että se on valitettavasti kiinnittänyt useiden naisjäsenten huomion täällä parlamentissa.

Tästä kaikesta huolimatta voimme varmastikin sopia seuraavista peruseriaa-asteista: meidän on tiedostettava tiedotusvälineissä esiintyvä syrjintä paremmin, ja tarvitsemme myös kansallisia valvontaviranomaisia, joille voidaan esittää valituksia. Tällaisiin toimiin on muuten jo ryhdytty useissa jäsenvaltioissa. Tämän takia en ymmärrä asiasta nostettua meteliä. Jopa toivoin, että olisimme menneet pidemmälle tässä mietinnössä. Tämän takia toivon, että saamme todellakin sovittua käsiteltävänä olevasta asiasta, sillä tarvitsemme tämän mietinnön perustaksi, eikä meidän pitäisi vesittää sitä enempää.

Urszula Krupa, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, vaikka on myönteistä, että mietinnössä kiinnitetään huomiota sellaisen joukkoviestinnän, markkinoinnin ja mainonnan kielteiseen vaikutukseen, jossa ihmisiä karrikoidaan tai jossa heistä tehdään objekteja, jolla heitä syrjitään ja jolla heiltä riistetään heidän ihmisarvonsa, minun on kuitenkin vastustettava joitakin siinä esitettyjä näkemyksiä, jotka ovat manipuloivia ja joiden tarkoituksena on luoda moderni egalitaarinen yhteiskunta ilman eettisiä malleja. On totta, että ihmisiä voidaan käyttää koehenkilöinä useissa hormonaalisissa ja psykologisissa hoitomuodoissa, mutta tällaiset kokeilut aiheuttava vakavia traumoja, ja ne olisi kiellettävä, aivan kuten on rajoitettu myös eläinkokeita.

Maskuliinisuus ja feminiinisyys, ihmisen somaattisen rakenteen kaksi puolta, muodostavat osaltaan henkilön persoonallisuuden. On mahdollista muuttaa rooleja, koska ne ovat luontainen osa ihmisluontoa. On hyvä, jos mainonnan vaikutukseen kiinnitetään huomiota, mutta olisi parempi edellyttää eettisyyttä valvontaa, jota ennen olisi hyväksyttävä yleinen arvojärjestelmä, joka mielellään perustuisi jumalalliseen oikeuteen.

Edit Bauer (PPE-DE). – (SK) Joskus me emme edes tiedosta, että mainontapolitiikka vaikuttaa kauaskantoisesti stereotyyppien säilymiseen, mikä on lähes ylitsepääsemättömänä esteenä muutoksille, jotka ovat tarpeen määriteltyjen tavoitteiden, myös Lissabonin tavoitteiden saavuttamiselle.

Tästä huolimatta me voimme kuitenkin myös todeta, että mainonnalla on omat myönteiset puolensa. Meidän olisi käsiteltävä, että mainontapolitiikka, erityisesti miesten ja naisten osalta, hidastaa edistymistä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisessa, koska mainonnassa annetaan hyvin usein kuva naisesta, joka selviää onnellisena ja hymyillen kaikista – toisinaan ristiriitaisista – tehtävistään, jotka johtuvat hänen erilaisista sosiaalisista rooleistaan ja jotka hyvin usein hoidetaan huomattavan lyhyessä ajassa.

Ongelmana ei ole ainoastaan naisten ja miesten rooleja koskevien vanhentuneiden stereotyyppien ylläpitäminen, vaan niiden vahvistaminen entisestään, sillä asiantuntijat varoittavat, että mainonta paitsi vahvistaa odotuksia, myös luo niitä. Yksi hämmästyttävimmistä osoituksista tästä on niiden tyttöjen määrä, jotka kärsivät anoreksiasta.

Koska markkinoinnissa ja mainonnassa käytetään hyväksi tai väärinkäytetään nykyisiä stereotyyppioita, ei ole mitään hyötyä siitä, että Eurooppa-neuvosto antaa stereotyyppioita torjuvia päätöslauselmia, koska ne ovat täysin tehottomia.

Ratkaisuna eivät missään nimessä ole mitkään tietyt EU:n käytäntösäännöt. Markkinointia ja mainontaa koskevasta ongelmasta ei voida sinällään syyttää tiedotusvälineitä. On harmi, että yritettäessä ratkaista tämä ongelma mietinnössä on valittu toimintatapa, joka on joko toteuttamiskelvoton tai jolla ei saavuteta kyseistä tavoitetta.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, katson, että tämä mietintö on erittäin tärkeä ja että se on tarpeen. Jatkuva ympäristömme vaikuttaa poikkeuksellisen suuresti asenteiden muodostumiseen, toimintatapaan ja ongelmien ratkaisukeinoin, tasa-arvo mukaan luettuna. Markkinoinnilla, mainonnalla, tiedotusvälineillä, Internetillä ja televisiolla voidaan luoda sekä erittäin myönteisiä että erittäin kielteisiä asenteita sukupuolten tasa-arvoa koskevan ajatuksen osalta.

Ilman, että rajoittaisimme tiedotusvälineiden tai markkinoinnista ja mainonnasta vastaavien järjestöjen ja instituutioiden toimintavapautta tai että säätäisimme sensuroinnista, meidän olisi tarkasteltava kielteisiä vaikutuksia, tuomittava naisten esittäminen epäsuotuisassa valossa, kuten väkivallan tai seksismin kohteina, tai heidän esittäminen "kuumina pakkauksina", millä edistetään alkoholijuomien myyntiä. Eikö tämä ole nöyryyttävää?

Koska katsomme, että tasa-arvossa on kyse kumppanuudesta, me ajatlemme, että näiden ongelmien sietäminen markkinoinnissa ja mainonnassa koskee yhtälailla miehiä. Mainonnalla ja markkinoinnilla olisi annettava mahdollisuus ymmärtää tasa-arvoa, ja niiden olisi kuvastettava naisten ja miesten välistä tasa-arvoa koskevaa eettistä mallia, eivätkä ne saisi vääristää tasa-arvon ajatusta tuottoa koskevalla tavoitteella. Näin ollen markkinoinnilla ja mainonnalla olisi edistettävä sosiaalista ymmärrystä, sosiaalisia mahdollisuuksia.

Mietinnössä korostetaan, että tiedotusvälineissä olisi levitettävä sukupuolten tasa-arvon periaatetta ohjelmilla ja materiaaleilla, jotka on tarkoitettu eri ikäryhmille, ja että olisi kansantajuistettava kunnioitusta koskevat hyvät käytännöt ja kunnioitettava sukupuolten välisiä eroja ja syrjimättömyyttä. Tämä luo tasa-arvon kulttuurin ja luo tasa-arvoa.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Mainonta on olennainen osa elämäämme, ja sillä on kiistaton vaikutus kansalaisten käyttäytymiseen ja julkisen mielipiteen muodostumiseen.

Esittelijä Eva-Britt Svensson esittää mietinnössä huomautuksia, joista olen samaa mieltä. Kyseisissä kohdissa korostetaan pääasiassa tarvetta suojella lapsia ja nuoria kielteiseltä mainonnalta. Seksipalvelujen myynnin ja prostituution mainostaminen turmelee lapset jo nuorella iällä.

Näkemykseni siitä, miten määritelty tavoite voidaan saavuttaa, poikkeaa esittelijän näkemyksestä. Meidän on vaikeaa puuttua tiedotusvälineiden vapauteen Euroopan tasolla ilman, että puutumme samalla toissijaisuusperiaatteeseen. En usko, että saamme hyväksytyä EU:n käytäntösääntöjä markkinoinnin ja mainonnan alalla.

Nuorta sukupolvea koskeviin huoliin puuttuminen on pääasiassa vanhempien ja opettajien vastuulla. Olen vakuuttunut siitä, että suurimmassa vastuussa ovat vanhemmat ja opettajat, jotka voivat opettaa lapsia käyttämään televisiota ja uutta teknologiaa järkevästi ja vastuullisesti.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Päätöslauselmassa korostetaan liialti naisten ja miesten eriarvoisuutta ja sukupuolistereotyyppioita. Kielteinen stereotyyppointi on mainittava, ja sukupuolten eriarvoisuus on merkittävä tekijä huonossa mainonnassa, mutta se ei ole ainoa tekijä.

Ensinnäkin useat psykologiset kokeet osoittavat, miten lapset – erityisesti lapset, mutta myös aikuiset – oppivat aggressiivisuutta, kielteisiä asenteita ja kielteistä käytöstä televisiosta ja muista tiedotusvälineistä. Komission jäsen Reding esitti huomautuksen koulukasvatuksesta. Siihen liittyen huomautan katsovani psykologina, että on tärkeää huomioida, että tutkimukset osoittavat ihmisten uskovan vakaasti, että televisio ja erityisesti mainonta eivät vaikuta heihin yhtä paljon kuin ne todellisuudessa vaikuttavat. Tiedotusvälineissä tapahtuvassa markkinoinnissa ja mainonnassa tasapainoillaan tiedottamisen, edistämisen ja manipuloinnin

välimaastossa. Ongelmana on niiden erottaminen toisistaan. Jos vapaassa mainonnassa ei noudateta moraalisia, sosiaalisia ja psykologisia periaatteita, se on haitallista. Tämä on luultavasti tärkein näkökohta.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Haluaisin esittää muutamia käytännön keinoja, joiden avulla voisimme tarkastella sukupuolten tasa-arvon saaman julkisuuden kielteistä vaikutusta Euroopassa.

Asiaan sovellettavan EU:n lainsäädännön kannalta tarkasteltuna keskeisenä kysymyksenä on alkuperämaaperiaate. Sitä voidaan soveltaa myös julkisuuteen, joten jonkin jäsenvaltion yleisradiotoimintaa harjoittavan elimen hyväksymä tuotanto on hyväksyttävä yleisradiotoiminnassa esitettäväksi julkaisuiksi myös kaikissa muissa jäsenvaltioissa.

Olemme äskettäin käsitelleet selviä esimerkkejä sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä, jota edistävät julkisuuskampanjat, joiden esittämistä Euroopan unionin jäsenvaltioissa ei voida estää. Tämän takia katson, että olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla poiketaan alkuperämaaperiaatteesta, jos havaitaan, että sukupuolten tasa-arvoa koskevaa EU:n sopimusta on rikottu tiedotusvälineiden loukkaavilla tuotannoilla. Koska keskustelemme yhteisön toimialaan kuuluvasta alasta, nimittäin audiovisuaalisten palvelujen kaupasta, uskon, että käyttöön olisi otettava sakkoja, jotka Euroopan yhteisö antaa tuottajille, jotka edistävät julkisuudessa syrjiviä kuvauksia.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kannatamme sekä markkinataloutta että kilpailukykyä. Terveen kilpailun perusteella me haluamme kuulla totuuden, ja tuotteiden olisi kilpailtava tosiasioiden perusteella.

Vapaus ei tarkoita vastuuttomuutta, eikä mainonnassa ole kyse juonesta, jonka avulla kuka tahansa voi esitellä tuotteitaan. Keskustelimme tänä aamuna syrjinnän torjumisesta, ja on erittäin outoa, että ne, jotka kannattivat syrjinnän estämistä, eivät halua suojella ihmisarvoa soveltamalla mainontaan itsesääntelyä.

Onnittelten komission jäsentä, koska hän on usein osoittanut ehdotuksillaan, että hän toteuttaa toimenpiteitä suojellakseen alaikäisiä ja turvatakseen arvot tiedotusvälineiden ja erityisesti nykYTEKNOLOGIAN avulla.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä siitä, että vanhemmat ja lailliset huoltajat ovat suuressa vastuussa siitä, miten he kohtelevat lapsia. Liiketoiminnassa lapset katsotaan nykyisin tärkeiksi kuluttajiksi ja heitä myös kohdellaan sellaisina. Tämän takia heille on tiedotettava nuoresta iästä lähtien mainonnan vallasta ja sen mahdollisista kielteisistä vaikutuksista. En kuitenkaan usko ajatukseen siitä, että meidän olisi säänneltävä sitä yhdenmukaisesti kaikkialla Euroopassa.

Kuten komission jäsen myös totesi, meidän on pyrittävä koulutusjärjestelmässä näyttämään lapsille tietä jo nuoresta iästä lähtien, jotta he tiedostavat mainontaan liittyvät mahdollisuudet ja riskit.

Eva-Britt Svensson, esittelijä. – (SV) Kiitän tästä keskustelusta. Haluaisin selventää erästä asiaa – mietinnön on laatinut Euroopan yhtynyt vasemmisto, siinä kaikki. Tarkistusten osalta haluaisin huomauttaa, että valiokunnassa hyväksyttiin 53 tarkistusta eri poliittisilta ryhmiltä, mukaan luettuina María Esther Herranz Garcían esittämät neljä tarkistusta.

Keskustelussa viitattiin ilmaisunvapauteen. On selvää, että ilmaisunvapaus on loukkaamatonta. Mietinnössä ei mainita mitään uudesta lainsäädännöstä EU:n tasolla tai jäsenvaltioissa. Siitä päättävät yksittäiset valtiot. Sen sijaan me keskityimme mietinnössä elimiin, jotka ovat jo toiminnassa – itseään säänteleviin yhteisiin elimiin, joissa tuottajat, mainostajat ja kuluttajat pohtivat yhdessä parhaita menettelyjä.

Komissio toteaa, että tarvitaan kattavampaa tutkimusta tasa-arvoon kohdistuvista vaikutuksista. Olen asiasta samaa mieltä, ja tämän takia asiaa korostetaan mietinnössä. Tarvitsemme lisää tutkimusta. Meidän on saatava ihmiset ajattelemaan kriittisesti! Juuri tästä mietinnössä on kyse! Tietämyksen ja näin ollen myös kriittisen ajattelutavan lisäämisestä!

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 3. syyskuuta kello 11.30.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Zita Gurmai (PSE), kirjallinen. – (HU) Stereotyyppien torjuminen on yksi kuudesta painopistealasta tasa-arvon etenemissuunnitelmassa 2006–2010.

Kyseessä on periaate, jonka käytännön vaikutus on erittäin kauaskantoinen ja perusteellinen, koska stereotypiat ovat naisten kannalta pöyristyttäviä ja ne ovat merkittävänä esteenä heidän menestymiselleen – olipa kyseessä työnhaku, työpaikka, eteneminen uralla, osallistuminen päätöksentekoon tai työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen. Stereotypiat vakiinnuttavat ja ylläpitävät eriarvoisuutta kaikilla elämän aloilla, mikä aiheuttaa suunnatonta vahinkoa koko yhteiskunnalle ja vähentää merkittävästi tasa-arvon toteuttamiseen tähtäävien toimenpiteiden tehokkuutta.

Katson, että stereotypioita vastaan tarvitaan hyvin suunniteltuja ja koordinoituja toimia ja kampanjoita, joiden keskeisiin tekijöihin kuuluvat lapsuudessa kehitettävä sosiaalinen tietoisuus, koulutus ja asianmukaisten käytäntöjen soveltaminen.

Tiedotusvälineissä esiintyvällä markkinoinnilla ja mainonnalla on merkittävä asema naisista luodun kuvan muodostamisessa – tämä epäedullinen kuva edistää merkittävästi pöyristyttävän tilanteen jatkumista. Tämä kehityskulku voidaan kuitenkin kääntää kertomalla todellisuudesta, mahdollisuuksista ja taidoista totuudenmukaisesti. Tämän takia meidän on ponnisteltava sellaisten välineiden ja toimenpiteiden valmistelemiseksi, joiden avulla me voimme edistää myönteistä muutosta. Vastaavasti on ratkaisevan tärkeää, että nykyistä lainsäädäntöä sovelletaan asianmukaisesti.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, Eva-Britt Svenssonin mietintö naisten ja miesten tasa-arvoon vaikuttavasta markkinoinnista ja mainonnasta on yksi niistä asiakirjoista, joilla pyritään puuttumaan asioihin, jotka eivät ole kaikkein tärkeimpiä, kun otetaan huomioon Euroopan unionin nyttemmin kohtaamat ongelmat. Tietystä miehestä tarkasteltuna mietinnössä ei yksinkertaisesti olla tosissaan.

Esittelijän mielestä sukupuolistereotypiat ovat suurempi ongelma kuin tiedotusvälineiden sisällön raaistuminen, erityisesti lasten osalta. Kun otetaan huomioon tiedotusvälineissä nykyisin voimassa olevat mainontasäännöt, väite siitä, että mainoksilla lietsotaan vihaa naisten ja miesten välillä, on yliampuva. Mietinnössä ei mainita sitä, että sukupuoleen perustuva syrjintä on yhä suurempi ongelma muslimiväestöön kuuluvien EU:n kansalaisten keskuudessa. Pelkään, että naisten ja miesten tasa-arvon toteutumista ei valvota muslimilehdistössä.

Kyseessä on erittäin vakava ongelma, joka EU:n jäsenvaltioiden on ratkaistava. Tällä hetkellä ei ole tarvetta puuttua naisten ja miesten yhdenvertaisen kohtelun alalla vallitseviin asianmukaisiin suhteisiin perinteisessä ja historiallisessa eurooppalaisessa yhteiskunnassa. Paheksuttavaa käytöstä koskevia yksittäistapauksia voidaan tällä alalla torjua voimassa olevan lainsäädännön nojalla.

17. Eläinten kloonaaminen elintarviketuotantoa varten (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Neil Parishin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä eläinten kloonaamisesta elintarviketuotantoa varten (O-0069/2008 – B6-0545/2008).

Neil Parish, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin toivottaa komission jäsenen Vassilioun lämpimästi tervetulleeksi kuuntelemaan tänne tänään keskustelua suullisesta kysymyksestä, varsinkin näin myöhäisenä ajankohtana.

Kloonausta käsitellessämme kyseessä ei ole ainoastaan elintarvikkeiden turvallisuus, vaan me Euroopassa myös uskomme, että yhteisen maatalouspolitiikan nojalla tuotamme elintarvikkeita noudattaen erittäin korkeita vaatimuksia ja myös erittäin korkeita hyvinvointinormeja. Kloonaukseen liittyvä ongelma ei koske ainoastaan eläinten hyvinvointia, vaan myös kuluttajien luottamusta elintarvikkeisiin, jotka saatetaan saada kloonaatuista eläimistä.

Riittää, että suuntaamme katsemme Atlantin yli kohti Yhdysvaltoja, niin saamme esimerkin siitä, miten kloonaattujen eläinten pääsy ravintoketjuun estetään. Esimerkiksi kloonaatun sonnin arvo ravintoketjussa voi olla sen elämän loppupuolella 1 000 euroa. Sonnin kasvattaneiden ihmisten on maksettava takuumaksu, joka voi olla jopa 3 000 euroa, ja kun he lopettavat kyseisen eläimen ja varmistavat, että se ei päädy ravintoketjuun, he saavat takuumaksun takaisin. Tämä on melko yksinkertainen keino pitää kloonaatut eläimet poissa ravintoketjusta.

Mielestäni meidän on suhtauduttava tähän asiaan erittäin vakavasti, ja kehotan komission jäsentä tarkastelemaan asiaa uudelleen.

Käsittelen muutamia kloonaukseen liittyviä ongelmia, erityisesti hyvinvoinnin kannalta tarkasteltuna. Kloonaukseen liittyy vakavia terveyttä ja hyvinvointia koskevia ongelmia kloonien ja niiden kantajien kannalta tarkasteltuna; eläinten terveyteen liittyvät ongelmat johtuvat kloonin tuottamiseksi tarvittavista invasiivisista tekniikoista; myös kloonattujen sikiöiden kantajat kärsivät, ja kloonatut eläimet kärsivät usein sairauksista ja korkeasta kuolleisuusasteesta elämänsä varhaisessa vaiheessa.

OIE:n tieteellisessä ja teknisessä tutkimuksessa kävi ilmi, että ainoastaan kuusi prosenttia kloonatuista alkioista kehittyi terveiksi ja pitkään eläviksi klooneiksi.

EFSA:n raportissa korostettiin myös sitä, että keskeytyneiden raskauksien ja sairauksien määrä oli tavallista korkeampi kloonattujen alkioiden kantajien keskuudessa. Näiden sairauksien ja kloonien suuren koon takia klooneja kantaville lehmille tehdään keisarinleikkauksia useammin kuin tavallisen raskauden yhteydessä. Kuolleisuus ja sairastavuus on klooneilla korkeampi kuin suvullisesti tuotetuilla eläimillä; tämä voi vaikuttaa sekä kantajan että kloonin hyvinvointiin.

Eettiseltä kannalta tarkasteltuna on todettava, että etiikkaa käsittelevä eurooppalainen työryhmä epäilee sitä, onko eläinten kloonaminen elintarviketuotantoa varten eettisesti perusteltua. Se ei ole löytänyt vakuuttavia perusteita elintarvikkeiden tuottamiselle klooneista ja niiden jälkeläisistä.

Jos tarkastellaan lukuja, jotka liittyvät eläinten kloonaukseen, huomataan, että kloonatut vasikat ovat usein 25 prosenttia tavallista painavampia, mikä johtaa kivuliaaseen poikimiseen; 25 prosenttia klooneja kantavista lehmistä on sairastunut tiineyden 120. päivään mennessä hydrallantoiisiin. Vuoden 2003 raportit osoittavat, että ainoastaan 13 prosenttia kantajiin istutetuista alkiosta kehittyy vasikoiksi, jotka syntyvät täysiaikaisina; kaikista kloonatuista, vastaanottaviin nautoihin siirretyistä alkiosta on selvinnyt ainoastaan viisi prosenttia. EFSA:n lausunnossa viitataan tutkimukseen, jossa alkion saaneista 2170 naudasta ainoastaan 106 nautaa – eli 4,9 prosenttia – synnytti elävän poikasen ja ainoastaan 82 vasikkaa eli yli kahden päivän ikäiseksi.

Meidän on myös otettava eläinten hyvinvointiin liittyvien ongelmien lisäksi huomioon myös ongelmat, jotka koskevat eläinten geenivarantoa – ja tämä näkökohta liittyy myös maatalouteen. Tarkastellaanpa esimerkiksi holstein-friisiläisiä – yleisenä käsityksenä on, että holstein-friisiläisiä on ainoastaan noin 50:tä eri rotua. Jos alamme kloonata sonneja, ja kloonatusta sonnista saatu hieho laitetaan sitten poikimaan niin, että siittäjänä on sama sonni, rajoitamme geenivarantoa entisestään. Tästä seuraa sairauksiin liittyviä ongelmia, ja perintötekijät siirtyvät kyseisiin jälkeläisiin. Tämän takia meidän on varmistettava risteytyselinoima.

Alakaan ei osaa selittää, miksi kloonattujen eläinten solut vastaavat biologisen vanhemman soluja – vanhempia soluja. On korostettava uudelleen, että tämän takia vaarana on sellaisen eläimen tuottaminen, joka ei ole yhä vahva ja terve.

Tämän takia pyydän komissiota esittämään ehdotuksia, joilla kielletään eläinten kloonaus elintarviketuotantoa varten ja kloonattujen eläinten asettaminen markkinoille liha- ja maitotuotteina.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Neil Parishia tämän kysymyksen esittämisestä, koska kyseessä on kysymys, jota komissio on käsitellyt runsaasti ja jonka se katsoo tärkeäksi – ja johon me todellakin olemme syventyneet. Euroopan komissio – kuten Neil Paris totesi – on pyytänyt EFSA:aa antamaan elintarviketurvallisuutta, eläinten terveyttä, eläinten hyvinvointia ja ympäristönäkökohtia koskevan lausunnon elävien eläinkloonien käytön osalta.

Lopullinen lausunto annettiin tämän vuoden heinäkuun 15. päivänä, ja komissio arvioi nyt, mitä toimia on toteutettava. Kyseisessä lausunnossa viitataan riskinarvioinnin epävarmoihin tekijöihin, jotka johtuvat käytettävissä olevien tutkimusten rajallisesta määrästä. Lisäksi siinä viitataan siihen, että huomattavassa osassa klooneista on havaittu kloonauksen kielteisiä ja usein vakavia vaikutuksia terveyden ja hyvinvoinnin osalta, ja kyseiset vaikutukset ovat johtaneet kuolemaan.

Komissio tietää, että vaikka eläinten kloonauksessa on kehitytty viime vuosina, kielteiset terveysvaikutukset eläinten terveyteen ja hyvinvointiin ovat edelleen yleisiä. On viitteitä siitä, että kuolleisuus- ja sairastavuusasteet ovat syntymän jälkeen korkeampia klooneilla kuin suvullisesti tuotetuilla eläimillä. Useimmat selvinneet kloonit ovat kuitenkin normaaleja ja terveitä, jos niitä tarkastellaan psykologisin perustein sekä käytöksen ja kliinisten tutkimusten perusteella.

Komissio seuraa tarkasti tieteellistä edistymistä tällä alalla. Vuonna 2004 komissio myös rahoitti yleiseurooppalaista tutkimushanketta nimeltä "Cloning in Public", jossa keskityttiin eläintiloilla tapahtuvan kloonauksen eettisiin, oikeudellisiin ja muihin yhteiskunnallisiin näkökohtiin. Hanketta koordinoi bioetiikasta

ja riskinarvioinnista vastaava tanskalainen keskus, ja sen tarkoituksena oli edistää julkista keskustelua bioteknologiasta.

Kansalaisten osallistamisen osalta on todettava, että komissio käynnisti syksyllä 2007 julkisen kuulemisen elintarviketuotantoa varten tehtävän eläinten kloonauksen eettisyydestä ja että syyskuussa 2007 se järjesti samasta aiheesta avoimen pyöreän pöydän keskustelun akateemisen maailman, teollisuuden, hallituksista riippumattomien järjestöjen, kansalaisyhteiskunnan, kansainvälisten järjestöjen, teollisuuden ja muiden tahojen edustajien kanssa. Julkisen osallistumisen lisäämiseksi pyöreän pöydän keskustelu esitettiin julkisesti myös Internetissä, ja sen pöytäkirjat on julkaistu.

Sokerina pohjalla, komissio on äskettäin käynnistänyt Eurobarometri-tutkimuksen siitä, miten kuluttajat suhtautuvat kloonaukseen elintarviketuotantoa varten. Sen tarkoituksena on tiedustella kansalaisilta heidän mielipiteitään ja tietämystään kloonauksesta ja kloonattujen eläinten jälkeläisistä saaduista elintarvikkeista. Tulokset julkistetaan piakkoin.

Komissio ottaa eettiset näkökohdat täysimääräisesti huomioon käsitellessään kloonauksen kaltaisia arkaluonteisia kysymyksiä. Komissio on kiinnittänyt huomiota eläinten kloonauksen eettisyyteen vuodesta 1997 lähtien. Tuolloin bioteknologian eettisiä näkökohtia käsittelevä Euroopan komission asiantuntijaryhmä antoi lausunnon kloonauksen eettisyydestä. Silloisen huipputekniikan takia lausunnossa ei käsitelty kloonausta elintarviketuotantoa varten. Tämän takia komissio on pyytänyt uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevää eurooppalaista työryhmää, komission riippumatonta asiantuntijaelintä tällä alalla, antamaan lausunnon eettisistä näkökohdista, jotka koskevat eläinten kloonausta elintarviketuotantoa varten. Ryhmän lausunto julkaistiin tämän vuoden tammikuussa. Ottaen huomioon kantajien ja kloonattujen eläinten nykyisen kärsimyksen ja terveysongelmat etiikkaa käsittelevä eurooppalainen ryhmä ilmaisi epäilyksensä siitä, onko eläinten kloonaminen elintarviketuotantoa varten eettisesti perusteltua. Se katsoi, että sillä hetkellä ei ollut vakuuttavia todisteita, jotka oikeuttaisivat elintarvikkeiden tuottamisen kloonista ja niiden jälkeläisistä. Komissio tutkii nyt ryhmän esittämiä huolenaiheita.

Kansainvälisten sääntöjen nojalla tuontituotteille asetettujen rajoitusten on perustuttava oikeutettuihin huolenaiheisiin, ne eivät saa olla syrjiviä ja niiden pitää olla oikeasuhteisia verrattuna asetettuun tavoitteeseen. Yleisten kauppasääntöjen mukaan elintarvikkeiden tuonti kolmansista maista voidaan keskeyttää, jos kyseiset tuotteet aiheuttavat vakavan uhkan eläinten terveydelle tai kansanterveydelle. Komissio tarkastelee tehtyjen tutkimusten ja EFSA:n lausunnon perusteella, onko rajoituksia asetettava. Olen varma siitä, että tämä tehdään piakkoin.

Agnes Schierhuber, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, tämpänpäiväinen keskustelu on ehdottomasti tärkeä, koska sillä kiinnitetään huomiota kloonaukseen liittyviin vaaroihin. Olen erittäin kiitollinen Neil Parishille siitä, että hän on esittänyt komissiolle tämän suullisen kysymyksen. Yksi asia on melko selvä, nimittäin se, että eläinten terveys on yhteydessä elintarviketurvallisuuteen.

Kuten tiedämme, on olemassa erityyppisiä kloonausprosesseja: terapeuttista ja reproduktiivista kloonausta sekä DNA:n kloonausta. Keskustelemme tänään reproduktiivisesta kloonauksesta. Reproduktiivisella kloonauksella tarkoitetaan geneettisesti identtisen kopion luomista jostakin: kasvista, eläimestä ja kenties jonakin päivänä – jos katsomme, että kaikki rajat on ylitettävä – jopa ihmisestä.

Kloonauksen käyttäminen eläinten jalostamiseen elintarviketuotantoa varten on kuitenkin ongelmallista. Ensimmäinen ongelma, johon haluan viitata, on suuri kuolleisuusaste. Amerikkalaiset ovat todistaneet, että ainoastaan muutamat kloonit selviävät. Näin ollen kloonaminen elintarviketuotantoa varten ei ole taloudellisesti kannattavaa. Kloonin ikä vastaa alusta lähtien alkuperäisen eläimen ikää. Tämä tarkoittaa, että jos kloonattavana eläimenä on kuusivuotias nauta, kloonista tulee nauta, jonka geenit ovat kuusivuotiaita. Kloonattava genomi vahingoittuu väijäämättä kloonausprosessissa. Tämän takia kloonin on altis sairauksille ja syöpäläisille.

Arvoisa komission jäsen, jos kloonausta tapahtuu useiden sukupolvien ajan, geneettinen monimuotoisuus vähenee kumulatiivisesti. Lajien selviäminen riippuu tästä monimuotoisuudesta, koska lajit voivat sen avulla mukautua muutoksiin niiden luonnollisessa ympäristössä.

Lopuksi on vielä kysyttävä, onko ihmisillä oikeus puuttua luonnollisimpiin biologisiin prosesseihin, vaikka se tehtäisiinkin vilpittömin aikein. Minusta vaikuttaa siltä, että ei ole syytä muuttaa jotakin, joka on toiminut miljoonien vuosien ajan. Ihmisten elinaika on joka tapauksessa liian lyhyt siihen, että ihmisten toimien vaikutukset nähtäisiin pitkällä aikavälillä. Toivottavasti emme kohtaa samaa ongelmaa kuin Goethen noidan oppipoika, joka ei päässyt eroon hengistä, jotka hän oli loihittanut.

Csaba Sándor Tabajdi, PSE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, olen täysin samaa mieltä Neil Parishin ehdotuksen kanssa: tässä yhteydessä on otettava nollatoleranssi kahden asian osalta. Kloonattuja eläimiä ei ensinnäkään saa päästää ravintoketjuun millään tavalla; siitä olemme kaikki samaa mieltä. Olemme myös täysin samaa mieltä siitä – minkä pyydämme komission varmistamaan – että Argentiinassa, Brasiliassa tai muualla Euroopan unionin ulkopuolella tuotettuja kloonattuja eläimiä ei pitäisi tuoda Euroopan unioniin millään tavalla. Lisäksi on toinen nollatoleranssi, jonka katson olevan keskeisenä sisältönä Neil Parishin ehdotuksessa. Agnes Schierhuber ja Neil Parish ovat molemmat todenneet, että on vielä suuri vaara siihen, että käytössä ei ole oikeita, asianmukaisia tarkastusvälineitä tai valvontaa, että otokset ja kokeet ovat puutteellisia ja että kokeet liittyvät ainoastaan sikoihin ja nautoihin, joten riskit ovat suuret. Itse asiassa tämä voitaisiin tiivistää sanomalla, että niitä ei pitäisi päästää ravintoketjuun ja että olisi luonnollisestikin naurettavaa ja idioottimaista estää geenitekniikkaa ja biotekniikkaa tutkimusta. Tutkimus on oma asiansa, samoin ravintoketju, ja kolmanneksi tarvitaan pitkäaikaisia ja luotettavia alan järjestöistä riippumattomia tarkistuksia sekä riippumatonta valvontaa useammilla ja pidemmällä jaksolla. Kiitän mielenkiinnostanne.

Mojca Drčar Murko, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kokemuksemme muista elintarviketurvallisuutta koskevista asioista sekä asianmukaisten kysymysten esittämisestä vallitsevan lajin eli ihmisten sekä eläinten välisistä suhteista ovat osoittaneet, että julkinen käsitys riippuu erittäin suuresti asiaa koskevasta erityistietämyksestä. Kuluttajat ovat entistä herkempiä maatilojen eläinten kärsimyksille ja vammoille. Tämän takia heille on kerrottava asianmukaisesti riskeistä, jotka aiheutuvat eläinten kloonauksesta. Tarvitaan tiedotuskampanja, jolla heille kerrotaan, miten uskomattoman hyödytön prosessi kloonauksella on tähän asti ollut.

Odotettiin, että EFSA ei löytäisi selviä turvallisuushuolia, jotka liittyisivät maatalan eläimistä tuotetuista kloonauksista saatuihin elintarvikkeisiin verrattuna perinteisesti jalostettuihin eläimiin. EFSA kuitenkin myös korosti äskettäisessä raportissaan, että käytännöllä on suuri vaikutus eläinten terveyteen ja hyvinvointiin.

Tämä aiheuttaa yhteiskunnallisia ongelmia, minkä takia meidän on ehdottomasti kieltettävä eläinten kloonauksen elintarviketuotantoa varten sekä kloonattujen eläinten ja niiden jälkeläisten tuominen EU:hun.

Janusz Wojciechowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, eläinten hyödyntäminen on sivilisaatiomme perusta nyt ja varmasti vielä pitkään. Me tapamme eläimiä tyydyttääksemme useita tarpeita, mutta me myös asetamme itsellemme tiettyjä normeja. Me eurooppalaiset ainakin asetamme rajoituksia eläinten kärsimykselle ja kannatamme niiden hyvinvointia. Lainsäädännöllämme säädetään, että eläin ei ole tavara.

Eläinten kloonauksella on kiistanalainen tieteellinen saavutus. Eläinten kloonauksella taloudellisiin tarkoituksiin on toisaalta eettisesti väärin. Se ei ole eläinten kasvattamista vaan eläinten tuottamista. Se ei edes perustu periaatteeseen tuotantolinjasta vaan kopiokoneesta. Meidän olisi torjuttava se moraalisiin perustein eläinten kunnioittamisen, mutta myös oman ihmisyytemme nimissä. Eläinten kohtelemisesta tavaroina on vain yksi askel ihmisten kohtelemiseen tavaroina. Eläinten kloonauksesta on jo nyt vain lyhyt askel ihmisten kloonaukseen. Tuen päätöslauselmaa unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmän puolesta.

David Hammerstein, VERTS/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, mietin, mitä haluamme saavuttaa kieltämällä eläinten kloonauksen elintarviketuotantoa varten. Mitä haluamme saavuttaa soveltamalla varovaisuusperiaatetta ja estämällä kloonattujen eläinten tuonnin EU:hun? Mitä haluamme saavuttaa lopettamalla eläinten kohtelun pelkinä tavaroina ja aiheuttamalla niille turhaa kärsimystä?

Dolly-lammas kuoli sairaana ja epämuodostuneena. Dolly-lammasta koskeva koe epäonnistui. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että emme ole ottaneet siitä opiksemme.

Kloonauksella voi vähentää geneettistä monimuotoisuutta; se voi lisätä alttiutta eläinsairauksiin; se voi johtaa tilanteeseen, jossa aistivat olennot, eläinystävämme, jotka voivat tuntea ja kokea kipua, joutuvat kärsimään suuresti.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Neil Parishia vilpittömästi ja tuen hänen huomautuksiaan täysimääräisesti. On osoitettu, että kloonauksella aiheuttaa eläimille kärsimystä, ja EFSA on tehnyt saman johtopäätöksen. Jos sallimme eläinten kloonauksen elintarviketuotantoa varten, kohtaamme eläinten kärsimyksen ja eettisten vasta-argumenttien lisäksi seuraavat ongelmat: on erittäin kyseenalaista, haluavatko kuluttajat yleensäkin syödä kloonattua lihaa; ei ole varmaa, miten turvallista se on; emmekä ole vielä käynnistäneet varsinaista keskustelua kloonatuista elintarvikkeista.

Tämän takia vastustan voimakkaasti sitä, että komissio edes kehtaa ehdottaa kloonauksen sisällyttämistä uuselintarvikkeita koskevan asetuksen määrittelmään. Näin se osoittaa välillisesti, että se voi tukea eläinten kloonauksista elintarviketuotantoa varten. Tämän takia kehotan komissiota harkitsemaan uudelleen kantaansa, myös tässä mietinnössä. Ottaen huomioon kaikki vastalauseet minä myös kehotan komissiota esittämään välittömästi ehdotuksia eläinten kloonauksen täysimääräiseksi kieltämiseksi.

Jim Allister (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, on oikein ja luonnollista haluta parantaa kantamme laatua jalostamalla parhaita eläimiämme. Keinohedelmöitys ja alkioiden siirtäminen antavat siihen mahdollisuuden. Kloonaus on kuitenkin eri asia: se on, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan elintarvikestandardeista vastaava virasto on todennut, kaukana siitä, että luontoaitia autettaisiin hieman.

Vaikka huomiotta jätettäisiin muut eettiset kysymykset ja vaara tieteelliseen kopiointiin ihmisten osalta, eläinten hyvinvointi on jo sinällään todellinen huolenaihe. Ennenaikainen ikääntyminen ja terveysongelmat, jotka ovat käyneet ilmi otsikoihin päässeistä tunnetuista kloonauksista, kuten Dolly-lampaan tapauksesta, ovat hyvänä muistutuksena kyseisistä hyvinvointia koskevista kysymyksistä. Suurempien varojen osoittaminen eläinsairauksien torjumiseen auttaisi meitä enemmän kuin luontoa koskevat kokeilut.

Kuluttajien näkökulmasta tarkasteltuna ongelmana on myös elintarvikkeiden laatu, sillä kloonatun lauman jäsenet olisivat yhtä alttiita samoille tautikannoille, kun taas geneettinen monimuotoisuus on yksi parhaista suojakeinoistamme valtoimenaan riehuvia sairauksia vastaan. Itse asiassa, tutkinpa tätä asiaa mistä tahansa lähteestä, en löydä mitään vakuuttavia osoituksia siitä, että eläinten kloonauksella olisi oikein, tarpeen tai julkisen edun mukaista toimintaa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, jos biologisen monimuotoisuuden suojeleminen on Euroopan komission painopistealaa, kloonauksesta ei pitäisi edes keskustella. Haluaisin kuulla perustelut sille, miksi eläimiä olisi kloonattava elintarviketuotantoa varten. Ohjaavatko meitä yksinomaan taloudelliset näkökohdat? Mitä käy eettisille ja yhteiskunnallisille kysymyksille ja terveyttä koskeville kysymyksille?

Ennen kuin päätämme antaa luvan tällaisten elintarvikkeiden myymiselle EU:n markkinoilla, meidän on saatava kansalaistemme suostumus tällaiselle askeleelle. Itse en ole varma siitä, saisinko nielaistua alas kloonatusta siasta saatua porsaankyljystä tai kloonatusta lehmästä lypsettyä maitoa.

Geenimuunneltujen elintarvikkeiden ja kloonatuista eläimistä tuotettujen elintarvikkeiden sijaan meidän olisi pohdittava ennemminkin toimia, joilla edistetään palaamista luonnonmukaisiin elintarvikkeisiin, jotka ovat ekologisia ja terveellisiä ja jotka eivät sisällä kemikaaleja. Jättäkäämme kloonauksen ainoastaan tutkimuksen tasolle. Mielestäni matka laboratorioista eurooppalaisen kuluttajan lautaselle on vielä pitkä, koska kysymysmerkkejä on vielä liikaa. Ja koska niin moniin kysymyksiin ei ole vielä vastattu, olen vakuuttunut siitä, että meidän ei pitäisi toimia hätäisesti tässä asiassa.

Komissio ei myöskään saisi toimia Euroopan kansalaisten näkemyksen vastaisesti. Vaikka kloonatuista eläimistä tuotetut elintarvikkeet sallittaisiin EU:n markkinoilla, olen vakuuttunut siitä, että vaikka ne merkittäisiin selvästi ja vaikka ihmiset saisivat itse tehdä päätöksen niiden ostamisesta, niille ei löytyisi kovinkaan monta ottajaa EU:n kuluttajien keskuudessa.

Jos tuomme markkinoille tuotteita, jotka on saatu kloonatuista lampaista, siipikarjasta, vuohista tai karjasta, me tuhoamme kuvan Euroopan maatalousmallista, jota arvostetaan, koska sillä suojellaan ympäristöä ja eläinten hyvinvointia.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, myös minä tuen täysimääräisesti Neil Parishin ehdotusta kloonattujen eläinten käytön kieltämisestä elintarviketuotantoa varten. Olen kuitenkin jo jonkin aikaa seurannut sitä, miten komissio pyrkii antamaan jäsenvaltioille säädöksiä, jotka johtavat massatuotantoon tarkoitettujen geenimuunneltujen elintarvikkeiden ja jatkossa kenties myös kloonatuista eläimistä tuotetun lihan markkinoillesaattamiseen.

Useissa valtioissa, myös Puolassa, paikallisviranomaiset ovat antaneet päätöslauselmia, joissa vaaditaan, että kokonaisten alueiden ja jopa koko valtion on pysyttävä erossa geenimuunnelluista organismeista. Teollisuuden eturyhmien painostamana komissio jättää nämä päätöslauselmat huomiotta ja painostaa tuomaan markkinoille geenimuunneltuja elintarvikkeita. EU:n jäsenvaltioiden on annettava kansalaisille selvä vastaus: suosivatko ne terveellisiä ja luonnonmukaisia elintarvikkeita vai geenimuunneltuja ja kloonattuja elintarvikkeita? Me emme saa olla tekopyhiä tässä asiassa.

Haluan myös kysyä komission jäseneltä, miten hän aikoo suojella kansalaisia siltä, että he ostavat tahattomasti elintarvikkeita, jotka saatetaan jatkossa tuottaa kloonatuista eläimistä. Tällaisia elintarvikkeita ei merkitä erikseen, koska viejät yrittävät salakuljettaa niitä Euroopan markkinoille.

John Purvis (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, esitän tässä keskustelussa eriävän mielipiteen, koska ihmiset ovat kautta aikojen puuttuneet eläinten suvunjatkamiseen ja lisänneet eläinten tuottavuutta omien tarpeidensa täyttämiseksi. Tässä voidaan havaita selvä jatkumo: luonnollisesta menetelmästä keinohedelmöitykseen, alkioiden siirtämiseen, alkioiden halkaisemiseen, koeputkihedelmöitykseen, blastomeerin tumansiirtoon, sikiön solujen tumansiirtoon ja nyt somaattisten solujen tumansiirtoon.

Kaikkia uusia edistysaskelia on pidetty liiallisina, ja joka kerta tekniikkaa on parannettu ja hiottu entisestään, hyödyt ovat käyneet ilmi, ja ennakoidut ongelmat ovat haihtuneet olemattomiin.

Nyt maanviljelijöiden liitot ovat alkaneet ennakoida kloonauksen käytön hyötyä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta tarkasteltuna. Elintarviketurvallisuusvirasto toteaa seuraavaa: "Ei ole todisteita siitä, että elintarviketurvallisuudessa olisi eroavaisuuksia terveistä nauta- ja sikaklooneista ja niiden jälkeläisistä tuotettujen elintarvikkeiden ja perinteisellä tavalla siitetyistä terveistä eläimistä tuotettujen elintarvikkeiden välillä." Se ei ole myöskään havainnut mitään ympäristöriskejä – ja lisäksi se on huomannut etuja: arvoltaan korkeiden eläinten ja niiden perimän suojeleminen, uhanalaisten lajien säilyttäminen ja jopa niiden kantojen elvyttäminen, vaarallisten patogeenien torjuminen ja niiden kansainvälisen leviämisen estäminen, tuottavuuden ja kilpailukyvyyn parantaminen sekä tutkimuksen ja kehittämisen edistäminen Euroopassa ennemmin kuin muualla.

Joten miksi me eurooppalaiset lankeamme automaattisesti siihen ansaan, että emme luota uuteen kehitykseen ja että kiirehdimme kieltämään uudet asiat? Kiinnittäkää huomiota siihen, mitä tapahtui geenimuunnelluille organismeille. Meidän on siis keskusteltava asiasta ja perustettava näkemyksemme tieteseen ja tosiasioihin. Kehotan komissiota seuraamaan kehitystä tarkasti, kannustamaan tutkimukseen, selvittämään tiedettä ja puolustamaan tosiasioita, mutta en kieltämään kaiken. Meidän on unohdettava tämä virheellistä tietoa sisältävä, epälooginen ja harhaanjohtava päätöslauselma.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, siltä varalta, että John Purvis ajattelee olevansa yksin, yritän kulkea keskitietä. Tämä on erittäin tärkeä keskustelu, ja on sääli, että se käydään näin myöhään. Kuuntelin ensimmäistä osaa toimistossani, ja se oli mukaansa tempaava – mikä on harvinaista Euroopan parlamentin keskusteluille – koska kyseessä on käytännön asia.

Haluaisin mainita muutaman näkökohdan. Olen tämän keskustelun osalta nyt huolissani siitä, että geenimuunnellut elintarvikkeet ja eläinten kloonaminen liitetään toisiinsa. En kuulu niihin, jotka kehottavat kieltämään geenimuunnellut organismit, koska me Irlannissa käytämme paljon geenimuunneltua ainesta rehuissa, ja meidän on niin tehtävä myös jatkossa. Kloonaukseen liittyvät huolenaiheet, jotka maatalousvaliokunnan puheenjohtaja Neil Parish on esittänyt hyvin, koskevat hyvinvointia, ja selvästikin ollaan huolestuneita siitä, että eläimet kärsivät. Tämä on asia, jota on tarkasteltava.

Tähän asiaan ei kenties puututa kehittämällä kieltämään kloonattujen eläinten käyttäminen elintarviketuotannossa, jos kyseessä on prosessin tutkimusvaihe. Tämän takia, vaikka maatalousvaliokunnan jäsenenä halusin välittömästi tukea tätä päätöslauselmaa – olen iloinen, että olemme ottaneet tämän asian esille, ja kiitän siitä valiokuntaa ja sen puheenjohtajaa – vaistoni sanoo minulle nyt, että John Purvis saattaa olla oikeassa ja että täysimääräisellä kieltämisellä saatetaan mennä liian pitkälle. Odotan, että komissio antaa tarkkaan harkitsemansa lausunnon asiasta.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää mahdollisuudesta tämän keskustelun käymiseen. Mielestäni se on erittäin ajankohtainen.

Kyseessä on aihe, joka herättää suurta huolestuneisuutta. En pidä siitä, että meillä Euroopassa ei ole riittävää valvontaa sen varmistamiseksi, että kloonatut eläimet eivät pääse tai yllä ravintoketjuun. Ymmärrän, että eläinten jalostaminen ja kehittäminen on sallittava, ja ymmärrän täysin sen, mitä John Purvis sanoo – enkä halua missään nimessä estää tiedettä kehittymästä haluamaansa tapaan, laajuuteen tai muotoon – mutta katson vakaasti, että meidän on otettava käyttöön selvät perusteet ja valvontamenetelmät. Olen Neil Parishin kanssa samaa mieltä eläinten hyvinvoinnista. Olen erittäin huolissani eläinten hyvinvoinnista, koska erittäin suuri osa kloonatuista eläimistä kärsii jo nuorella iällä.

Toistan vielä kerran: en vastusta tai halua estää tulevaa kehitystä. Olemme aiemmin tehneet useita virheitä. Emme saa tehdä niin tämän arkaluonteisen asian osalta. Meidän on suojeltava ravintoketjua kloonatuilta eläimiltä. Vastustan sitä, että niistä tulee osa ravintoketjua.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin näkemys tästä uudesta teknologiasta ja sen seurauksista on minulle tietenkin erittäin tärkeä, ja olen kiitollinen jäsenten esittämistä näkemyksistä. Haluan erityisesti sanoa, että EFSA:n lausunto antaa meille uutta ajattelunaihetta ja että huomioon on otettava useita tekijöitä. Olen samaa mieltä siitä, että uuselintrarvikkeet eivät ole oikea keino käsitellä kloonatuista eläimistä tuotettuja elintarvikkeita ja että tämä on asia, josta voidaan keskustella käsiteltäessä uuselintrarvikkeita koskevaa ehdotustamme.

Haluan kuitenkin selvittää täällä erästä asiaa, koska kuulin useiden puhujien viittaavan kloonaukseen ja geenimuunteluun ikään kuin kyseessä olisi yksi ja sama asia. Ei: geenimuuntelu ja kloonaukset ovat kaksi erillistä tekniikkaa. Asiantuntijoiden lausunnoissa todetaan, että kloonaukset ei muuta geneettistä ainesta ja että kloonit ovat yksinomaan geneettisiä kopioita eläimistä.

Puheenvuoroni lopuksi haluan vakuuttaa teille, että komissio tutkii kaikkien tulevien toimien yhteydessä tarkasti kaikkia asiaan liittyviä tekijöitä.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Olen vastaanottanut maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan esittämän päätöslauselmaesityksen B6-0373/2008⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 3. syyskuuta kello 11.30.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Magor Imre Csibi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Vaikka noudatettaisiin tiukkoja ehtoja ja vaikka EFSA päättelisi, että kloonattu liha vastaa perinteistä lihaa, eläinten kloonaminen elintarviketuotantoa varten on monien ihmisten mielestä vaarallinen käytäntö, jota ei voida hyväksyä moraalisesti. Kloonattujen eläinten nykyiset kärsimykset ja terveysongelmat tukevat tätä väitettä. Jos perinteiset menetelmät toimivat, miksi meidän pitäisi kannattaa tekniikkaa, joka saa niin monet eläimet kärsimään ja kuolemaan? Se ei paranna jalostusta, elintarviketurvallisuutta tai tuotannon turvallisuutta. Siitä ei selvästikään ole ilmiselvää hyötyä kuluttajalle.

Euroopan kuluttajat ovat myös useaan otteeseen ilmaisseet, että he eivät halua pöytänsä elintarvikkeita, jotka on tuotettu klooneista tai niiden jälkeläisistä. Se on oikeutettu pyyntö ja selkeä viesti, joten miksi sitten edes harkitsimme kloonaukseen elintarviketuotantoa varten? Ihmiset haluavat päättää itse siitä, mitä he syövät, ja he ovat huolestuneita siitä, että lopulta heidät pakotetaan hyväksymään kloonaukset. Katson, että jos emme halua vieraannuttaa kansalaisia entisestään Eurooppaa koskevasta hankkeesta, meidän olisi kuunneltava heidän tahtoaan ja toimittava sen mukaisesti. Tämän takia pyydän, että eläimiä ei kloonattaisi elintarviketuotantoa varten.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Olin hämmästynyt lukiessani tämän päätöslauselman tekstiä. Haluan aluksi sanoa, että äänestän sen puolesta, mutta minulla on siitä muutamia huomautuksia.

Johdanto-osan B kappale: ”ottaa huomioon, että kloonauksprosesseissa vain pieni osa siirretyistä alkioista ja kloonatuista eläimistä jää henkiin, koska monet kloonatut eläimet kuolevat varhaisessa vaiheessa...”

Mikä olisi ihmiskunnan tulevaisuus, jos ihmiset huolehtisivat asiasta samalla tavalla ja jos me emme enää pakastaisi ihmisalkioita?

Johdanto-osan C kappale: ”...kloonien kuolleisuus- ja sairastuvuusasteet ovat korkeampia kuin suvullisesti tuotetuilla eläimillä ja että raskauden keskeytyminen myöhemmässä vaiheessa ja raskausajan häiriöt vaikuttavat todennäköisesti sijaissynnyttäjien hyvinvointiin”.

Mikä olisi ihmiskunnan kohtalo, jos koko yhteiskunta antaisi perheenäideille samanlaista tukea kuin me annamme kantajina toimivien emien suojelulle?

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Johdanto-osan D kappale: "...sijaisemien ja kloonattujen eläinten nykyisten kärsimysten ja terveysongelmien vuoksi etiikkaa käsittelevä eurooppalainen työryhmä asettaa kyseenalaiseksi, onko eläinten kloonaus elintarviketuotantoa varten eettisesti perusteltua..."

Mikä olisi ihmiskunnan tulevaisuus, jos tämä ryhmä ottaisi huomioon niiden naisten kärsimyksen, jotka toimivat sijaissyntyttäjinä parantaakseen taloudellista tilannettaan, tai toistuvasti epäonnistuneista keinohedelmöitysyrityksistä johtuvan naisten stressin tai jos se kieltäisi johdonmukaisesti ihmisalkioiden käytön tutkimustarkoituksiin, koska sitä ei voida hyväksyä moraalisesti?

Eläimethän ovat onnekkaita, koska tämä päätöslauselma osoittaa myös sen, että joissakin tapauksissa niitä suojellaan paremmin kuin ihmisiä.

18. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

19. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.50.)